

ATENOLOL

در مورد این دارو

آتنولول به علل گوناگونی مثل افزایش فشار خون؛ تسکین درد قلبی؛ پیشگیری از سردردهای میگرنی؛ و درمان بی‌نظمی ضربان قلب تجویز می‌شود. همچنین برای جلوگیری از دومین حمله قلبی در افرادی که یک بار دچار حمله قلبی شده‌اند، کاربرد دارد. ممکن است در شرایط دیگری نیز پزشکتان این دارو را برایتان تجویز کند. آتنولول با مسدود کردن برخی تکانه‌های عصبی به بخش‌های خاصی از بدن عمل می‌کند؛ به همین علت آن را یک مسدودکننده بتا می‌شناسند. با مسدود کردن این تکانه‌ها، آتنولول به قلب کمک می‌کند تا منظم‌تر و مؤثرتر بزند و در نتیجه بار کاری قلب کاهش یابد.

چگونگی مصرف

آتنولول معمولاً روزی یک بار مصرف می‌شود. مهم است که دارو را هر روز سر ساعت معینی بخورید. معمولاً بهتر است دارو را صبح پیش از صبحانه مصرف کنید تا فراموشش نکنید. آتنولول را می‌توان با یا بدون غذا مصرف کرد. هر روز پیش از خوردن آتنولول نبضتان را بشمارید. اگر زیر 50 در دقیقه بود پیش از خوردن داروی آن روز، با پزشکتان مشورت کنید. هیچگاه بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که آن را به یاد آوردید مصرفش کنید. البته اگر

کمتر از 8 ساعت تا نوبت بعدی مصرف دارو رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه منظم دارویی‌تان بازگردید. مقدار دارو را دوبرابر نکنید و دارو را بدون هماهنگی با پزشکتان قطع نکنید. با قطع مصرف آتنولول ممکن است در معرض خطر یک حمله قلبی باشید. در اکثر مواردی که آتنولول تجویز می‌شود، بیماری مهار می‌شود ولی درمان نمی‌شود. و این بدین معناست که ممکن است لازم باشد چندین سال یا تا پایان زندگی آن را مصرف کنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هریک از علائم نادر ولی جدی زیر، مصرف آتنولول را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید:

- اشکال در تنفس تنگی نفس، یا خس‌خس سینه؛

- سرد شدن کف دست و پا؛

- ضربان قلب زیر 50 در دقیقه؛

- سرگیجه یا سیاهی رفتن چشم در هنگام بلند شدن از حالت خوابیده یا نشسته

- تورم دست‌ها و پاها یا افزایش وزن ناگهانی (1/5 کیلو در 24-48 ساعت)؛

- افسردگی، گیجی، یا توهم (شنیدن، دیدن، یا احساس چیزهایی که وجود ندارند)؛

- درد قفسه سینه، مفاصل یا کمر؛

- تب؛ گلودرد؛

- بثورات جلدی؛

- یا هرگونه کبودی یا خونریزی غیرعادی.

نشانه‌های زیر تا هنگام عادت کردن بدنتان با دارو ممکن است مشاهده شوند:

خواب‌آلودگی، خستگی، مشکل در خوابیدن، اضطراب، یبوست یا اسهال، کابوس، یا کاهش توانایی جنسی، اگر این علائم ادامه یافتند یا مشکل‌ساز شدند، وضعیت را با پزشکتان در میان بگذارید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف آتنولول پزشکتان را مطلع سازید:

- حساسیت به آتنولول یا دیگر داروهای مسدودکننده بتا

بارداری یا شیردهی.

- در حال مصرف داروهای دیگر، به ویژه تریقات حساسیت‌زدایی، کافئین، داروهای آسم (آمینوفیلین، دیفیلین، اکستریفیلین، توفیلین)، داروهای دیابت (انسولین، داروهای خوراکی پایین‌آورنده قند)، دیگر داروهای کاهنده فشار خون (مسدودکننده‌های کانال‌های کلسیمی، کلونیدین، گوانابنز)، کوکائین، یا مهارکننده‌های مونوآمین‌اکسیداز.

- سابقه یا ابتلا به حساسیت، آسم، یا آمفی‌زم؛ مشکلات احتقانی قلب؛ بیماری قند؛ پرکاری تیروئید؛ افسردگی؛ یا بیماری‌های کلیوی یا کبدی. اگر بیماری قند دارید، آتنولول ممکن است قند خون شما را افزایش

در مورد این دارو

آزیترومایسین یک آنتی‌بیوتیک است که برای گلودرد استرپتوکوکی، برونشیت، برخی انواع سینه‌پهلو (پنومونی)، و عفونت‌های کلامیدیایی تجویز می‌شود.

چگونگی مصرف

آزیترومایسین باید با شکم خالی خورده شود، حداقل 1 ساعت قبل یا 2 ساعت بعد از غذا. این دارو برای بعضی از عفونت‌ها به صورت تک‌نوبتی تجویز می‌شود یا در سایر موارد به شکل روزی یک نوبت برای 5 روز. مهم است که دارو سر وقت و به‌طور کامل مصرف شود، حتی در صورت احساس بهبودی. چنانچه پیش از مصرف تمام دارو آن را قطع کنید علایمتان ممکن است برگشت کنند. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که آن را به یاد آوردید مصرفش کنید. البته اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، این نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه منظم دارویی‌تان بازگردید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر، مصرف آزیترومایسین را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید: اسهال، دردهای شکمی، تهوع و استفراغ، زخم‌های دهانی یا زبان، خارش یا ترشح واژن، پلاک‌های سفید در دهان

دچار سرگیجه، سیاهی رفتن چشم یا غش نشوید.

در هوای سرد لباس گرم‌تر بپوشید، چرا که آنتولول ممکن است شما را به سرما حساس‌تر کند.

برای روزهای تعطیل مقدار کافی دارو در دسترس داشته باشید.

یک برگه شناسایی پزشکی که نشان دهد آنتولول مصرف می‌کنید به همراه داشته باشید.

پزشکان دیگر را از اینکه آنتولول مصرف می‌کنید مطلع سازید؛ زیرا آنتولول ممکن است بر روی برخی آزمون‌های آزمایشگاهی اثر بگذارد.

آنتولول را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگه دارید (در این شرایط آنتولول فاسد می‌شود).

آنتولول تاریخ گذشته را دور از دسترس کودکان در توالت دور بریزید.

هنگام مصرف

آنتولول نباید

تا مشخص شدن پاسخ بدنتان به دارو رانندگی کنید یا با وسایل خطرناک کار کنید. اگر خواب‌آلودگی یا سرگیجه مشکل‌ساز شد، با پزشکتان مشورت کنید.

بدون مشورت با پزشکتان دارویی مصرف کنید؛ به ویژه داروهای محرک و داروهای سرفه یا سرماخوردگی که بدون تجویز پزشک قابل تهیه هستند.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - آنتولول

AZITHROMYCIN

دهد و نیز ممکن است علائم افت قند خون را مخفی کند. اگر دچار حساسیت باشید با مصرف آنتولول واکنش‌های حساسیتی‌تان ممکن است تشدید شود.

هنگام مصرف آنتولول توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودی‌تان را زیر نظر داشته باشد.

-در مورد میزان فعالیت قابل قبول بر اساس وضعیت بدنی‌تان با پزشکتان مشورت کنید. آنتولول ممکن است درد قفسه سینه را کاهش دهد یا از آن جلوگیری کند و در نتیجه باعث شود تا از آن حد که برایتان بی‌خطر است فعال‌تر باشید. که این خود موجب درد قفسه سینه و علائم جدی دیگر می‌شود.

- وزن‌تان را نسبت به قد و استخوانبندی‌تان در یک محدوده مناسب نگاه دارید. در صورت نیاز برای کاهش وزن از پزشکتان کمک بگیرید.

-اگر برای کاهش فشار خون آنتولول مصرف می‌کنید، مصرف سدیم (نمک) خود را محدود کنید. از پزشکتان درخواست کنید دستورات تغذیه‌ای در اختیارتان بگذارد یا شما را به یک متخصص تغذیه معرفی کند.

-اگر سیگاری هستید، سیگار را ترک کنید، از پزشکتان بخواهید شما را به یک مشاور یا گروه ترک سیگار معرفی کنند.

الکل ننوشید.

- از وضعیت خوابیده به نشسته یا ایستاده و یا از حالت نشسته به ایستاده آرام تغییر وضعیت دهید تا

یا روی زبان، تب، درد مفصلی یا بثورات جلدی. یک پاسخ حساسیتی نادر به آنتی‌بیوتیک‌ها آنافیلاکس است که نیازمند توجه و مراقبت فوری پزشکی می‌باشد. از آنجایی که آنافیلاکس به سرعت پیشرفت می‌کند، در صورت بروز تورم لب‌ها و دور چشم، کهیر یا تورم‌های پوستی، غش ناگهانی، ضربان قلب تند یا خس‌خس سینه یا مشکل در تنفس، مصرف دارو را قطع کرده بلافاصله با یک مرکز خدمات اضطراری پزشکی تماس بگیرید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف آزیترومایسین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به آزیترومایسین، اریترومایسین، یا آنتی‌بیوتیک‌های دیگر.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه کاربامازپین، سیکلوسپورین، ضدانعقادها (رقیق کننده‌های خون مثل وارفارین)، تتوفیلین، و آنتی‌اسیدهای حاوی آلومینیم/منیزیم.

سابقه یا ابتلا به بیماری کیدی.

هنگام مصرف

توصیه می‌شود

حتی در صورت احساس بهبود دوره کامل دارویتان را مصرف کنید تا عفونت در بدنتان درمان شده، از عود بیماری جلوگیری شود.

اگر ظرف 3 روز از آغاز درمان با آزیترومایسین احساس بهبودی نکردید با پزشکتان مشورت کنید.

آزیترومایسین را دور از دسترس کودکان، دور از گرما، نور مستقیم و حرارت مرطوب نگه دارید (در این شرایط آزیترومایسین فاسد می‌شود).

هنگام مصرف نباید

از داروهای تاریخ مصرف گذشته استفاده کنید.

پیش از اتمام دارویتان آن را قطع کنید، مگر به دستور پزشکتان.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - آزیترومایسین

ASPIRIN

در مورد این دارو

آسپیرین یک داروی رایج است که بدون نسخه پزشک قابل تهیه می‌باشد. این دارو یک مسکن غیرمخدر برای تسکین دردهای خفیف تا متوسط نظیر سردرد، دندان‌درد، و دردهای هنگام عادت ماهانه است. آسپیرین تب را کاهش می‌دهد و التهاب را در موارد درماتیسمی کاهش می‌دهد. آسپیرین خشکی، تورم و درد مفاصل را درد آرتریت می‌کاهد ولی بیماران را درمان نمی‌کند. از این دارو همچنین

در پیشگیری از لخته شدن خون، کاهش خطر حمله قلبی و مغزی، و موارد دیگر استفاده می‌شود. البته این خاصیت آسپیرین ممکن است موجب افزایش احتمال خطر خونریزی شود. استیل سالیسیلیک اسید یک نام دیگر آسپیرین است.

چگونگی مصرف

برای جلوگیری از اثرات مضر آسپیرین بر روی معده، این دارو را با غذا، شیر، داروهای ضداسید، یا یک لیوان پر از آب مصرف کنید (این در مورد قرص‌های پوشش‌دار یا شیاف صدق نمی‌کند). همچنین برای پیشگیری از دل بهم خوردگی بهتر است از 15-30 دقیقه پس از خوردن آسپیرین دراز نکشید. بجز در مورد قرص‌های پوشش‌دار و قرص‌های طولانی‌اثر، سایر قرص‌های آسپیرین را می‌توان برای سهولت بلع خرد یا در یک مایع حل کرد. به‌منظور استعمال راحت‌تر شیاف آسپیرین، آن را برای 30 دقیقه قبل از استفاده داخل یخچال بگذارید. برای استعمال شیاف، پوشش شیاف را باز کرده، شیاف را با آب سرد مرطوب کنید، به یک پهلو دراز کشیده، شیاف را با کمک انگشتان داخل مقعد فرو کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که آن را به یاد آوردید، البته اگر تقریباً موقع نوبت بعدی مصرف دارو رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده و به برنامه منظم دارویتی‌تان بازگردید. مقدار دارو را دوبرابر نکنید.

هنگام مصرف نباید

آسپیرینی را که بوی سرکه می‌دهد استفاده کرد. این به معنای فاسد شدن آسپیرین است.

در صورتی که در عرض 7 روز گذشته عمل جراحی لوزه، کشیدن دندان، یا جراحی دندان یا دهان داشته‌اید، آسپیرین را بجویید. آسپیرین را به همان صورت ببلعید.

آسپیرین را مستقیماً روی دندان یا لثه گذاشت؛ در این صورت ممکن است موجب سوزش شود.

بدون مشورت با پزشکتان آسپیرین را قطع کنید، اگر آن را برای پیشگیری از لخته شدن خون مصرف می‌کنید.

تا 5 روز پیش از هر جراحی آسپیرین مصرف کنید مگر به دستور پزشک؛ این کار موجب خونریزی خواهد شد.

به کودکی که تب یا دیگر علائم شبه آنفلوآنزایی که ممکن است ناشی از یک ویروس مثل ویروس آبله‌مرغان یا آنفلوآنزا باشد آسپیرین بدهید. آسپیرین در برخی از موارد با نشانگان «زای» که یک بیماری وخیم است ارتباط داشته است. در این موارد در مورد داروی مناسب با پزشکتان مشورت کنید.

مسمومیت

در صورت شک به مصرف بیش از حد آسپیرین، بلافاصله درخواست کمک پزشکی کنید. علائم مصرف بیش از حد عبارتند از: صدای زنگ داخل

برفشاری خون، و بیماری‌های کبدی، کلیوی، و قلبی.

هنگام

توصیه

مصرف

می‌شود

برچسب روی دارو را خوانده و از دستوراتش پیروی کنید.

برچسب روی سایر داروهای بدون نیاز به تجویز پزشک را بخوانید تا مبادا در حال مصرف داروهایی باشید که حاوی آسپیرین هستند یا حاوی داروهایی باشند که با آسپیرین تداخل ایجاد می‌کنند.

آسپیرین را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگاه دارید (در این شرایط آسپیرین فاسد می‌شود). شیاف آسپیرین را در یک جای خنک نگاه دارید، ولی آن را و شکل‌های مایع آسپیرین را منجمد نکنید.

آسپیرین تاریخ گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

در صورتی که آسپیرین را برای درد، تب یا گلودرد می‌خورید، در موارد زیر با پزشکتان مشورت کنید:

درد بیش از 10 روز طول بکشد یا علامت جدیدی اضافه شود.

تب بیش از 3 روز طول بکشد، تشدید شود یا علامت جدید اضافه شود.

گلودرد دردناکتر شود، بیش از 2 روز به طول انجامد، یا تب، تهوع، استفراغ، بثورات جلدی یا سردرد رخ دهد.

آسپیرین را فقط به مقدار تجویز شده برای جلوگیری از حمله قلبی، مغزی و دیگر مشکلات ناشی از لخته شدن خون مصرف کنید

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر، مصرف آسپیرین را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید؛ سوزش سر دل؛ بثورات جلدی؛ تورم دست‌ها، پاها و پلک‌ها؛ افزایش وزن؛ خس‌خس سینه؛ مدفوع سیاه‌رنگ؛ خونریزی از لثه‌ها در هنگام مسواک زدن.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف آسپیرین پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به هر چیز، به ویژه آسپیرین یا داروهای شبه آسپیرین.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی (مثل ایبوپروفن)، داروهای ضدانعقاد (رقیق‌کننده‌های خون مثل وارفارین)، داروهای خوراکی ضدیبابت، آنتی‌بیوتیک‌ها (سفالوسپورین‌ها، وانکومايسین)، داروهای ضدسرطان (متوترکسات)، والهپروئیک اسید، پروبنسید و سولفین پیرازون (داروهای نقرس)، و زیدوودین.

سابقه یا ابتلا به مشکلات خونریزی‌دهنده (مثل زخم معده، هموفیلی، و کمبود پلاکتی)، پولیپ‌های بینی ناشی از آسپیرین، نقرس، کمبود آنزیم G6PD،

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هریک از علائم زیر با پزشکتان تماس بگیرید: اسهال، دردهای شکمی، تهوع و استفراغ، سردرد، یا سیاهی رفتن چشم.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف آسیکلوویر پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت نسبت به آسیکلوویر یا گانسیکلوویر [cytovene, vitrasert].
بارداری یا شیردهی.

در حال مصرف دیگر داروها، به ویژه آنهایی که ممکن است برای کلیه‌هایتان مضر باشند، مثل مقادیر بالای استامینوفن تیلنول، داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی (NSAID) مثل ایبوپروفن، سیکلوسپورین، فوسکارنت، لیتیم، ریگامپین، سولفونامیدها و تتراسایکلین‌ها.

دارای سابقه یا دچار دهیدراتاسیون (کاهش آب بدن) یا بیماری کلیوی.

هنگام مصرف توصیه

می‌شود

دوره درمان با آسیکلوویر را به‌طور کامل طی کنید تا عفونت در بدنتان درمان شده، از عود بیماری جلوگیری شود؛ حتی اگر احساس بهبود می‌کنید.

چگونگی مصرف

کپسول، قرص، و سوسپانسیون خوراکی آسیکلوویر را می‌توان با غذا مصرف کرد. دارو در هر نوبت باید با یک لیوان پر از آب مصرف شود. بهتر است برای حفظ یک سطح ثابت دارو در خون، آسیکلوویر در فواصل یکسان در طی 24 ساعت مصرف شود. آسیکلوویر معمولاً هر 4 ساعت، 5 بار در روز تجویز می‌شود. برنامه زمانی مصرف دارو می‌تواند 6 صبح، 10 صبح، 2 بعدازظهر و 6 عصر و 10 شب باشد. اگر این برنامه با برنامه کاری یا خواب شما تداخل می‌کند از پزشکتان بخواهید در تعیین یک برنامه دارویی که برای شما مناسب‌تر بوده و در عین حال اهداف درمانی را برآورده سازد، به شما کمک کند. بسیار مهم است که دارو سر وقت و به مقدار تجویز شده کامل مصرف شود، حتی اگر احساس می‌کنید حالتان بهتر شده است. اگر پیش از مصرف کامل دارویتان آن را قطع کنید، علائمتان ممکن است مجدداً ظهور کنند. پیش از مصرف سوسپانسیون خوراکی، شیشه را به خوبی تکان دهید و از وسیله‌ای اندازه‌گیری همراه دارو برای تعیین مقدار مصرفی در هر نوبت استفاده کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، آن را به مجردی که به یاد آوردید مصرف کنید. البته اگر تقریباً زمان مصرف نوبت بعدی رسیده است، نوبت قبلی را رها کرده به برنامه دارویی خود برگردید، مقدار دارو را دو برابر نکنید.

گوش‌ها، خواب‌آلودگی، گیجی، افت شنوایی، اضطراب، هیجان شدید، تنفس تند و عمقی. برای پیشگیری از عوارض جدی نظیر تشنج یا حتی مرگ بلافاصله به دنبال مراقبت‌های پزشکی باشید.

اطلاعات دیگر

انواع ژنریک آسیپیرین از انواع دارای نام تجاری ارزاترند و در اکثر موارد به همان اندازه مؤثرند. انواع طولانی‌اثر گرانترند ولی ممکن است مصرف آنها راحت‌تر باشد.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- آسیپیرین

ACYCLOVIR

در مورد این دارو

آسیکلوویر یک داروی ضدویروسی رایج است. از این دارو برای جلوگیری و درمان عفونت‌های ویروسی نظیر هرپس سیمپلکس و هرپس ژینتالیس، و درمان آبله‌مرغان استفاده می‌شود. اگر برای جلوگیری از تخال راجعه استفاده شود، آسیکلوویر باید به مجردی که احساس گزگز یا سوزش (که اولین علامت عود مجدد است) آغاز شد مورد استفاده قرار گیرد. در مورد آبله‌مرغان اگر درمان طرف 24 ساعت اول از شروع پیدایش بثورات جلدی آغاز شود بیشترین تأثیر را خواهد داشت. زوبراکس نام تجاری آسیکلوویر است.

اسپری است، اگرچه یک نوع کانادایی 80 بار اسپری دارد.

محلول استنشاقی آلبوترول سولفات از طریق دستگاه تنفس با فشار مثبت متناوب (IPPB) یا یک نبولایزر با استفاده از یک ماسک صورت یا قطعه دهانی مصرف می‌شود. اطمینان حاصل کنید که در مراقبت و نحوه استفاده از این وسایل به خوبی توجه شده باشید. پزشکتان یک دستورالعمل برای دستگاه IPPB تجویز می‌کند و درمان در هر نوبت 5 تا 20 دقیقه به طول می‌انجامد. معمولاً نبولایزر از 6-10 لیتر هوا یا اکسیژن فشرده در دقیقه استفاده می‌کند، و درمان معمولاً در حدود 10 دقیقه طول می‌کشد. دو محلول وجود دارد. یکی حاوی 0/83 میلی‌گرم دارو در هر میلی‌لیتر است و به همین صورت قابل استفاده می‌باشد. محلول دیگر حاوی 5 میلی‌گرم در هر میلی‌لیتر است و لازم است که قبل از استفاده رقیق شود. مطمئن شوید که دستورات خاص را از پزشکتان گرفته باشید. محلول رقیق شده را می‌توان تا 24 ساعت در دمای اتاق یا 48 ساعت در یخچال نگهداری کرد.

آلبوترول سولفات برای استنشاق نیز برای درمان و جلوگیری از انقباض برونشی (تنگ شدن مجاری تنفسی) استفاده می‌شود. برای پیشگیری از انقباض برونشی ناشی از ورزش، 15 دقیقه پیش از ورزش از دارو استفاده کنید. این دارو به شکل یک کپسول است و به وسیله خاصی نیاز دارد تا بتوان از آن استفاده کرد. این وسیله کپسول را به دو نیم می‌کند و دارو را آزاد می‌سازد.

آلبوترول تجویز می‌شود تا لوله‌های برونش (مجاری هوایی) را در ریه‌ها باز کند تا راحت‌تر نفس بکشید؛ به آن گشادکننده برونش می‌گویند. آلبوترول اسامی تجاری متفاوتی دارد. این دارو تحت عنوان سالیوتامول هم شناخته می‌شود.

چگونگی مصرف

آلبوترول را می‌توان به صورت استنشاقی، یا خوراکی به شکل قرص، محلول، یا شربت مصرف کرد. هیچگاه بیش از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. اگر طبق یک برنامه منظم از این دارو مصرف می‌کنید و یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید آن نوبت را مصرف کنید. نوبت‌های باقیمانده در روز را با فواصل زمانی منظم مصرف کنید. مقدار دارو را دو برابر نکنید.

آنروسل استنشاقی آلبوترول برای درمان و جلوگیری از انقباض برونشی (تنگ شدن مجاری هوایی ریه) استفاده می‌شود. دارو را 15 دقیقه پیش از شروع ورزش مصرف کنید تا از انقباض برونشی ناشی از ورزش پیشگیری شود. پیش از استفاده، ظرف حاوی دارو را به خوبی تکان دهید. یک پُف از دارو را استنشاق کنید، نفستان را 5 شماره نگاه دارید و سپس نفستان را بیرون دهید. بیش از دو بار در یک زمان با 1-2 دقیقه فاصله استنشاق نکنید. از اسپری کردن به سمت چشم‌ها خودداری کنید. هر کپسول دارو حاوی 200 بار

اگر خانمی هستید که به علت هریس ژینتالیس (تبخال در ناحیه تناسلی) آسیکلوویر مصرف می‌کنید، هر ساله یک آزمون گستره پاپانیکولا (پاپ) انجام دهید؛ زیرا این عفونت با افزایش احتمال ابتلا به سرطان گردن رحم همراه است.

منطقه مبتلا را تا آنجا که می‌توانید تمیز و خشک نگاه دارید. لباس زیر گشادتری بپوشید تا ضایعات آزرده نشوند.

آسیکلوویر را دور از دسترس کودکان و دور از حرارت، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگاه دارید (در این شرایط آسیکلوویر فاسد می‌شود).

اگر آسیکلوویر مصرف می‌کنید و در عرض چند روز بهتر نشده‌اید با پزشکتان مشورت کنید.

هنگام مصرف نباید

با همسرتان، اگر دچار تبخال ناحیه تناسلی است، نزدیکی داشته باشید. کاندوم می‌تواند به جلوگیری از سرایت هریس کمک کند، ولی ژل‌های اسپرم‌کش یا دیافراگم در پیشگیری از سرایت این بیماری نقشی ندارند.

از آسیکلوویر تاریخ گذشته استفاده کنید.

تا وقتی که دارو تمام نشده است مصرف آن را قطع کنید مگر اینکه پزشکتان چنین دستور دهد.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - آسیکلوویر

ALBUTEROL

در مورد این دارو

اطمینان حاصل کنید که روش استفاده از این وسیله را می‌دانید. هر پرسشی داشتید از پزشک یا داروسازتان بپرسید.

شکل‌های خوراکی آلپوتول [محلول، شربت، قرص، و قرص‌های طولانی‌اثر] باید در زمان‌های تجویز شده مصرف شوند. قرص‌های طولانی‌اثر باید به همان شکل خورده شوند و نباید آنها را شکست، خرد کرد یا جوید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از نشانه‌های زیر آلپوتول را قطع کرده و با پزشکتان تماس بگیرید: آبی شدن پوست؛ گیجی شدید؛ احساس غش؛ افزایش خس‌خس سینه یا تنگی نفس؛ بثورات جلدی یا کهیر؛ تورم صورت، لب‌ها، یا پلک‌ها. سایر علائم نادر که ممکن است رخ دهند و باید بلافاصله گزارش شوند عبارتند از: درد قفسه سینه؛ ضربان قلب نامنظم؛ گزگز یا احساس خواب رفتگی انگشتان دست یا پا؛ خونریزی یا کبود شدگی غیرعادی. اثرات معمول این دارو عبارتند از برآشفستگی و لرزش که معمولاً با مصرف دارو به تدریج بهبود می‌یابند. سرفه، خواب‌آلودگی، خشکی دهان، نبض تند، سردرد، دردهای عضلانی، تهوع، یا بی‌خوابی گاهی ممکن است رخ دهند. شستن دهان با آب گرم پس از استفاده از اسپری ممکن است خشکی دهان را کاهش دهد. در صورت بروز سردرد در

مصرف این دارو، از استامینوفن استفاده کنید. در صورتی که این علائم‌ها مشکل‌ساز شدند یا اگر پس از دریافت مقدار معمول آلپوتول هنوز مشکلات تنفسی داشتید با پزشکتان مشورت کنید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف آلپوتول پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به هر نوع ماده غذایی، نگهدارنده، رنگ‌های خوراکی یا دارو. بارداری یا شیردهی.

مصرف دیگر داروها، به ویژه داروهای ضدافسردگی، داروهای فشارخون، محرک‌ها، کوکائین، داروهای قلبی (دیگوکسین)، یا داروهای میگرن.

سابقه یا ابتلا به مشکلات قلبی، بیماری قند، پرکاری تیروئید، یا فنوکروموسیتوما.

هنگام مصرف توصیه

می‌شود

مراجعات منظمی به پزشکتان داشته باشید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشید.

برگه‌ای همراه داشته باشید که نشان دهد دچار مشکل تنفسی هستید و آلپوتول و داروهای دیگر مصرف می‌کنید.

آلپوتول را دور از دسترس کودکان و دور از حرارت، نور مستقیم، و حرارت

مرطوب نگاه دارید. (در این شرایط آلپوتول فاسد می‌شود). محلول آلپوتول از انجماد حفظ کنید.

آلپوتول تاریخ گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید (به جز ظرف حاوی آنروسل را). هیچگاه ظرف آنروسل را حتی در صورت خالی بودن سوراخ نکنید، به آتش نیندازید و نشکنید.

هنگام مصرف نباید

هیچ دارویی (حتی فرآورده‌های گیاهی و داروهای که نیاز به نسخه ندارند) را بدون مشورت با پزشکتان مصرف کنید.

اطلاعات دیگر

شکل‌های ژنریک آلپوتول ارزان‌تر هستند و عموماً به همان اندازه انواع با اسامی تجاری مؤثر می‌باشند.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - آلپوتول

ALPRAZOLAM

در مورد این دارو

آلپرازولام برای تسکین اضطراب، اختلالات خواب، و اختلالات هراس تجویز می‌شود. آلپرازولام دارای چندین نام تجاری متفاوت است.

چگونگی مصرف

آلپرازولام در مقادیر متفاوت برای مشکلات متفاوت تجویز می‌شود. هیچگاه بیشتر یا کمتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. به دقت از دستورات پزشکتان پیروی کنید. شکل مایع آلپرازولام را می‌توان با مایعات یا غذاهای نیمه‌جامد مثل مارمالاد پودینگ مخلوط کرد. اجازه ندهید آلپرازولام مایع یخ بزند. اگر یک نوبت دارو را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید آن را مصرف کنید. اگر نزدیک نوبت بعدی بود، نوبت بعدی را حذف کنید و سپس به برنامه دارویی منظم‌تان بازگردید. مقدار دارو را دوبرابر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم نادر ولی جدی زیر، آلپرازولام را قطع کرده با پزشکتان تماس بگیرید: گیجی، کند شدن قوای ذهنی، خواب‌آلودگی شدید، تکلم کند، کاهش ضربان قلب، تنگی نفس، عدم تعادل، بثورات جلدی، گلودرد، تب، لرز، کبود شدگی یا خونریزی غیرعادی، زخم‌های دهانی، زردی پوست یا چشم، کاهش حافظه، بی‌خوابی، آشفتگی، یا تحریک‌پذیری. آلپرازولام می‌تواند اعتیادآور باشد و اگر دارو به‌طور ناگهانی قطع شود علائم قطع ممکن است مشاهده شوند که عبارتند از: گیجی، کند شدن قوای ذهنی، معده‌درد، افزایش تعریق، تهوع، استفراغ، حساسیت به نور و صدا، یا احساس گزگز یا سوزن سوزن شدن. در صورتی که بخواهید آلپرازولام را

قطع کنید با پزشکتان مشورت کنید، تا احتمالاً این کار به شکل تدریجی انجام شود. علائم زیر ممکن است رخ دهند ولی فقط در صورتی که مشکل‌ساز شوند باید گزارش شوند: سرگیجه، خواب‌آلودگی، خشکی دهان، سردرد، تهوع، یبوست، اسهال، ضربان قلب تند یا شدید، یا لرزش.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف آلپرازولام پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به آلپرازولام یا دیگر بنزودیازپین‌ها، یا به هر نوع ماده غذایی، رنگ‌های خوراکی، یا نگه‌دارنده‌ها.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه الکل، آرامبخش‌ها، ضدافسردگی‌ها، و داروهای ضدصرع و تشنج.

سابقه یا ابتلا به گلوکوم (افزایش فشار داخل چشم)، سوءمصرف الکل یا مواد مخدر، میاستنی گراو، بیماری انسدادی ریوی مزمن شدید، یا آمفی‌زم.

هنگام مصرف توصیه

می‌شود

مراجعات مقطعی به پزشکتان داشته باشید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشید.

تا هنگامی که پاسخ بدنتان به آلپرازولام مشخص نشده است در رانندگی و کار با وسایل خطرناک احتیاط کنید. برخی افراد در طی مصرف این دارو دچار خواب‌آلودگی و کاهش سطح هوشیاری می‌شوند.

اگر به مسمومیت ناشی از مصرف بیش از حد این دارو مشکوک هستید، بلافاصله تقاضای کمک پزشکی کنید.

اگر در طی درمان با آلپرازولام دچار افکار یا احساسات عجیب شدید، حتماً موضوع را با پزشکتان در میان بگذارید.

همیشه برگه‌ای همراه داشته باشید که نشان دهد تحت درمان با آلپرازولام قرار دارید.

آلپرازولام را دور از دسترس کودکان، و دور از حرارت، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید. (در این شرایط آلپرازولام فاسد می‌شود).

آلپرازولام تاریخ گذشته را دور از دسترس کودکان در توالت دور بریزید.

هنگام مصرف نباید

نوشیدنی‌های الکلی یا دیگر داروهای خواب‌آور استفاده کنید؛ این خواب‌آلودگی را افزایش و هوشیاری را کاهش می‌دهد.

آلپرازولام را به‌عنوان یک قرص خواب‌آور استفاده کنید، مگر آنکه برنامه درمانی شما اجازه دهد تا 7-8 ساعت خواب داشته باشید؛ در غیر این صورت تا زمان خروج دارو از بدنتان ممکن است خواب‌آلوده بوده، اختلال حافظه داشته باشید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- آلپرازولام

ALENDRONATE

در مورد این دارو

آلندرونات برای درمان پوکی استخوان، بیماری استخوان که در زنان یائسه معمول است، تجویز می‌شود. همچنین از این دارو در درمان بیماری پازه، که ضعیف شدن دردناک استخوان‌ها است، استفاده می‌کنند. آلندرونات تحت نام تجاری فوساماکس شناخته می‌شود.

چگونگی مصرف

آلندرونات معمولاً روزی یک بار مصرف می‌شود. این دارو باید با یک لیوان پر از آب حداقل 30 دقیقه پیش از اولین وعده غذایی، نوشیدنی یا دیگر داروهای روز خورده شود. با عقب انداختن بیشتر اولین وعده غذایی یا نوشیدنی جذب دارو بهتر نیز می‌شود. قرص آلندرونات را یکجا بلعید؛ این قرص‌ها را نباید مکید، شکست، خرد کرد یا جوید. برای جلوگیری از سوزش سر دل بهتر است حداقل تا 30 دقیقه پس از خوردن آلندرونات دراز نکشید. مهم است که دارو هر روز در زمان معینی استفاده شود. هیچگاه مقدار بیشتری از آنچه برایتان تجویز شده مصرف نکنید. به دقت از دستورات پزشکتان پیروی کنید. اگر یک نوبت دارو را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید آن را مصرف کنید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی فرا رسیده است، نوبت فراموش شده را حذف کنید و به برنامه منظم دارویی‌تان برگردید. مقدار دارو را دوبرابر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هریک از علائم زیر، آلندرونات را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید: سوزش سر دل شدید، مشکل در بلع، یا بثورات جلدی. علائمی که ممکن است رخ دهند ولی فقط در صورتی که مشکل‌ساز شدند باید گزارش شوند عبارتند از: سردرد، تهوع یا استفراغ، اسهال، یبوست، نفخ شکمی، درد شکمی، یا درد ماهیچه‌ای و استخوانی.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف آلندرونات پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به آلندرونات یا دیگر داروها.

بارداری یا شیردهی.

در حال مصرف داروهای دیگر، به ویژه آسپیرین و آنتی‌اسیدها.

سابقه یا ابتلا به مشکل در بلع، بیماری مروی، گاستریت (التهاب معده)، زخم معده، یا بیماری کلیوی.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

مراجعات مقطعی به پزشکتان داشته باشید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشید.

تا هنگامی که پاسخ بدنتان به آلپرازولام مشخص نشده است در رانندگی و کار با وسایل خطرناک احتیاط کنید. برخی افراد در طی مصرف این دارو دچار خواب‌آلودگی و کاهش سطح هوشیاری می‌شوند.

اگر به مسمومیت ناشی از مصرف بیش از حد این دارو مشکوک هستید، بلافاصله تقاضای کمک پزشکی کنید.

اگر در طی درمان با آلپرازولام دچار افکار یا احساسات عجیب شدید، حتماً موضوع را با پزشکتان در میان بگذارید.

همیشه برگه‌ای همراه داشته باشید که نشان دهد تحت درمان با آلپرازولام قرار دارید.

آلپرازولام را دور از دسترس کودکان، و دور از حرارت، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید. (در این شرایط آلپرازولام فاسد می‌شود).

آلپرازولام تاریخ گذشته را دور از دسترس کودکان در توالت دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

بیش از حد سیگار بکشید یا الکل بنوشید. سیگار کشیدن و نوشیدن الکل تشکیل استخوان‌ها را کاهش می‌دهد.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- آلندرونات

AMPICILLIN

در مورد این دارو

آمپی‌سیلین یک آنتی‌بیوتیک رایج است. از این آنتی‌بیوتیک در درمان عفونت‌های گوناگون باکتریایی نظیر عفونت گوش میانی؛ سینوزیت؛ و پوست، بافت نرم، دستگاه تنفس، و دستگاه ادراری استفاده می‌شود.

چگونگی مصرف

به منظور جذب بهتر آمپی‌سیلین باید با شکم خالی حدوداً 1 ساعت قبل یا 2 ساعت بعد از غذا خورده شود. بهتر است آمپی‌سیلین در نوبت‌هایی با فواصل مساوی در طی شبانه‌روز مصرف شود تا سطح خونی و ادراری ثابتی داشته باشد. برای مثال، اگر لازم است روزی 4 نوبت آمپی‌سیلین مصرف کنید، باید بین هر نوبت 6 ساعت فاصله‌گذاری کنید (مثلاً 12 ظهر، 6 عصر، 12 شب، 6 صبح). اگر این برنامه با برنامه کاری یا خواب شما مغایرت دارد، برای تعیین یک برنامه مناسب‌تر از پزشکتان کمک بخواهید. مهم است که دارو سر وقت و به مقدار کامل مصرف شود؛ حتی اگر احساس بهبودی می‌کنید. اگر پیش از اتمام دارویتان آن را قطع کنید ممکن است دچار عود علائم شوید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید مصرفش کنید. البته، اگر تقریباً موقع نوبت بعدی مصرف دارو رسیده است، به برنامه منظم دارویی‌تان بازگردید. مقدار دارو را دوبار نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز علائم زیر آمپی‌سیلین خود را قطع کرده بلافاصله با پزشکتان تماس بگیرید: اسهال شدید یا اسهال خفیف ولی پایدار، سردرد، تهوع و استفراغ، بثورات جلدی، زخم دهانی یا زبان، خارش یا ترشح واژن، پلاک‌های سفید در دهان یا روی زبان، اختلالات ذهنی، یا زردی چشم‌ها و پوست. یک پاسخ حساسیتی نادر نسبت به آمپی‌سیلین آنافیلاکسی است، که به مراقبت پزشکی فوری نیاز دارد. از آنجایی که آنافیلاکسی به سرعت پیشرفت می‌کند، در صورت بروز تورم لب‌ها و دور چشم‌ها، بثورات جلدی، کهیر، یا تورم‌های پوستی، تب، غش ناگهانی، ضربان قلب تند، یا خس‌خس سینه یا مشکل در تنفس، بلافاصله دارو را قطع کرده با یک مرکز خدمات اورژانس پزشکی تماس بگیرید.

موارد احتیاط

در صورت وجود یکی از موارد زیر پیش از مصرف آمپی‌سیلین پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به هر نوع ماده غذایی، نگهدارنده‌ها، رنگ‌های خوراکی، یا سایر داروها، به ویژه آنتی‌بیوتیک‌ها (پنی‌سیلین‌ها).

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی (مثل ایبوپروفن، آسپیرین)، داروهای ضدانعقاد (رقیق‌کننده‌های خون نظیر وارفارین)، قرص‌های ضدبارداری حاوی استروژن (آمپی‌سیلین ممکن

است اثرات این قرص‌ها را کاهش دهد)، داروهای نقرس (پروبنسید، آلپورینول)، متوترکسات، یا دیگر آنتی‌بیوتیک‌ها (آمینوگلیکوزیدها، اریترومايسين، تتراسایکلین).

سابقه یا ابتلا به مشکلات خونریزی‌دهنده (مثل زخم معده، هموفیلی، کمبود پلاکتی)، مونونوکلئوز عفونی، کولیت (التهاب روده بزرگ) مرتبط با آنتی‌بیوتیک، یا بیماری کلیوی.

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

حتی در صورت احساس بهبودی، تمام داروی تجویز شده را برای درمان عفونتتان و جلوگیری از عود بیماری مصرف کنید.

در صورتی که از قرص ضدبارداری استفاده می‌کنید تا یک دوره درمان با آمپی‌سیلین، از یک روش جلوگیری از بارداری دیگر نظیر کاندوم یا ژل اسپرم‌کش هم استفاده کنید.

با خوردن ماست از اسهال ناشی از این آنتی‌بیوتیک پیشگیری کنید.

آمپی‌سیلین را دور از دسترس کودکان، و دور از حرارت، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگه دارید (در این شرایط آمپی‌سیلین فاسد می‌شود). پس از تهیه سوسپانسیون آمپی‌سیلین، دارو را در یخچال نگهداری کنید؛ پیش از مصرف سوسپانسیون شیشه دارو را به خوبی تکان دهید.

از پیمانه‌ای که در داخل جعبه دارو فراهم شده است جهت اندازه‌گیری مقدار دارو استفاده کنید.

اگر در ظرف 3 روز از مصرف آمپی‌سیلین احساس بهبودی ندارید با پزشکتان مشورت کنید.

در هنگام مصرف نباید

دیگران را در مصرف دارو سهیم کنید؛ چرا که ممکن است نسبت به آن حساسیت داشته باشند.

داروی تاریخ گذشته را مصرف نکنید.

پیش از اتمام دارو، درمان را قطع کنید، مگر با صلاحدید پزشکتان.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - آمپی سیلین

AMLODIPINE

در مورد این دارو

آملودیپین برای پایین آوردن فشار خون در پرفشاری خون و تسکین درد قلبی تجویز می‌شود. پزشک شما به دلایل دیگری نیز ممکن است این دارو را برایتان تجویز کند. این دارو در بدن از طریق ممانعت از ورود کلسیم به داخل سلول‌ها از غشای سلولی عمل می‌کند؛ به همین علت است که این دارو را یک داروی مسدودکننده کانال‌های کلسیمی می‌دانند. این عمل مسدودکنندگی کانال‌های کلسیمی موجب کاهش مقدار کلسیم در سلول‌های قلب و رگ‌های خونی می‌شود، که به کاهش ضربان قلب و گشادشدن رگ‌های خونی منجر می‌گردد. بنابراین فشار خون پایین می‌آید، جریان خون افزایش می‌یابد، و بار کاری قلب کاهش پیدا می‌کند.

چگونگی مصرف

مقادیر متفاوتی از آملودیپین برای علل متفاوتی تجویز می‌شود. مهم است که دارویتان را هر روز سر ساعتی معین مصرف کنید. آملودیپین معمولاً روزی یکبار مصرف می‌شود. معمولاً راحت‌تر است که صبح‌ها پیش از صبحانه مصرف شود تا فراموش نشود. این دارو را می‌توان با یا بدون غذا مصرف کرد. هیچگاه بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. اگر روزی یکبار آملودیپین مصرف می‌کنید و یک نوبت را فراموش کرده‌اید، به مجردی که آن را به یاد آوردید مصرفش کنید. البته اگر کمتر از 8 ساعت به نوبت بعدی مانده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه منظم دارویی‌تان بازگردید. هیچگاه مقدار دارو را دوبرابر نکنید و نیز پیش از مشورت با پزشکتان آن را قطع نکنید. در صورت نیاز به قطع آملودیپین، این کار باید به صورت تدریجی صورت گیرد. در اکثر مواردی که آملودیپین به خاطرشان تجویز می‌شود، دارو به مهار بیماری کمک می‌کند نه آنکه آن را درمان کند. این بدان معنا است که حتی اگر احساس بهبودی دارید ممکن است لازم باشد آملودیپین را سال‌ها یا تا پایان زندگی مصرف کنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز علائم نادر ولی جدی زیر آملودیپین را قطع کرده با پزشکتان تماس بگیرید؛ درد قفسه سینه؛ مشکل در تنفس؛ تنگی نفس یا خس‌خس سینه؛ ضربان قلب کمتر از

50 در دقیقه یا فشار خون سیستولی (عدد بزرگتر فشار خون) کمتر از 90 میلی‌متر جیوه؛ سرگیجه یا سیاهی رفتن چشم هنگام برخاستن از حالت خوابیده یا نشسته؛ تورم دست و پا یا افزایش وزن ناگهانی (بیش از 5/1 کیلو گرم در 24-48 ساعت)؛ التهاب لثه‌ها؛ لرزش دست‌ها و انگشتان؛ سفتی عضلات دست و پا؛ مشکل در صحبت کردن یا بلع؛ از دست رفتن تعادل؛ بثورات جلدی، افسردگی؛ تپش قلب (احساس ضربان قلب در سینه). علائم زیر ممکن است تا تنظیم شدن بدنتان به دارو رخ دهند: سردرد، خواب‌آلودگی، خستگی، خشکی دهان، برافروختگی و احساس گرما، تهوع، یا بی‌هوشی یا اسهال. اگر این علائم ادامه یافته یا مشکل‌ساز شدند، وضعیت را با پزشکتان در میان بگذارید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف آملودیپین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به آملودیپین یا دیگر داروهای مسدودکننده کانال‌های کلسیمی.

شیردهی یا بارداری.

در حال مصرف داروهای دیگر، به ویژه کاربامازپین، سیکلوسپورین، استروئیدها، سایر داروهای فشار خون یا قلبی (داروهای مُدر، داروهای مسدودکننده بتا، کینیدین، دیجوکسین، دیزوپیرامید، فلکانید، پروکاپتامید).

سابقه یا ابتلا به حساسیت، فشار خون پایین، حمله قلبی، یا بیماری کلیوی و کبدی. در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف آملودیپین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به آملودیپین یا دیگر داروهای مسدودکننده کانالهای کلسیمی.

شیردهی یا بارداری.

در حال مصرف داروهای دیگر، به ویژه کاربامازپین، سیکلوسپورین، استروئیدها، سایر داروهای فشار خون یا قلبی (داروهای مُدر، داروهای مسدودکننده بتا، کینیدین، دیجوسکسین، دیزوپیرامید، فلکانید، پروکاپناید).

سابقه یا ابتلا به حساسیت، فشار خون پایین، حمله قلبی، یا بیماری کلیوی و کبدی.

در هنگام مصرف توصیه می شود

به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

در مورد میزان فعالیت قابل قبول بر اساس وضعیت بدنی تان با پزشکتان مشورت کنید. آملودیپین ممکن است با کاستن یا رفع درد قفسه سینه موجب شود تا بیش از اندازه فعالیت کرده و به خود فشار آورید.

وزن تان را نسبت به فدتان در یک محدوده مناسب نگاه دارید. در صورت نیاز برای کاهش وزن از پزشکتان کمک بگیرید.

در صورتی که برای کاهش فشار خون آملودیپین مصرف می کنید مصرف

سدیم (نمک) خود را محدود کنید. از پزشکتان درخواست کنید دستورات تغذیه ای در اختیارتان بگذارید یا شما را به یک متخصص تغذیه معرفی کند.

اگر سیگاری هستید، سیگار را ترک کنید. از پزشکتان بخواهید تا شما را به یک مشاور یا گروه ترک سیگار معرفی کنند.

الکل مصرف نکنید.

به آرامی از حالت خوابیده به نشسته یا نشسته به ایستاده تغییر وضعیت دهید تا دچار سرگیجه و سیاهی رفتن چشم یا غش نشوید.

بهداشت دهان و دندان تان را به خوبی حفظ کنید؛ مسواک بزنید، دندان هایتان را نخ بکشید و مرتب به دندانپزشک مراجعه کنید تا از مشکلات دندان و لتهای ناشی از این دارو پیشگیری شود.

مقدار کافی دارو برای روزهای تعطیل در دسترس داشته باشید.

یک برگه شناسایی پزشکی که نشان دهد آملودیپین مصرف می کنید به همراه داشته باشید.

پزشکتان دیگر را از اینکه آملودیپین مصرف می کنید مطلع سازید، چرا که این دارو ممکن است روی برخی آزمونهای آزمایشگاهی تأثیر بگذارد.

آملودیپین را دور از دسترس کودکان، و دور از حرارت، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگاه دارید (در این شرایط آملودیپین فاسد می شود).

آملودیپین تاریخ گذشته را دور از دسترس کودکان در توالت دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

تا مشخص شدن پاسخ بدن تان به دارو رانندگی کنید یا با وسایل خطرناک کار کنید. در صورتی که خواب آلودگی یا

سرگیجه مشکل ساز شدند با پزشکتان مشورت کنید.

پیش از تأیید پزشکتان داروهای دیگر به ویژه محرک های بدون نیاز به نسخه و داروهای ضدسرفه یا سرماخوردگی را مصرف کنید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - آملودیپین

AMOXICILLIN

در مورد این دارو

آموکسی سیلین یک آنتی بیوتیک رایج است که برای درمان انواع گوناگونی از عفونت های باکتریایی نظیر عفونت گوش میانی، گلودرد، ذات الریه (یا پنومونی)، سینوزیت و عفونت های دستگاه ادراری تجویز می شود. این دارو با تضعیف دیواره سلولی باکتری ها موجب پاره شدن این دیواره و مرگ باکتری ها می شود.

چگونگی مصرف

آموکسی سیلین را می توان با شکم پر یا خالی مصرف کرد. سوسپانسیون آموکسی سیلین را می توان به همان شکل یا همراه با مقدار اندکی شیر، شیرخشک، آب میوه، آب گازدار، یا نوشیدنی های خنک دیگر مصرف کرد. در صورتی که آن را با چیزی مخلوط کردید باید بلافاصله مصرف شود؛ مقدار کامل تجویز شده را بخورید. بهتر است که آموکسی سیلین در فواصل مساوی در طول شبانه روز مصرف شود تا مقدار مشخصی از آن به طور ثابت در

خون و ادرار وجود داشته باشد. برای مثال، اگر لازم است 4 بار در روز آموکسی‌سیلین بخورید، باید هر 6 ساعت یکبار باشد (مثلاً 12 ظهر، 6 عصر، 12 شب و 6 صبح). اگر این برنامه با برنامه کاری یا خواب شما مغایرت دارد، از پزشکتان خواهید در تعیین یک برنامه دارویی مناسب‌تر به شما کمک کند. مهم است که دارو سر وقت و با مقدار کامل مصرف شود، حتی اگر احساس بهبودی دارید. اگر پیش از اتمام کل داروی تجویز شده، آموکسی‌سیلین را قطع کنید، نشانه‌هایتان ممکن است عود کنند. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید آن را مصرف کنید. البته اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده باشد، به برنامه دارویی‌تان بازگردید. مقدار دارو را دوبرابر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر در حین مصرف آموکسی‌سیلین، با پزشکتان تماس بگیرید: اسهال، سردرد، تهوع و استفراغ، زخم‌های دهانی و زبان، خارش و ترشح از واژن، یا پلاک‌های سفید در دهان یا روی زبان. یک پاسخ نادر حساسیتی به آموکسی‌سیلین آنافیلاکسی است که به مراقبت فوری پزشکی نیاز دارد. از آنجایی که آنافیلاکسی به سرعت پیشرفت می‌کند، در صورت تورم لب‌ها یا اطراف چشم‌ها؛ بثورات جلدی؛ کهیر، یا تورم‌هایی بر روی پوست؛ تب؛ غش ناگهانی؛ ضربان قلب سریع، یا خس‌خس سینه

یا مشکل تنفسی آموکسی‌سیلین را قطع کرده و با یک مرکز خدمات اورژانس پزشکی تماس بگیرید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف آموکسی‌سیلین پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به هر نوع ماده غذایی، نگهدارنده، رنگ خوراکی یا داروهای دیگر به ویژه آنتی‌بیوتیک‌ها (پنی‌سیلین‌ها یا سفالوسپورین‌ها).

بارداری یا شیردهی.

در حال مصرف داروهای دیگر، به ویژه داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی (NSAIDs، نظیر ایبوپروفن)، آسپرین، ضدانعقادها (رقیق‌کننده‌های خون نظیر وارفارین)، داروهای ضدسرطان (متوترکسات)، قرص‌های ضدبارداری حاوی استروژن (آموکسی‌سیلین ممکن است اثرات این قرص‌ها را کاهش دهد)، پروبنسید، یا آنتی‌بیوتیک‌های دیگر (اریترومايسين، تتراسایکلین). سابقه یا ابتلا به مشکلات خونریزی‌دهنده (نظیر زخم معده، هموفیلی، کمبود پلاکت)، کولیت (التهاب روده بزرگ) مرتبط با آنتی‌بیوتیک، یا بیماری کلیوی.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

حتی در صورت احساس بهبودی تمام آموکسی‌سیلین تجویز شده را برای درمان عفونت‌تان و جلوگیری از عود مجدد مصرف کنید.

اگر از قرص‌های ضدبارداری استفاده می‌کنید، تا یک ماه پس از پایان دوره درمان با آموکسی‌سیلین از یک وسیله جلوگیری اضافی نیز نظیر کاندوم یا ژل‌های اسپرم‌کش استفاده کنید.

آموکسی‌سیلین را دور از دسترس کودکان، و دور از حرارت، نور مستقیم و حرارت مرطوب نگاه دارید (در این شرایط آموکسی‌سیلین فاسد می‌شود). پس از ریختن آب در شیشه محتوی پودر آموکسی‌سیلین و تهیه سوسپانسیون دارو را باید در یخچال نگاه داشت؛ پیش از مصرف سوسپانسیون باید شیشه را به خوبی تکان دهید.

در مورد شکل‌های مایع آموکسی‌سیلین از پیمانه موجود در جعبه دارو برای اندازه‌گیری مقدار دارو استفاده کنید.

اگر در حال مصرف آموکسی‌سیلین هستید و ظرف 3 روز احساس بهبودی نمی‌کنید با پزشکتان مشورت کنید.

در هنگام مصرف نباید

آموکسی‌سیلین را بعد از تاریخ انقضایش مصرف کنید.

دارو را ناتمام قطع کنید، مگر در صورتی که پزشکتان چنین توصیه کند.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- آموکسی‌سیلین

AMOXICILLIN_CLAVULANAT
E

در مورد این دارو

آموکسی‌سیلین/ کلاوولانات یک آنتی‌بیوتیک رایج است. از آن برای

درمان عفونت‌های باکتریایی گوناگون مثل عفونت گوش میانی، سینوزیت، و عفونت‌های پوست، دستگاه تنفسی و دستگاه ادراری استفاده می‌شود.

چگونگی مصرف

آموکسی‌سیلین / کلاوولانات را می‌توان با یا بدون غذا مصرف کرد. خوردن آن با غذا می‌تواند از دل به هم خوردگی ناشی از آن جلوگیری کند. قرص‌های جویدنی آن حتماً باید جویده یا خرد شوند. بهتر است این دارو در فواصل زمانی برابر در طول شبانه‌روز مصرف شود تا مقادیر ثابتی از آن در خون و ادرار وجود داشته باشد. برای مثال اگر قرار است روزی 3 نوبت مصرف شود، فواصل باید 8 ساعته باشند (مثلاً 6 صبح، 2 بعدازظهر و 10 شب). اگر این برنامه با برنامه کاری یا خواب شما مغایرت دارد، از پزشکتان بخواهید در تعیین یک برنامه مناسب‌تر شما را یاری دهد. مهم است که دارو سر وقت و به مقدار کامل مصرف شود، حتی اگر احساس بهبودی می‌کنید. چنانچه پیش از اتمام کل داروی تجویزی آن را قطع کنید ممکن است دچار عود علائم شوید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آورید مصرفش کنید. البته اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، به برنامه منظم دارویی‌تان بازگردید. مقدار دارو را دوباره نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هریک از علائم زیر بلافاصله با پزشکتان تماس بگیرید: اسهال شدید یا خفیف ولی پایدار، سردرد، تهوع و استفراغ، زخم دهان یا زبان، خارش یا ترشحات واژن، یا پلاک‌های سفید در دهان یا روی زبان. یک پاسخ حساسیتی نادر به این دارو آنافیلاکسی است، که به مراقبت پزشکی فوری نیاز دارد. از آنجایی که آنافیلاکسی سریع پیشرفت می‌کند، در صورت بروز تورم لب‌ها و دور چشم؛ بثورات جلدی؛ کهیر یا تورم‌های بر روی پوست؛ تب؛ غش ناگهانی؛ ضریان قلب سریع؛ یا خس‌خس سینه یا تنفس مشکل، دارو را قطع کرده و با یک مرکز خدمات اورژانس پزشکی تماس بگیرید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف آموکسی‌سیلین/ کلاوولانات پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به هر نوع ماده غذایی، نگره‌دارنده‌ها، رنگ‌های خوراکی یا سایر داروها، به‌ویژه آنتی‌بیوتیک‌ها (پنی‌سیلین‌ها، سفالوسپورین‌ها، مهارکننده‌های بتا - لاکتاماز).

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی (مثل ایبوپروفن و آسپرین)، داروهای ضدانعقاد (رقیق‌کننده‌های خون نظیر وارفارین)، قرص‌های ضدبارداری حاوی استروژن (این دارو اثرات این قرص‌ها را کاهش می‌دهد)، داروهای نقرس (پروبنسید، آلوپورینول)، و

آنتی‌بیوتیک‌های دیگر (آمینوگلیکوزیدها، اریتروماپسین، تتراسایکلین).

دارای سابقه یا دچار مشکلات خونریزی‌دهنده (مثل زخم معده، هموفیلی، یا کمبود پلاکتی)، کولیت (التهاب روده بزرگ) ناشی از آنتی‌بیوتیک‌ها، یا بیماری کلیوی.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

حتی در صورت احساس بهبودی، تمام داروی تجویز شده را برای درمان عفونت و جلوگیری از عود مجدد آن مصرف کنید.

اگر از قرص‌های ضدبارداری استفاده می‌کنید، تا یک ماه پس از پایان دوره درمان با آموکسی‌سیلین/ کلاوولانات از یک وسیله جلوگیری از بارداری دیگر نیز نظیر کاندوم یا زل‌های اسپرم‌کش استفاده کنید.

برای جلوگیری از اسهال ناشی از این دارو ماست بخورید.

آموکسی‌سیلین/ کلاوولانات را دور از دسترس کودکان، و دور از حرارت، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگه دارید (در این شرایط این دارو فاسد می‌شود). پس از تهیه سوسپانسیون آن را در یخچال نگهداری کنید؛ پیش از مصرف شیشه محتوی سوسپانسیون را به خوبی تکان دهید.

در موارد شکل‌های مایع دارو از پیمانته داخل جعبه دارو برای اندازه‌گیری مقدار دارو استفاده کنید.

اگر ظرف 3 روز از مصرف این دارو احساس بهبودی نمی‌کنید یا پزشکتان مشورت کنید.

در هنگام مصرف نباید

مشاهده شود. معمولاً برای قطع دارو باید مقدارش ظرف 1-2 ماه به تدریج کاهش یابد.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف آمی‌تریپتیلین پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به آمی‌تریپتیلین یا دیگر داروهای ضدافسردگی سه‌حلقه‌ای؛ سایر داروهای ضدافسردگی (ماپروتیلین، ترازودون)؛ کاربامازپین (دارویی ضد تشنج)؛ یا هر نوع ماده غذایی، رنگ خوراکی یا نگه‌دارنده.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه الکل، آرامبخش‌ها، دیگر داروهای ضدافسردگی، داروهای ضد تشنج، داروهای ضد تیروئید، سایمتیدین، داروهای فشار خون (کلونیدین، گوانادول، گوانتیدین)، مهارکننده‌های مونوآمین‌اکسیداز، یا سمپاتومیمینیک‌ها (داروهای که در حساسیت، آسم، سرفه و سرماخوردگی مصرف می‌شوند).

سابقه یا دچار الکلیسم (اعتیاد به الکل)، آسم، اختلال دو قطبی (افسرده - شیدایی)، ابتلا به اسکیزوفرنی، صرع، گلوکوم (افزایش فشار داخل چشم)، پرکاری تیروئید، بزرگی پروستات، احتیاس ادراری، مشکلات قلبی یا خونی، یا بیماری‌های دستگاه گوارش، کبدی یا کلیوی.

یک نوبت را فراموش کرده‌اید، نوبت فراموش شده را صبح مصرف نکنید، چرا که ممکن است موجب خواب‌آلودگی بیش از حد در طول روز شود؛ در این مورد با پزشکتان مشورت کنید. اگر روزی چند نوبت آمی‌تریپتیلین مصرف می‌کنید، نوبت فراموش شده را بلافاصله پس از به یاد آوردن مصرف کنید. اگر تقریباً موقع مصرف نوبت بعدی شده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی منظم خود برگردید. مقدار دارو را دوباره نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هریک از علائم نادر ولی جدی زیر آمی‌تریپتیلین خود را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید: افکار خودکشی؛ تاری دید؛ گیجی؛ یبوست؛ مشکل در ادرار کردن؛ چشم‌درد؛ ضربان قلب تند، کند یا نامنظم؛ لرزش دست؛ غش؛ اضطراب؛ مشکل در صحبت کردن؛ عدم تعادل؛ سفتی عضلات دست و پا؛ صورت شبیه ماسک؛ گلودرد؛ تب؛ کبودی یا خونریزی غیرعادی؛ زردی پوست یا چشم؛ بثورات جلدی؛ تورم صورت یا زبان. علائم زیر ممکن است رخ دهند، ولی فقط در صورتی که مشکل‌ساز شوند باید گزارش شوند: سرگیجه، خواب‌آلودگی، خشکی دهان، سردرد، مشکل در خوابیدن؛ افزایش وزن. علائم ترک دارو - نظیر سردرد، تهوع، استفراغ، اسهال، تحریک‌پذیری، یا خواب مختل همراه با رؤیاهای واضح - ممکن است در صورت قطع ناگهانی آمی‌تریپتیلین

دیگران را در مصرف این دارو سهیم کنید؛ آنها ممکن است نسبت به آن حساسیت داشته باشند.

دارو را پس از تاریخ انقضایش مصرف کنید.

دارو را ناتمام قطع کنید؛ مگر در صورتی که پزشکتان چنین توصیه کند.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - آموکسی‌سیلین / کلاوولانات

AMITRIPTYLINE

در مورد این دارو

آمی‌تریپتیلین برای تسکین علائم افسردگی، شب‌ادراری، اختلالات خوردن، دردهای عصبی، و مواردی دیگر تجویز می‌شود. این دارو از دسته داروهای ضدافسردگی سه‌حلقه‌ای است.

چگونگی مصرف

آمی‌تریپتیلین با مقادیر متفاوتی برای مشکلات متفاوت و افراد متفاوت تجویز می‌شود هیچگاه بیشتر یا کمتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. آمی‌تریپتیلین خوراکی را می‌توان با غذا مصرف کرد تا دل به هم خوردگی ناشی از آن کاهش یابد. ممکن است 1-6 هفته طول بکشد تا اثرات این دارو آغاز شود. پس از آغاز اثرات حتی در صورت احساس بهبودی نیز دارو را ادامه دهید. به دقت از دستورات پزشکتان پیروی کنید. اگر روزی یک نوبت پیش از رفتن برای خواب آمی‌تریپتیلین مصرف می‌کنید و حال

در هنگام مصرف توصیه می شود

به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بتواند بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

تا پیش از مشخص شدن پاسخ بدنتان به این دارو در رانندگی و کار با وسایل خطرناک احتیاط کنید. برخی افراد با مصرف آمی‌تریپتیلین دچار خواب‌آلودگی و کاهش سطح هوشیاری می‌شوند. این به ویژه وقتی برای اولین بار دارو را شروع می‌کنید اتفاق می‌افتد و تا وقتی بدنتان به آن عادت کند ادامه می‌یابد؛ بنابراین برای فعالیت‌های خود برنامه‌ریزی کنید.

در هنگام برخاستن از حالت خوابیده یا ایستادن از حالت نشسته احتیاط کنید؛ چرا که ممکن است دچار سرگیجه یا سیاهی رفتن چشم شوید. به آرامی تغییر وضعیت دهید.

برای تسکین خشکی دهان از آدامس یا آبنبات‌های بدون قند استفاده کنید. اگر خشکی دهان بیش از 2 هفته طول کشید با پزشکتان مشورت کنید.

از مواجهه مستقیم و بدون حفاظت با آفتاب و استفاده از وسایل برنزه‌کننده بپرهیزید، چرا که ممکن است دچار آفتاب سوختگی شدید شوید. سعی کنید تا حد امکان از آفتاب بین ساعت 10 صبح تا 3 بعدازظهر اجتناب کنید. در زیر آفتاب از یک عینک آفتابی، یک کلاه و پوشش محافظ، و کرم‌های ضدآفتاب با قدرت محافظتی (SPF) حداقل 15 استفاده کنید.

در مورد نیاز به مقادیر اضافی ویتامین (ریبوفلاوین یا ویتامین ب - 2) با پزشکتان مشورت کنید.

پیش از هرگونه عمل جراحی، کارهای دندانپزشکی یا درمان‌های اضطرابی، پزشک را از اینکه آمی‌تریپتیلین مصرف می‌کنید، مطلع سازید.

یک برگه شناسایی پزشکی همراه داشته باشید که نشان دهد آمی‌تریپتیلین مصرف می‌کنید.

آمی‌تریپتیلین را دور از دسترس کودکان، و دور از حرارت، نور مستقیم و حرارت مرطوب قرار دهید (در این شرایط آمی‌تریپتیلین فاسد می‌شود).

آمی‌تریپتیلین تاریخ گذشته را دور از دسترس کودکان در توالت دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

الکل مصرف کنید.

بدون تأیید پزشکتان دارویی دیگر مصرف کنید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - آمی‌تریپتیلین

ERYTHROMYCIN

در مورد این دارو

اریترومایسین یک آنتی‌بیوتیک رایج است که برای درمان عفونت‌های گوناگونی نظیر عفونت پوست و بافت نرم، عفونت گوش میانی، برونشیت، گلودرد، ذات‌الریه (پنومونی)، سینوزیت، دیفتری، سیاه‌سرفه، و عفونت‌های کلامیدیایی، سیفلیس، و گونوره‌ای استفاده می‌شود. این دارو همچنین برای پیشگیری از تب روماتیسمی و اندوکاردیت مصرف می‌شود.

چگونگی مصرف

اریترومایسین را می‌توان با شکم خالی همراه یک لیوان پر از آب مصرف

کرد. در صورتی که معده را ناراحت کند می‌توان آن را با غذا خورد. بهتر است دارو در نوبت‌هایی با فواصل زمانی یکسان در شبانه‌روز مصرف شود تا سطح خونی آن ثابت باقی بماند. برای مثال، اگر لازم است روزی 4 بار اریترومایسین مصرف کنید، نوبت‌ها باید 6 ساعت فاصله داشته باشند (مثلاً 12 ظهر، 6 عصر، 12 شب و 6 صبح). اگر این برنامه با برنامه کار یا خواب شما تداخل داشت از پزشکتان بخواهید در تعیین یک برنامه مؤثرتر به شما کمک کند. مهم است که دارو را سر وقت و به طور کامل مصرف کنید، حتی اگر احساس بهبودی دارید. اگر پیش از اتمام دارو آن را قطع کنید، ممکن است علایمتان عود کند. قرص‌های جویدنی اریترومایسین باید پیش از بلعیده شدن، جویده یا خرد شوند. می‌توان کپسول‌های طولانی‌ریش اریترومایسین را باز کرد و قرص دانه‌های روکش‌دار داخلش را پیش از مصرف با یک غذای نرم مخلوط کرد. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید مصرفش کنید. البته اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. مقدار دارو را دوباره نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علایم زیر با پزشکتان تماس بگیرید: اسهال، دل‌پیچه، تهوع و استفراغ، سوزش دهانی یا زبانی، خارش واژن یا ترشح از آن، پلاک‌های سفید روی مخاط

دهان یا زبان، افت شنوایی، تب،
بثورات جلدی، یا زردی چشم‌ها یا
پوست.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر
پیش از مصرف اریترومايسين،
پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به اریترومايسين.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه
استمیزول، کاربامازپین، والپروئیک
اسید، سیکلوسپورین، داروهای
ضد انعقاد (رقیق‌کننده‌های خون مثل
وارفارین)، زانتین‌ها، و
آنتی‌بیوتیک‌های دیگر (کلرامفنیکل،
لینکومايسين).

ابتلا به یا سابقه بی‌نظمی ضربان
قلب (آریتمی)، افت شنوایی، یا
بیماری کبدی.

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

حتی در صورت احساس بهبودی
اریترومايسين را به‌طور کامل مصرف
کنید تا عفونت‌تان درمان شده، از عود
بیماری جلوگیری شود.

اریترومايسين را دور از دسترس
کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم،
و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در
این شرایط اریترومايسين فاسد
می‌شود). برخی از
سوسپانسیون‌های اریترومايسين
پس از آماده شدن باید در یخچال
نگهداری شوند؛ دستورالعمل روی
بسته‌بندی دارو را بخوانید. پیش از

مصرف شیشه سوسپانسیون را به
خوبی تکان دهید.

از پیمانه داخل جعبه دارو برای
اندازه‌گیری مقدار دارو استفاده کنید.

اگر ظرف 3 روز از شروع درمان
احساس بهبودی نداشته‌اید یا
پزشکتان مشورت کنید.

در هنگام مصرف نباید

داروی تاریخ مصرف گذشته مصرف
کنید.

دارو را ناتمام قطع کنید، مگر به توصیه
پزشک.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- اریترومايسين

ACEBUTOLOL

در مورد این دارو

آسیوتولول در موارد متفاوتی از جمله
پایین آوردن فشار خون در پرفشاری
خون و درمان ضربان قلب نامنظم
تجویز می‌شود. از این دارو همچنین
برای جلوگیری از یک حمله قلبی
ثانویه در افرادی که قبلاً یک بار دچار
چنین حمله‌ای شده‌اند استفاده
می‌شود. پزشک شما در موارد
دیگری نیز ممکن است آسیوتولول را
برای شما تجویز کند. آسیوتولول با
مسدود کردن تکانه‌های عصبی به
بخش‌هایی خاص از بدن عمل
می‌کند؛ به همین علت است که
آسیوتولول را به عنوان یک
مسدودکننده بتا می‌شناسند.
آسیوتولول با مسدود کردن این
تکانه‌ها به قلب کمک می‌کند تا از
نیرو و تعداد ضربان قلب بکاهد و در

نتیجه بار کاری قلب کاهش پیدا کند؛
که این خود موجب کاهش فشار در
داخل رگ‌های خونی نیز خواهد شد.
اسامی تجاری آسیوتولول عبارتند از
مونیتان و سکترال.

چگونگی مصرف

آسیوتولول معمولاً روزی یک یا دو بار
مصرف می‌شود. مهم است که دارو
را هر روز در ساعت معینی مصرف
کنید. معمولاً راحت‌تر است که
صبح‌ها پیش از صبحانه خورده شود تا
فراموش نشود. این دارو را می‌توان
همراه با غذا یا جداگانه مصرف کرد.
هر روز پیش از خوردن آسیوتولول به
مدت یک دقیقه کامل نبضتان را
بگیرید. (اگر نمی‌دانید چگونه نبضتان
را بگیرید از پزشکتان یا یک پرستار
بخواهید تا آن را به شما آموزش
دهد.) اگر تعداد نبض شما کمتر از 50
در دقیقه بود، آن روز پیش از خوردن
آسیوتولول موضوع را با پزشکتان در
میان بگذارید. هیچگاه بیشتر از مقدار
تجویز شده برای خودتان از این دارو
مصرف نکنید. از دستورات ذکر شده
توسط پزشکتان به دقت پیروی کنید.
اگر یک نوبت دارو را فراموش کردید،
می‌توانید به مجردی که آن را به یاد
آوردید مصرفش کنید. البته اگر کمتر
از 4 ساعت تا نوبت بعدی مصرف دارو
مانده باشد، نوبت فراموش شده را
رها کرده، به برنامه دارویی منظم
خود برگردید. مقدار دارو را دو برابر
نکنید و پیش از مشورت با پزشکتان
مصرف آسیوتولول را قطع نکنید. با
عدم مصرف آسیوتولولتان ممکن
است در معرض خطر یک حمله قلبی
قرار گیرید. در اکثر مواردی که

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف آسبوتولول پزشکانتان را مطلع سازید

حساسیت به آسبوتولول یا دیگر داروهای مسدودکننده بتا.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر به ویژه تزریقات حساسیت‌زدایی، کافئین، داروهای آسم (آمینوفیلین، دیفیلین، اکسترفیلین، تتوفیلین)، داروهای بدون نیاز به تجویز پزشک برای سرفه یا سرماخوردگی، داروهای دیابت (انسولین، داروهای ضد دیابت خوراکی)، سایر داروهای فشار خون (مسدودکننده‌های کانال کلسیمی، کلونیدین، گوانابنز)، کوکائین، یا مهارکننده‌های منوآمین‌اکسیداز.

حساسیت، آسم، یا آمفی‌زم؛ مشکلات احتقانی قلب؛ بیماری قند؛ پرکاری تیروئید؛ کندی قوای ذهنی؛ یا بیماری کلیوی یا کبدی یا سابقه ابتلا به هریک از این موارد. اگر دچار حساسیت باشید واکنش‌های حساسیتی ممکن است با مصرف آسبوتولول شدت یابد.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

مرتب به پزشکانتان مراجعه داشته باشید تا پیشرفت و بهبودی شما را زیر نظر داشته باشد. ممکن است ترجیح دهید که فشارخونتان را در خانه اندازه گرفته، ثبت کرده و در مراجعات منظم‌تان آن را به پزشکانتان گزارش کنید.

در مورد سطح بی‌خطر فعالیت بدنی با توجه به بیمارستان یا پزشکانتان مشورت کنید. آسبوتولول ممکن است از درد قفسه سینه جلوگیری کند یا آن را کاهش دهد و در نتیجه شما فعالیت خود را بیش از میزان قابل قبول افزایش دهید. این ممکن است به درد قفسه سینه یا دیگر علائم جدی منجر شود.

وزنتان را نسبت به قد و استخوانبندی خود مناسب نگاه دارید. در صورت نیاز به کاهش وزن از پزشکانتان کمک بخواهید.

اگر به سبب پرفشاری خون در حال مصرف آسبوتولول هستید، مصرف سدیم (نمک) را کاهش دهید. برای دستورات تغذیه‌ای از پزشکانتان نظر بخواهید یا برای کمک بیشتر به یک متخصص تغذیه مراجعه کنید.

اگر سیگاری هستید، سیگار را ترک کنید. از پزشکانتان بخواهید شما را به یک مشاوره یا گروه ترک سیگار معرفی کند.

از حالت خوابیده به نشسته یا ایستاده، یا از نشسته به آرامی تغییر وضعیت دهید تا دچار سرگیجه، سیاهی رفتن چشم یا غش نشوید.

در هوای سرد لباس گرم کافی بپوشید، زیرا آسبوتولول ممکن است شما را به سرما حساس‌تر کند

در تعطیلات آخر هفته و سایر روزهای تعطیل داروی کافی در دسترس نگاه دارید.

سایر ارائه‌دهندگان خدمات سلامت را از آنکه آسبوتولول مصرف می‌کنید مطلع کنید، زیرا این دارو ممکن است بر روی برخی از آزمون‌های آزمایشگاهی تأثیر بگذارد یا موجب شود که نسبت به تزریقات حساسیت‌زدایی دچار واکنش شوید.

همیشه یک برگه که نشان دهد در حال مصرف آسبوتولول هستید را به همراه داشته باشید.

آسبوتولول برایشان تجویز می‌شود، این دارو بیماری را مهار می‌کند، نه درمان. این بدان معنا است که شما ممکن است مجبور باشید آسبوتولول را برای سال‌ها یا تا پایان زندگی مصرف کنید، حتی اگر حالتان خوب باشد.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورتی که دچار هریک از نشانه‌های نادر ولی جدی زیر شدید، آسبوتولول خود را قطع کرده، در عرض 24 ساعت با پزشک خود تماس بگیرید؛ سختی تنفس، تنگی نفس، یا خس‌خس سینه؛ سردی کف دست و پا؛ ضریان قلب کمتر از 50 در دقیقه؛ احساس گیجی یا سیاهی رفتن چشم به دنبال ایستادن از یک وضعیت نشسته یا خوابیده؛ تورم دست‌ها و پاها یا افزایش وزن ناگهانی (1/5 کیلوگرم در 24-48 ساعت)؛ زردی چشم و پوست؛ ادرار تیره؛ کند شدن قوای ذهنی؛ گیجی، توهمات (شنیدن، دیدن، یا احساس چیزهایی که وجود ندارند)؛ درد قفسه سینه، مفصل یا کمر؛ بتورات جلدی؛ یا هرگونه کیبودشدگی یا خونریزی غیرعادی. علائم زیر ممکن است تا عادت کردن بدنتان به دارو رخ دهد: خواب‌آلودگی، خستگی، مشکل در به خواب رفتن، اضطراب، یبوست یا اسهال، کابوس‌های شبانه، یا کاهش توانایی جنسی. اگر این علائم ادامه پیدا کردند یا مشکل‌ساز شدند، وضعیت را با پزشکانتان در میان بگذارید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر، مصرف بکلومتازون را قطع کرده با پزشکتان تماس بگیرید؛ ترشحات خونی از بینی یا خون دماغ‌های بی‌دلیل؛ سرفه؛ سرگیجه یا سیاهی رفتن چشم؛ از دست رفتن حس بویایی یا چشایی؛ تهوع یا استفراغ؛ آبریزش یا گرفتگی مداوم بینی یا آبریزش از چشم‌ها؛ درد معده؛ پلاک‌های سفید در مخاط بینی یا گلو؛ چشم درد؛ افت تدریجی بینایی؛ احساس بوی بد؛ یا یک واکنش حساسیتی (بثورات جلدی، کهیر؛ تورم پلک‌ها، صورت یا لب‌ها؛ تنگی نفس). علائم مصرف بیش از حد عبارتند از جوش صورت، چاق شدن صورت، یا تغییرات دوره ماهانه که حتماً با پزشک در میان گذاشته شوند. علائم دیگر ممکن است مشاهده شوند ولی فقط در صورت مشکل‌ساز شدن نیاز است با پزشک مشورت شود؛ این علائم عبارتند از سوزش یا خشکی خفیف و موقتی در بینی، عطسه، یا تحریک حلق.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف اسپری بینی بکلومتازون، پزشکتان را مطلع سازید؛ حساسیت به کورتیکواستروئیدها، داروهای دیگر، غذاها، نگهدارنده‌ها، رنگ‌های خوراکی

بکلومتازون علائم خارش، سوزش، عطسه، و آبریزش بینی را کاهش می‌دهد. بکلومتازون در واقع یک کورتیکواستروئید است.

چگونگی مصرف

بکلومتازون معمولاً 1 یا 2 اسپری با اندازه مشخص 2 تا 4 نوبت در روز مصرف می‌شود. مهم است که طبق دستور پزشکتان یا دستورالعمل روی برچسب دارو را مصرف کنید. هیچ‌گاه بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. اگر در کنار این دارو کورتیکواستروئید خوراکی مصرف نمی‌کنید؛ ممکن است اثر این دارو پس از یک هفته آغاز شود و 3 هفته طول بکشد تا به حداکثر برسد. مهم است که نوبت‌های مصرف دارو منظم باشد، مثلاً 8 صبح تا 8 شب اگر قرار است دوبار در روز استفاده است و هر 6 ساعت اگر قرار است 4 بار در روز استفاده شود. از پزشکتان بخواهید در تعیین یک برنامه درمانی که با فعالیت‌های روزمره شما تداخل نداشته باشد به شما کمک کند. بهتر است دارو هر روز در ساعت معینی مصرف شود. مجاری بینی خود را با فین کردن تمیز کنید. قطعه بینی (نوک اسپری) را داخل بینی قرار داده و به سمت گوشه چشم‌تان اسپری کنید. اگر یک نوبت مصرف دارو را فراموش کردید، به مجردیکه آن را به یاد آوردید، مصرفش کنید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت قبلی را رها کرده و به برنامه منظم دارویی‌تان باز گردید.

آسپوتولول را دور از دسترس کودکان، دور از آتش، نور مستقیم و حرارت مرطوب نگاه دارید (حرارت و نور موجب فاسد شدن آسپوتولول می‌شود).

در هنگام مصرف نباید

تا هنگام مشخص شدن پاسخ بدن‌تان به دارو رانندگی کنید یا از وسایل خطرناکی که نیاز به هوشیاری کامل دارند استفاده کنید. اگر خواب‌آلودگی یا گیجی به‌طور مشکل‌ساز ادامه پیدا کند، با پزشکتان مشورت کنید.

دارویتان را به‌طور ناگهانی قطع کنید. در این صورت ممکن است دچار تعریق، تپش قلب (احساس تکان خوردن قلب در قفسه سینه)، سردرد، یا لرزش دست و انگشتان شوید.

سایر داروها، به ویژه داروهای ضدسرفه یا سرماخوردگی را بدون مشورت با پزشکتان مصرف کنید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - آسپوتولول

BECLOMETHASONE NASAL SPRAY

در مورد این دارو

این اسپری بینی به عنوان درمان نگهدارنده در افراد دچار اختلالات بینی نظیر رینیت فصلی یا رینیت دایمی، علائم حساسیتی در بینی، یا پولیپ‌های بینی تجویز می‌شود. استفاده منظم آن به کاهش التهاب بینی کمک می‌کند و واکنش مخاط بینی به مواد حساسیت‌زا (یا محرک) را کاهش می‌دهد. به این اثرات

مصرف داروهای دیگر به ویژه کورتیکواستروئیدهای خوراکی

سابقه یا ابتلا به سل، تب خال چشمی، یا دیگر عفونت‌های باکتریایی، قارچی یا ویروسی

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بتواند بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

اگر در طول 3 هفته درمان هیچ بهبودی نداشتید با پزشکتان مشورت کنید.

پیش از مصرف هر دارویی برای دیگر مشکلات بینی، با پزشکتان مشورت کنید.

اگر داروساز شما می‌تواند افشانه را پر کند، آن را پس از اتمام دارو دور نیندازید.

پیش از هر عمل جراحی، کارهای دندانپزشکی یا واکسیناسیون، سایر پزشکان یا افراد گروه پزشکی را از این که افشانه کورتیکواستروئیدی استفاده می‌کنید، مطلع سازید.

اگر تا به حال آبله مرغان و سرخک مبتلا نشده‌اید و واکسن آنها را هم نزده‌اید، از تماس نزدیک با افراد مبتلا به این دو بیماری اجتناب کنید. در صورتی که فکر می‌کنید با این افراد مواجهه داشته‌اید با پزشکتان مشورت کنید.

یک برگه شناسایی پزشکی همراه داشته باشید که نشان دهد بکلومتازون مصرف می‌کنید.

اگر مقدار معمول دارو به شکل استنشاقی برایتان مؤثر نیست، ممکن است به‌طور موقت به کورتیکواستروئید خوراکی نیاز داشته باشید.

افشانه را دور از دسترس کودکان و دور از گرما نگاه دارید.

در هنگام مصرف نباید

پیش از آنکه با پزشکتان مشورت کرده باشید دارو را قطع کنید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - اسپری بینی بکلومتازون

ACETAMINOPHEN

در مورد این دارو

استامینوفن دارویی است رایج که بدون نسخه پزشک قابل تهیه می‌باشد. این دارو یک مسکن غیرمخدر است که در موارد دردهای خفیف تا متوسط نظیر سردرد، دندان درد، درد خفیف استنوزآرتیت (آرتروز)، و دردهای ناشی از جراحی‌های کوچک کاربرد دارد. استامینوفن همچنین تب را کاهش می‌دهد. این دارو ممکن است در بسیاری دیگر از داروها با اسامی تجاری متفاوت وجود داشته باشد. به استامینوفن پاراستامول نیز گفته می‌شود.

چگونگی مصرف

قرص استامینوفن را می‌توان برای سهولت بلع، خرد کرد. اشکال خوراکی استامینوفن را می‌توان با مقدار اندکی از مواد غذایی نظیر ماست یا مربا مخلوط کرد. در مورد پودرهای خوراکی همانند آنچه در کپسول‌های Fernal Sprinkle وجود دارد، کپسول باز شده و محتویاتش در یک قاشق چایخوری آب یا مقدار

اندکی ماده غذایی نرم مخلوط می‌شود. برای استعمال راحت‌تر شیاف بهتر است آن را 30 دقیقه در یخچال نگاه داشت. برای استعمال شیاف، پوشش شیاف را برداشته، آن را با آب سرد مرطوب کرده، سپس در حالی که به یک پهلو خوابیده‌اید با انگشت خود شیاف را داخل مقعد کنید. اگر یک نوبت دارو را فراموش کردید، می‌توانید به مجردی که آن را به یاد آوردید مصرفش کنید. اما اگر تقریباً زمان نوبع بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده به برنامه دارویی منظم خود بازگردید. مقدار دارو را دوبرابر نکنید

هشدارها و عوارض جانبی

در صورتی که دچار هریک از نشانه‌های جدی زیر شدید، استامینوفن خود را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید: زردی پوست یا چشم‌ها؛ اسهال؛ بی‌اشتهایی، تهوع، یا استفراغ؛ معده درد؛ درد، تورم یا حساسیت در بالای شکم؛ مدفوع سیاه و قیری شکل؛ ادرار خونی یا کدر، کاهش ناگهانی ادرار؛ کیود شدگی یا خونریزی غیرعادی؛ بثورات جلدی، زخم‌های دهانی؛ یا تب یا گلودردی که پیش از درمان وجود نداشته و ناشی از بیماری ای که به خاطرش تحت درمان قرار گرفته‌اید نباشد.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف استامینوفن پزشکستان را مطلع سازید: حساسیت به هر نوع غذا، نگاه دارنده‌ها، رنگ‌های خوراکی، یا داروها (به ویژه استامینوفن یا آسپیرین).

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی (NSAIDs، نظیر ایبوپروفن)، آسپیرین، یا ضد انعقادها (رقیق‌کننده‌های خون مثل وارفارین، [کومادین]).

مصرف روزی بیش از سه قوطی یا بیشتر مشروبات الکلی.

سابقه یا ابتلا به الکلیسم (اعتیاد به الکل)، هپاتیت ویروسی، فنیل کتونوری، یا بیماری کبدی یا قلبی.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

برچسب روی دارو را بخوانید و از دستوراتش پیروی کنید.

برچسب روی سایر داروهای بدون نیاز به نسخه را بخوانید تا مطمئن شوید که در آن‌ها استامینوفن یا دارویی که با استامینوفن تداخل کند وجود نداشته باشد.

اگر استامینوفن را به سبب درد، تب یا گلودرد مصرف می‌کنید در هریک از شرایط زیر با پزشکستان مشورت کنید:

درد بیش از 10 روز (در کودکان 5 روز) طول بکشد یا اینکه علامت جدیدی به آن اضافه شود.

تب بیش از 3 روز طول بکشد، بدتر شود، یا علامت جدیدی اضافه شود.

گلودرد دردناک‌تر شود، بیش از 2 روز طول بکشد، یا تهوع، استفراغ، بیثورات جلدی، یا سردرد رخ دهد.

فقط به مقدار توصیه شده توسط پزشکستان استامینوفن مصرف کنید.

استامینوفن را دور از دسترس کودکان، دور از حرارت، نور مستقیم و حرارت مرطوب نگاه دارید (در چنین شرایطی استامینوفن فاسد می‌شود). شیاف‌ها را در یک جای خنک نگاه دارید، ولی شیاف و انواع مایع استامینوفن (قطره و شربت) را منجمد نکنید.

استامینوفن تاریخ گذشته را دور از دسترس کودکان در توالت دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

بیش از مقدار ذکر شده بر روی برچسب جعبه دارو مصرف کنید، مگر اینکه پزشکستان چنین دستوری داده باشد، در غیر این صورت ممکن است دچار آسیب کلیوی یا کبدی شوید.

به کودکان زیر 12 سال در یک روز بیش از 5 نوبت استامینوفن به مقدار تعیین شده بر اساس سن‌شان بدهید.

در روز بیش از دو قوطی مشروب الکلی مصرف کنید مگر اینکه فقط بخواهید یک یا دو نوبت استامینوفن بخورید.

مسمومیت

در صورتی که به مصرف بیش از حد استامینوفن شک کردید، حتی در صورت عدم وجود هرگونه علامت مسمومیت از اورژانس تقاضای کمک

کنید. درمان مسمومیت باید هرچه زودتر آغاز شود. در صورتی که درمان مصرف بیش از حد استامینوفن ظرف 24 ساعت اول آغاز نشود، ممکن است نتوان از آسیب کبدی یا مرگ جلوگیری کرد.

اطلاعات دیگر

اشکال ژنریک استامینوفن ارزان‌تر از انواع تجاری هستند و در اکثر موارد به همان اندازه مؤثرند. فرآورده‌های استامینوفن طولانی‌اثر گران‌تر می‌باشند، ولی ممکن است مصرفشان راحت‌تر و مناسب‌تر باشد.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - استامینوفن

ESTRADIOL

در مورد این دارو

استرادیول یک استروژن می‌باشد. استروژن‌ها در زن‌های سالم موجب رشد و تکامل اندام جنسی، حفظ عملکرد طبیعی ادراری - تناسلی، و افزایش ثبات عروق خونی (و در نتیجه جلوگیری از سرخ شدن و برافروختگی)، می‌شوند. وقتی به خانم‌ها پس از یائسگی طبیعی یا به کسانی که به دنبال یک جراحی یائسه شده‌اند (برداشتن تخمدان‌ها) استروژن جایگزین داده می‌شود، این دارو کمک می‌کند تا از پی‌آمدهای کمبود استروژن نظیر گرگرفتگی و خشکی واژن، و پوکی استخوان جلوگیری شود. به علاوه گاهی از استروژن در کنار سایر داروها برای مهار رشد سرطان پروستات در مردها و سرطان پستان در زن‌های یائسه یا

برخی بیماران مذكر دچار سرطان پستان استفاده می‌شود.

چگونگی مصرف

قرص‌های استرادیول به صورت پیوسته (هر روز) یا دوره‌ای (21 یا 25 روز اول هر ماه تقویمی) تجویز و استفاده می‌شود. دارو را هر روز ساعت یکسانی مصرف کنید، اگر با مصرف استرادیول دچار تهوع می‌شوید، آن را با شیر یا غذا بخورید. شکل‌های واژینال را نیز می‌توان در کنار شکل‌های خوراکی مصرف کرد. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردیکه آن را به یاد آورید، مصرفش کنید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده‌است، نوبت فراموش شده را حذف کنید و به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. مقدار دارو را دوبرابر نکنید. یک راه دیگر تجویز استرادیول، استفاده از شکل پوستی است که همیشه همراه بیمار است و باید هفته‌ای دوبار تعویض شود. قبل و بعد از برداشتن این برچسب پوستی دستتان را بشویید و کاملاً خشک کنید، محل گذاشتن برچسب پوستی باید تمیز، خشک و بدون مو، بثورات جلدی، بریدگی یا جوشگاه باشد. برچسب پوستی را روی سینه‌ها یا خط دور کمر یا هر جایی که لباس تنگ موجب شل شدنش شود نچسبانید. اگر پلاک شل شد هم می‌توانید یک برچسب پوستی جدید بکار ببرید و هم اینکه در صورت امکان مجدداً آن را بچسبانید. برای گذاشتن برچسب پوستی، آن را روی پوست فشار دهید، به ویژه حاشیه برچسب پوستی را تا مطمئن شوید

که کاملاً به پوست چسبیده باشد. هر برچسب پوستی را در یک منطقه دیگر از پوست بچسبانید. و برای جلوگیری از تحریک پوستی حداقل یک هفته پس از برداشتن یک برچسب پوستی، در آن محل برچسب پوستی جدیدی نچسبانید.

هشدارها و عوارض

جانبی

استفاده طولانی مدت از درمان جایگزین با استروژن بدون مصرف همزمان پروژستین، با افزایش خطر سرطان جدار رحم همراه بوده است. پزشک شما باید حداقل سالی دوبار شما را ملاقات کند تا ارزیابی مجددی راجع به اینکه نیازی به ادامه درمان دارید، داشته باشد. در صورت بروز هریک از علائم زیر، بلافاصله با پزشکان تماس بگیرید: توده‌های پستانی، یا درد و حساسیت پستان؛ افزایش اندازه پستان‌ها؛ تورم پا یا ساق؛ افزایش وزن سریع؛ حرکات منقطع و ناگهانی غیرارادی؛ دردشکمی؛ یا زردی چشم یا پوست. به علاوه، زن‌ها باید در صورتی که عادت ماهانه‌شان شدیدتر شده بود بین دو عادت ماهانه متوالی خونریزی داشتند و نیز در صورت بارداری احتمالی موضوع را با پزشکشان در میان بگذارند. مردهایی که مقدار بالایی استروژن مصرف می‌کنند ممکن است دچار انفارکتوس قلبی، آمبولی ریوی (لخته خون در ریه‌ها)، و ترومبوفلیت (تشکیل لخته خون، معمولاً در سیاهرگ‌های پا شوند). چه مردها و چه زن‌های مصرف‌کننده استروژن باید علائم زیر را بلافاصله به

پزشکشان اطلاع دهند: درد قفسه سینه، کشاله ران، یا پاها؛ سردرد؛ درد ناگهانی و شدید؛ تنگی نفس ناگهانی؛ تکلم نامفهوم که ناگهانی ایجاد شده باشد؛ تغییرات ناگهانی بینایی؛ ضعف یا کرخی یک بازو یا پا. علائم زیر فقط در صورتی که مشکل ساز شوند نیاز به گزارش دارند: دل پیچه، نفخ، تهوع، سرگیجه خفیف، سردرد خفیف، تغییر در میل جنسی، عدم تحمل لنزهای تماسی. تحریک پوستی در استفاده از پلاک نیز نامعمول نیست.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف استرادیول، پزشکشان را مطلع سازید:

حساسیت به استروژن‌ها

بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به ویژه بروموکریپتین (دارویی که در درمان آموره [قطع عادت ماهانه]، عقیمی (یا نازایی)، و بیماری پارکینسون استفاده می‌شود)، سیکلوسپورین، یا داروهایی که به کبد آسیب می‌رسانند

مصرف سیگار، توتون یا تنباکو

سابقه یا ابتلا به ترومبوفلیت (لخته شدن خون در سیاهرگ‌ها)، ترومبوز (تشکیل لخته خونی در رگ‌ها)؛ اندومترپروز (تشکیل بافت اندومتر در خارج رحم)؛ بیماری کیسه صفرا؛ فیبروم رحمی؛ سرطان پستان (یا شک به آن)، مگر اینکه برای درمان

همین سرطان استرادیول تجویز شده باشد؛ خونریزی واژینال غیرطبیعی بدون علت مشخص؛ یا مشکلات کبدی.

در هنگام مصرف

توصیه می شود

دستورالعمل همراه دارو را به دقت مطالعه کنید و سؤالاتتان را از پزشکتان بپرسید.

هر ماه پستان‌هایتان را معاینه کنید تا در صورت بروز علائمی از سرطان متوجه آن شوید (اگر این معاینه را بلد نیستید از پزشکتان بپرسید).

سالی یکبار (یا بسته به نظر پزشکتان بیشتر) برای انجام ماموگرافی، آزمون گستره پاپانیکولا، و معاینه بالینی به پزشکتان مراجعه کنید.

تورم، خونریزی و حساسیت لثه‌ها به دنبال مصرف استرادیول نامعمول نیست. بهداشت دهانتان را با مسواک‌زدن و استفاده از نخ دندان و مراجعه منظم به دندانپزشک حفظ کنید و در صورت بروز هریک از مشکلات ذکر شده موضوع را با دندانپزشکتان در میان بگذارید.

برای به حداقل رساندن تغییرات رنگ پوست از مواجهه با آفتاب بپرهیزید. مخصوصاً از آفتاب ساعت 10 صبح تا 2 بعدازظهر اجتناب کنید. از لوسیون‌های ضدآفتاب با قدرت محافظتی (اس پی اف) حداقل 15 برای صورت و دست‌ها استفاده کنید.

دیگر پزشکان را از اینکه استرادیول مصرف می‌کنید آگاه کنید.

استرادیول را دور از دسترس کودکان و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط استرادیول فاسد می‌شود).

استرادیول تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالت بریزید.

در هنگام مصرف نباید

سیگار، توتون یا تنباکو مصرف کنید. این از اثرات استروژن‌ها می‌کاهد و خطر عوارض جانبی دارو را به ویژه در کسانی که زیاد سیگار می‌کشند یا در افراد بالای 35 سال افزایش می‌دهد.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - استرادیول

ESTROGENS_CONJUGATED

در مورد این دارو

استروژن در زن‌های سالم موجب رشد و تکامل اعضای جنسی، حفظ عملکرد طبیعی اداری تناسلی، و افزایش ثبات رگ‌های خونی (و در نتیجه جلوگیری از گرفتگی) می‌شود. وقتی از استروژن به عنوان درمان جایگزین در زنانی که دچار یائسگی طبیعی هستند یا به دنبال جراحی یائسه شده‌اند استفاده می‌شود، این دارو از علائم ناشی از کمبود استروژن، نظیر گرگرفتگی و خشکی واژن، پوکی استخوان و بیماری تصلب شرایین (سخت شدن جدار رگ‌ها یا آترواسکلروز) جلوگیری می‌کند. درمان با استروژن در کنار درمان‌های دیگر برای مهار رشد سرطان پروستات در مردان و سرطان پستان در زنان یائسه و برخی از مردان مبتلا کاربرد دارد.

چگونگی مصرف

استروژن برای زن‌ها به در صورت پیوسته (هر روز) یا دوره‌ای (در 21 تا 25 روز اول هر ماه تقویمی) تجویز می‌شود. دارو را هر روز در ساعت معینی مصرف کنید. اگر دارو موجب تهوع شد می‌توانید آن را با غذا بخورید. شکل‌های خوراکی دارو را می‌توان همراه با شکل‌های واژینال مصرف کرد. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردیکه به یاد آورید مصرفش کنید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را حذف کرده، به برنامه دارویی منظم‌تان باز گردید. مقدار دارو را دوباربر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

استفاده از استروژن طولانی‌مدت بدون استفاده همزمان از پروژستین با خطر بروز سرطان لایه داخل رحم همراه بوده است. پزشک شما حداقل سالی یکبار شمار را ملاقات کند تا ببیند به ادامه درمان نیاز دارید یا خیر. در صورت بروز هر یک از علائم زیر بلافاصله با پزشکتان تماس بگیرید: توده‌های پستانی؛ درد، یا حساسیت شکم درد؛ یا زردی پوست یا چشم‌ها. به‌علاوه زندهایی که استروژن مصرف می‌کنند، در صورت مشاهده خونریزی واژینال (خونریزی شدیدتر یا خونریزی بین دو عادت ماهانه متوالی) یا شک به حاملگی باید بلافاصله پزشکتان را مطلع سازند. در مردانی که به هر دلیل استروژن کونژوگه مصرف می‌کنند، دارو ممکن است موجب حمله قلبی، آمبولی ریوی (لخته خون در ریه)، و

ترومبوفلیت (لخته خون در سیاهرگها) شود. بیماران مصرفکننده استروژن، چه مرد چه زن، باید علائم زیر را بلافاصله به پزشکتان گزارش کنند. درد قفسه سینه، کشاله ران یا رانها؛ سردرد ناگهانی و شدید؛ تنگی نفس ناگهانی؛ تکلم نامفهوم ناگهانی؛ تغییرات ناگهانی بینایی؛ یا ضعف یا کرخی دست یا پا. علائم زیر ممکن است ایجاد شوند که اگر مشکل ساز شوند باید با پزشک در میان گذاشته شوند: دلپیچه، نفخ، تهوع، سرگیجه خفیف، اسهال خفیف، تغییر میل جنسی، یا عدم توانایی تحمل لنزهای تماسی.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف استروژن کونژوگه، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به استروژن

بارداری یا شیردهی

در حال مصرف داروهای دیگر، به ویژه بروموکریپتین (دارویی که در درمان قطع عادت ماهانه، ناباروری و پارکینسون استفاده می شود)، سیکلوسپورین، و داروهایی که ممکن است به کبد آسیب برسانند.

مصرف سیگار، توتون یا تنباکو

سابقه یا ابتلا به ترومبوفلیت، ترومبوز (لخته در رگها)، یا اختلالات ترومبوآمبولیک، اندومتروز؛ بیماریهای کیسه صفرا، فیبروم رحمی؛ سرطان پستان یا شک به آن

(به جز در کسانی که به همین علت استروژن مصرف می کنند)؛ خونریزی واژینال غیرطبیعی و تشخیص داده نشده؛ یا مشکلات کبدی.

در هنگام مصرف توصیه می شود

دستورالعمل همراه دارو را بخوانید و تمام سؤالاتان را از پزشکتان بپرسید.

برای کشف علائم زودرس سرطان، هر ماه پستانهای خود را معاینه کنید (اگر این کار را بلد نیستید، روش آن را از پزشکتان بپرسید).

سالی یکبار (یا بنا بر نظر پزشکتان در فواصل کوتاهتری) برای انجام ماموگرافی، آزمون گستره پاپانیکولا، و معاینه بالینی به پزشکتان مراجعه کنید.

با مسواک زدن و استفاده از نخ دندان به طور منظم بهداشت دهانتان را حفظ کنید. مصرف این دارو ممکن است موجب تورم، خونریزی و حساسیت لثه ها شود. در صورت بروز این علائم با دندانپزشکتان مشورت کنید.

برای به حداقل رساندن تغییرات رنگ پوست، از فرارگیری در معرض آفتاب به ویژه از ساعت 10 صبح تا 2 بعدازظهر بپرهیزید. از لوسیونهای ضد آفتاب با قدرت محافظتی (راس پی راف) حداقل 15 برای دستها و پوست صورت استفاده کنید.

سایر پزشکان را از این که چنین دارویی مصرف می کنید، آگاه کنید.

استروژن کونژوگه را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم و حرارت مطلوب نگهداری کنید (در این شرایط استروژن فاسد می شود).

استروژن تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

سیگار بکشید؛ زیرا سیگار اثر این دارو را کاهش می دهد و احتمال بروز عوارض جدی آن را نیز افزایش می دهد (به ویژه در افرادی که خیلی سیگار می کشند یا افراد بالای 35 سال)

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - استروژن کونژوگه

OFLOXACIN

در مورد این دارو

افلوکساسین یک داروی ضد باکتری رایج است که برای درمان انواع گوناگون از عفونت ها، مثل عفونت های پوست و بافت های نرم، برونشیت، سینه پهلو (پنومونی)، عفونت های دستگاه ادراری، اسهال، پروستاتیت (التهاب پروستات) و نیز عفونت های ناشی از کلامیدیا و گنوکوکها (سوزاک) تجویز می شود.

چگونگی مصرف

افلوکساسین را می توان با یا بدون غذا مصرف کرد، ولی در هر صورت باید همراه با یک لیوان پر از آب باشد. اگر با شکم خالی معده تان ناراحت شد، دارو را با غذا بخورید. بهتر است دارو در طی شبانه روز در نوبت هایی با فواصل یکسان مصرف شود تا سطح دارو در خون ثابت باقی بماند. مثلاً، اگر لازم است روزی 2 نوبت افلوکساسین مصرف کنید، می شود هر 12 ساعت (مثلاً 7 صبح و 7 شب

در هنگام مصرف نباید

آنتی‌اسید، سوکرافات، داروهای حاوی روی یا آهن مصرف کنید. بین مصرف این داروها و افلوکاسین حداقل 2 ساعت باید فاصله باشد.

تا پیش از مشخص شدن پاسخ بدنتان به دارو رانندگی کنید یا به کارهایی که نیاز به هوشیاری کامل دارند بپردازید. این دارو در برخی بیماران موجب خواب‌آلودگی، سرگیجه، یا سیاهی رفتن چشم می‌شود.

دارو را بعد از تاریخ مصرفش استفاده کنید.

پیش از اتمام دارو مصرفش را قطع کنید؛ مگر به دستور پزشکتان.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- افلوکاسین

OXACILLIN

در مورد این دارو

اگزاسیلین یک آنتی‌بیوتیک رایج است که برای درمان انواع زیادی از عفونت‌های ناشی از باکتری‌ها مثل سینوزیت یا عفونت‌های پوستی و تنفسی استفاده می‌شود.

چگونگی مصرف

اگزاسیلین باید با شکم خالی، حداقل یک ساعت قبل یا 2 ساعت پس از صرف غذا، خورده شود. اگزاسیلین باید در طی شبانه‌روز در نوبت‌هایی با فواصل یکسان مصرف

حساسیت به افلوکاسین یا دیگر آنتی‌بیوتیک‌های فلوروکینولون

سن کمتر از 18 سال

بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به ویژه گشادکننده‌های برونش (آمینوفیلین، اکستریفیلین، یا توفیلین)، آنتی‌اسیدها، قرص آهن، یا سوکرافات، کافئین، دیدانوزین، یا ضد انعقادها (رقیق‌کننده‌های خون نظیر وارفارین)

سابقه یا ابتلا به صرع یا بیماری‌های کلیوی یا کبدی

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

حتی در صورت احساس بهبودی، دارو را تا آخر مصرف کنید تا عفونت بدنتان درمان شده، از عود بیماری جلوگیری شود. روزی هشت لیوان آب بنوشید، مگر آنکه پزشکتان دستور دیگری داده باشد. افلوکاسین را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط افلوکاسین فاسد می‌شود). از نور مستقیم آفتاب بین ساعات 10 صبح تا 3 بعدازظهر و استفاده از لامپ آفتابی، و دیگر وسایل برنزه‌کننده بپرهیزید. مناطق در معرض نور پوست بدنتان را با یک لوسیون ضد آفتاب با قدرت حفاظتی (SPF) حداقل 15 محافظت کنید. اگر ظرف 3 روز از درمان با افلوکاسین احساس بهبودی نمی‌کنید، با پزشکتان مشورت کنید.

یا 8 صبح یا 8 شب). اگر این با برنامه کاری یا خواب شما تداخل دارد، برای تعیین یک برنامه مناسب‌تر از پزشکتان کمک بخواهید. مهم است که دارو سر وقت و به طور کامل مصرف شود، حتی اگر احساس بهبودی کنید. اگر پیش از اتمام دارویتان، درمان را قطع کنید، ممکن است علایمتان عود کند. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید مصرفش کنید. البته اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. مقدار دارو را دوباره نکنید.

هشدارها و عوارض جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر با پزشکتان تماس بگیرید: تشویش، گیجی، لرزش دست، توهم، رفتار غیرطبیعی، بثورات جلدی یا خارش، کمردرد، ادرار خونی یا کدر، تب، یا تورم پاها یا ساق‌ها. علائم دیگری نیز ممکن است روی دهند، ولی فقط در صورتی که مشکل‌ساز شوند نیاز است با پزشک مطرح شوند: گیجی، خواب‌آلودگی، سیاهی رفتن چشم، سردرد، بی‌خوابی، دل پیچه، تهوع و استفراغ، اسهال یا افزایش حساسیت به نور آفتاب.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف افلوکاسین، پزشکتان را مطلع سازید:

شود تا سطح آن در خون ثابت باقی بماند. مثلاً اگر قرار است روزی 4 نوبت خورده شود، می‌شود هر 6 ساعت (مثلاً 12 ظهر، 6 عصر، 12 شب و 6 صبح). اگر این با برنامه کاری یا خواب شما تداخل دارد، برای تعیین یک برنامه مناسب‌تر از پزشکتان کمک بگیرید. مهم است که دارو را سر وقت و به طور کامل مصرف کنید، حتی اگر احساس بهبودی می‌کنید. اگر پیش از اتمام دارو آن را قطع کنید ممکن است علایمتان عود کند. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید مصرفش کنید. البته، اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، به برنامه دارویی معمولتان بازگردید و مقدار دارو را دو برابر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علایم زیر فوراً با پزشکتان تماس بگیرید: اسهال شدید یا اسهال خفیف ولی مداوم؛ زردی پوست یا چشم‌ها، سردرد، تهوع، و استفراغ، سوزش دهان یا زبان، خارش یا ترشح واژن، یا پلاک‌های سفید در دهان یا روی زبان. یک پاسخ حساسیتی نادر به آنتی‌بیوتیک‌ها آنافیلاکسی است، که به توجه و مراقبت فوری پزشکی نیاز دارد. از آنجا که آنافیلاکسی به سرعت پیشرفت می‌کند، در صورت بروز تورم لب‌ها یا دور چشم؛ بثورات جلدی؛ کهیر؛ یا تورم‌های پوستی؛ تب؛ غش ناگهانی؛ ضربان قلب تند؛ یا خس‌خس سینه یا مشکل در تنفس، مصرف دارو را قطع کرده، فوراً

با یک مرکز فوریت‌های پزشکی تماس بگیرید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف آگراسیلین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به هر نوع ماده غذایی، نگهدارنده‌ها، رنگ‌های خوراکی، یا داروهای دیگر، به ویژه آنتی‌بیوتیک‌ها (پنی‌سیلین‌ها، سفالوسپورین‌ها)

بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به ویژه داروهای ضد انعقاد (رقیق‌کننده‌های خون، نظیر وارفارین)، داروهای نقرس (پروبنسید)، و آنتی‌بیوتیک‌های دیگر (آمینوگلیکوزیدها، اریترومایسین، تتراسایکلین).

سابقه یا ابتلا به مشکلات خونریزی دهنده (نظیر زخم‌های معده، هموفیلی، یا کمبود پلاکتی)، کولیت (التهاب روده بزرگ) مرتبط با مصرف آنتی‌بیوتیک، یا بیماری‌های کبدی

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

حتی در صورت احساس بهبودی دارو را تا آخر مصرف کنید تا عفونت بدنتان درمان شده، از عود بیماری جلوگیری شود.

برای جلوگیری از اسهال ناشی از این دارو ماست بخورید.

آگراسیلین را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نورمستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط آگراسیلین فاسد می‌شود). محلول خوراکی آگراسیلین را پس از آماده کردن در یخچال نگهداری کنید و پیش از مصرف شیشه دارو را به خوبی تکان دهید.

از قطره‌چکان یا پیمانه همراه دارو برای اندازه‌گیری استفاده کنید.

اگر ظرف 3 روز از درمان با آگراسیلین احساس بهبودی ندارید، با پزشکتان مشورت کنید.

در هنگام مصرف نباید

از این دارو به دیگران بدهید؛ ممکن است آنها به آگراسیلین حساسیت داشته باشند.

دارو را پس از تاریخ مصرفش استفاده کنید.

پیش از اتمام دارو آن را قطع کنید؛ مگر به دستور پزشکتان.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - آگراسیلین

INSULIN REGULAR

در مورد این دارو

انسولین رگولار یک داروی قابل تزریق برای درمان دیابت نوع یک (دیابت وابسته به انسولین دیابت نوع 1) است. این نوع دیابت وقتی ایجاد می‌شود که لوزالمعده نتواند مقدار کافی انسولین برای کمک به

خارج کنید. سپس یک ناحیه از پوست را برای تزریق پاک کنید. می‌توانید یک قسمت از پوست را بین دو انگشت بگیرید و نوک سوزن را با زاویه 30-45 درجه درست داخل چین یا در پایه آن فرو کنید.

انسولین را داخل بافت چربی تزریق کنید. منطقه تزریق را مالش ندهید زیرا اینکار سرعت جذب انسولین را تغییر می‌دهد. ممکن است بخواهید منطقه تزریق را به طور گردشی تغییر دهید، ولی از یک الگو مشخص تبعیت کنید؛ مثلاً صبح‌ها همیشه داخل پوست شکم و عصرها همیشه داخل پوست ران‌ها. انتخاب محل تزریق به شکل تصادفی روی جذب انسولین اثر می‌گذارد. محل تزریق در ناحیه موردنظر نیز باید به طور گردشی تغییر داده شود. یک راه خوب این است که اولین تزریق را با یک چسب زخم کوچک روی پوست مشخص کنید. سپس در نوبت بعدی تزریق در همان منطقه، علامت مزبور را مرکز یک ساعت فرض کنید و تزریق جدید را در ساعت 12 نسبت به مرکز انجام دهید. تزریقات بعدی به ترتیب در ساعت 3، 6 و 9 انجام خواهد شد. سپس یک مرکز جدید برای تزریق انتخاب کنید به طوری که حدود 2/5 سانتی‌متر بین نزدیک‌ترین محل‌های تزریق از دو دایره فاصله باشد (شکل را ببینید). با این کار در هر دایره 5 تزریق انجام می‌دهید (یکی در مرکز و 4 تزریق در محیط) پس از دو یا سه بار حمام‌رفتن چسب زخم شل می‌شود و شما آماده خواهید بود تا یک دایره جدید را آغاز کنید. اگر در حین مصرف انسولین بیشتر از معمول ورزش کنید، مقادیر زیادی الکل

عوارض طولانی مدت دیابت می‌تواند جلوگیری کرد. انسولین رگولار معمولاً روزی 3 یا 4 نوبت، 30-15 دقیقه پیش از هر وعده غذایی استفاده می‌شود. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. انسولین را در یخچال نگهداری کنید، اما مراقب باشید منجمد نشود. از یک نوع سرنگ استفاده کنید. اگر می‌خواهید نوعی سرنگتان را تغییر دهید با پزشکتان مشورت کنید؛ در سرنگ‌های مختلف مقدار «فضای مرده» متفاوت است. این فضا عبارت است از مقدار فضای موجود بین نوک سوزن تا عدد صفر روی بخش مدرج سرنگ.

شیشه دارو را به آرامی میان دو کف دست بچرخانید تا انسولین به خوبی مخلوط شود. آن را به شدت تکان ندهید زیرا انسولین کف آلوده شده، اندازه‌گیری دقیق مشکل می‌شود. اگر محلول انسولین یکنواختی خود را از دست داده یا دانه‌دانه است و به کف یا جدار شیشه دارو (و یال) می‌چسبد از آن استفاده نکنید. به همان اندازه که قصد دارید از شیشه دارو انسولین بکشید، هوا داخل سرنگ بکشید؛ بخش لاستیکی روی شیشه انسولین را با یک پنبه الکل ضدعفونی کنید. سوزن را از راه بخش لاستیکی وارد شیشه کرده و هوا را تزریق کنید. سپس شیشه دارو را سروته گرفته و مقدار انسولین موردنظر را به آرامی داخل سرنگ بکشید. برای جلوگیری از ایجاد حباب هوا داخل سرنگ مراقب باشید نوک سوزنتان در داخل شیشه دارو زیر سطح دارو قرارگیرد. وقتی به مقدار دلخواه انسولین داخل سرنگ کشیدید، سوزن را از شیشه دارو

سلول‌های بدن جهت استفاده از غذای خورده‌شده تولید کند. انسولین رگولار جایگزینی برای آن انسولین می‌باشد. انسولین رگولار با اثر بر روی سلول‌های بدن مقدار قند یا گلوکز خون را پایین می‌آورد. هدف از تجویز انسولین، کاهش قند خون تا سطح طبیعی است. شما باید قند خونتان را به طور مرتب زیرنظر داشته باشید تا ببینید بدنتان برای یک کارکرد طبیعی و نیز پیشگیری از عوارض دیابت به چقدر انسولین نیاز دارد. حتماً باید یک برنامه غذایی کم‌چربی و کم‌قند در سه وعده اصلی و سه میان وعده داشته باشید. اگر هنوز به یک متخصص تغذیه مراجعه نکرده‌اید، از پزشکتان بخواهید شما را به چنین شخصی معرفی کند. انسولین انسانی رگولار در آزمایشگاه ساخته می‌شود. این نوع انسولین برای یک دوره زمانی کوتاه دارای اثر است. ظرف نیم تا یک ساعت اثرش شروع می‌شود، در 4-2 ساعت به حداکثر می‌رسد و در حدود 7-5 ساعت باقی می‌ماند. انسولین انسانی رگولار را یک انسولین کوتاه اثر می‌دانند، و شما ممکن است انسولین طولانی اثری مثل انسولین انسانی NPH هم همزمان استفاده کنید.

چگونگی مصرف

مقدار تجویز انسولین انسانی رگولار می‌تواند بسیار مفید باشد. مقدار مصرفی انسولین را پزشکتان براساس پاسخ بدن شما به انسولین تعیین می‌کند. با رساندن مقادیر مناسبی از انسولین کوتاه اثر و شاید طولانی اثر در طی 24 ساعت از

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

به طور منظم به پزشک‌تان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

یک برنامه غذایی متعادل از نظر مقادیر کربوهیدرات‌ها، پروتئین‌ها و چربی‌ها را که برای شما تجویز شده رعایت نمایید. یک متخصص تغذیه به شما کمک خواهد کرد تا با اجرای یک برنامه غذایی به وزن مطلوبتان برسید. وعده‌های اصلی و میان وعده‌ها طوری طراحی می‌شود تا در تمام مدت روز انرژی لازم به بدن‌تان برسد. اگر مطمئن نیستید چگونه برنامه غذایی خود را کنترل کنید، در خواست کمک نمایید یک برنامه غذایی مناسب برای کنترل دیابت ضروری است.

اگر بیمار گردیدید نیز به مصرف انسولین ادامه دهید. در صورت بروز تهوع و استفراغ زیادتر مایعات مصرف کنید. در صورت بروز تب یا علائم دیگر با پزشک‌تان مشورت کنید.

الکل ننوشید.

در مورد یک برنامه ورزشی با پزشک‌تان مشورت کنید.

در مورد دفعات انجام آزمون‌های خونی برای سنجش قند خون و موارد دیگر از پزشک‌تان نظر خواهی کنید.

یک برگه شناسایی پزشکی همراه داشته باشید که نشان دهد دیابت دارید و انسولین انسانی رگولار مصرف می‌کنید.

تنفس میوه‌ای، یا اغماء. یکی در خانواده باید روش اندازه‌گیری قندخون و تزریق انسولین را بلد باشد تا احياناً اگر شما قادر به انجامشان نبودید به شما کمک کند. با پزشک‌تان مشورت کنید؛ برای مقابله با چنین وضعیتی نقشه و طرحی از پیش تعیین‌شده داشته باشید.

هشدارها و عوارض

جانبی

اگر به دنبال یک بیماری دچار استفراغ شدید شده‌اید، علائم کاهش قند خون پیدا کرده‌اید، یا در هر صورت اگر سطح قندخونتان کنترل شده نیست، با پزشک‌تان تماس بگیرید

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف انسولین‌انسانی رگولار، پزشک‌تان را مطلع سازید: حساسیت به انسولین.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه داروهای مسدودکننده بتا (داروهای قلبی و پرفشاری خون) که ممکن است علائم کمبود قند خون را مخفی کنند؛ کورتیکواستروئیدها، داروهای خوراکی برای درمان دیابت، داروهای مدر؛ یا الکل

سابقه یا ابتلا به مشکلات غددی (تیروئید، غدد فوق کلیوی، هیپوفیز) یا بیماری‌های کلیوی

بنوشید، یا غذای معمولتان را نخورید، ممکن است دچار افت سطح قند خون شوید (هیپوگلیسمی).

علائم افت قند خون عبارتند از: احساس اضطراب، تشویش، لرزش بدن، مشکل در راه رفتن، بیهوشی و تشنج. به مجردی که دچار این علائم شدید چیزی حاوی قند بخورید یا بنوشید. از منابع سریع و خوب قند آب میوه، عسل، نوشابه‌های غیررژیمی یا شربت قند است. بعضی از بیماران همیشه مقداری قرص یا آب‌نبات قندی همراه دارند. کیک‌های آماده به راحتی در جیب یا کیف‌دستی قابل حمل هستند ولی نتوان آنها را به مدت طولانی نگهداری کرد. در این شرایط ممکن است بخواهید منابع طولانی اثرتری مصرف کنید، مثل پنیر و بیسکویت. اگر هم نتوانستید قندخونتان را اندازه بگیرید و در اسرع وقت به پزشک‌تان اطلاع دهید. اگر احساس می‌کنید که در حال غش یا تشنج هستید، چیزی نخورید و ننوشید (ممکن است دچار خفگی شوید)، و بلافاصله تقاضای کمک پزشکی اورژانس کنید. حتی اگر با خوردن مواد قندی علائم‌تان رفع شد، با پزشک‌تان تماس بگیرید؛ علائم‌تان ممکن است مجدداً عودکنند. اگر علائم‌تان رفع نشد از کسی بخواهید شما را به بخش فوریت‌های یک بیمارستان برساند. اگر یک نوبت را فراموش کردید، ممکن است دچار افزایش قندخون (هیپرگلیسمی) شوید.

علائم هیپرگلیسمی عبارتند از: تشنگی، تکرار ادرار، خواب آلودگی، پوست برافروخته و گر گرفته، بوی

روزانه بیش از دو نوبت ایبوپروفن مصرف می‌کنید، به مجردیکه نوبت فراموش شده را به یاد آورید مصرفش کنید. اما اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را مصرف نکنید. مقدار دارو را دو برابر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر مصرف ایبوپروفن را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید؛ خستگی یا خواب آلودگی شدید؛ درد یا سوزش معده؛ تهوع یا استفراغ؛ مدفوع سیاه و قیری؛ علائم شدید آنفلوآنزا (لرز، تب، دردهای عضلانی، به ویژه اگر درست هنگام یا پیش از بروز بثورات جلدی رخ دهند؛ افزایش وزن؛ کیودی یا خونریزی غیرطبیعی؛ بثورات جلدی؛ زخم‌های دهانی؛ یا تب یا گلو درد) که پیش از شروع درمان وجود نداشته و با مشکلی که در حال حاضر به خاطرش تحت درمان هستید ارتباطی نداشته باشد. بیماران مسن بیشتر از سایرین در معرض خطر مشکلات گوارشی و خونریزی دهنده هستند. یک پاسخ حساسیتی نادر به ایبوپروفن آنافیلاکسی است، که به توجه و مراقبت فوری پزشکی نیاز دارد. آنافیلاکسی سریع پیشرفت می‌کند. خس‌خس سینه یا مشکل در تنفس مصرف ایبوپروفن را قطع کرده با یک مرکز اورژانس تماس بگیرید

موارد احتیاط

قرص‌های 200 میلی گرم ایبوپروفن یک داروی مسکن است که بدون نسخه پزشک قابل تهیه است. اما قرص‌های 400 میلی گرم توسط پزشک تجویز می‌شود. این دارو یک داروی ضد درد غیر مخدر برای دردهای خفیف تا متوسط، نظیر سردرد، دردهای هنگام عادت ماهانه، و حملات نقرس است. به علت خواص التهابی این دارو در درمان بیماری‌های روماتیسمی مثل آرتریت روماتوئید، و دیگر مشکلات التهابی غیر روماتیسمی مثل آسیب‌های حین ورزش (پیچ خوردگی‌ها و رگ به رگ شدن‌ها)، بورسیت‌ها، تاندونیت‌ها (التهاب تاندون)، و استئوآرتریت (آرتروز) بسیار مفید است. ایبوپروفن همچنین تب را نیز کاهش می‌دهد. ایبوپروفن از داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی است.

چگونگی مصرف

سوسپانسیون ایبوپروفن را با غذا یا داروهای ضداسید معده باید مصرف کرد، پیش از مصرف دارو شیشه آن را به خوبی تکان دهید، قرص ایبوپروفن را باید با غذا و همراه یک لیوان پر از آب خورد. پس از خوردن قرص‌های ایبوپروفن برای جلوگیری از آسیب و تحریک وی 30-15 دقیقه از خوابیدن یا دراز کشیدن اجتناب کنید. اگر روزی یک یا دو بار ایبوپروفن مصرف می‌کنید. و یک نوبت را فراموش کردید، اگر حداکثر تا 2 ساعت آن را به یاد آورید بلافاصله مصرفش کنید، در غیر این صورت نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه منظم‌تان برگردید. اگر

در هنگام مصرف نباید

بدون مشورت با پزشکتان هرگونه دارویی اعم از داروهای قابل تهیه بدون نسخه یا فرآورده‌های گیاهی مصرف کنید.

الکل بنوشید.

مواد قندی زیاد بخورید. * اگر مجبورید انسولین رگولار و NPH را با هم مخلوط کنید. ابتدا به مقادیر موردنظر داخل هر دو شیشه دارو هوا تزریق کنید (ابتدا NPH سپس انسولین رگولار). سپس مقدار انسولین رگولار مورد نیاز را داخل سرنگ بکشید، سپس سرنگ را وارد شیشه NPH کرده و مقدار NPH موردنظر را داخل همان سرنگ قبلی بکشید. این مخلوط باید در عرض 15 دقیقه تزریق شود، در غیراینصورت این دو انسولین برهم اثر کرده، ظهور اثرات انسولین رگولار به تأخیر می‌افتد.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- انسولین، انسانی (رگولار)

OMEPRAZOLE

در مورد این دارو

اطلاعاتی در مورد این دارو موجود نیست

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- اومپرازول

IBUPROFEN

در مورد این دارو

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف ایبوپروفن، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به آسپرین یا دیگر داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی. بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر؛ به ویژه دیگر داروهای ضدالتهابی غیر استروئیدی (مثل ناپروکسن)، آسپرین، ضدانعقادها (رقیق کننده‌های خون، نظیر وارفارین)، آنتی‌بیوتیک‌ها (سفالوسپورین‌ها)، آسپرین، ضدانعقادها (رقیق کننده‌های خون، نظیر وارفارین)، آنتی‌بیوتیک‌ها (سفالوسپورین‌ها)، داروهای ضد سرطان (یک داروی مدر)، و والهپروتیک اسید یا دیوالپروتکس.

مصرف سه قوطی یا بیشتر مشروبات الکلی در روز.

ابتلا به سابقه پولیپ‌های بینی مرتبط با آسپرین؛ زخم یا التهاب در دستگاه گوارش؛ پرفشاری خون، هموفیلی یا دیگر مشکلات خونریزی دهنده؛ نارسایی مغز استخوان؛ زخم‌های دهانی؛ یا بیماری‌های کبدی یا کلیوی.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

برچسب روی دارو را مطالعه کرده از دستورالعمل پیروی کنید.

برچسب سایر داروهای مجاز بدون نسخه را بخوانید تا مطمئن شوید حاوی داروهای ضدالتهابی

غیراستروئیدی (مثل آسپرین یا ناپروکسن) یا داروهایی که با ایبوپروفن تداخل ایجاد می‌کنند نباشد.

اگر ایبوپروفن را برای درد یا تب می‌خورید و درد ظرف 14 روز و تب ظرف 3 روز بهتر نشده یا حتی بدتر شده است با پزشکتان مشورت کنید.

ایبوپروفن را به اندازه تجویز شده مصرف کنید.

به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید (اگر برای مدتی طولانی قرار است ایبوپروفن مصرف کنید).

پیش از انجام هرگونه عمل جراحی یا کارهای دندانپزشکی، دیگر پزشکان را از اینکه ایبوپروفن مصرف می‌کنید مطلع سازید.

ایبوپروفن را دور از دسترس کودکان، دور از گرما، نور مستقیم یا حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط ایبوپروفن فاسد می‌شود)

ایبوپروفن تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

بیش از مقدار مشخص شده بر روی جعبه دارو مصرف کنید. مگر طبق دستور پزشک. این دارو می‌تواند موجب کبودی و خونریزی بیش از حد شود.

مشروبات الکلی بنوشید. زیرا احتمال آسیب به معده بیشتر خواهد شد.

تا مشخص شدن پاسخ بدنتان به دارو رانندگی یا در فعالیتهای خطرناک شرکت کنید. این دارو در برخی از افراد موجب گیجی، سرگیجه، یا خواب آلودگی می‌شود.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - ایبوپروفن

ETODOLAC

در مورد این دارو

ایتودولاک یک مسکن غیرمخدر است برای تسکین دردهای متوسط یا شدید مثل سردردهای عروقی و دردهای عضلانی استخوانی ناشی از رگ به رگ شدن‌ها و پارگی لیگامان‌ها تجویز می‌شوند. ایتودولاک به سبب خواص ضد التهابی‌اش در درمان استئوآرتریت (آرتروز)، آرتريت روماتوئید، و آرتريت نقرسی حاد بسیار مؤثر است. ایتودولاک از داروهای ضد التهابی غیراستروئیدی است.

چگونگی مصرف

کپسول و قرص‌های ایتودولاک را باید با غذا و همراه یک لیوان پر از آب مصرف کرد. برای جلوگیری از تحریک و آسیب به مری، تا 30-15 دقیقه پس از خوردن این دارو دراز نکشید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که آن را به یاد آورید مصرفش کنید، ولی اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی معمولتان باز گردید. مقدار دارو را دوباربر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر مصرف ایتودولاک را قطع کرده با پزشکتان تماس بگیرید؛ خستگی یا خواب‌آلودگی شدید؛ درد یا سوزش معده؛ تهوع یا استفراغ؛ مدفوع سیاه و قیری؛ علائم شبه انفلوآنزا (تب، لرز، درد عضلانی)، به‌خصوص اگر این علائم درست پیش از یا همزمان با بروز بثورات جلدی رخ دهند؛ افزایش فشارخون افزایش وزن (بیش از 1/5 کیلوگرم در 24-48 ساعت)؛ تنگی نفس یا خس خس سینه؛ تورم صورت، دست‌ها، و ساق‌ها؛ افت قوای ذهنی؛ ادرار تیره زردی پوست یا چشم‌ها؛ تاری دید کبودی یا خونریزی غیرعادی؛ زخم‌های دهانی؛ یا تب یا گلودردی که پیش از درمان با ایتودولاک وجود نداشته و با بیماری‌ای که به خاطرش ایتودولاک تجویز شده بی‌ارتباط باشد. افراد مسن بیشتر از سایرین در معرض خطر مشکلات گوارشی و سایر مشکلات خونریزی دهنده قرار دارند. یک واکنش حساسیتی نادر به ایتودولاک آنافیلاکسی است، که به مراقبت و توجه فوری پزشکی نیاز دارد. آنافیلاکسی به سرعت پیشرفت می‌کند. در صورت بروز تورم لب‌ها و اطراف چشم‌ها، کهیر یا تورم‌های روی پوست، ضریان قلب تند، خس‌خس سینه، یا مشکل در تنفس، مصرف ایتودولاک را قطع کرده، یا یک مرکز فوریت‌های پزشکی تماس بگیرید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف پزشکتان را ایتودولاک، مطلع سازید:

حساسیت به آسپیرین یا دیگر داروهای ضد التهابی غیراستروئیدی بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به‌ویژه داروهای ضد التهابی غیراستروئیدی، آسپیرین، ضد انعقادها (رقیق‌کننده‌های خون نظیر وارفارین)، آنتی‌بیوتیک‌ها (سفالوسپورین‌ها)، داروهای ضد سرطان (متوترکسات، پلیکومایسین)، سیکلوسپورین، لیتیم، پروبنسید (یک داروی نقرس)، داروهای پرفشاری خون به‌ویژه داروهای مد مثل تریامترن، و اسید والپروئیک

عادت به مصرف بیش از 3 قوطی نوشیدنی الکلی

سابقه یا ابتلا به پولیپ‌های بینی مرتبط با آسپیرین؛ زخم‌ها یا التهاب‌های دستگاه گوارش؛ هموفیلی یا دیگر مشکلات خونریزی دهنده؛ زخم‌های دهانی؛ یا بیماری‌های کبدی یا کلیوی

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

برچسب روی تمامی داروهای مجاز بدون نسخه را به دقت مطالعه کنید تا مطمئن شوید که دارویی مصرف نمی‌کنید که حاوی داروهای ضد التهابی غیراستروئیدی (آسپیرین،

ایبوپروفن) یا داروهای که با ایتودولاک تداخل ایجاد می‌کنند باشد.

اگر ایتودولاک را برای درد مصرف می‌کنید و دردتان ظرف 14 روز بهتر نشده یا حتی بدتر شده است به پزشکتان اطلاع دهید.

فقط به مقدار تجویز شده ایتودولاک مصرف کنید.

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

پیش از هرگونه عمل جراحی یا کارهای دندانپزشکی سایر پزشکان را از این که ایتودولاک مصرف می‌کنید مطلع سازید.

ایتودولاک را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم یا حرارت مرطوب نگهداری کنید (ایتودولاک در این شرایط فاسد می‌شود).

ایتودولاک تاریخ مصرف گذشته را در توالت دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

نوشیدنی‌های الکلی بنوشید. در این صورت مشکلات معدی بیشتر رخ می‌دهد

تا مشخص شدن پاسخ بدن‌تان نسبت به ایتودولاک رانندگی کنید یا در فعالیت‌های پرخطر شرکت کنید؛ این دارو در برخی افراد موجب سرگیجی، سرگیجه، یا خواب‌آلودگی می‌شود.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف ایمپیرامین، پزشکستان را مطلع سازید:

حساسیت به ایمپیرامین یا دیگر داروهای ضد افسردگی سه حلقه‌ای؛ سایر داروهای ضد افسردگی (ماپروتیلین، ترازودون)؛ کاربامازپین (دارویی ضد تشنج)؛ یا هر نوع ماده غذایی، رنگ خوراکی یا نگهدارنده.

بارداری و شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به ویژه الکل، آرامبخش‌ها، دیگر داروهای ضد افسردگی، داروهای ضد تشنج، داروهای ضد تیروئید، سایمتیدین، داروهای فشارخون (کلونیدین، گوانادرال، گواتیدین)، مهارکننده‌های مونوآمین‌اکسیداز، یا سمپاتومیمتیک‌ها (داروهای که در حساسیت، آسم، سرفه و سرماخوردگی مصرف می‌شود).

سابقه یا ابتلا به الکیسم (اعتیاد به الکل)، آسم، اختلال دو قطبی (افسرده - شیدایی)، ابتلا به اسکیزوفرنی، صرع، گلوکوم (افزایش فشار داخل چشم)، پرکاری تیروئید، بزرگی پروستات، احتیاس ادراری، مشکلات قلبی یا خونی، یا بیماری‌های دستگاه گوارش، کبدی یا کلیوی

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

نوبت را فراموش کرده‌اید، نوبت فراموش شده را صبح مصرف نکنید، چرا که ممکن است موجب علائم آزاردهنده شود؛ در این مورد با پزشکستان تماس بگیرید. اگر روی چند نوبت ایمپیرامین مصرف می‌کنید، نوبت فراموش شده را بلافاصله پس از به یادآوردن مصرف کنید. اگر تقریباً موقع مصرف نوبت بعد شده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی منظم خود برگردید، مقدار دارو را دوبرابر نکنید.

هشدارها و عوارض جانبی

در صورت بروز هر یک از نشانه‌های نادر ولی جدی زیر مصرف ایمپیرامین خود را قطع کرده، با پزشکستان تماس بگیرید؛ تاری دید؛ گیجی؛ بی‌وست؛ مشکل در صحبت کردن؛ چشم‌درد؛ ضربان قلب تند، کند یا نامنظم؛ لرزش دست؛ غش؛ اضطراب؛ مشکل در صحبت کردن؛ عدم تعادل؛ سفتی عضلات دست و پا؛ صورت شبیه ماسک؛ گلودرد؛ تب؛ کبودی یا خونریزی غیرعادی؛ زردی پوست یا چشم؛ بثورات جلدی؛ تورم سرگیجه؛ خواب‌آلودگی؛ خشکی دهان، سردرد، افزایش اشتها، تهوع، سوزش سردل، اسهال، مشکل در خوابیدن، یا افزایش وزن. علائم ترک دارو - نظیر سردرد، تهوع، استفراغ، اسهال، تحریک‌پذیری، یا خواب مختل همراه روپاهای واضح - ممکن است در صورت قطع ناگهانی ایمپیرامین مشاهده شود؛ با پزشکستان تماس بگیرید.

مسمومیت

در صورت شک به چنین مسمومیتی فوراً تقاضای کمک پزشکی اورژانس کنید. علائم این مسمومیت عبارتند از: خستگی یا خواب‌آلودگی شدید، کبودی یا خونریزی غیرعادی، ادرار تیره یا عدم تولید ادرار، تشنج، یا اغماء.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - ایتودولاک

IMIPRAMINE

در مورد این دارو

ایمپیرامین برای رفع علائم افسردگی، شب‌ادراری، اختلالات وسواسی و ترس، دردهای عصبی، و مواردی دیگر تجویز می‌شود. این دارو از دسته داروهای ضد افسردگی سه حلقه‌ای است.

چگونگی مصرف

ایمپیرامین با مقادیر متفاوتی برای مشکلات متفاوت و افراد متفاوت تجویز می‌شود. هیچ‌گاه بیشتر یا کمتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید، از دستورات پزشکستان به دقت پیروی کنید. ایمپیرامین خوراکی را می‌توان با غذا مصرف کرد تا دل به هم خوردگی ناشی از آن کاهش یابد، ممکن است 6-1 هفته طول بکشد تا اثرات این دارو آغاز شود. پس از آغاز اثرات حتی در صورت احساس بهبودی نیز دارو را ادامه دهید. به دقت از دستورات پیروی کنید. اگر روزی یک نوبت پیش از رفتن به بستر ایمپیرامین مصرف می‌کنید. و حال یک

به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودی‌تان را زیر نظر داشته باشد.

تا پیش از مشخص شدن پاسخ بدنتان به این دارو رانندگی و کار با وسایل خطرناک احتیاط کنید. برخی افراد با مصرف ایمپیرامین دچار خواب‌آلودگی و کاهش سطح هوشیاری می‌شوند.

در هنگام برخاستن از حالت خوابیده یا ایستادن از حالت نشسته احتیاط کنید؛ چرا که ممکن است دچار سرگیجه یا سیاهی رفتن چشم شوید. به آرامی تغییر وضعیت دهید.

برای تسکین خشکی دهان از آدامس یا آبنبات‌های بدون قند استفاده کنید. اگر خشکی دهان بیش از 2 هفته طول کشید با پزشکتان مشورت کنید.

از مواجهه مستقیم و بدون حفاظت با آفتاب و استفاده از وسایل برنزه‌کننده بپرهیزید، چرا که ممکن است دچار آفتاب‌سوختگی شدید شوید. سعی کنید تا حد امکان از آفتاب بین ساعت 10 صبح تا 3 بعدازظهر اجتناب کنید. در زیر آفتاب از عینک آفتابی، یک کلاه و پوشش محافظ، و کرم‌های ضد آفتاب با قدرت محافظتی (SPF) حداقل 15 استفاده کنید.

در مورد نیاز به مقادیر اضافی ویتامین (ریبوفلاوین یا ویتامین ب - 2) با پزشکتان مشورت کنید.

پیش از هرگونه عمل جراحی، کارهای دندان‌پزشکی یا درمان‌های اضطراری، پزشک را از این که

ایمپیرامین مصرف می‌کنید، مطلع سازید.

ایمپیرامین را از دسترس کودکان و دور از گرما، نور مستقیم، حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط ایمپیرامین فاسد می‌شود).

ایمپیرامین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

الکل مصرف کنید.

بدون تأیید پزشکتان دارویی دیگر مصرف کنید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - ایمپیرامین

INDOMETHACIN

در مورد این دارو

ایندومتاسین یک مسکن غیرمخدر است که برای تسکین آرتریتهای متوسط تا شدید استفاده می‌شود. به سبب خواص ضدالتهابی‌اش، در درمان بیماری‌های مثل آرتریتهای روماتوئید، اسپوندیلیت آنکیلوزان، استئوآرتریتهای (آرتروز)، آرتریتهای نقرسی، بورسیت (التهاب بورس مفصل)، و تاندونیت (التهاب تاندون) بسیار مؤثر است. ایندومتاسین از داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی است.

چگونگی مصرف

ایندومتاسین را همیشه با غذا، بلافاصله پس از غذا، یا با آنتی‌اسید بخورید تا به معده کمتر آسیب بزند و موجب سوزش سردل نشود. پیش از ریختن سوسپانسیون آن، شیشه دارو را به خوبی تکان دهید. برای جلوگیری از تحریک و آسیب به مری پس از خوردن قرص و کپسول ایندومتاسین تا 30-15 دقیقه دراز نکشید. مراقب باشید شکل سوسپانسیون و شیاف در یخچال یخ نزند. اگر یک نوبت را فراموش کردید، در صورتی که تقریباً موقع نوبت بعدی نشده است، به مجردی که آن را به یاد آورید، مصرفش کنید. مقدار دارو را دو برابر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر مصرف ایندومتاسین را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید: درد قفسه سینه؛ خستگی یا خواب‌آلودگی شدید؛ سردرد شدید هنگام صبح؛ تغییرات خلقی یا گیجی؛ گزگز انگشتان دست‌ها و پاها؛ خونریزی از مقعد (در موارد استعمال شیاف)؛ درد یا سوزش معده؛ تهوع یا استفراغ؛ مدفوع سیاه و قیری؛ علائم شبه آنفلوآنزا (لرز، تب، درد عضلانی)، به ویژه اگر درست قبل یا همزمان با بروز بثورات جلدی رخ دهند؛ افزایش وزن؛ کیودی یا خونریزی غیرعادی؛ بثورات جلدی؛ زخم‌های دهانی؛ یا تب یا گلودردی که پیش از مصرف ایندومتاسین وجود نداشته و ناشی از مشکلی که به خاطرش ایندومتاسین برایتان تجویز شده،

نباشد. افراد مسن بیشتر از سایرین در معرض خطر مشکلات گوارشی و دیگر مشکلات خونریزی دهنده‌اند. یک واکنش حساسیتی نادر به ایندومتاسین آنافیلاکسی است که به مراقبت و توجه فوری و پزشکی نیاز دارد. آنافیلاکسی به سرعت پیشرفت می‌کند. در صورت بروز تورم لب‌ها و اطراف چشم، کهیر یا تورم‌های روی پوست، ضریان قلب تند، خس‌خس سینه، یا مشکل در تنفس، مصرف ایندومتاسین را قطع کرده، با یک مرکز اورژانس پزشکی تماس بگیرید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف ایندومتاسین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به آسپرین یا دیگر داروهای ضد التهابی غیراستروئیدی، بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه داروهای ضد التهابی غیراستروئیدی (مثل دیکلوفناک)، آسپرین، ضد انعقادها (رقیق‌کننده‌های خون نظیر وارفارین)، آنتی‌بیوتیک‌ها (سفالوسپورین‌ها)، داروهای ضد سرطان (متوترکسات، پلیکومایسین)، سیکلوسپورین، لیتیم، پروبنسید (یک داروی نقرس)، تریامترن، و اسید والپروئیک.

عادت به مصرف نوشیدنی‌های الکلی.

سابقه یا ابتلا به پولیپ‌های بینی مرتبط با آسپرین؛ زخم‌های یا التهاب‌های دستگاه گوارش؛ هموفیلی یا دیگر مشکلات خونریزی‌دهنده؛ زخم‌های دهانی؛ یا بیماری‌های کبدی یا کلیوی.

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

برچسب روی همه داروهای مجاز بدون نسخه را به دقت بخوانید تا مطمئن شوید که دارویی مصرف نمی‌کنید که حاوی داروهای ضد التهابی غیراستروئیدی (مثل ایبوپروفن یا ناپروکسن) یا داروهایی که با ایندومتاسین تداخل ایجاد می‌کند باشد. به خاطر داشته باشید که آسپرین یک داروی ضد التهابی غیراستروئیدی است.

اگر ایندومتاسین را به خاطر درد مصرف می‌کنید و درد ظرف 14 روز بهبود نیافته یا حتی بدتر شده است، پزشکتان را مطلع کنید.

فقط به مقدار تجویز شده توسط پزشکتان دارو مصرف کنید.

به طور منظم به پزشک مراجعه کنید تا بهبوداتان را زیر نظر داشته باشد.

پیش از انجام هرگونه عمل جراحی یا کارهای دندانپزشکی سایر پزشکان را از اینکه ایندومتاسین مصرف می‌کنید مطلع سازید.

ایندومتاسین را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در

این شرایط ایندومتاسین فاسد می‌شود).

ایندومتاسین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالت دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

بیش از مقدار تجویز شده از آن مصرف کنید. این دارو ممکن است موجب کیودی یا خونریزی شدید شود.

نوشیدنی‌های الکلی مصرف کنید. در اینصورت مشکلات معدی بیشتر رخ می‌دهند.

شکل مایع دارو را با آنتی‌اسیدها یا دیگر مایعات با خواص بازی (مثل شیر) مخلوط کنید، این کار اثر دارو را کاهش داد.

تا پیش از مشخص شدن پاسخ بدن‌تان نسبت به دارو رانندگی کنید یا در فعالیت‌های پرخطر شرکت کنید؛ این دارو در برخی افراد موجب گیجی، سرگیجه، یا خواب‌آلودگی می‌شود.

مسمومیت در اثر مصرف بیش از حد

در صورت شک به چنین مسمومیتی فوراً تقاضای کمک پزشکی اورژانس کنید. علائم این مسمومیت عبارتند از: خستگی یا خواب‌آلودگی شدید، کیودی یا خونریزی غیر عادی، ادرار تیره یا عدم تولید ادرار، تشنج، یا اغما.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - ایندومتاسین

ISOSORBIDE

در مورد این دارو

ایزوسورباید برای کاهش آنژین صدری تجویز می‌شود. آنژین صدری درد قفسه سینه‌ای است که مشخصاً کمتر از 15 دقیق طول می‌کشد و ناشی از خونرسانی ضعیف به ماهیچه قلبی است. این دارو در سه مورد مفید است و کاربرد دارد: (1) تخفیف یک آنژین صدری با مصرف دارو پس از شروع درد، (2) جلوگیری از حمله قلبی با مصرف دارو درست پیش از بروز حمله، و (3) کاهش تعداد حملات با مصرف دایمی و منظم دارو. قرص زیر زبانی ایزوسورباید برای تخفیف یا جلوگیری از حملات آنژین محتمل مصرف می‌شود. قرص معمولی، قرص جویدنی، قرص طولانی رهش، کپسول و کپسول طولانی رهش ایزوسورباید برای پیشگیری از حملات آنژین استفاده می‌شوند.

چگونگی مصرف

دارو را درست مطابق تجویز پزشک مصرف کنید. اگر مطمئن نیستید که چه شکلی از دارو را مصرف می‌کنید، قبل از استفاده از دارو با پزشکتان مشورت کنید. هر شکل از ایزوسورباید دستور مصرف خاص خودش را دارد:

قرص زیر زبانی ایزوسورباید برای تخفیف یا جلوگیری از درد یک حمله

آنژین مصرف می‌شود. این قرص‌ها را نباید بلعید، خرد کرد، یا جوید، بلکه باید در زیر زبان یا میان لب یا گونه و لته‌های فوقانی قرار داد. وقتی قرص را در محل قرار داده‌اید، سیگار نکشید و چیزی نخورید و ننوشید. با آغاز درد آنژینی، بنشینید و یک قرص را زیر زبان یا بین گونه و لته بالایی قرار دهید. اگر احساس غش، سرگیجه یا سیاهی رفتن چشم داشتید، چند نفس عمیق بکشید و سرتان را بین دو زانوی‌تان نگه دارید تا اینکه این احساس از بین برود. می‌توان هر 5 دقیقه تا دوبار دیگر دارو را تکرار کرد. اگر پس از 15 دقیقه با مصرف 3 قرص دردتان برطرف نشد، با پزشکتان یا یک مرکز فوریت‌های پزشکی تماس بگیرید، یا از کسی بخواهید شما را فوراً به یک بخش فوریت‌های پزشکی برساند. اگر ایزوسورباید را برای پیشگیری از حمله آنژینی مصرف می‌کنید، 10-15 دقیقه پیش از هر فعالیت تنش‌زایی که قبلاً نیز موجب حمله شده است یک قرص را بجوید و در دهان نگاه دارید. این قرص می‌تواند به مدت یک ساعت از بروز درد آنژینی جلوگیری کند. قرص‌ها را در محل سرد و خشک نگهداری کنید. این دارو در معرض هوا، گرما و رطوبت فاسد می‌شود.

انواع دیگر قرص و کپسول‌های ایزوسورباید را باید درسته همراه با یک لیوان پر از آب با معده خالی (یک ساعت قبل یا دو ساعت بعد از غذا) بلعید. این داروها را باید در محل سرد و خشک نگهداری کرد. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که آن را به یاد آوردید مصرفش کنید. اگر کمتر از 2 ساعت تا نوبت بعدی باقی مانده نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی معمولتان بازگردید.

قرص‌های جویدنی ایزوسورباید برای تخفیف یا جلوگیری از یک حمله آنژینی مصرف می‌شوند. این نوع قرص باید به خوبی جویده شود و برای 1-12 دقیقه در دهان نگه داشته شود تا از طریق مخاط دهان جذب شود. در صورت احساس سیاهی رفتن چشم غش، یا سرگیجه، چند نفس عمیق بکشید و سرتان را میان دو زانو نگه دارید تا این احساس رفع شود. دارو را می‌توان با فاصله 5

دقیقه دو نوبت دیگر تکرار کرد (مجموعاً سه نوبت). اگر پس از 15 دقیقه با سه قرص درد تسکین نیافت، با پزشکتان یا یک مرکز فوریت‌های پزشکی تماس بگیرید، یا از کسی بخواهید شما را بلافاصله به بخش فوریت‌های یک بیمارستان برساند. اگر ایزوسورباید را برای پیشگیری از حمله آنژینی مصرف می‌کنید، 10-15 دقیقه پیش از هر فعالیت تنش‌زایی که قبلاً نیز موجب حمله شده است، یک قرص را بجوید و در دهان نگاه دارید. این قرص می‌تواند به مدت یک ساعت از بروز درد آنژینی جلوگیری کند. قرص‌ها را در محل سرد و خشک نگهداری کنید. این دارو در معرض هوا، گرما و رطوبت فاسد می‌شود.

انواع دیگر قرص و کپسول‌های ایزوسورباید را باید درسته همراه با یک لیوان پر از آب با معده خالی (یک ساعت قبل یا دو ساعت بعد از غذا) بلعید. این داروها را باید در محل سرد و خشک نگهداری کرد. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که آن را به یاد آوردید مصرفش کنید. اگر کمتر از 2 ساعت تا نوبت بعدی باقی مانده نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی معمولتان بازگردید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر با پزشکتان تماس بگیرید: تاری دید، خشکی دهان، سردرد شدید، یا بثورات جلدی. علائم مسمومیت در

چگونگی مصرف

بر اساس شدت آسم، بکلومتازون به مقدار روزی 2-4 پاف تجویز می‌شود. مهم است که آن را طبق دستور پزشک یا دستورالعمل روی برچسب دارو مصرف کنید. هیچگاه بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. چنانچه همزمان کورتیکواستروئید خوراکی مصرف نمی‌کنید، ممکن است شروع اثرات دارو تا یک ماه و اوج اثر دارو تا چند ماه به تأخیر بیفتد. مهم است که نوبت‌های مصرف دارو در فواصل مساوی در طی شبانه‌روز برنامه‌ریزی شود؛ مثلاً اگر قرار است روزی 2 بار مصرف شود، 8 صبح و 8 شب و اگر قرار است روزی 4 بار مصرف شود، هر 6 ساعت. از پزشکتان بخواهید در تعیین یک برنامه که با فعالیت‌های روزمره شما تداخل نداشته باشد، به شما کمک کند. بهتر است دارو هر روز در ساعت یکسانی مصرف شود. پیش از استفاده از افشانه برای بار اول، آن را چک کنید. پزشکتان تعیین می‌کند که از یک وسیله موسوم به آسمپار هم همراه افشانه استفاده کنید یا اینکه با روش دهان باز یا دهان بسته از افشانه استفاده کنید. این وسیله باعث می‌شود تا دارو بهتر به مجاری هوایی برونشی برسد. پودر و کپسول‌های بکلومتازون برای استنشاق نیازمند یک وسیله خاص برای آزادسازی دارو است؛ دستورالعمل روی جعبه را بخوانید یا چگونگی استفاده را از پزشکتان جویا شوید. روش دهان بسته:

کپسول دارو را 2-5 ثانیه تکان دهید.

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبوداتان را زیر نظر داشته باشد.

به آرامی از حالت نشسته یا خوابیده برخیزید تا دچار سرگیجه و سیاهی رفتن چشم نشوید.

اگر سیگاری هستید، سیگار را ترک کنید. از پزشکتان بخواهید شما را به یک مشاور یا گروه ترک سیگار معرفی کند.

یک برگه شناسایی پزشکی به همراه داشته باشید که نشان دهد ایزوسورباید مصرف می‌کنید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - ایزوسورباید

BECLOMETHASONE INHALATION

در مورد این دارو

بکلومتازون استنشاقی به عنوان درمان نگهدارنده در افراد دچار آسم برونشیک مزمن تجویز می‌شود. استفاده منظم به رفع التهاب مزمن راه‌های هوایی و کاهش واکنش این مجاری به مواد محرک (یا حساسیت‌زا) کمک می‌کند. بکلومتازون با این سازوکار علائم آسم و دفعات حملات آسم را کاهش می‌دهد. بکلومتازون یک کورتیکواستروئید می‌باشد.

اثر مصرف بیش از حد ایزوسورباید عبارتند از: کبودی لب‌ها، بستر ناخن‌ها، و کف دست‌ها؛ سرگیجه شدید؛ احساس فشار در سر؛ مشکل در تنفس؛ خستگی شدید؛ ضربان قلب تند؛ تب؛ و تشنج. برخی از مصرف کنندگان ایزوسورباید همچنین ممکن است دچار سردرد خفیف، برافروختگی صورت و گردن، و تهوع شوند. با استفاده مداوم از دارو سردرد معمولاً طی چند روز تا چند هفته رفع خواهد شد. این سردردها را می‌توان با مسکن‌های معمولی تسکین داد. اگر این علائم مشکل‌ساز شوند یا نمی‌دانستید که برای تسکین سردردتان چه دارویی مصرف کنید با پزشکتان مشورت کنید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف ایزوسورباید، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به هر نوع ماده غذایی، نگهدارنده‌ها، یا رنگ‌های خوراکی، ایزوسورباید، یا داروهای دیگر (به ویژه نیترات‌ها و نیتريت‌ها)

بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به ویژه الکل، داروهای پرفشاری خون، یا دیگر داروهای قلبی

سابقه یا ابتلا به خونریزی مغزی یا ضربه به سر اخیر، کم‌خونی، گلودرد (افزایش فشار داخل چشم)، پرکاری تیروئید، مشکلات قلبی، یا بیماری‌های کلیوی.

افشانه و کپسول متصل به آن را سر و ته بگیرید.

قطعه دهانی را در دهان گذاشته، لب‌هایتان را دورش محکم ببندید.

به آرامی و کامل از راه بینی نفستان را بیرون دهید.

به آرامی و عمیق دم انجام دهید و در همان زمان کپسول حاوی دارو را بر روی افشانه به پایین فشار دهید.

قطعه دهانی را از دهان خارج کرده، ولی نفستان را تا آنجا که ممکن است نگه دارید.

در حالی که لب‌هایتان را جمع کرده‌اید از راه دهان نفستان را بیرون دهید.

اگر در هر نوبت 2 پاف لازم دارید، دو دقیقه تا پاف بعدی صبر کنید. روش دهان باز:

کپسول دارو را 2-5 ثانیه تکان دهید.

افشانه و کپسول متصل به آن را سر و ته بگیرید.

قطعه دهانی را حدوداً به اندازه عرض دو انگشت از دهان کاملاً بازتان فاصله بگیرید. کپسول را صاف نگه دارید.

پس از یک بازدم عمیق، به آرامی از راه دهان نفس بگیرید و در همان زمان کپسول را به افشانه فشار دهید. به دم ادامه دهید. چشم‌هایتان را ببندید تا چیزی از اسپری واردشان نشود؛ چرا که ممکن است موجب تاری دید مختصری شود.

در انتهای دم نفستان را تا آنجا که می‌توانید نگاه دارید، و سپس در حالی که لب‌های خود را جمع

کرده‌اید از راه دهان نفستان را بیرون دهید.

اگر در هر نوبت 2 پاف لازم دارید، دو دقیقه تا پاف بعدی صبر کنید.

پس از استفاده از دارو، به هر کدام از روش‌های فوق، برای جلوگیری از خشونت صدا و عفونت‌های دهانی، دهانتان را با آب کاملاً بشویید. آب را قورت ندهید. روزی یکبار قطعه دهانی پلاستیکی و پوشش آن را زیر آب گرم بشویید و پیش از استفاده مجدد خشک کنید. تا این افشانه خشک شود در صورت نیاز از افشانه دیگری استفاده کنید. هفته‌ای دو بار قطعه دهانی پلاستیکی را با مایع ظرفشویی و آب گرم بشویید و کاملاً آب بکشید و خشک کنید. یک راه ساده برای تخمین مقدار داروی باقیمانده در کپسول محتوی دارو این است که کپسول را در یک ظرف آب بگذاریم و بینیم چقدرش در آب فرو می‌رود (شکل را ببینید). اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که آن را به یاد آوردید، مصرفش کنید. نوبت‌های باقیمانده در آن روز را با فواصل مساوی مصرف کنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر، مصرف بکلومتازون را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید؛ پلاک‌های سفید نرم در دهان یا گلو؛ درد دهان یا گلو هنگام خوردن و آشامیدن؛ افزایش خس‌خس سینه؛ احساس

سفتی و گرفتگی در قفسه سینه؛ یا مشکل در تنفس.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف بکلومتازون، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به کورتیکواستروئیدها، سایر داروها، غذاها، نگهدارنده‌ها، و رنگ‌های خوراکی.

مصرف داروهای دیگر به ویژه کورتیکواستروئیدها.

سابقه یا ابتلا به سل یا پوکی استخوان.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد. گاهی افشانه را همراه خود ببرید تا پزشک چگونگی استفاده شما را از آن ببیند.

در صورتی که یک دستگاه اندازه‌گیری حداکثر جریان هوای تنفسی در خانه دارید، مقادیر اندازه‌گیری شده را در یک دفترچه ثبت کنید.

اگر دچار استرس غیرمعمول مثل جراحی، آسیب بدنی، یا عفونت هستید؛ علائم آسمتان بهبود نداشته است؛ علائم‌تان بدتر شده است؛ یا علائمی از عفونت دهانی یا حلقی دارید با پزشکتان مشورت کنید.

هشدارها و عوارض جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر مصرف بوسپرون را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید: گیجی یا افت قوای ذهنی؛ گلو درد یا تب؛ ضعف عضلانی؛ انقباضات غیرارادی، احساس گزگز، درد یا بی‌حسی در دست‌ها یا پاها؛ خواب‌آلودگی شدید؛ تهوع و استفراغ؛ انقباض مردمک‌ها. علائم زیر ممکن است رخ دهند ولی فقط در صورتی که مشکل‌ساز شوند باید با پزشک در میان گذاشته شوند: سرگیجه یا سیاهی رفتن چشم، خشکی دهان، سردرد، تهوع، بی‌قراری، زنگ‌زدن گوش، بی‌خوابی، یا رویاهای غیرطبیعی

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف بوسپرون، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به بوسپرون، بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به‌ویژه الکل، یا دیگر داروهای که دستگاه اعصاب مرکزی را کند می‌کنند (آرامبخش‌ها، ضد افسردگی‌ها یا ضد تشنج‌ها)؛ دیگوکسین؛ مهارکننده‌های مونوآمین‌اکسیداز (فوراوولیدون؛ پروکاربازین، یا سلزین).

مصرف داروهای گیاهی یا دیگر داروهای فرعی برای درمان اضطراب، اختلال خواب، یا افسردگی

از آن برای درمان یک حمله آسمی استفاده کنید.

پیش از هماهنگی با پزشکتان آن را قطع کنید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - بکلومتازون استنشاقی

BUSPIRONE

در مورد این دارو

بوسپرون برای کاهش علائم اختلالات اضطرابی یا درمان کوتاه مدت اضطراب تجویز می‌شود. این دارو در مقایسه با سایر داروهای ضد اضطراب خواب‌آلودگی کمتری ایجاد می‌کند، ولی یک تا دو هفته طول می‌کشد تا اثراتش آغاز شود.

چگونگی مصرف

بوسپرون معمولاً 2 تا 3 نوبت در روز تجویز می‌شود. بنابراین توجه خاص لازم است تا نوبت‌های مصرف دارو فراموش نشود. این دارو را می‌توان با یا بدون غذا مصرف کرد. قرص‌های آن را در صورت نیاز می‌توان خرد کرد. هیچ‌گاه کمتر یا بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آورید، مصرفش کنید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه منظم دارویی‌تان باز گردید. مقدار دارو را دو برابر نکنید.

در صورتی که افشانه شما قابل پر کردن مجدد است، پس از اتمام دارو آن را دور نیندازید.

حتی اگر برای یک حمله آسمی داروهای دیگر مصرف می‌کنید، استفاده از بکلومتازون را ادامه دهید، مگر آنکه پزشکتان دستور دیگری داده باشد.

پیش از انجام جراحی، کارهای دندانپزشکی، یا واکسیناسیون سایر پزشکان را از اینکه بکلومتازون مصرف می‌کنید مطلع سازید.

اگر تا به حال به آبله مرغان و سرخک مبتلا نشده‌اید و واکسن آنها را هم نزده‌اید، از تماس نزدیک با افراد مبتلا به این دو بیماری اجتناب کنید. در صورتی که فکر می‌کنید با این افراد مواجهه داشته‌اید با پزشکتان مشورت کنید.

یک برگه شناسایی پزشک همراه داشته باشید که نشان دهد بکلومتازون مصرف می‌کنید.

توجه داشته باشید که اگر کپسول و افشانه سرد باشند، ممکن است مقدار کامل دارو به شما نرسد.

اگر مقدار معمول دارو به شکل استنشاقی برایتان مؤثر نیست، ممکن است به‌طور موقت به کورتیکواستروئید خوراکی نیاز داشته باشید.

افشانه را دور از دسترس کودکان و دور از حرارت نگاه دارید

در هنگام مصرف نباید

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم نادر ولی جدی زیر، مصرف پاروکستین را قطع کرده با پزشکتان تماس بگیرید؛ ضعف یا درد عضلانی؛ بثورات جلدی یا کهیر؛ تشویش؛ کاهش در حرکات بدن؛ مشکل در صحبت کردن؛ ناتوانی در حرکت دادن چشمها؛ فقدان انرژی؛ افزایش تعریق؛ تشنگی شدید؛ اسهال؛ تغییرات خلقی یا رفتاری؛ ضریان قلب بسیار تند؛ یا احساس خارج از کنترل بودن. علائم زیر ممکن است رخ دهند، ولی فقط اگر مشکل ساز شدند نیاز است با پزشک درمیان گذاشته شوند؛ اضطراب، تشویش، خواب‌آلودگی، خشکی دهان، تهوع، اضطراب، ضریان قلب تند یا نامنظم، مشکل در به خواب رفتن، مشکل در ادرار کردن، کاهش میل یا توانایی جنسی، احساس گرما یا حرارت، برافروختگی یا قرمزی پوست، افزایش یا کاهش اشتها، افزایش یا کاهش وزن

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف پاروکستین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به پاروکستین یا دیگر مهارکننده‌های بازجذب سروتونین

بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به ویژه ضد انعقادهای خوراکی (وارفارین)، الکل، مسکن‌های تجویز شده توسط

بدون مشورت با پزشکتان هیچ دارویی برای خواب، اضطراب، یا افسردگی مصرف کنید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - بوسپیرون

PAROXETINE

در مورد این دارو

پاروکستین یک داروی ضد افسردگی است. این دارو برای کاهش علائم افسردگی نظیر تغییرات اشتها، تغییرات در الگوی خواب، تشویش و اضطراب، از دست دادن کنشش و تمایل به فعالیت‌های روزمره، کاهش میل جنسی، تفکر کند یا اختلال در تمرکز، یا افکار خودکشی یا اقدام به خودکشی، تجویز می‌شود. پاروکستین یک مهارکننده بازجذب سروتونین است.

چگونگی مصرف

پاروکستین روزی یک نوبت مصرف می‌شود. این دارو را می‌توان صبح قبل از هر کاری (تا فراموش نکنید) یا شب پیش از خوابیدن مصرف نمود. هیچ‌گاه کمتر یا بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. برای جلوگیری از ناراحت کردن معده می‌توانید دارو را با غذا بخورید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، اگر حداکثر تا یک ساعت بعد آن را به یاد آورید مصرفش کنید؛ در غیر این صورت نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی معمولتان بازگردید.

سابقه یا ابتلا به سوءمصرف موادمخدر و یا بیماری کلیوی یا کبدی

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیرنظر داشته باشد.

تا پیش از مشخص شدن واکنش بدنتان نسبت به این دارو در هنگام رانندگی و کار با وسایل خطرناک احتیاط کنید. این دارو در برخی افراد موج خواب‌آلودگی و کاهش هوشیاری می‌شود.

اگر مشکوک به مصرف بیش از حد بودید، تقاضای کمک پزشکی کنید.

اگر دچار افکار یا احساسات عجیب شدید با پزشکتان مشورت کنید.

یک برگه شناسایی پزشکی همراه داشته باشید که نشان دهد بوسپیرون مصرف می‌کنید.

بوسپیرون را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگه دارید و در این شرایط بوسپیرون فاسد می‌شود).

بوسپیرون تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالت دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

الکل بنوشید.

پزشک، آرامبخش‌ها، داروهای ضد افسردگی، شل‌کننده‌های عضلانی، داروهای ضد تشنج، یا مهارکننده‌های مونوآمین اکسیداز نظیر فورازولیدون، ایزوکربوکسازید، فنلژین، پروکاربازین، سلژیلین، یا ترانیل سیپرومین. مصرف پاروکستین در حالی که همزمان مهارکننده‌های مونوآمین اکسیداز مصرف می‌کنید یا کمتر از 2 هفته است که مصرف چنین داروهایی را قطع کرده‌اید، ممکن است موجب گیجی، افزایش ناگهانی دمای بدن، افزایش شدید فشارخون، و بروز تشنج شود.

سابقه یا ابتلا به بیماری‌های کلیوی یا کبدی یا دچار سوءمصرف مواد.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیرنظر داشته باشد. ممکن است تا 4 هفته طول بکشد تا اثر دارو ظاهر شود و به حداکثر برسد؛ ممکن است بخواهید در طی این مدت پزشکتان را ملاقات کنید.

تا مشخص شدن پاسخ بدن‌تان به این دارو، هنگام رانندگی یا کار با وسایل خطرناک احتیاط کنید. این دارو در برخی افراد موجب خواب‌آلودگی و کاهش سطح هوشیاری می‌شود.

برای تسکین خشکی دهان از آدامس یا آب‌نبات‌های بدون قند استفاده کنید یا چند جرعه آب بنوشید. اگر این مشکل بیش از 2 هفته ادامه پیدا کرد با پزشکتان مشورت کنید.

از حالت خوابیده به نشسته یا ایستاده و نشسته به ایستاده به آرامی تغییر وضعیت دهید؛ در غیر این صورت ممکن است دچار سرگیجه و سیاهی رفتن چشم شوید.

یک برگه شناسایی پزشکی که نشان دهد پاروکستین مصرف می‌کنید، همراه داشته باشید.

پاروکستین را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط پاروکستین فاسد می‌شود).

پاروکستین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالت دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

نوشابه‌های الکل بنوشید یا از داروهای آرامبخش دیگری استفاده کنید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - پاروکستین

PROPRANOLOL

در مورد این دارو

پروپرانولول به علل گوناگونی مثل کاهش فشارخون؛ تسکین درد قلبی؛ پیشگیری از سردردهای میگرنی؛ و درمان بی‌نظمی ضربان قلب تجویز می‌شود. همچنین برای جلوگیری از دومین حمله قلبی در افرادی که یک بار دچار قلبی شده‌اند، کاربرد دارد. ممکن است در شرایط دیگری نیز پزشکتان این دارو را برایتان تجویز کند. به همین علت آن را یک

مسدودکننده بتا می‌شناسند. با مسدودکردن این تکانه‌ها، به قلب کمک می‌کند تا منظم‌تر و مؤثرتر بزند و در نتیجه بار کاری قلب کاهش یابد.

چگونگی مصرف

مقادیر متفاوتی از پروپرانولول برای علل مختلف تجویز می‌شود. شکل طولانی اثر پروپرانولول معمولاً روزی یک بار مصرف می‌شود. مهم است که دارو را هر روز ساعت معینی بخورید. معمولاً بهتر است دارو را صبح پیش از صبحانه مصرف کنید تا فراموش نکنید. پروپرانولول را می‌توان با یا بدون غذا مصرف کرد. هر روز پیش از خوردن پروپرانولول نیضتان را بشمارید و فشارتان را اندازه بگیرید اگر کمتر از 60 در دقیقه بود، یا فشار سیستولی (عدد بالایی) کمتر از 90 میلی‌متر جیوه بود، پیش از خوردن داروی آن روز با پزشکتان مشورت کنید. هیچگاه بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید مصرفش کنید. البته اگر کمتر از 8 ساعت تا نوبت بعدی مصرف دارو رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه منظم دارویی‌تان بازگردید. اگر بیش از یک نوبت در روز پروپرانولول مصرف می‌کنید، اگر تقریباً موقع نوبت بعدی مصرف دارو رسیده است، نوبت فراموش شده را مصرف نکنید. مقدار دارو را دو برابر نکنید و دارو را بدون هماهنگی با پزشکتان قطع نکنید. با قطع مصرف پروپرانولول ممکن است در معرض خطر یک حمله قلبی

باشید. در اکثر مواردی که پروپرانولول تجویز می‌شود، بیماری را مهار می‌کند و نه درمان. و این بدین معناست که ممکن است لازم باشد چندین سال یا تا پایان زندگی آن را مصرف کنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم نادر ولی جدی زیر، مصرف آنتولول را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید؛ اشکال در تنفس تنگی نفس، یا خس‌خس سینه؛ سرد شدن کف دست و پا؛ ضریان قلب زیر 60 در دقیقه؛ سرگیجه یا سیاهی رفتن چشم در هنگام بلند شدن از حالت خوابیده با نشسته با تورم دست‌ها و پاها یا افزایش وزن ناگهانی (5/1 کیلو در 28-48 ساعت)؛ افسردگی، گیجی، یا توهم (شنیدن، دیدن، یا احساس چیزهایی که وجود ندارند)؛ درد قفسه سینه، مفاصل یا کمر؛ تب؛ گلودرد؛ بثورات جلدی؛ یا هرگونه کیودی که یا خونریزی غیرعادی. نشانه‌های زیر تا هنگام عادت کردن بدنتان با دارو ممکن است مشاهده شوند: خواب آلودگی، خستگی، مشکل در خوابیدن، اضطراب، یبوست یا اسهال، کابوس، یا کاهش توانایی جنسی، اگر این علائم ادامه یابند یا مشکل ساز شدند، وضعیت را با پزشکتان در میان بگذارید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف آنتولول، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به آنتولول یا دیگر داروهای مسدودکننده بتا

بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به ویژه تزریقات حساسیت‌زدایی، کافئین، داروهای آسم (آمینوفیلین، دیفیلین، اکستریفیلین، تنوفیلین)، داروهای دیابت (انسولین، داروهای خوراکی پایین‌آورنده قند)، دیگر داروهای کاهنده فشار خون (مسدودکننده‌های کانال‌های کلسیمی، کلونیدین، گوانابن)، کوکائین، یا مهارکننده‌های مونوآمین‌اکسیداز (فوراژولیدون، ایزوکاربوکسازید، فنلژین، سلجیلین، ترانیل سیپرومین، پروکاربازین).

سابقه یا ابتلا به حساسیت، آسم، یا آمفی‌زم؛ مشکلات احتقانی قلب؛ بیماری قند؛ پرکاری تیروئید؛ افسردگی؛ یا بیماری‌های کلیوی یا کبدی. اگر بیماری قند دارید، پروپرانولول ممکن است قند خون شما را افزایش دهد و نیز ممکن است علائم افت قند خون را مخفی کند. اگر دچار حساسیت باشید با مصرف پروپرانولول واکنش‌های حساسیتی‌تان ممکن است تشدید شود.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودیتان را زیر نظر داشته‌باشید.

در مورد میزان فعالیت قابل قبول براساس، وضعیت بدنی‌تان با پزشکتان مشورت کنید. پروپرانولول ممکن است درد قفسه سینه را کاهش دهد یا از آن جلوگیری کند و در نتیجه باعث شود تا از آن حد که برایتان بی‌خطر است فعال‌تر باشید. که این خود موجب درد قفسه سینه و علائم جدی دیگر می‌شود.

وزن‌تان را نسبت به قد و استخوان‌بندی‌تان در یک محدوده مناسب نگه دارید. در صورت نیاز برای کاهش وزن از پزشکتان کمک بگیرید.

اگر برای کاهش فشار خون پروپرانولول مصرف می‌کنید، مصرف سدیم (نمک) خود را محدود کنید. از پزشکتان درخواست کنید دستورات تغذیه‌ای در اختیارتان بگذارد یا شما را به یک متخصص تغذیه معرفی کند.

اگر سیگاری هستید، سیگار را ترک کنید، از پزشکتان بخواهید شما را به یک مشاور یا گروه ترک سیگار معرفی کند.

الکل ننوشید.

از وضعیت خوابیده به نشسته یا ایستاده و یا از حالت نشسته به ایستاده آرام تغییر وضعیت دهید تا دچار سرگیجه، سیاهی رفتن چشم یا غش نشوید.

در هوای سرد لباس گرم‌تر بپوشید، چرا که پروپرانولول ممکن است شما را به سرما حساس‌تر کند.

هشدارها و عوارض جانبی

در صورت بروز هریک از علایم زیر مصرف پنتوکسیفیلین را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید؛ بی‌نظمی ضربان قلب، درد قفسه سینه، خواب‌آلودگی، گرگرفتگی، غش، تشویش شدید، یا تشنج. علایمی که ممکن است رخ دهند ولی فقط اگر مشکل ساز شوند نیاز است به اطلاع پزشک برسند عبارتند از: سرگیجه، سردرد، تهوع یا استفراغ، یا احساس ناراحتی در معده.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف پنتوکسیفیلین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به پنتوکسیفیلین یا داروهای دیگر.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه ضدانعقاد (رقیق کننده‌های خون نظیر وارفارین)؛ داروهای ضدپلاکتی (دیپیریدامول)؛ سایمتیدین؛ داروهای ضدالتهای غیراستروئیدی (مثل دیفلونیزال، فنوپروفن، ایندومتاسین، مفنامیک اسید، فنیل بوتازون، و سولینداک)؛ داروهای ضد تشنج (دیوالپروئکس، والپروئیک اسید)؛ یا گشادکننده‌های برونشی (گزانتین‌ها)

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - پروپرانولول

PENTOXIFYLLINE

در مورد این دارو

پنتوکسیفیلین برای درمان بیماری عروق محیطی تجویز می‌شود. این دارو درد شبه اسپاسم در ماهیچه‌های ساق پا را که در اثر خون‌رسانی ضعیف به ماهیچه‌های پا ایجاد می‌شود، کاهش می‌دهد. ممکن است چند هفته طول بکشد تا اثرات پنتوکسیفیلین ظاهر شود. باوجودیکه این دارو علایم بیماری را کاهش می‌دهد، اما جایگزینی برای هرگونه مداخلات جراحی لازم مثل بای‌پس یا برداشتن انسداد شریانی نمی‌باشد.

چگونگی مصرف

پنتوکسیفیلین معمولاً روزی 3 نوبت آنهم همراه غذا (برای جلوگیری از ناراحتی معده) مصرف می‌شود. قرص‌ها را درسته بلعید؛ آن‌ها را نشکنید، خرد نکنید و نجوید. مهم است که دارو هر روز رأس ساعت معینی مصرف شود. هیچگاه بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که آن را به یاد آوردید مصرفش نکنید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده‌است، نوبت را فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. مقدار دارو را دو برابر نکنید.

قرص‌های طولانی رهش را یکجا بلعید؛ آن‌ها را نشکنید یا خرد نکنید.

قرص‌های معمولی را در صورت مشکل در بلع می‌توانید خرد کرده و با نصف قاشق مربا یا پودینگ مخلوط کنید.

محلول خوراکی را با مقداری نوشیدنی یا غذای نیمه جامد مخلوط کرده، سپس استفاده کنید.

برای روزهای تعطیل مقدار کافی دارو در دسترس داشته باشید.

یک برگه شناسایی پزشکی که نشان دهد پروپرانولول مصرف می‌کنید به همراه داشته باشید.

پزشکان دیگر را از اینکه پروپرانولول مصرف می‌کنید مطلع سازید؛ زیرا ممکن است بر روی برخی آزمون‌های آزمایشگاهی اثر بگذارد یا موجب بروز واکنش به دنبال تزریقات مربوط به حساسیت‌زدایی شود.

پروپرانولول را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نورمستقیم، و حرارت مرطوب نگه دارید (در این شرایط پروپرانولول فاسد می‌شود).

در هنگام مصرف نباید

تا مشخص شدن پاسخ بدنتان به دارو رانندگی کنید یا با وسایل خطرناک کار کنید. اگر خواب‌آلودگی یا سرگیجه مشکل ساز شد، با پزشکتان مشورت کنید.

بدون مشورت با پزشکتان دارویی مصرف کنید؛ به ویژه داروهای محرک و داروهای سرفه یا سرماخوردگی که بدون تجویز پزشک قابل تهیه هستند.

سابقه یا ابتلا به هر مشکل بدنی که با افزایش خطر خونریزی همراه باشد، یا بیماری‌های کلیوی یا کبدی

عادت به مصرف توتون یا تنباکو. نیکوتین رگ‌های خونی را تنگ می‌کند، بنابراین مشکلی را که به خاطرش پنتوکسیفیلین تجویز شده بدتر خواهد کرد.

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

پیش از مصرف هر نوع دارویی اعم از داروهای مجاز بدون نسخه، ویتامین‌ها و داروهای گیاهی، با پزشکتان مشورت کنید.

یک برگ شناسایی پزشکی همراه داشته باشید که نشان دهد پنتوکسیفیلین مصرف می‌کنید.

پنتوکسیفیلین را دور از دسترس کودکان، دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (پنتوکسیفیلین در این شرایط فاسد می‌شود).

پنتوکسیفیلین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

سیگار بکشید. نیکوتین رگ‌های خونی را تنگ می‌کند.

مصرف دارو را به یکباره قطع کنید. اول با پزشکتان مشورت کنید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - پنتوکسیفیلین

PENICILLIN - G

در مورد این دارو

پنی‌سیلین جی (G) یک آنتی‌بیوتیک رایج است. این دارو برای درمان انواع گوناگونی از بیماری‌های عفونی مثل، عفونت‌های بافت نرم و تنفسی ناشی از باکتری‌ها مصرف می‌شود. همچنین این دارو می‌تواند از تب روماتیسمی جلوگیری کند.

چگونگی مصرف

پنی‌سیلین جی (G) باید با شکم خالی، یک ساعت قبل یا دو ساعت پس از غذا، خورده شود تا بهتر جذب شود. نوشابه‌های گازدار یا اسیدی (مثل آب پرتقال) جذب این آنتی‌بیوتیک را کاهش می‌دهند. بهتر است پنی‌سیلین جی (G) در طی شبانه‌روز در نوبت‌هایی با فواصل یکسان مصرف شود تا سطح آن در خون ثابت باقی بماند. مثلاً، اگر لازم است روزی 4 نوبت پنی‌سیلین جی (G) مصرف کنید، هر 6 ساعت (مثلاً 12 ظهر، 6 عصر، 12 شب و 6 صبح). اگر این با برنامه کاری یا خواب شما تداخل دارد، برای تعیین یک برنامه دارویی مناسب‌تر از پزشکتان کمک بخواهید. مهم است که دارو سر وقت و به طور کامل مصرف شود، حتی اگر احساس بهبودی دارید. اگر پیش از اتمام دارو، مصرفش را قطع کنید،

علایم‌تان ممکن است مجدداً عود کنند. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید. مصرفش کنید. البته، اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. مقدار دارو را دوبار برابر نکنید.

هشدارها و عوارض جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر بلافاصله با پزشکتان تماس بگیرید: کبودی یا خونریزی غیر عادی، اسهال شدید یا اسهال خفیف و مداوم، افزایش تب، دل پیچه، بثورات جلدی، سردرد، تهوع و استفراغ، گلودرد یا سوزش زبان، خارش یا ترشح واژن، یا پلاک‌های سفید در دهان یا روی زبان. یک پاسخ حساسیتی نادر به پنی‌سیلین جی (G) آنافیلاکسی است، که نیاز به توجه و مراقبت فوری پزشکی دارد. از آنجا که آنافیلاکسی به سرعت پیشرفت می‌کند، در صورت بروز تورم لب‌ها و اطراف چشم‌ها؛ بثورات جلدی، یا تورم‌های پوستی؛ تب؛ غش ناگهانی؛ ضربان قلب تند؛ یا خس‌خس سینه یا مشکل در تنفس، مصرف دارو را متوقف ساخته، با یک مرکز خدمات اورژانس پزشکی تماس بگیرید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف پنی‌سیلین جی (G)، پزشکتان را مطلع سازید: در صورت

وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف پنی‌سیلین پنی‌سیلین جی (G) پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به هر نوع ماده غذایی، نگهدارنده‌ها، رنگ‌های خوراکی، یا داروهای دیگر، به ویژه آنتی‌بیوتیک‌ها (پنی‌سیلین‌ها، سفالوسپورین‌ها)

بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به ویژه داروهای ضدالتهابی استروئیدی (مثل ایبوپروفن، آسپیرین)، داروهای ضد انعقاد (رقیق‌کننده‌های خون نظیر وارفارین)، متوترکسات، داروهای نقرس (پروبنسید)، داروهای کاهنده کلسترول خون (کلستیرامین، کلستپول)، و آنتی‌بیوتیک‌های دیگر (آمینوگلیکوزیدها، اریترومايسين، تتراسایکلین‌ها)

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

حتی در صورت احساس بهبودی دارو را تا آخر مصرف کنید تا عفونت بدنتان درمان شده، از عود بیماری جلوگیری شود.

اگر کلستیرامین یا کلستپول مصرف می‌کنید پنی‌سیلین جی (G) را یک ساعت قبل یا دو ساعت پس از مصرف آنها بخورید (این دو دارو از داروهای کاهنده کلسترول خون هستند).

برای کمک به جلوگیری از اسهال به دنبال مصرف این دارو، ماست بخورید.

پنی‌سیلین جی (G) را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط پنی‌سیلین جی (G) فاسد می‌شود). سوسپانسیون پنی‌سیلین جی (G) را پس از آماده کردن، در یخچال نگهداری کنید؛ و قبل از مصرف آن شیشه دارو را به خوبی تکان دهید.

از قطره‌چکان یا پیمانه داخل جعبه دارو برای اندازه‌گیری مقدار دارو استفاده کنید.

اگر ظرف 3 روز استفاده از این دارو احساس بهبود نداشتید، با پزشکتان مشورت کنید.

در هنگام مصرف نباید

از این دارو به دیگران بدهید؛ آنها ممکن است نسبت به این دارو واکنش حساسیتی نشان دهند.

دارو را پس از تاریخ مصرفش استفاده کنید.

پیش از اتمام دارو، مصرفش را قطع کنید؛ مگر به دستور پزشکتان.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- پنی‌سیلین جی

PENICILLIN - V

در مورد این دارو

پنی‌سیلین وی (V) یک آنتی‌بیوتیک رایج است. این دارو برای درمان انواع گوناگونی از بیماری‌های عفونی مثل، عفونت‌های بافت نرم و تنفسی ناشی از باکتری‌ها مصرف می‌شود.

همچنین این دارو می‌تواند از تب روماتیسمی جلوگیری کند.

چگونگی مصرف

پنی‌سیلین وی (V) را می‌توان با یا بدون غذا مصرف کرد. بهتر است پنی‌سیلین وی (V) در طی شبانه‌روز در نوبت‌هایی با فواصل یکسان مصرف شود تا سطح آن در خون ثابت باقی بماند. مثلاً، اگر لازم است روزی 4 نوبت پنی‌سیلین وی (V) مصرف کنید، هر 6 ساعت (مثلاً 12 ظهر، 6 عصر، 12 شب و 6 صبح). اگر این زمانبندی با برنامه کاری یا خواب شما تداخل دارد، برای تعیین یک برنامه دارویی مناسب‌تر از پزشکتان کمک بخواهید. مهم است که دارو سر وقت و به طور کامل مصرف شود، حتی اگر احساس بهبودی دارید. اگر پیش از اتمام دارو، مصرفش را قطع کنید، علایم‌تان ممکن است مجدداً عود کنند. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید. مصرفش کنید. البته، اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. مقدار دارو را دوباره نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علایم زیر بلافاصله با پزشکتان تماس بگیرید: کیودی یا خونریزی غیر عادی، اسهال شدید یا اسهال خفیف و مداوم، افزایش تب، دل پیچه، بثورات جلدی، سردرد، تهوع و استفراغ، گلودرد یا

دارو را پس از تاریخ مصرفش استفاده کنید.

پیش از اتمام دارو، مصرفش را قطع کنید؛ مگر به دستور پزشکتان.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - پنی‌سیلین وی

TAMOXIFEN

در مورد این دارو

تاموکسیفن یک داروی ضد سرطان است که برای درمان سرطان پستان تجویز می‌شود. در مواردی که سرطان به سایر نقاط بدن نیز پخش شده باشد، استفاده می‌شود. این دارو به ویژه بر روی سرطان‌هایی که با استروژن تحریک می‌شوند مؤثر می‌باشد.

چگونگی مصرف

تاموکسیفن معمولاً روزی دو بار تجویز می‌شود. مهم است که دارو را ساعت معینی مصرف شود. هیچگاه بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، نوبت فراموش شده را رها کنید. مقدار دارو را دو برابر نکنید و برنامه دارویی معمولتان را پیش بگیرید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر مصرف تاموکسیفن را قطع کرده، با

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

حتی در صورت احساس بهبودی دارو را تا آخر مصرف کنید تا عفونت بدنتان درمان شده، از عود بیماری جلوگیری شود.

پس از اتمام دوره مصرف پنی‌سیلین وی (V) حداقل تا یک دوره ماهانه کامل از یک وسیله جلوگیری اضافی نظیر کاندوم یا زل‌های اسپرم‌کش نیز استفاده کنید.

برای کمک به جلوگیری از اسهال به دنبال مصرف این دارو، ماست بخورید.

پنی‌سیلین وی (V) را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط پنی‌سیلین وی (V) فاسد می‌شود). سوسپانسیون پنی‌سیلین وی (V) را پس از آماده کردن، در یخچال نگهداری کنید؛ و قبل از مصرف آن شیشه دارو را به خوبی تکان دهید.

از قطره‌چکان یا پیمانه داخل جعبه دارو برای اندازه‌گیری مقدار دارو استفاده کنید.

اگر ظرف 3 روز استفاده از این دارو احساس بهبود نداشتید، با پزشکتان مشورت کنید.

در هنگام مصرف نباید

از این دارو به دیگران بدهید؛ آنها ممکن است نسبت به این دارو واکنش حساسیتی نشان دهند.

سوزش زبان، خارش یا ترشح واژن، یا پلاک‌های سفید در دهان یا روی زبان. یک پاسخ حساسیتی نادر به پنی‌سیلین وی (V) آنافیلاکسی است، که نیاز به توجه و مراقبت فوری پزشکی دارد. از آنجائیکه آنافیلاکسی به سرعت پیشرفت می‌کند، در صورت بروز تورم لب‌ها و اطراف چشم‌ها؛ بثورات جلدی، یا تورم‌های پوستی؛ تب؛ غش ناگهانی؛ ضریان قلب تند؛ یا خس‌خس سینه یا مشکل در تنفس، مصرف دارو را متوقف ساخته، با یک مرکز خدمات اورژانس پزشکی تماس بگیرید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف پنی‌سیلین وی (V)، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به هر نوع ماده غذایی، نگهدارنده‌ها، رنگ‌های خوراکی، یا داروهای دیگر، به ویژه آنتی‌بیوتیک‌ها (پنی‌سیلین‌ها، سفالوسپورین‌ها)

بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به ویژه داروهای ضدالتهابی استروئیدی (مثل ایبوپروفن، آسپیرین)، داروهای ضد انعقاد (رقیق‌کننده‌های خون نظیر وارفارین)، متوترکسات، داروهای نقرس (پروبنسید)، قرص‌های ضد بارداری حاوی استروژن (پنی‌سیلین وی (V) ممکن است اثر این قرص‌ها را کاهش دهد).

پزشکتان تماس بگیرید: لرزش دست؛ عدم تعادل در هنگام راه رفتن؛ گیجی؛ تاری دید؛ افزایش درد استخوان؛ حساسیت شکمی؛ زردی پوست یا چشم‌ها؛ تنگی نفس؛ درد یا تورم پاها؛ ضعف؛ یا خواب آلودگی. زن‌ها باید تغییر در ترشحات واژن، خونریزی از واژن، یا درد یا احساس فشار در ناحیه لگن را به پزشکان اطلاع دهند. علائم زیر ممکن است رخ دهند. اگر مشکل‌ساز شدند پزشکتان را مطلع سازید: گرگرفتگی، ترشحات از واژن، خارش در ناحیه تناسلی، و افزایش وزن در خانم‌ها و کاهش میل جنسی یا ناتوانی جنسی در مردان. هر دو جنس ممکن است دچار سردرد، تهوع و استفراغ خفیف، و بنورات جلدی شوند.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف تاموکسیفن، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به تاموکسیفن، یا داروهای دیگر، مواد غذایی، نگهدارنده‌ها، یا رنگ‌های خوراکی.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به‌ویژه آنتی‌اسیدها، سایمتیدین، فاموتیدین، رانیتیدین، یا استروژن‌ها.

سابقه یا ابتلا به آب مروارید، اختلالات بینایی، یا خونی.

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیرنظر داشته باشد. پزشکی که این دارو را تجویز می‌کند باید در شیمی درمانی با تجربه باشد. ممکن است لازم باشد قبل و در طی درمان با تاموکسیفن به طور دوره‌ای توسط یک چشم‌پزشک از نظر وضعیت سلامت چشم‌ها معاینه شوید.

قرص‌های پوشش‌دار را درسته بلعید؛ آن‌ها را نشکند و خرد نکنید.

تاموکسیفن را با غذا مصرف کنید تا معده‌تان ناراحت نشود. اما حتی در صورت مشکل برای معده نیز دارو را قطع نکنید.

اگر پس از مدت کوتاهی از خوردن تاموکسیفن استفراغ می‌کنید، با پزشکتان مشورت کنید.

تا 1-2 ساعت پس از مصرف قرص‌های پوشش‌دار تاموکسیفن، آنتی‌اسید نخورید.

در زن‌ها از روش‌های ضدبارداری غیر هورمونی استفاده کنید، زیرا در طی درمان باروری افزایش می‌یابد. اگر مشکوک به بارداری هستید فوراً به پزشکتان اطلاع دهید.

پیش از انجام هرگونه جراحی یا درمان‌های دیگر سایر پزشکان را از اینکه تاموکسیفن مصرف می‌کنید مطلع سازید.

یک برگه شناسایی به همراه داشته باشید که نشان دهد تاموکسیفن مصرف می‌کنید.

تاموکسیفن را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط تاموکسیفن فاسد می‌شود).

تاموکسیفن تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

پیش از هماهنگی و مشورت با پزشکتان مصرف دارو را قطع کنید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - تاموکسیفن

TRIAMTEREME HYDROCHLOROTIAZIDE

در مورد این دارو

تریامترن هیدروکلروتیازید یک داروی مُدر رایج است. این دارو مقدار مایعات دفعی از طریق ادرار را افزایش می‌دهد؛ در نتیجه با کاهش مایعات در گردش خون از فشار خون می‌کاهد. کاهش فشار خون خود موجب کاهش بار کاری قلب و شریان‌ها [سرخرگ‌ها] می‌شود. بالا باقی ماندن فشار خون به سرخرگ‌های مغز، قلب و کلیه‌ها آسیب می‌زند؛ که این آسیب خطر سکته مغزی، نارسایی قلبی، و نارسایی کلیوی را افزایش می‌دهد. هیدروکلروتیازید همچنین موجب دفع برخی مواد شیمیایی، مثل سدیم و

دارو را مطابق تجویز پزشک مصرف کنید.

در مورد لزوم احتمالی کاهش وزن، ترک سیگار، برنامه ورزشی یا تغییرات در برنامه غذایی (مثلاً کاهش مصرف نمک با پزشکتان مشورت کنید).

به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

هر هفته (یا طبق زمانبندی مورد نظر پزشکتان) فشار خون و وزن را اندازه‌گیری کرده، در یک دفترچه یادداشت کنید تا در هر ملاقات آنها را به پزشکتان نشان دهید. اگر روش اندازه‌گیری فشار خون را نمی‌دانید از یک پزشک یا پرستار بخواهید آن را به شما بیاموزد. هرگونه افزایش یا کاهش وزن به مقدار 5/2 کیلوگرم را که طی یک هفته ایجاد شده باشد به اطلاع پزشکتان برسانید.

پیش از مصرف هر داروی دیگر، حتی داروهای مجاز بدون نسخه یا داروهای گیاهی، با پزشکتان مشورت کنید.

از مواجهه بدون محافظت با نور خورشید بپرهیزید. از آفتاب ساعت 10 صبح تا 3 بعدازظهر و استفاده از وسایل برنزه کننده اجتناب کنید. هنگام مواجهه با آفتاب از یک کرم ضد آفتاب با قدرت محافظتی ((اِس پی (اِف) حداقل 15 برای حفاظت مناطق در معرض نور استفاده کنید. هیدروکلروتیازید موجب حساسیت پوست به نور آفتاب می‌شود که می‌تواند منجر به آفتاب سوختگی شدید یا تغییر رنگ پوست در

معده؛ کیبوی یا خونریزی غیرعادی؛ مدفوع سیاه و قیری؛ لکه‌های قرمز روی پوست؛ دفع خون در ادرار یا مدفوع؛ درد مفصلی؛ کمردرد؛ زردی چشم‌ها یا پوست.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف تریامترن هیدروکلروتیازید، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به تریامترن، هیدروکلروتیازید یا دیگر داروهای مُدر تیازیدی؛ داروهای حاوی سولفور؛ بومتانید؛ فوروسامید؛ یا داروهای مُدر دیگر نظیر مهارکننده‌های کربنیک آینداز (استازولامید)

بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به ویژه دیگوکسین، لیتیم، ضد انعقادها (رقیق‌کننده‌های خون) مهارکننده‌های آنزیم مبدل آنژیوتانسین (مثل کاپتوپریل)، سیکلوسپورین، شیر کم نمک، مواد حاوی پتاسیم، اسیدفولیک، داروهای پایین آورنده کلسترول خون (کلستیرامین، کلتیپول)، یا داروهای پرفشاری خون

سابقه یا دچار بالا بودن پتاسیم خون، نوروپاتی دیابتی، یا بیماری‌های کلیوی یا کبدی

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

پتاسیم، از بدن می‌شود. تریامترن به هیدروکلروتیازید اضافه می‌شود تا از دفع پتاسیم جلوگیری کند و آن را در بدن نگاه دارد.

چگونگی مصرف

برای جلوگیری از ناراحت شدن معده تریامترن هیدروکلروتیازید را می‌توان با غذا یا شیر خورد. سعی کنید دارو را هر روز ساعت معینی مصرف کنید تا فراموشش نکنید. اگر روزی یک نوبت تریامترن هیدروکلروتیازید برایتان تجویز شده است، بهتر است دارو را اول روز یا وقتی که به نوبت دسترسی دارید مصرف کنید. اگر به سبب خرید یا کاری خارج از خانه مصرف دارو را به تعویق انداخته‌اید، دارو (یا نوبت آخر دارو) را پیش از ساعت 4 بعداز ظهر بخورید. این کمک می‌کند تا شب هنگام مجبور نشوید برای ادرار کردن از خواب برخیزید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که آن را به یاد آوردید مصرفش کنید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. مقدار دارو را دو برابر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر با پزشکتان تماس بگیرید: واکنش‌های حساسیتی (بثورات جلدی)؛ خشکی دهان؛ تشنگی شدید؛ ضربان قلب نامنظم؛ گرفتگی‌های عضلانی؛ تهوع یا استفراغ؛ خستگی یا خواب‌آلودگی شدید؛ درد یا سوزش

نواحی ای از پوست که در معرض آفتاب می‌باشد، گردد.

تریامترن هیدروکلروتیازید را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط هیدروکلروتیازید فاسد می‌شود).

تریامترن هیدروکلروتیازید تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان، در توالت دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

از حالت خوابیده به نشسته یا ایستاده، یا نشسته به ایستاده سریع تغییر وضعیت دهید. برای جلوگیری از سیاهی رفتن چشم یا احساس غش به آرامی تغییر وضعیت دهید.

الکل بنوشید، مدت طولانی سرپا بمانید، یا در هوای گرم ورزش کنید؛ چرا که ممکن است دچار سیاهی رفتن چشم یا غش شوید.

حتی در صورت احساس بهبودی، دارو را قطع کنید. این دارو بیشتر نقش کنترل کننده دارد تا نقش درمانی، و ممکن است لازم باشد برای مدتی طولانی آن را مصرف کنید اگر سؤالی در مورد داروها بپرسید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - تریامترن هیدروکلروتیازید

TIMOLOL

در مورد این دارو

تیمولول به علل گوناگونی مثل کاهش فشارخون؛ درد قلبی؛ پیشگیری از سردردهای میگرنی؛ و درمانی بی‌نظمی ضربان قلب تجویز می‌شود. همچنین برای جلوگیری از دومین حمله قلبی در افرادی که یک بار دچار حمله قلبی شده‌اند، کاربرد دارد. ممکن است برای درمان بیماری‌های دیگری نیز پزشکتان این دارو را تجویز نماید؛ تیمولول با مسدودکردن برخی پیام‌های عصبی به بخش‌های خاصی از بدن عمل می‌کند؛ به همین علت آن را یک مسدودکننده بتا می‌شناسند. با مسدودکردن این پیام‌ها، تیمولول به قلب کمک می‌کند تا منظم‌تر بزند و در نتیجه بار کاری قلب کاهش یابد.

چگونگی مصرف

مقادیر متفاوتی از تیمولول برای علل مختلف تجویز می‌شود. تیمولول معمولاً روزی دو نوبت مصرف می‌شود. مهم است که دارو را هر روز سر ساعت معینی بخورید. تیمولول را می‌توان با یا بدون غذا مصرف کرد. هر روز پیش از خوردن تیمولول نبضتان را بشمارید و فشارخونتان را اندازه بگیرید (اگر این کار را بلد نیستید از یک پرستار یا پزشک بخواهید تا آن را به شما بیاموزد). اگر نبضتان زیر 60 در دقیقه یا فشارخون سیستولی (عدد بالایی) اگر از 90 میلی‌متر جیوه بود، پیش از خوردن داروی آن روز با پزشکتان مشورت کنید. هیچ‌گاه بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که آن را به یاد آورید

مصرفش کنید. البته اگر تقریباً موقع نوبت بعدی مصرف دارو دوبرابر نکنید و دارو را بدون هماهنگی با پزشکتان قطع نکنید. با قطع مصرف تیمولول ممکن است در معرض خطر یک حمله قلبی باشید. در اکثر مواردی که تیمولول تجویز می‌شود، بیماری را مهار می‌کند و نه درمان. و این بدین معناست که ممکن است لازم باشد چندین سال یا تا پایان زندگی آن را مصرف کنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم نادر ولی جدی زیر، مصرف تیمولول را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید: اشکال در تنفس تنگی نفس، یا خس خس سینه؛ سرد شدن کف دست و پا؛ ضربان قلب زیر 60 در دقیقه؛ سرگیجه یا سیاهی رفتن چشم در هنگام بلند شدن از حالت خوابیده یا نشسته، تورم دست‌ها و پاها یا افزایش وزن ناگهانی (5/1 کیلوگرم در 24-48 ساعت)؛ افسردگی، گیجی، یا توهم (شنیدن، دیدن، یا احساس چیزهایی که وجود ندارد)؛ درد قفسه سینه، مفاصل یا کمر؛ تب؛ گلودرد؛ بثورات جلدی؛ یا هرگونه کبودی یا خونریزی غیرعادی. نشانه‌های زیر تا هنگام عادت کردن بدنتان با دارو ممکن است مشاهده شوند: خواب‌آلودگی، خستگی، مشکل در خوابیدن، اضطراب، یبوست یا اسهال، کابوس، یا کاهش توانای جنسی، اگر این علائم ادامه یابند یا مشکل‌ساز شدند، وضعیت را با پزشکتان در میان بگذارید.

یک برگه شناسایی پزشکی که نشان دهد تیمولول مصرف می‌کنید به همراه داشته باشید.

پزشکان دیگر را از این که تیمولول مطلع سازید؛ زیرا تیمولول ممکن است بر روی برخی آزمون‌های آزمایشگاهی اثر بگذارد

در هنگام مصرف نباید

تا مشخص شدن پاسخ بدنتان به دارو رانندگی کنید یا با وسایل خطرناک کار کنید. اگر خواب‌آلودگی یا سرگیجه مشکل‌ساز شد، با پزشکتان مشورت کنید.

بدون مشورت با پزشکتان دارویی مصرف کنید؛ به ویژه داروهای محرک و داروهای سرفه یا سرماخوردگی که بدون تجویز پزشک قابل تهیه هستند.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - تیمولول GEMFIBROZIL

در مورد این دارو

جمفیبروزیل دارویی است که برای پایین آوردن کلسترول لیپوپروتئین کم‌چگال (LDL) و تری‌گلیسیریدها و افزایش سطح لیپوپروتئین پرچگال (LDL) در خون استفاده می‌شود. بنابراین جمفیبروزیل دارویی است که به جلوگیری از بیماری عروقی کرونری کمک می‌کند. این دارو بالا بودن سطح کلسترول خون را درمان نمی‌کند، بلکه فقط شرایط را کنترل می‌کند. برای افزایش تأثیر این دارو باید از دستورات پزشکتان مبنی بر کاهش دریافت اسیدهای چرب اشباع و کلسترول از طریق غذاها، پرداختن به ورزش به مقدار کافی،

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودیتان را زیر نظر داشته باشد.

در مورد میزان فعالیت قابل قبول براساس وضعیت بدنیتان با پزشکتان مشورت کنید تیمولول ممکن است درد قفسه سینه را کاهش دهد یا از آن جلوگیری کند و در نتیجه باعث شود تا از آن حد که برایتان بی‌خطر است فعال‌تر باشید. که این خود موجب درد قفسه سینه و علائم جدی دیگر می‌شود.

وزنتان را نسبت به قد و استخوان‌بندیتان در یک محدوده مناسب نگاه دارید. در صورت نیاز برای کاهش وزن از پزشکتان کمک بگیرید.

اگر برای کاهش فشارخون تیمولول مصرف می‌کنید، مصرف سدیم (نمک) خود را محدود کنید. از پزشکتان درخواست کنید دستورات تغذیه‌ای در اختیارتان بگذارد یا شما را به یک متخصص تغذیه معرفی کند.

الکل ننوشید.

از وضعیت خوابیده به نشسته یا ایستاده و یا از حالت نشسته به ایستاده آرام تغییر وضعیت دهید تا دچار سرگیجه، سیاهی رفتن چشم یا غش نشوید.

در هوای سرد لباس گرم‌تر بپوشید، چرا که تیمولول ممکن است شما را به سرما احساس‌تر کند.

برای روزهای تعطیل مقدار کافی دارو در دسترس داشته باشید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف تیمولول، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به تیمولول یا دیگر داروهای مسدودکننده بتا

بارداری و شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به ویژه تریقات حساسیت‌زدایی، کافئین، داروهای آسم (آمینوفیلین، دیفلین، اکستریفلین، تنوفیلین)، داروهای دیابت (انسولین، داروهای خوراکی پایین‌آورنده قند)، دیگر داروهای کاهشنده فشارخون (مسدودکننده‌های کانال‌های کلسیمی، کلونیدین، گوانابنز)، کوکائین، یا مهارکننده‌های مونوآمین‌اکسیداز (فورازولیدین، ایزوکاربوکسازید، فنلزین، پروکاربازین، سلژیلین، ترانیل سیپرومین).

سابقه یا ابتلا به حساسیت، آسم، یا آمفیزیم؛ مشکلات احتقانی قلب؛ بیماری قند؛ پرکاری تیروئید؛ افسردگی؛ یا بیماری‌های کلیوی یا کبدی. اگر بیماری قند دارید، تیمولول ممکن است قندخون شما را افزایش دهد و نیز ممکن است علائم افت قندخون را مخفی کند. اگر دچار حساسیت باشید با مصرف تیمولول واکنش‌های حساسیت شما ممکن است تشدید شود.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- جمفیروزیل

DOXYCYCLIN

در مورد این دارو

داکسی‌سایکلین یک داروی ضد باکتریایی رایج می‌باشد که بر درمان عفونت‌های گوناگون از قبیل آنکه (جوش)، عفونت گوش میانی، سایر عفونت‌های پوست و بافت نرم، برونشیت، سینوزیت، سینه پهلو (پنومونی)، عفونت‌های دستگاه ادراری، و نیز عفونت‌های کلامیدیایی، سیفلیس، و گنوره‌ای استفاده می‌شود.

چگونگی مصرف

داکسی‌سایکلین را می‌توان با شکم خالی (یک ساعت قبل یا 2 ساعت پس از غذا)، یا با غذا مصرف کرد؛ دارو باید با یک لیوان پر از آب و در حالت غیردرازکش خورده شود تا معده را ناراحت نکند. اگر معده ناراحت شود، دارو را باید با غذا مصرف کرد. بهرحال، داکسی‌سایکلین نباید ظرف 1-3 ساعت از مصرف داروهای دیگر خورده شود. اگر نوع سوسپانسیون آن را مصرف می‌کنید، شیشه دارو را پیش از مصرف به خوبی تکان دهید. از پیمانه مدرج داخل جعبه دارو برای اندازه‌گیری مقدار دارو استفاده کنید. کپسول‌های دیررهش باید یکجا بلعید و شکستن، خردکردن یا جویدن آن‌ها ممنوع است. بهتر است داکسی‌سایکلین طی شبانه روز در نوبت‌های با فواصل یکسان مصرف شود تا سطح خونی آن ثابت باقی بماند.

در حال مصرف داروهای دیگر، به ویژه لووستاتین یا ضد انعقادهای خوراکی (وارفارین)

سابقه یا ابتلا به مشکلات کیسه صفرا، سنگ کیسه صفرا، یا بیماری‌های کلیوی یا کبدی

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد. اگر ظرف 3 ماه درمان با این دارو پاسخی مشاهده نشود، پزشک معمولاً دارو را قطع می‌کند.

از دستورات تغذیه‌ای و دیگر توصیه‌های پزشکتان پیروی کنید.

پیش از هرگونه جراحی، و نیز کارهای دندانپزشکی سایر پزشکان را از اینکه این دارو را مصرف می‌کنید مطلع سازید.

جمفیروزیل را دور از دسترس کودکان و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط جمفیروزیل فاسد می‌شود).

جمفیروزیل تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان توالیت دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

نباید پیش از مشورت با پزشکتان دارو را قطع کنید. در صورت قطع دارو چربی‌های خونتان ممکن است به شدت افزایش یابند.

کاهش وزن تا رسیدن به وزن مطلوب و ترک سیگار (اگر سیگاری هستید) پیروی کنید.

چگونگی مصرف

جمفیروزیل باید روزی 2 بار، 30 دقیقه پیش از صبحانه و شام خورده شود. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که آن را به یاد آوردید، مصرفش کنید. مگر اینکه تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده باشد. مقدار دارو را دوبار نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر مصرف جمفیروزیل را قطع کرده، با پزشکتان مشورت کنید: شکم درد شدید همراه با تهوع و استفراغ (سنگ کیسه صفرا)؛ درد عضلانی یا خستگی غیرعادی؛ سرفه؛ تب یا لرز؛ یا کمردرد. علائم زیر ممکن است رخ دهند ولی فقط اگر مشکل‌ساز شوند باید به اطلاع پزشک برسند: اسهال، نفخ، یبوست، سوزش سردل، تهوع، سرگیجه، سردرد یا ثورات جلدی.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف جمفیروزیل، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به جمفیروزیل

بارداری یا شیردهی

برای مثال، اگر قرار است دارو را روزی 2 بار مصرف کنید، باید هر 12 ساعت مصرف شود (مثلاً 6 صبح و 6 شب یا 7 صبح و 7 شب). اگر این بار برنامه کاری یا خواب شما تداخل می‌کند، از پزشکتان بخواهید در تعیین یک برنامه مناسب‌تر به شما کمک کند. دارو باید سر وقت و به طور کامل مصرف شود، حتی اگر احساس بهبودی دارید. چنانچه پیش از اتمام دارو، مصرف آن را قطع کنید علایم‌تان ممکن است عود کند. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردیکه یاد آورید مصرفش کنید. البته اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده به برنامه دارویی معمولتان باز گردید. مقدار دارو را دو برابر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علایم زیر با پزشکتان تماس بگیرید: افزایش حساسیت به نور؛ تکرار ادرار؛ تشنگی شدید؛ خستگی غیر عادی؛ درد شکمی؛ تهوع و استفراغ؛ زردی چشم‌ها و پوست؛ سردرد؛ تغییرات بینایی؛ برجسته شدن ملاحظا در شیرخواران. علایم دیگری نیز ممکن است روی‌دهند ولی فقط در صورتی که مشکل‌ساز شوند نیاز است با پزشک در میان گذاشته شوند: سرگیجه، عدم تعادل، سیاهی‌رفتن چشم؛ دل‌پیچه؛ اسهال، یا تهوع و استفراغ؛ افزایش حساسیت به نور آفتاب، رشد بیش از حد قارچی (خارش مناطق تناسلی یا مقعد و انتهای روده، زخم‌های دهانی یا روی زبان).

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف دیلتیازم، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به‌داکسی‌سایکلین، تتراسایکلین‌های دیگر، یا داروهای بی‌حس موضعی مثل لیدوکائین

بارداری یا شیردهی (تجویز داکسی‌سایکلین برای کودکان زیر 8 سال ممنوع است).

در حال مصرف داروهای دیگر به ویژه آنتی‌اسیدها، مکمل‌های کلسیم، مکمل‌های آهن، داروهای حاوی منیزیم، کلستیرامین یا کلستیپول یا قرص‌های ضدبارداری.

ابتلا به یا سابقه دیابت بی‌مزه یا بیماری‌های کلیوی یا کبدی.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

حتی در صورت احساس بهبودی، دارو تا انتها مصرف کنید تا عفونتتان درمان شده، از عود جلوگیری شود.

روزی 8 لیوان آب بنوشید، مگر اینکه پزشکتان دستور دیگری داده باشد.

از نور خورشید بین ساعت 10 صبح تا 3 بعد از ظهر و از لامپ‌های آفتاب و وسایل برنزه‌کننده اجتناب کنید. مناطق در معرض نور را با کرم‌های ضدآفتاب با قدرت محافظت‌کنندگی (SPF) حداقل 15 بپوشانید.

اگر قرص ضدبارداری مصرف می‌کنید، درحین استفاده از داکسی‌سایکلین یک روش جلوگیری دیگر را به تنهایی یا در کنار قرص ضدبارداری بکارگیرید.

اگر ظرف 3 روز درمان با داکسی‌سایکلین احساس بهبودی نداشتید با پزشکتان مشورت کنید.

داکسی‌سایکلین را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم یا حرارت مرطوب نگهداری کنید (داکسی‌سایکلین در این شرایط فاسد می‌شود).

داکسی‌سایکلین تاریخ مصرف گذشته را دور بریزید. این دارو وقتی فاسد شود سمی می‌شود.

در هنگام مصرف نباید

شیر، محصولات لبنی، آنتی‌اسید، مکمل کلسیمی، مکمل آهن یا ملین‌های حاوی منیزیم مصرف کنید. این مواد غذایی یا داروها را حداقل 2 ساعت قبل یا 2 ساعت بعد از مصرف داکسی‌سایکلین استفاده کنید.

تا پیش از مشخص شدن پاسخ بدن‌تان به دارو رانندگی کنید یا بخواهید کاری انجام دهید که نیاز به هوشیاری کامل دارد.

دارو را پیش از اتمام آن قطع کنید، مگر به دستور پزشک.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- داکسی‌سایکلین

DIAZEPAM

در مورد این دارو

در هنگام مصرف توصیه می شود

به پزشکتان به طور منظم مراجعه کنید تا بهبود شما را زیر نظر داشته باشد.

تا مشخص شدن پاسخ بدنتان به دارو در رانندگی و کار با وسایل خطرناک احتیاط کنید. برخی افراد با مصرف این دارو دچار خواب‌آلودگی و افت سطح هوشیاری می‌شوند.

در صورت شک به مصرف بیش از حد دارو، بلافاصله تقاضای کمک پزشکی کنید.

اگر در هنگام مصرف دیازپام دچار افکار یا احساسات عجیب شدید یا پزشکتان مشورت کنید.

یک برگه شناسایی پزشکی به همراه داشته باشید که نشان دهد دیازپام مصرف می‌کنید.

دیازپام را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم و حرارت مرطوب نگه دارید (در این شرایط دیازپام فاسد می‌شود).

دیازپام تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالت دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

داروهای آرامبخش دیگری مصرف کنید.

الکل بنوشید.

دیازپام را به‌عنوان قرص خواب مصرف کنید، مگر اینکه برنامه شما اجازه دهد 7-8 ساعت خواب داشته

ممکن است در صورت قطع ناگهانی آن روی دهد؛ علائم ترک دارو عبارتند از: گیجی، افت قوای ذهنی، دردهای شکمی، افزایش تعریق، تهوع، استفراغ، حساسیت به نور و صدا، یا احساس سوزن‌سوزن شدن یا گزگز. اگر می‌خواهید مصرف دیازپام را قطع کنید با پزشکتان تماس بگیرید تا شاید این کار تدریجی انجام گیرد. علائم زیر ممکن است مشاهده شوند اما فقط در صورتی که مشکل‌ساز شوند نیاز به گزارش دارند: سرگیجه، خواب‌آلودگی، خشکی دهان، سردرد، تهوع، یبوست، اسهال، ضربان قلب سریع و شدید، یا لرزش.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف دیازپام، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به بنزودیازپین‌های دیگر، یا هرگونه ماده غذایی، رنگ‌های خوراکی، یا نگه‌دارنده‌ها.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه الکل، آرامبخش‌ها، داروهای ضدافسردگی، یا داروهای ضد تشنج.

سابقه اعتیاد به الکل یا مواد مخدر، گلوکوم (افزایش فشار داخل چشم)، میاستنی‌گراویس، بیماری انسدادی ریوی مزمن شدید، یا آمفی‌زم یا ابتلا به این موارد.

دیازپام برای تسکین اضطراب، اختلالات خواب، و اختلالات تجویز می‌شود. این دارو همچنین به‌عنوان ضد تشنج و شل‌کننده ماهیچه اسکلتی استفاده می‌شود.

چگونگی مصرف

دیازپام بسته به شرایط متفاوت و در افراد متفاوت با مقادیر متفاوتی تجویز می‌شود. هیچگاه بیشتر یا کمتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. شکل‌های مایع دیازپام را می‌توان با غذاهای مایع یا نیمه جامد مثل پوره مخلوط کرده نگذارید دیازپام مایع یخ بزند. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که آن را به یاد آوردید مصرفش کنید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی مصرف دارو رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده به برنامه دارویی منظم‌تان بازگردید. مقدار دارو را دو برابر نکنید.

هشدارها و عوارض جانبی

در صورت بروز هریک از علائم نادر ولی جدی زیر، مصرف دیازپام را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید: افت قوای ذهنی؛ خواب‌آلودگی شدید؛ تکلم نامفهوم؛ ضربان قلب کند؛ تنگی‌نفس؛ عدم تعادل؛ بثورات جلدی؛ گلودرد؛ تب؛ لرز؛ کبودی یا خونریزی غیرعادی؛ زخم‌های دهانی؛ زردی پوست یا چشمان؛ از دست رفتن حافظه؛ بی‌خوابی؛ اضطراب؛ یا تحریک‌پذیری. دیازپام می‌تواند اعتیادآور باشد، و علائم ترک دارو

باشید؛ در غیر این صورت ممکن است تا بی‌اثر شدن دارو خواب‌آلوده باشید و فراموشکار شوید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- دیازپام

DIPHENHYDRAMINE

در مورد این دارو

دیفن‌هیدرامین از داروهای بدون نیاز به نسخه است که به‌عنوان آنتی‌هیستامین هم مورد تجویز قرار می‌گیرد. این دارو یک آنتی‌هیستامین است که برای درمان یا پیشگیری مواردی نظیر علائم ناشی از حساسیت‌ها (آبریزش بینی، سرفه، خارش و قرمزی چشم، خارش بدن)، سرماخوردگی‌ها (عطسه، آبریزش بینی، سرفه)، پارکینسونیسم (لرزش، حرکات غیرارادی)، بیماری حرکت، سرگیجه، تهوع یا استفراغ، و بی‌خوابی تجویز می‌شود. دیفن‌هیدرامین همچنین یکی از ترکیبات داروهای گوناگونی است که برای تسکین سرفه و سرماخوردگی در هنگام مصرف می‌شوند. نام تجاری دیفن‌هیدرامین بنادریل است.

چگونگی مصرف

دیفن‌هیدرامین را می‌توان با غذا، آب یا شیر مصرف کرد تا معده را ناراحت نکند. اگر برای پیشگیری از بیماری حرکت این دارو را مصرف می‌کنید، دارو را حداقل 30 دقیقه (ترجیحاً 1-2 ساعت) پیش از شروع سفر مصرف کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید،

به مجردی که به یاد آوردید، مصرفش کنید. البته اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. از دو برابر کردن مقدار دارو بپرهیزید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هریک از علایم زیر با پزشکتان تماس بگیرید: گلودرد و تبی که با بیماری‌ای که به‌خاطرش دیفن‌هیدرامین مصرف می‌کنید بی‌ارتباط باشد؛ کبودی یا خونریزی غیرطبیعی؛ خستگی یا ضعف شدید؛ خشکی شدید دهان، بینی یا گلو؛ کاهش مهارت‌های حرکتی یا مشکل در حفظ تعادل؛ تاری دید؛ ادرار کردن مشکل یا دردناک؛ برافروختگی یا قرمزی صورت؛ کابوس؛ توهمات (دیدن، شنیدن، یا حس کردن چیزی که وجود ندارد)؛ یا تشنج. کودکان و افراد مسن ممکن است با مصرف این دارو دچار سراسیمگی، بی‌قراری، و هیجان شوند؛ در این صورت پزشکتان را مطلع سازید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف دیفن‌هیدرامین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به هر نوع ماده غذایی، نگهدارنده‌ها، رنگ‌های خوراکی، یا داروهای دیگر (به ویژه آنتی‌هیستامین‌ها).

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه داروهای آرامبخش، خواب، تشنج، مسکن‌ها، شل‌کننده‌های عضلانی، یا داروهای دل‌پیچه (داروهای آنتی‌کولینرژیک).

ابتلا یا سابق بزرگی پروستات، مشکل در ادرار کردن، انسداد گردن مثانه، گلوکوم زاویه بسته.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

از مصرف الکل، داروهای خواب، یا آرامبخش‌ها بپرهیزید؛ این دارو اثرات تخریری دیفن‌هیدرامین را افزایش می‌دهند.

انتظار خواب‌آلودگی را داشته باشید.

پیش از اقدام به رانندگی یا کار با وسایل خطرناک از واکنش بدنتان نسبت به این دارو مطمئن شوید. دیفن‌هیدرامین ممکن است روی سطح هوشیاری شما تأثیر بگذارد.

برای رفع خشکی دهان آدامس بجوید یا آب‌نات بمکید. اگر خشکی دهان بیش از 2 هفته ادامه یافت با پزشکتان مشورت کنید.

دیفن‌هیدرامین را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط دیفن‌هیدرامین فاسد می‌شود). از منجمد کردن شکل شربت این دارو بپرهیزید.

اگر ظرف 3 روز از مصرف دارو احساس بهبودی نداشتید، با پزشکتان مشورت کنید.

در هنگام مصرف نباید

دارو را پس از تاریخ انقضایش مصرف کنید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- دیفن هیدر امین

DICLOFENAC

در مورد این دارو

دیکلوفناک یک داروی ضد التهابی غیر استروئیدی رایج است. این دارو برای تسکین درد و کاهش التهاب آرتريت روماتوئید و استنوارتريت (آرتروز) در بالغین تجویز می‌شود. قرص‌های سریع رهش آن برای کاهش درد سردردهای عروقی، مشکلات قاعدگی، و حمله‌های حاد و نقرس و دیگر مشکلات التهابی غیر روماتوئید مصرف می‌شود.

چگونگی مصرف

قرص‌های دیکلوفناک را باید با غذا و یک لیوان پر از آب مصرف کرد. پس از خوردن دیکلوفناک، برای جلوگیری از تحریک و آزار مری تا 15 تا 30 دقیقه نباید دراز کشید. قرص‌های طولانی رهش دیکلوفناک باید درست بلعیده شوند و خردکردن، شکستن یا جویدن آنها صحیح نمی‌باشد. اگر روزی یک قرص دیکلوفناک مصرف می‌کنید، و یک نوبت را فراموش کرده‌اید، در صورتی که بیش از 8 ساعت تا نوبت بعدی زمان دارید می‌توانید نوبت فراموش شده را مصرف کنید. در غیراینصورت نوبت فراموش شده را حذف کنید و به برنامه دارویی

معمولتان بازگردید. اگر روزی چند نوبت دیکلوفناک مصرف می‌کنید، نوبت فراموش شده را می‌توانید بلافاصله پس از به یادآوردنش مصرف کنید. البته اگر تقریباً موقع نوبت بعدی فرا رسیده باشد، نوبت فراموش شده را رها کنید و برنامه دارویی عادتتان را از پی بگیرید. مقدار دارو را دو برابر نکنید

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هریک از علائم زیر مصرف دیکلوفناک را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید؛ خستگی یا خواب‌آلودگی شدید؛ سیاهی رفتن چشم؛ گیجی؛ افسردگی؛ سوزش سردل یا سوءهاضمه؛ بی‌اشتهایی؛ تهوع یا استفراغ؛ مدفوع سیاه، قیری یا خونی؛ اسهال؛ علائم شبه آنفلوآنزا (لرز، تب، دردهای عضلانی)، به ویژه اگر درست قبل از یا همراه بثورات جلدی رخ دهند؛ تنگی نفس یا اشکال در تنفس؛ سرفه؛ کمردرد؛ ادرار کدر، خونی یا صورتی؛ تورم صورت یا پاها یا اندام تحتانی؛ افزایش وزن؛ سردرد شدید، سفتی گردن و کمر؛ کبودی یا خونریزی غیرعادی؛ بثورات جلدی، خارش، کهیر، یا ضایعات تاوولی؛ زردی چشم‌ها یا پوست؛ صدای زنگ در گوش؛ تاری دید؛ زخم‌های دهانی؛ یا تب یا گلودردی که پیش از درمان وجود نداشته و ناشی از مشکلی که به خاطرش دیکلوفناک مصرف می‌کنید نباشد. افراد مسن‌تر بیشتر در معرض خطر مشکلات گوارشی و خونریزی هستند. یک پاسخ حساسیتی نادر

به دیکلوفناک آنافیلاکسی است، که به توجه و مراقبت فوری پزشکی نیاز دارد. آنافیلاکسی سریع پیشرفت می‌کند. بلافاصله پس از بروز تورم لب‌ها و اطراف چشم، کهیر یا بروز تورم‌های پوستی، ضربان قلب تند، یا خس‌خس سینه یا مشکل در تنفس مصرف دیکلوفناک را قطع کرده با یک مرکز خدمات اظطراری پزشکی تماس بگیرید. علائم دیگری نیز ممکن است رخ دهد ولی فقط در صورتی که مشکل‌ساز شوند باید با پزشک درمیان گذاشته شوند؛ این علائم عبارتند از: اضطراب، تشویش؛ سرگیجه، سیاهی رفتن چشم؛ سردرد خفیف، مشکل در به خواب رفتن، خشکی دهان، دل پیچه خفیف، نفخ و تولید گاز بیش از حد، یا اسهال یا یبوست.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف دیکلوفناک، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به آسپرین یا دیگر داروهای ضدالتهابی غیر استروئیدی

بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر؛ به ویژه دیگر داروهای ضدالتهابی غیر استروئیدی (مثل ناپروکسن)، آسپرین، ضدانعقادها (رقیق کننده‌های خون، نظیر وارفارین)، آنتی بیوتیک‌ها (سفالوسپورین‌ها)، آسپرین، ضد انعقادها (رقیق کننده‌های خون، نظیر وارفارین)، آنتی‌بیوتیک‌ها (سفالوسپورین هال)، داروهای ضدسرطان (متوترکسات،

علامه ناشی از وضعیت بد کارکرد قلب مثل تنگی نفس و تورم دست‌ها و پاها کاهش می‌یابد.

چگونگی مصرف

دیگوکسین معمولاً روزی یک بار تجویز می‌شود. مهم است که دارو هر روز در ساعت یکسانی مصرف شود. معمولاً بهتر است که صبح‌ها ناشتا خورده شود تا کمتر فراموش شود. البته اگر عادت دارید برای صبحانه غلات برشته بخورید، مراقب باشید دیگوکسین را حداقل یک ساعت قبل یا 2 ساعت بعد از صبحانه مصرف کنید. (سیبوس موجود در این غلات به دیگوکسین متصل شده از جذب آن جلوگیری می‌کند). هر روز پیش از مصرف دیگوکسین، نبضتان را به یک دقیقه بشمارید. اگر این کار را بلد نیستید از یک پزشک یا پرستار بخواهید آن را برای شما بیاموزد. اگر نبضتان 60 دقیقه یا کمتر بود، پیش از مصرف داروی آن روز، با پزشکتان مشورت کنید، اگر دیگوکسین مایع مصرف می‌کنید فقط از قطره چکان مخصوصی که در جعبه دارو موجود است برای اندازه‌گیری مقدار موردنظر استفاده کنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، اگر ظرف 4 ساعت به یاد آورید مصرفش کنید. در غیراینصورت نوبت فراموش شده را رها کرده به برنامه دارویی معمولتان باز گردید. مقدار دارو را دو برابر نکنید. اگر به هر دلیل دارو را برای دو یا چند نوبت متوالی مصرف نکرده‌اید پیش از آغاز مجدد دارو با پزشکتان مشورت کنید.

نوشیدن آب برای کاهش آن استفاده کنید.

اگر حساسیت به نور دارید از آفتاب ساعت 10 صبح تا 3 بعد از ظهر اجتناب کنید و مناطق در معرض نور آفتاب را با کرم‌های ضد آفتاب با قدرت محافظتی حداقل (SPF 15) بپوشانید.

دیکلوفناک را دور از دسترس کودکان، دور از گرما، نور مستقیم یا حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط دیکلوفناک فاسد می‌شود)

دیکلوفناک تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

مشروبات الکلی بنوشید. زیرا احتمال آسیب به معده بیشتر خواهد شد.

تا مشخص شدن پاسخ بدنتان به دارو رانندگی یا در فعالیت‌های خطرناک شرکت کنید. این دارو در برخی از افراد موجب گیجی، سرگیجه، یا خواب‌آلودگی می‌شود.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - دیکلوفناک

DIGOXIN

در مورد این دارو

دیگوکسین برای افزایش قدرت قلب به عنوان تلمبه تجویز می‌شود. این دارو با بهبود تعداد ضربان قلب و ضربهانگ آن چنین تأثیر می‌گذارد. در نتیجه، گردش خون بهبود یافته و

پلیکامایسین)، سیکلوسپورین، لیتيوم، پروبنسید (یک داروی نفرس)، تریامترن (یک داروی مدر)، و والپروئیک اسید یا دیوالپروئکس.

مصرف سه قوطی یا بیشتر مشروبات الکلی در روز

ابتلا به یا سابقه پولیپ‌های بینی مرتبط با آسپیرین؛ زخم یا التهاب در دستگاه گوارش؛ پرفشاری خون، هموفیلی یا دیگر مشکلات خونریزی‌دهنده؛ نارسایی مغز استخوان؛ زخم‌های دهانی؛ یا بیماری‌های کبدی یا کلیوی.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

برچسب روی دارو را مطالعه کرده از دستوراتش پیروی کنید.

برچسب سایر داروهای مجاز بدون نسخه را بخوانید تا مطمئن شوید حاوی داروهای ضدالتهابی غیر استروئیدی (مثل آسپیرین یا ایبوپروفن) یا داروهایی که با دیکلوفناک تداخل ایجاد می‌کنند نباشد.

به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید.

پیش از انجام هرگونه عمل جراحی یا کارهای دندانپزشکی، دیگر پزشکان را از اینکه دیکلوفناک مصرف می‌کنید مطلع سازید.

در صورت بروز خشکی دهان از آدامس‌ها و آب نبات‌های بدون قند و

هشدارها و عوارض جانبی

در صورت بروز هر یک از نشانه‌های زیر مصرف دیگوکسین را قطع کرده، و با پزشکتان تماس بگیرید: بی‌اشتهایی، اسهال، تهوع، استفراغ، گیجی، تاری دید (مشاهده یک هاله زرد متمایل به سبز اطراف چراغ‌ها)، تورم دست‌ها و پاها، تنگی نفس، افزایش وزن ناگهانی 5/1 کیلوگرم، در 24 ساعت)، تپش قلب (احساس تکان خوردن شدید قلب در قفسه سینه)، یا نبض زیر 60 در دقیقه.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف دیگوکسین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به دیگوکسین

باداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر؛ به ویژه دیگر داروهای دیجیتالیس یا داروهای قلبی دیگر. (آمیودارون، مسدودکننده‌های کانال کلسیمی، پروپانوفن، کینیدین)؛ داروهای پرفشاری خون (مسدودکننده‌های کانال کلسیمی)؛ مهارکننده‌های اشتها (قرص‌های کاهش وزن، آمتامین‌ها)؛ داروهای آسم، سرفه، سرماخوردگی، و سینوزیت؛ داروهای کاهش کلسترول خون (کلستیرامین، کلستیپول)؛ داروهای مدر و داروهای که موجب دفع پتاسیم از بدن می‌شوند؛ و داروهای حاوی پتاسیم

سابقه یا ابتلا به بیماری‌های کلیوی

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

به طور مستقیم به پزشکان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

یک برگه شناسایی پزشکی همراه داشته باشید که نشان دهد دیگوکسین مصرف می‌کنید.

دیگوکسین را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط دیگوکسین فاسد می‌شود).

دیگوکسین تاریخ گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

قرص‌های 25% میلی‌گرم دیگوکسین کوچک و سفید بوده، شبیه برخی قرص‌های مدر می‌باشند. مراقب باشید آنها را با هم اشتباه نکنید. بهتر است هیچگاه قرص‌های مختلف را داخل یک ظرف مخلوط نکنید.

در هنگام مصرف نباید

شکل دارو، مثلاً قرص و کپسول، را تغییر دهید. زیرا اگرچه تعداد دارو یکسان باشد، اشکال مختلف دارویی به مقادیر متفاوتی جذب می‌شوند.

اگر در حال مصرف یک داروی مدر دفع کننده پتاسیم از بدن هستید، مکمل پتاسیم خود را حذف کنید. اگر بدنتان پتاسیم کافی نداشته باشد، ممکن است مسمومیت با دیگوکسین رخ دهد. اگر نمی‌توانید مکمل پتاسیمی

مصرف کنید از پزشکان بخواهید نوع دیگری از دارو را به شما تجویز کند.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- دیگوکسین

DILTIAZEM

در مورد این دارو

دیلتiazem در موارد بسیاری تجویز می‌شود، مثل کاهش فشارخون در پرفشاری خون؛ تسکین درد قلبی در قفسه سینه (آنژین صدری)؛ و ضریان قلب نامنظم و لرزش دست. پزشکان ممکن است در شرایط دیگری نیز دیلتiazem تجویز کنند. این دارو از طریق مسدودکردن ورود کلسیم به داخل سلول‌ها عمل می‌کند؛ به همین علت آن را یک داروی مسدود کننده کانال کلسیمی می‌نامند. این خاصیت مسدودکنندگی باعث می‌شود تا مقدار کلسیم در سلول‌های قلبی و رگ‌های خونی کاهش می‌یابد، که موجب کاهش ضریان قلب و گشادی عروق (رگ‌ها) می‌شود. بنابراین فشار خون پایین آید، جریان خون افزایش می‌یابد، و بار کاری قلب کاهش پیدا می‌کند.

چگونگی مصرف

مقادیر متفاوتی از دیلتiazem برای موارد گوناگون تجویز می‌شود. مهم است که دارویتان را هر روز در ساعت یکسانی مصرف کنید. شکل‌های طولانی اثر دیلتiazem روزی یک بار مصرف می‌شود. و بهتر است صبح ناشتا خورده شود تا فراموش نشود. در مواردی که روزی چند نوبت

دیلتیازم تجویز می‌شود، باید سعی کنید که مطمئن شوید همه نوبت‌ها را بخورید. دیلتیازم را می‌توان با یا بدون غذا مصرف کرد. هر روز پیش از مصرف دیلتیازم نبضتان را برای یک دقیقه بگیرید. اگر بلد نیستید از یک پرستار یا پزشک بخواهید روش آن را به شما بیاموزد. اگر نبضتان 50 در دقیقه یا کمتر بود، قبل از مصرف دوز بعدی دیلتیازم با پزشکتان مشورت کنید. هیچگاه بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردیکه به یاد آوردید، مصرفش کنید. در مواردی که دارو را روزی یک بار مصرف می‌کنید اگر کمتر از 8 ساعت تا نوبت بعدی مصرف دارو مانده بود، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. اگر دیلتیازم را روزی چند بار مصرف می‌کنید، اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده‌است، نوبت فراموش شده را حذف کنید. مقدار دارو را دو برابر نکنید و پیش از هماهنگی و مشورت با پزشکتان مصرف دارو را قطع نکنید. برای قطع این دارو مقدار داروی مصرفی باید به تدریج کاهش داده شود. در اکثر مواردی که دیلتیازم تجویز می‌شود برای مهار بیماری است نه درمان آن. بنابراین ممکن است مجبور باشید که آن را در سال‌ها یا حتی پایان عمر مصرف کنید، حتی اگر احساس بهبودی می‌کنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از نشانه‌های نادر ولی جدی زیر مصرف دیلتیازم را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید: درد قفسه سینه، مشکل در تنفس، تنگی نفس، یا خس‌خس سینه، ضربان قلب زیر 50 در دقیقه، سرگیجه یا سیاهی رفتن چشم پس از برخاستن از حالت خوابیده یا نشسته؛ تورم دست‌ها و پاها یا افزایش وزن ناگهانی (5/1 کیلو در 24-48 ساعت)؛ التهاب لته‌ها؛ لرزش دست و انگشتان دست؛ سفتی عضلات بازو و ران؛ مشکل در صحبت کردن یا بلعیدن؛ از دست دادن تعادل؛ بثورات جلدی؛ افت قوای ذهنی؛ تپش قلب (احساس حرکت سریع قلب در قفسه سینه). علائم زیر ممکن است تا تنظیم شدن بدن با دارو مشاهده شوند: سردرد، خواب‌آلودگی، خستگی، خشکی دهان، برافروختگی و احساس گرمی، تهوع، یا یبوست یا اسهال. اگر این علائم ادامه یافتند یا مشکل‌ساز شدند، موضوع را با پزشکتان در میان بگذارید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف دیلتیازم، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به دیلتیازم یا دیگر داروهای مسدودکننده؛ کانال کلسیم بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به ویژه کاربامازپین، سیکلوسپورین، استروئیدها، یا دیگر داروهای پرفشاری خون (مسدودکننده‌های

بتا، کینیدین، دیجوکسین، دیسوپیرامید، فلکاپنید، یا پروکاینامید سابقه یا ابتلا به حساسیت، فشارخون پایین، حمله قلبی، یا بیماری کلیوی یا کبدی.

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

در مورد یک سطح فعالیت بدنی بی‌خطر با پزشکتان مشورت کنید. دیلتیازم ممکن است درد قلبی را کاهش دهد یا آن را کاملاً رفع کند و شما در نتیجه بیشتر از مقدار قابل قبول فعالیت بدنی انجام دهید.

وزنتان را نسبت به قد و استخوان‌بندی‌تان در محدوده مناسب نگاه دارید. در صورت نیاز از پزشکتان بخواهید در کاهش وزن به شما کمک کند.

اگر سیگاری هستید، سیگار را ترک کنید. از پزشکتان بخواهید شما را به یک مشاور یا گروه ترک سیگار معرفی کند.

به آرامی از حالت خوابیده به نشسته یا ایستاده و یا از حالت نشسته به ایستاده تغییر وضعیت دهید تا دچار سرگیجه و سیاهی رفتن چشم نشوید.

برای جلوگیری از مشکلات دندانی و لته‌ای ناشی از این دارو بهداشت دهان خود را با مسواک زدن، استفاده

از نخ دندان و مراجعه منظم به دندانپزشک حفظ کنید.

قرص‌های طولانی رهش را درسته بخورید، از جویدن، خردکردن یا شکستن آنها خودداری کنید.

اگر در بلعیدن قرص‌های معمولی دپلتیازم مشکل دارید آنها را خرد کرده، با یک قاشق مربا مخلوط کرده، مصرف کنید.

داروی کافی برای روزهای تعطیل در دسترس داشته باشید.

یک برگه شناسایی پزشکی که نشان دهد دپلتیازم مصرف می‌کنید همراه داشته باشید.

از آنجاییکه این دارو می‌تواند روی نتایج برخی آزمون‌های آزمایشگاهی اثر بگذارد، سایر پزشکان را از اینکه دپلتیازم مصرف می‌کنید، مطلع سازید.

دپلتیازم را از دسترس کودکان و دور از گرما، نور مستقیم، حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط دپلتیازم فاسد می‌شود).

دپلتیازم تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

تا مشخص شدن پاسخ بدن‌تان به دارو رانندگی کنید یا با وسایل خطرناکی که کار با آنها نیاز به هوشیاری کامل دارد کار کنید. اگر خواب آلودگی یا سرگیجه مشکل‌ساز شد با پزشکتان مشورت کنید.

داروی دیگری (به ویژه محرک‌های بدون نیاز به نسخه و داروهای سرفه یا سرماخوردگی) را بدون هماهنگی قبلی با پزشکتان مصرف کنید.

بدون مشورت با پزشکتان شکل دارو را تغییر دهید. اشکال مختلف دپلتیازم به صورت‌های متفاوتی تجویز می‌شوند.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - دپلتیازم

RANITIDINE

در مورد این دارو

رانیتیدین برای مهار ترشح اسید معده برای پیشگیری و درمان رخم‌های معده و دوازدهه و نیز بیماری پس‌زنش معده - مری تجویز می‌شود.

چگونگی مصرف

رانیتیدین معمولاً روزی یک یا دو نوبت تجویز می‌شود. مقدار تجویزی بسته به شکل‌های دارویی (که قدرت‌های متفاوتی دارند) و علت مصرف فرق می‌کند. هیچگاه بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید مصرفش کنید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده بود، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه منظم دارویی‌تان بازگردید. مقدار دارو را دو برابر نکنید. درمان با رانیتیدین معمولاً 8 هفته ادامه می‌یابد، اگرچه علائم ممکن است پس از یکی دو

هفته کاملاً رفع شوند. حتی در صورت احساس بهبودی، مصرف دارو را ادامه دهید. در اولین یا دومین هفته اگر هنوز درد داشتید می‌توانید از آنتی‌اسید استفاده کنید مشروط بر اینکه نوبت مصرف رانیتیدین و آنتی‌اسید بیش از یک ساعت فاصله داشته باشد. اگر درد شما برگشت، پزشکتان را مطلع سازید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر رانیتیدین را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید: بثورات جلدی، خس خس سینه، تنگی نفس، احساس فشار در قفسه سینه، گیجی، ضربان قلب تند یا کند، گلودرد، کبودی یا خونریزی غیرعادی، علائم زیر ممکن است رخ دهند ولی فقط در صورت ایجاد مشکل باید گزارش شوند: یبوست، اسهال، سرگیجه، خواب‌آلودگی، تهوع یا استفراغ، کاهش میل جنسی، یا تورم پستان‌ها.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف رانیتیدین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به سایمتیدین، رانیتیدین، فاموتیدین، یا نیزاتیدین.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه کتوکونازول (یک داروی ضدقارچ)، داروهای ضد دیابتی خوراکی،

داروهای ضد انعقاد، داروهای قلبی یا پرفشاری خون (نیفدیین، متوپرولول، پروکانامید) فنی توئین (یک داروی ضد صرع)، یا الکل.

سابقه یا ابتلا به بیماری‌های کبدی یا کلیوی

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

به طور منظم به پزشکان مراجعه کنید تا بتواند بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

از پزشکان در مورد خوراکی‌های که باید در برنامه غذایی‌تان محدود شود راهنمایی بخواهید. مثلاً نوشابه‌های گازدار، قهوه، آسپیرین و محصولات تهیه شده از مرکبات ممکن است برای معده شما مضر باشند.

رانیتیدین ممکن است با آزمون‌های پوستی یا آزمون‌های اندازه‌گیری اسیدمعده تداخل ایجاد کند. در این مورد با پزشکان مشورت کنید.

رانیتیدین را دور از دسترس کودکان و دور از گرما، نور مستقیم و حرارت مرطوب نگه دارید (در این شرایط رانیتیدین فاسد می‌شود).

رانیتیدین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی بریزید.

در هنگام مصرف نباید

الکل بنوشید.

سیگار بکشید. سیگار تأثیر این دارو را کاهش می‌دهد. سیگار را ترک کنید

یا حداقل بعد از آخرین نوبت مصرف رانیتیدین تا پایان روز سیگار نکشید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - رانیتیدین

CIMETIDINE

در مورد این دارو

سایمتیدین برای مهار ترشح اسید معده برای پیشگیری و درمان زخم‌های معده و دوازدهه و نیز بیماری وازنش معده - مروی تجویز می‌شود.

چگونگی مصرف

سایمتیدین معمولاً در 4 نوبت (با هر وعده غذا و قبل از خواب)؛ گاهی در دو نوبت (صبح و قبل از خواب)؛ یا یک نوبت (قبل از خواب) تجویز می‌شود. مقدار تجویزی دارو بسته به قدرت دارو و علت تجویز سایمتیدین فرق می‌کند. هیچگاه بیشتر از مقداری که برایتان تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکان به دقت پیروی کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید ، به مجردی که آن را به یاد آوردید مصرفش کنید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده بود، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه منظم دارویی‌تان بازگردید. مقدار دارو را دوبرابر نکنید. درمان با سایمتیدین معمولاً 8 هفته ادامه می‌یابد، اگرچه علائم ممکن است پس از یکی دو هفته کاملاً رفع شوند. حتی در صورت احساس بهبودی، مصرف دارو را ادامه دهید. در اولین یا دومین هفته اگر هنوز درد داشتید می‌توانید از

آنتی‌اسید استفاده کنید مشروط بر اینکه نوبت مصرف سایمتیدین و آنتی‌اسید بیش از یک ساعت فاصله داشته باشد. اگر درد شما برگشت، پزشکتان را مطلع سازید.

هشدارها و عوارض جانبی

در صورت بروز هریک از علائم زیر، سایمتیدین را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید: بثورات جلدی، خس‌خس سینه، تنگی نفس، احساس فشار در قفسه سینه، گیجی، ضریان قلب تند یا کند، گلودرد، کبودی یا خونریزی غیرعادی. علائم زیر ممکن است رخ دهند ولی فقط در صورت ایجاد مشکل باید گزارش شوند: یبوست، اسهال، سرگیجه، خواب‌آلودگی، تهوع یا استفراغ، سردرد، درد مفصلی یا ماهیچه‌ای، ریزش مو، کاهش میل جنسی، یا تورم پستان‌ها.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف سایمتیدین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به سایمتیدین، رانیتیدین، فاموتیدین، یا نیزاتیدین.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه کتوکونازول (یک داروی ضدقارچ)، داروهای قلبی یا پرفشاری خون (نیفدیین)، متوپرولول، پروکانامید، فنی توئین (یک داروی ضد تشنج)،

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم نادر ولی جدی زیر، مصرف سرتالین را قطع کرده با پزشک تماس بگیرید: تب، بثورات جلدی، کهیر یا خارش، یا احساس خارش از کنترل بودن. علائم زیر ممکن است رخ دهند ولی فقط اگر مشکل ساز شوند نیاز است با پزشکتان درمیان گذاشته شوند: کاهش اشتها یا کاهش وزن؛ اضطراب، تشویش، بی‌قراری؛ خواب‌آلودگی؛ خشکی دهان؛ تهوع؛ اسهال یا یبوست؛ ضربان قلب تند یا نامنظم؛ مشکل در خواب رفتن؛ کاهش میل یا توانایی جنسی؛ احساس گرما یا حرارت؛ برافروختگی یا قرمزی پوست؛ افزایش اشتها؛ دل‌پیچه یا نفخ؛ سردرد، یا تغییرات بینایی، از جمله تاری دید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف سرتالین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به سرتالین یا دیگر مهارکننده‌های بازجذب سروتونین
بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به‌ویژه ضد انعقادهای خوراکی (وارفارین)، الکل، مسکن‌های تجویز شده توسط پزشک، آرامبخش‌ها، داروهای ضد افسردگی، شل‌کننده‌های عضلانی، داروهای ضد تشنج، یا مهارکننده‌های مونوآمین اکسیداز نظیر فورازولیدون، اپروکربوکسازید، فنلزین، پروکاربازین،

سیگار بکشید. سیگار تأثیر این دارو را کاهش می‌دهد. سیگار را ترک کنید یا حداقل بعد از آخرین نوبت مصرف سایمتیدین تا پایان روز سیگار نکشید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - سایمتیدین

SERTRALINE

در مورد این دارو

سرتالین یک داروی ضد افسردگی است. این دارو برای کاهش علائم افسردگی نظیر تغییرات اشتها، تغییر در الگوی خواب، تشویش و اضطراب، از دست‌دادن کنشش و تمایل به فعالیت‌های رومره، کاهش میل جنسی، تفکر کند یا اختلال یا تمرکز، یا افکار خودکشی یا اقدام به آن، تجویز می‌شود. سرتالین یک مهارکننده بازجذب سروتونین است.

چگونگی مصرف

سرتالین روزی یک نوبت مصرف می‌شود. این دارو را می‌توان صبح قبل از هر کاری (تا فراموش نشود) یا شب پیش از خوابیدن مصرف نمود. هیچ‌گاه کمتر یا بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. برای جلوگیری از ناراحت شدن معده می‌توانید دارو را با غذا بخورید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، اگر حداکثر تا یک ساعت بعد به یاد آوردید مصرفش کنید؛ در غیر این صورت نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی معمولتان باز گردید.

ضد افسردگی‌های سه‌حلقه‌ای، یا الکل.

سابقه یا ابتلا به بیماری کبدی یا کلیوی.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بتواند بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

از پزشکتان در مورد خوراکی‌هایی که باید در برنامه غذایی‌تان محدود شود راهنمایی بخواهید. مثلاً نوشابه‌های گازدار، قهوه، آسپیرین و محصولات تهیه شده از مرکبات ممکن است برای معده شما مضر باشند.

آنتی‌اسیدها را 1 ساعت قبل یا بعد از مصرف سایمتیدین مصرف کنید.

سایمتیدین ممکن است با آزمون‌های پوستی یا آزمون‌های اندازه‌گیری اسید معده تداخل ایجاد کند. در این مورد با پزشکتان مشورت کنید.

سایمتیدین را دور از دسترس کودکان و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگه دارید (در این شرایط سایمتیدین فاسد می‌شود).

سایمتیدین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

الکل بنوشید.

سلژیلین، یا ترانیل سیپرومین. مصرف سرتراپین در حالی که همزمان مهارکننده‌های مونوآمین اکسیداز مصرف می‌کنید یا کمتر از 2 هفته است که مصرف چنین داروهایی را قطع کرده‌اید، ممکن است موجب گیجی، افزایش ناگهانی دمای بدن، افزایش شدید فشارخون، و بروز تشنج شود.

سابقه یا ابتلا به بیماری‌های کلیوی یا دچار سوءمصرف مواد مخدر.

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیرنظر داشته باشد. ممکن است تا 4 هفته طول بکشد تا اثر دارو ظاهر شود و به حداکثر برسد؛ ممکن است بخواهید در طی این مدت پزشکتان را ملاقات کنید.

به نظر برخی پزشکان مصرف این دارو افکار خودکشی را افزایش می‌دهد. در مورد هرگونه اقدامات احتیاطی لازم با پزشکتان مشورت کنید.

تا مشخص شدن پاسخ بدنتان به این دارو، هنگام رانندگی یا کار با وسایل خطرناک احتیاط کنید. این دارو در برخی افراد موجب خواب‌آلودگی و کاهش سطح هوشیاری می‌شود.

برای تسکین خشکی دهان از آدامس یا آب‌نبات‌های بدون قند استفاده کنید یا چند جرعه آب بنوشید. اگر این مشکل بیش از 2 هفته ادامه پیدا کرد با پزشکتان مشورت کنید.

از حالت خوابیده به نشسته یا ایستاده و نشسته به ایستاده به آرامی تغییر وضعیت دهید؛ در غیر این صورت ممکن است دچار سرگیجه و سیاهی رفتن چشم شوید.

یک برگه شناسایی پزشکی که نشان دهد سرتراپین مصرف می‌کنید، همراه داشته باشید.

سرتراپین را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط سرتراپین فاسد می‌شود).

سرتراپین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

نوشابه‌های الکلی بنوشید یا داروهای آرامبخش استفاده کنید؛ زیرا اینها خواب‌آلودگی و سرگیجه‌ای را که ممکن است در اثر سرتراپین ایجاد شود، تشدید خواهند کرد.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - سرتراپین

CEFADROXIL

در مورد این دارو

سفادروکسیل یک آنتی‌بیوتیک سفالوسپورینی است. این آنتی‌بیوتیک‌ها در درمان طیف وسیعی از بیماری‌های عفونی نظیر عفونت‌های تنفسی، عفونت گوش میانی، عفونت پوست و بافت نرم، عفونت‌های استخوانی یا مفصلی، و عفونت‌های ادراری تناسلی مؤثرند.

این آنتی‌بیوتیک‌ها همچنین برای پیشگیری از عفونت در افرادی که تحت عمل جراحی قرار گرفته‌اند و در افرادی که به هر دلیل مستعد عفونت هستند استفاده می‌شوند.

چگونگی مصرف

سفادروکسیل را می‌توان با شکم خالی مصرف کرد. یا می‌توان برای جلوگیری از دل‌بهم خوردگی آن را با غذا خورد. بهتر است دارو در نوبت‌های با فواصل یکسان در طی شبانه‌روز مصرف شود تا سطح دارو در خون ثابت باقی بماند. مثلاً اگر قرار است دوبار در روز مصرف شود، هر 12 ساعت (مثلاً 8 صبح و 8 شب). اگر این با فعالیت‌های کاری و خواب شما تداخل ایجاد کند، در تعیین یک برنامه مناسب دارویی از پزشکان کمک بخواهید مهم است که دارو سر وقت و به‌طور کامل مصرف شود. حتی اگر احساس بهبودی کنید؛ اگر پیش از اتمام دارویتان آن را قطع کنید ممکن است علائم آن مجدداً عود کند. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید مصرف کنید. البته اگر تقریباً به موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه منظم دارویی‌تان برگردید. مقدار دارو را دوبار کنید.

هشدارها و عوارض جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم نادر ولی جدی زیر، مصرف سرتراپین را قطع کرده با پزشک تماس بگیرید: تب، بثورات جلدی، کهیر یا خارش، یا احساس خارش از کنترل بودن. علائم

زیر ممکن است رخ دهند ولی فقط اگر مشکل‌ساز شوند نیاز است با پزشکتان درمیان گذاشته شوند: کاهش اشتها یا کاهش وزن؛ اضطراب، تشویش، بی‌قراری؛ خواب‌آلودگی؛ خشکی دهان؛ تهوع؛ اسهال یا یبوست؛ ضریان قلب تند یا نامنظم؛ مشکل در خواب رفتن؛ کاهش میل یا توانایی جنسی؛ احساس گرما یا حرارت؛ برافروختگی یا قرمزی پوست؛ افزایش اشتها؛ دل‌پیچه یا نفخ؛ سردرد، یا تغییرات بینایی، از جمله تاری دید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف سفادروکسیل، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به هر نوع ماده غذایی، نگهدارنده‌ها، رنگ‌های خوراکی، یا داروهای دیگر، به ویژه آنتی‌بیوتیک‌ها (پنی‌سیلین‌ها یا سفالوسپورین‌ها).

بارداری یا شیردهی.

مصرف مشروبات الکلی.

در حال مصرف داروهای دیگر، به ویژه داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی (مثل ایبوپروفن، آسپیرین) ضدانعقادها (رقیق‌کننده‌های خون نظیر وارفارین) پروبنسید (یک داروی درمان نقرس).

سابقه یا ابتلا به مشکلات خونریزی‌دهنده (نظیر زخم معده، هموفیلی، کمبود پلاکتی) کولیت (التهاب روده بزرگ) یا بیماری‌های کلیوی و کبدی.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

حتی در صورت احساس بهبودی، داروی تجویز شده را تا آخر مصرف کنید تا عفونت بدنتان درمان شده و از عود بیماری جلوگیری شود.

سفادروکسیل را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم و حرارت مرطوب نگه دارید. (در این شرایط سفادروکسیل فاسد می‌شود). بعد از تهیه سوسپانسیون، دارو باید در یخچال نگهداری شود و ظرف 2 هفته استفاده شود. پیش از مصرف شیشه را به خوبی تکان دهید.

از پیمانه داخل جعبه برای اندازه‌گیری مقدار دارو استفاده کنید.

اگر ظرف 3 روز از مصرف دارو احساس بهبودی نداشتید با پزشکتان مشورت کنید.

در هنگام مصرف نباید

سفادروکسیل تاریخ مصرف گذشته استفاده کنید.

پیش از اتمام دارو آن را قطع کنید، مگر طبق دستور پزشک.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - سفادروکسیل

CEFACTOR

در مورد این دارو

سفاکلور یک آنتی‌بیوتیک شبیه پنی‌سیلین است. این دارو در درمان تعداد زیادی از بیماری‌ها از جمله عفونت‌های تنفسی، عفونت گوش میانی، عفونت‌های پوست و بافت نرم، عفونت‌های استخوان یا مفاصل، و عفونت‌های اداری تناسلی مؤثر است. این آنتی‌بیوتیک همچنین برای پیشگیری از عفونت در بیماران پس از عمل جراحی یا افرادی که به هر دلیل مستعد عفونت هستند، استفاده می‌شود.

چگونگی مصرف

سفاکلور را می‌توان با شکم خالی مصرف کرد، یا برای جلوگیری از ناراحتی معده می‌توان آن را با غذا خورد. بهتر است که آنتی‌بیوتیک‌تان را در نوبت‌هایی با فواصل مساوی در طی شبانه‌روز مصرف کنید تا سطح خونی آنتی‌بیوتیک ثابت باشد. برای مثال، اگر لازم است روزی 3 بار آن را مصرف کنید، نوبت‌ها باید هر 8 ساعت باشند (مثلاً 6 صبح، 2 بعدازظهر، 10 شب). اگر این برنامه با برنامه کاری یا خواب شما تداخل دارد، از پزشکتان بخواهید در تعیین یک برنامه مناسب‌تر به شما کمک کند. مهم است که دارو حتی در صورت احساس بهبودی به‌طور کامل مصرف شود. اگر پیش از اتمام دارویتان آن را قطع کنید، ممکن است دچار عود علائم شوید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آورید، مصرف کنید. البته اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی منظم‌تان باز گردید. مقدار دارو را دو برابر نکنید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - سفاکلور

CEPHALEXIN

در مورد این دارو

سفالکسین یک آنتی‌بیوتیک سفالوسپورین است. این آنتی‌بیوتیک در درمان گروه زیادی از بیماری‌های عفونی مثل عفونت‌های تنفسی، عفونت گوش میانی، عفونت پوست و بافت نرم، عفونت‌های استخوانی یا مفصلی، و عفونت‌های ادراری تناسلی مؤثر می‌باشد. سفالکسین همچنین در جلوگیری از عفونت در افرادی که تحت عمل جراحی قرار گرفته‌اند و افراد دیگری که به هر علت مستعد عفونت می‌باشند استفاده می‌شود.

چگونگی مصرف

سفالکسین را می‌توان با شکم خالی مصرف کرد، یا می‌توان برای جلوگیری از دل بهم خوردگی آن را با غذا خورد. بهتر است دارو در نوبت‌هایی با فواصل یکسان در طی شبانه‌روز مصرف شود تا سطح دارو در خون ثابت باقی بماند. مثلاً اگر قرار است 4 بار در روز مصرف شود هر 6 ساعت (6 صبح، 12 ظهر، 6 عصر، 12 شب). اگر این برنامه با فعالیت‌های کاری و خواب شما تداخل دارد، در تعیین یک برنامه زمانی مناسب‌تر از پزشکتان کمک بخواهید. مهم است که دارو سر وقت و به‌طور کامل استفاده شود، حتی اگر احساس بهبودی می‌کنید. اگر پیش از اتمام دارویتان آن را قطع کنید ممکن است علایمتان مجدداً عود کند. اگر یک

انعقادها (رقیق‌کننده‌های خون، مثل وارفارین)، و پروبنسید (یک داروی نفرس).

سابقه یا ابتلا به مشکلات خونریزی دهنده (مثل زخم معده، هموفیلی و کمبود پلاکتی)؛ کولیت (التهاب روده بزرگ)؛ یا بیماری‌های کلیوی یا کبدی

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

حتی در صورت احساس بهبودی داروی تجویز شده را تا آخر مصرف کنید تا عفونت بدنتان درمان شده، از عود بیماری جلوگیری شود.

سفاکلور را دور از دسترس کودکان و دور از گرما، نور مستقیم و حرارت مرطوب نگه دارید (در این شرایط سفاکلور فاسد می‌شود). سوسپانسیون باید پس از تهیه در یخچال نگهداری شود؛ ظرف 14 روز مصرف شود. پیش از مصرف شیشه را به خوبی تکان دهید.

از پیمانه داخل جعبه دارو برای اندازه‌گیری مقدار دارو استفاده کنید.

اگر ظرف 3 روز پس از آغاز درمان با سفاکلور احساس بهبود ندارید با پزشکتان مشورت کنید.

در هنگام مصرف نباید

سفاکلور تاریخ مصرف گذشته مصرف کنید.

پیش از اتمام دارو آن را قطع کنید، مگر به دستور پزشکتان.

هشدارها و عوارض جانبی

در صورت بروز هر یک از نشانه‌های زیر با پزشکتان تماس بگیرید: خونریزی یا کبودی غیرعادی، درد مفصلی، کاهش برون‌ده ادراری، اسهال، دردهای شکمی، تهوع و استفراغ، زخم‌های دهانی یا زبانی، خارش یا ترشح واژن، یا پلاک‌های سفید در دهان یا روزی زبان. یک واکنش نادر به سفاکلور آنافیلاکسی است که به مراقبت پزشکی فوری نیاز دارد. از آنجایی که آنافیلاکسی سریع پیشرفت می‌کند، در صورت بروز تورم لب‌ها یا دور چشم، بثورات جلدی، کهیر، یا تورم‌های پوستی، تب، غش ناگهانی، ضربان قلب تند، یا خس خس سینه یا اشکال در تنفس، دارو را قطع کرده با یک مرکز خدمات پزشکی اورژانس تماس بگیرید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف سفاکلور، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به هر نوع ماده غذایی، نگهدارنده‌ها، رنگ‌های خوراکی، یا داروهای دیگر، به ویژه آنتی‌بیوتیک‌ها (پنی‌سیلین‌ها یا سفالوسپورین‌ها).

بارداری و شیردهی.

عادت به مصرف مشروبات الکلی.

در حال مصرف داروهای دیگر، به ویژه داروهای ضد التهابی غیراستروئیدی (مثل ایبوپروفن و آسپرین)، ضد

نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید مصرف کنید. البته اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه منظم دارویی تان برگردید. مقدار دارو را دوباره نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر بلافاصله با پزشکتان تماس بگیرید: کیودی یا خونریزی غیرعادی، درد مفاصل، اسهال، درد شکمی، تهوع و استفراغ، زخم‌های دهانی و زبانی، خارش و ترشح واژن، یا پلاک‌های سفید در دهان یا روی زبان. یک واکنش حساسیتی نادر به سفالکسین آنافیلاکسی که به مراقبت پزشکی فوری نیاز دارد. از آنجایی که آنافیلاکسی با سرعت پیشرفت می‌کند، در صورت بروز تورم لب‌ها و دور چشم‌ها، بثورات جلدی، کهیر، تورم‌های پوستی، تب، غش ناگهانی، ضربان قلب تند، یا خس‌خس سینه یا مشکل تنفسی، بلافاصله مصرف آنتی‌بیوتیک را قطع کرده و با یک مرکز خدمات اورژانس پزشکی تماس بگیرید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف سفالکسین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به هر نوع ماده غذایی، نگهدارنده‌ها، رنگ‌های خوراکی، یا داروهای دیگر نظیر آنتی‌بیوتیک‌ها یا پنی‌سیلین‌ها یا سفالوسپورین‌ها).

بارداری یا شیردهی.

عادت به مصرف مشروب الکلی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی (مثل ایبوپروفن، آسپیرین)، ضدانعقادها (رقیق‌کننده‌های خون نظیر وارفارین)، پروبنسید (یک داروی درمان نقرس).

ابتلا به مشکلات خونریزی‌دهنده (نظیر زخم معده، هموفیلی، و کمبود پلاکتی)؛ کولیت (التهاب روده بزرگ) یا بیماری‌های کلیوی و کبدی یا سابقه هر یک از موارد مذکور.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

حتی در صورت احساس بهبودی، داروی تجویز شده را تا آخر مصرف کنید تا عفونت بدنتان درمان شده، از عود بیماری جلوگیری شود.

سفالکسین را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم و حرارت مرطوب نگهدارید (در این شرایط سفالکسین فاسد می‌شود).

پس از آماده کردن سوسپانسیون آن را باید در یخچال نگهداری کنید؛ سوسپانسیون در یخچال تا 14 روز قابل استفاده است. پیش از مصرف شیشه دارو را به خوبی تکان دهید.

از پیمانه داخل جعبه دارو برای اندازه‌گیری مقدار دارو استفاده کنید.

اگر ظرف 3 روز درمان با سفالکسین احساس بهبود نداشته‌اید با پزشکتان مشورت کنید.

در هنگام مصرف نباید

سفالکسین تاریخ مصرف گذشته استفاده کنید.

پیش از اتمام دارو آن را قطع کنید، مگر به دستور پزشک.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - سفالکسین

CEFUROXIME

در مورد این دارو

سفوروکسیم یک آنتی‌بیوتیک سفالوسپورینی است. این آنتی‌بیوتیک در درمان تعداد زیادی از بیماری‌ها، مثل عفونت‌های تنفسی، عفونت گوش میانی، عفونت پوست و بافت نرم، سینوزیت، و عفونت‌های ادراری تناسلی مؤثر است. سفوروکسیم همچنین برای جلوگیری از عفونت در بیمارانی که تحت عمل جراحی قرار گرفته‌اند و در افرادی که به هر علت مستعد عفونت هستند استفاده می‌شود.

چگونگی مصرف

قرص‌های سفوروکسیم را می‌توان با شکم خالی مصرف کرد، یا می‌توان برای جلوگیری از دل بهم خوردگی آن را با غذا خورد. البته، سوسپانسیون خوراکی را بهتر است با شکم خالی حداقل 2 ساعت پیش از غذا یا 1 ساعت پس از غذا مصرف کرد. بهتر است دارو در نوبت‌هایی با فواصل

یکسان در طی شبانه‌روز مصرف شود تا سطح دارو در خون ثابت باقی بماند. مثلاً اگر قرار است دو بار در روز مصرف شود، هر 12 ساعت (مثلاً 8 صبح و 8 شب). اگر این برنامه با فعالیت‌های کاری و خواب شما تداخل دارد، در تعیین یک برنامه زمانی مناسب‌تر از پزشکتان کمک بگیرید. مهم است که دارو سر وقت و به‌طور کامل استفاده شود، حتی اگر احساس بهبودی می‌کنید. اگر پیش از اتمام دارویتان آن را قطع کنید ممکن است علایمتان مجدداً عود کند. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید مصرف کنید. البته اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه منظم داروی‌تان برگردید. مقدار دارو را دو برابر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علایم زیر بلافاصله با پزشکتان تماس بگیرید: کیودی یا خونریزی غیرعادی، درد مفاصل، اسهال، درد شکمی، تهوع و استفراغ، زخم‌های دهانی یا زبانی، خارش یا ترشح واژن، یا پلاک‌های سفید در دهان یا روی زبان. یک واکنش حساسیتی نادر به سفوروکسیم آنافیلاکسی است که به مراقبت پزشکی فوری نیاز دارد، از آنجا که آنافیلاکسی به سرعت پیشرفت می‌کند، در صورت بروز تورم لب‌ها و دور چشم‌ها، بثورات جلدی، کهیر، تورم پوستی، تب، غش ناگهانی، ضربان قلب تند، یا خس‌خس سینه، یا مشکل تنفسی،

بلافاصله مصرف آنتی‌بیوتیک را قطع کرده و با یک مرکز خدمات اورژانس پزشکی تماس بگیرید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف سفوروکسیم، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به هر نوع ماده غذایی، نگهدارنده‌ها، رنگ‌های خوراکی، یا داروهای دیگر به ویژه آنتی‌بیوتیک‌ها (پنی‌سیلین‌ها یا سفالوسپورین‌ها).

بارداری یا شیردهی.

مصرف مشروبات الکلی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی (مثل ایبوپروفن و آسپیرین) ضدانعقادها (رقیق‌کننده‌های خون نظیر وارفارین)، پروبنسید (یک داروی درمان نقرس).

ابتلا به مشکلات خونریزی‌دهنده (نظیر زخم معده، هموفیلی، و کمبود پلاکتی)؛ کولیت (التهاب روده بزرگ) یا بیماری‌های کلیوی و کبدی یا سابقه هر یک از موارد مذکور.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

حتی در صورت احساس بهبودی، داروی تجویز شده را تا آخر مصرف کنید تا عفونت بدنتان درمان شده، از عود بیماری جلوگیری شود.

سفوروکسیم را دور از دسترس کودکان، دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگه دارید (در این شرایط سفوروکسیم فاسد می‌شود). سوسپانسیون پس از تهیه باید در یخچال نگهداری شود و ظرف 14 روز استفاده شود. پیش از مصرف شیشه را به خوبی تکان دهید.

از پیمانه داخل جعبه دارو برای اندازه‌گیری مقدار دارو استفاده کنید.

اگر در بلعیدن قرص‌های سفوروکسیم مشکل داشتید، قرص‌ها را خرد کرده با کمی غذا مثل پودینگ شکلات مخلوط کنید؛ برای رفع مزه تلخ دارو نیز به دنبالش مقداری مایع طعم‌دار مثل آب پرتقال یا شیرکاکائو بنوشید.

اگر ظرف 3 روز از آغاز درمان با سفوروکسیم احساس بهبود نداشتید با پزشکتان مشورت کنید.

در هنگام مصرف نباید

سفوروکسیم تاریخ مصرف گذشته را استفاده کنید.

پیش از اتمام دارو آن را قطع کنید، مگر به دستور پزشک.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - سفوروکسیم

CEFIXIME

در مورد این دارو

سفیکسیم یک آنتی‌بیوتیک سفالوسپورینی است. این

آنتی‌بیوتیک‌ها در درمان طیف وسیعی از بیماری‌های عفونی باکتریایی مثل عفونت‌های تنفسی، عفونت‌های پوست و بافت نرم و عفونت‌های استخوان یا مفاصل، و عفونت‌های ادراری مؤثر می‌باشند. این آنتی‌بیوتیک همچنین ممکن است برای پیشگیری از ایجاد عفونت در افرادی که تحت عمل جراحی قرار گرفته‌اند یا در دیگران که به هر علتی مستعد عفونت هستند، استفاده شوند.

چگونگی مصرف

سفیکسیم را می‌توان با شکم خالی مصرف کرد، یا می‌توان برای جلوگیری از دل بهم خوردگی آن را با غذا خورد. بهتر است دارو در نوبت‌هایی با فواصل یکسان در طی شبانه‌روز مصرف شود تا سطح دارو در خون ثابت باقی بماند. مثلاً اگر قرار است دوبار در روز مصرف شود، هر 12 ساعت (مثلاً 8 صبح و 8 شب). اگر این با فعالیت‌های کاری و خواب شما تداخل ایجاد می‌کند، در تعیین یک برنامه مناسب زمانی از پزشکتان کمک بخواهید. مهم است که دارو سر وقت و به‌طور کامل استفاده شود، حتی اگر احساس بهبودی می‌کنید. اگر پیش از اتمام دارویتان آن را قطع کنید ممکن است علایمتان مجدداً عود کند. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آورید مصرف کنید. البته اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه منظم دارویتی‌تان برگردید. مقدار دارو را دوبرابر نکنید.

هشدارها و عوارض جانبی

در صورت بروز هر یک از علایم زیر بلافاصله با پزشکتان تماس بگیرید: کبودی یا خونریزی غیرعادی؛ درد مفاصل، اسهال، درد شکمی، تهوع و استفراغ، زخم‌های دهانی یا زبانی، خارش یا ترشح واژن، یا پلاک‌های سفید در دهان یا روی زبان. یک واکنش حساسیتی نادر به سفیکسیم آنافیلاکسی است که به مراقبت پزشکی فوری نیاز دارد. از آنجا که آنافیلاکسی به سرعت پیشرفت می‌کند، در صورت بروز تورم لب‌ها و دور چشم، بثورات جلدی، کهیر، یا تورم‌های پوستی، تب، غش ناگهانی، ضربان قلب تند، یا خس خس سینه یا مشکل تنفسی، بلافاصله مصرف آنتی‌بیوتیک را قطع کرده با یک مرکز خدمات اورژانس پزشکی تماس بگیرید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف سفیکسیم، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به هر نوع ماده غذایی، نگهدارنده‌ها، رنگ‌های خوراکی، یا داروهای دیگر، به‌ویژه آنتی‌بیوتیک‌ها (پنی‌سیلین‌ها یا سفالوسپورین‌ها).

بارداری یا شیردهی.

مصرف مشروبات الکلی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه ضدالتهای غیراستروئیدی (مثل ایبوپروفن و آسپیرین)، ضدانعقادها

(رقیق‌کننده‌های خون نظیر وارفارین)، و پروبنسید (یک داروی درمان نقرس).

سابقه یا ابتلا به مشکلات خونریزی‌دهنده (نظیر زخم معده، هموفیلی، و کمبود پلاکتی)؛ کولیت (التهاب روده بزرگ)؛ یا بیماری‌های کلیوی یا کبدی.

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

حتی در صورت احساس بهبودی داروی تجویز شده را تا آخر مصرف کنید تا عفونت بدنتان درمان شده از عود بیماری جلوگیری شود.

سفیکسیم را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگه دارید (در این شرایط سفیکسیم فاسد می‌شود). سوسپانسیون سفیکسیم بعد از تهیه نیازی به نگهداری در یخچال ندارد. پیش از مصرف سوسپانسیون، شیشه دارو را خوب تکان دهید.

از پیمانه داخل جعبه برای اندازه‌گیری مقدار دارو استفاده کنید.

اگر ظرف 3 روز از مصرف دارو احساس بهبودی نداشتید با پزشکتان مشورت کنید.

در هنگام مصرف نباید

سفیکسیم تاریخ مصرف گذشته استفاده کنید.

پیش از اتمام دارو آن را قطع کنید، مگر به دستور پزشک.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- سفیکسیم

CIPROFLOXACIN

در مورد این دارو

سیپروفلوکساسین یک داروی ضد میکروبی رایج است که در درمان عفونت‌های گوناگون از قبیل عفونت پوست و بافت‌های نرم، برونشیت، سینه‌پهلو (پنومونی)، عفونت‌های دستگاه ادراری، گاستروانتریت (اسهال شدید)، و نیز عفونت‌های کلامیدپای و گنوره‌ای (مثل سوزاک) به‌کار می‌رود.

چگونگی مصرف

سیپروفلوکساسین را می‌توان با شکم خالی همراه یک لیوان پر از آب مصرف کرد. اگر معده‌تان را ناراحت کرد آن را با غذا بخورید. بهتر است این دارو در طی شبانه‌روز در نوبت‌هایی با فواصل برابر مصرف شود تا سطح دارو در خون یکسان باقی بماند. مثلاً، اگر قرار است روزی 2 بار آن را مصرف کنید، هر 12 ساعت باید بخورید. اگر این زمانبندی با برنامه کار یا خواب شما تداخل داشت از پزشکتان بخواهید در تعیین یک برنامه مناسب‌تر به شما کمک کند. مهم است که دارو را سر وقت و به‌طور کامل مصرف کنید، حتی اگر احساس بهبودی می‌کنید. اگر پیش از اتمام سیپروفلوکساسین مصرفش را قطع کنید، علایمتان ممکن است عود کند. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید مصرفش کنید. البته، اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش

شده را رها کرده، به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. مقدار دارو را دوباره نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علایم زیر با پزشکتان تماس بگیرید: اضطراب، گیجی، لرزش دست، توهم، رفتارهای غیرمنطقی، بثورات جلدی یا خارش، کمردرد، ادرار خونی یا کدر، تب، یا تورم پاها یا ساق پا. علایم دیگری هم ممکن است مشاهده شوند ولی فقط در صورتی که مشکل‌ساز شوند. اینها عبارتند از: سرگیجه، خواب‌آلودگی، سیاهی رفتن چشم، سردرد، بی‌خوابی، درد شکمی (دل‌پیچه)، تهوع و استفراغ، اسهال، یا افزایش حساسیت به نور خورشید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف سیپروفلوکساسین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به سیپروفلوکساسین یا دیگر داروهای ضدباکتریایی فلوروکینولون.

سن کمتر از 18 سال، بارداری، یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه گشادکننده‌های برونشی (آمینوفیلین، اکستریفیلین، تتوفیلین)؛ آنتی‌اسیدها؛ قرص آهن؛ سوکرالفات؛ کافئین؛ دیدانوزین، یا

ضدانعقادها (رقیق‌کننده‌های خون مثل وارفارین).

سابقه یا ابتلا به بیماری‌های تشنجی، کلیوی یا کبدی.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

حتی در صورت احساس بهبودی، دارو را تا انتها مصرف کنید تا عفونت‌تان درمان شده، از عود آن جلوگیری شود.

روزی هشت لیوان آب بنوشید، مگر اینکه پزشکتان دستور دیگری داده باشد.

سیپروفلوکساسین را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم و حرارت مرطوب نگهداری کنید (سیپروفلوکساسین در این شرایط فاسد می‌شود).

از آفتاب ساعت 10 صبح تا 3 بعدازظهر و دستگاه‌های برنزه‌کننده اجتناب کنید. نواحی در معرض آفتاب پوست بدنتان را با یک کرم ضدآفتاب با قدرت محافظتی (اس‌پی‌اف) حداقل 15 بپوشانید.

اگر ظرف 3 روز از آغاز درمان با سیپروفلوکساسین احساس بهبودی ندارید با پزشکتان مشورت کنید.

در هنگام مصرف نباید

داروهای آنتی‌اسید، سوکرالفات، یا داروهای حاوی آهن را همزمان مصرف کنید. این داروها را حداقل 6

ساعت قبل یا 2 ساعت پس از سیپروفلوکساسین مصرف کنید.

تا مشخص نشدن پاسخ بدنن تا به دارو، رانندگی کنید یا اقدام به انجام کارهایی کنید که نیاز به هوشیاری دارد. این دارو ممکن است شما را خواب‌آلوده یا گیج کند.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - سیپروفلوکساسین

CISAPRIDE

در مورد این دارو

سیسپراپید برای درمان سوزش سر دل ناشی از بیماری پس‌زنش معدی - مروی و نیز تخلیه تأخیری معده تجویز می‌شود.

چگونگی مصرف

سیسپراپید روزی 4-1 بار با یک لیوان پر از آب مصرف می‌شود. مقدار تجویزی دارو بسته به علت تجویز متفاوت است. این دارو را معمولاً 15 دقیقه پیش از غذا و هنگام خواب مصرف می‌کنند. برای جلوگیری از واژنش، سیسپراپید روزی یک بار هنگام خواب تجویز می‌شود. پیش از مصرف نوع سوسپانسیون آن، شیشه دارو را به خوبی تکان دهید. از پیمانده داخل جعبه دارو برای اندازه‌گیری مقدار داروی مصرفی استفاده کنید. هیچگاه بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. درمان با سیسپراپید معمولاً در حدود 8 هفته به طول می‌انجامد. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به

مجردی که آن را به یاد آوردید مصرفش کنید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی فرا رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. مقدار دارو را دوباربر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز تشنج دارو را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید. البته تشنج فقط در افرادی روی می‌دهد که از قبل سابقه اختلال تشنجی داشته باشند. علایم زیر ممکن است رخ دهند، اما فقط در صورت مشکل‌ساز شدن باید با پزشک در میان گذاشته شوند: خواب‌آلودگی، احساس ناراحتی در شکم (دل بهم‌خوردگی)، بیوست، اسهال، نفخ، افزایش تولید گاز در روده‌ها، تهوع، سردرد، آبریزش بینی، یا سینوزیت.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف سیسپراپید، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به سیسپراپید.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به‌ویژه الکل، بنزودیازپین‌ها (آرامبخش‌ها، داروهای ضد اضطراب)،

شل‌کننده‌های (عضلانی)، سایمتیدن، رانیتیدین، یا داروهایی که تخلیه معده را به تأخیر می‌اندازند

(مثل داروهای ضد اسهال و داروهای آنتی‌کولینرژیک).

سابقه یا ابتلا به اختلال تشنجی یا بیماری‌های کبدی یا کلیوی.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

الکل، نوشابه‌های الکلی، قهوه، آسپیرین، و محصولات تهیه شده از مرکبات را کمتر مصرف

کنید، چرا که می‌توانند به معده شما آزار برسانند. از پزشکتان راجع به سایر مواردی که باید مصرفشان محدود شود، سؤال کنید.

تا پیش از مشخص شدن پاسخ بدنن تا به دارو در هنگام رانندگی یا کار با وسایل خطرناک احتیاط کنید. برخی از افراد هنگام استفاده از این دارو دچار خواب‌آلودگی و افت هوشیاری می‌شوند.

سیسپراپید را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط سیسپراپید فاسد می‌شود).

سیسپراپید تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

سابقه یا ابتلا به اسهال شدید یا مشکلات گوارشی، نظیر زخم معده یا دوازدهه، تنگی مری، تخلیه نأخیری معده، یا بیماری‌های کلیوی.

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

کلرید پتاسیم را درست طبق تجویز پزشک مصرف کنید، به ویژه اگر دیگوکسین و داروهای مُدر هم همزمان مصرف می‌کنید.

با پزشکتان درباره توصیه‌های تغذیه‌ای مشورت کنید. بدون تأیید پزشکتان از جایگزین نمک، شیر کم‌سدیم و دیگر مواد غذایی کم‌نمک (کم‌سدیم) استفاده نکنید. این‌ها دارای مقادیر زیادی پتاسیم هستند و مصرف آنها موجب افزایش بیش از حد پتاسیم خون خواهد شد.

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد. ممکن است لازم باشد با انجام آزمایش خون سطح پتاسیم خون را به‌طور مرتبط زیر نظر بگیرید.

پیش از مصرف یا قطع مصرف هر نوع دارو، حتی داروهای مجاز بدون نسخه یا داروهای گیاهی با پزشکتان صحبت کنید.

کلرید پتاسیم را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط کلرید پتاسیم فاسد می‌شود).

خنک حل کرد و طی 10-5 دقیقه به تدریج نوشید.

هشدارها و عوارض جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر با پزشکتان تماس بگیرید: ضعف عضلات؛ ضریان قلب گُند یا نامنظم؛ خستگی غیرعادی؛ گیجی؛ گزگز یا بی‌حسی انگشتان دست، پا، یا لب‌ها؛ مشکل در تنفس یا تنگی‌نفس؛ سوزش سر دل مداوم؛ درد بالای شکم؛ استفراغ خونی؛ یا اضطراب و تشویش بی‌دلیل.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف کلرید پتاسیم، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به مکمل‌های حاوی کلرید پتاسیم.

بارداری.

مصرف داروهای دیگر، به‌ویژه مهارکننده‌های آنزیم تبدیل‌کننده آنژیوتانسین، داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی، داروهای مسدودکننده بتا، داروهای مُدر نگهدارنده پتاسیم، و مصرف شیر کم‌نمک؛ این داروها ممکن است سطح پتاسیم خون را افزایش دهند. داروهایی که تخلیه معده را به تأخیر می‌اندازند، مانند داروهای آنتی‌کولینرژیک یا برخی داروهای ضدافسردگی، خطر آسیب به معده را بیشتر می‌کنند.

نوشیدنی‌های الکلی بنوشید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - سیسپراید

POTASSIUM CHLORIDE

در مورد این دارو

کلرید پتاسیم یک مکمل رایج برای درمان و جلوگیری از کاهش سطح پتاسیم در افرادی است که به سبب مصرف داروهای مُدر، برخی داروهای دیگر، یا برخی بیماری‌های خاص ممکن است دچار افت پتاسیم خون شوند. پتاسیم یک ماده شیمیایی است که برای عملکرد بدن ضروری است. کاهش پتاسیم خون (هیپوکالمی) موجب ضعف عضلانی و تغییرات الگوی الکتریکی قلب می‌شود.

چگونگی مصرف

کلرید پتاسیم روزی 4-1 نوبت (بسته به تجویز پزشک) پس از غذا یا همراه غذا خورده می‌شود. تمام نوبت‌های دارو در طی روز باید به‌طور کامل و سر ساعت معین مصرف شود. کلرید پتاسیم را با یک لیوان پر از آب بخورید و تا 30 دقیقه پس از آن دراز نکشید تا دچار تحریک و آسیب به معده نشوید. اکثر قرص‌های غیرجوشان یا کپسول‌های کلرید پتاسیم را باید درسته بلعید. اما برخی کپسول‌ها را می‌توان باز کرد و محتویاتش را داخل یک غذای نرم ریخت یا با آب‌میوه مخلوط کرد. محلول‌های خوراکی، قرص‌های جوشان، و شکل‌های پودری کلرید پتاسیم را باید به‌طور کامل در نصف لیوان آب یا آب‌میوه

کلرید پتاسیم تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان، در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

بدون مشورت با پزشکتان از جایگزین نمک یا دیگر مواد غذایی کم نمک (کم سدیم) استفاده کنید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - کلرید پتاسیم

FAMOTIDINE

در مورد این دارو

فاموتیدین برای مهار تشریح اسید معده برای پیشگیری و درمان زخم‌های معده و دوازدهه و نیز بیماری پس‌ززش معده - مری تجویز می‌شود. فاموتیدین یک مسدودکننده گیرنده H2 (هیستامینی نوع دو) است.

چگونگی مصرف

فاموتیدین را می‌توان با یا بدون غذا با شکم خالی مصرف کرد. معمولاً روزی یک یا دو نوبت تجویز می‌شود. مقدار تجویزی بسته به شکل‌های دارویی (که قدرت‌های متفاوتی دارند) و علت مصرف فرق می‌کند. هیچگاه بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. درمان با فاموتیدین معمولاً حدود 8 هفته ادامه می‌یابد، اگرچه علائم شما ممکن است پس از یک یا دو هفته رفع شود. حتی در صورت احساس بهبودی نیز مصرف دارو را ادامه دهید. در هفته اول یا دوم اگر بازهم احساس درد داشتید،

می‌توانید از آنتی‌اسیدها استفاده کنید، البته مشروط به اینکه حداقل یک ساعت بین نوبت دارویی و مصرف آنتی‌اسید فاصله باشد. اگر دردتان مجدداً عود کرد پزشکتان را مطلع سازید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید مصرفش کنید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی فرا رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. مقدار دارو را دوباربر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر فاموتیدین را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید: بثورات جلدی، خس‌خس سینه، تنگی نفس، احساس فشار در قفسه سینه، گیجی، ضربان قلب تند یا کند، گلودرد کبودی یا خونریزی غیرعادی. علائم زیر ممکن است رخ دهند ولی فقط در صورت ایجاد مشکل باید گزارش شوند: یبوست، اسهال، سرگیجه، خواب‌آلودگی، تهوع یا استفراغ کاهش میل جنسی، یا تورم پستان‌ها

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف فاموتیدین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به رانیتیدین، سایمتیدین، فاموتیدین، یا نیزاتیدین

بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به ویژه کنتراکونازول (یک داروی ضد قارچ)، داروهای ضد دیابت (داروهای که قند خون را پایین می‌آورند)، ضد انعقادهای خوراکی (رقیق‌کننده‌های خون)، داروهای قلبی یا پرفشاری خون (نیفدیپین، متوپرولول، پروکابامید)، فنی‌توئین (یک داروی ضد صرع)، یا الکل

سابقه یا ابتلا به بیماری کبدی یا کلیوی

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بتواند بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

از پزشکتان در مورد خوراکی‌هایی که باید در برنامه غذایی‌تان محدود شود راهنمایی بخواهید. مثلاً نوشابه‌های گازدار، قهوه، آسپیرین و محصولات تهیه شده از مرکبات ممکن است برای معده شما مضر باشند.

فاموتیدین ممکن است با آزمون‌های پوستی یا آزمون‌های اندازه‌گیری اسید معده تداخل ایجاد کند. در این مورد با پزشکتان مشورت کنید.

فاموتیدین را دور از دسترس کودکان و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگه دارید (در این شرایط فاموتیدین فاسد می‌شود).

فاموتیدین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی بریزید.

در هنگام مصرف نباید

از مصرف الکل، داروهای خواب، یا آرامبخش‌ها اجتناب کنید؛ این‌ها اثرات تخریبی فکسوفنادین را افزایش می‌دهند.

پیش از رانندگی یا کار با وسایل خطرناک از پاسخ بدنتان به فکسوفنادین مطمئن شوید. این دارو ممکن است روی میزان هوشیاری اثر بگذارد.

اگر خشکی دهان مشکل ساز شد، از آدامس یا آب نبات‌های بدون قند استفاده کنید یا چند جرعه کوچک آب بنوشید. اگر این مشکل بیش از دو هفته باقی ماند با پزشکتان مشورت کنید.

فکسوفنادین را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط فکسوفنادین فاسد می‌شود).

اگر ظرف 5 روز درمان با فکسوفنادین احساس بهبودی ندارید، پزشکتان را مطلع سازید.

در هنگام مصرف نباید

از ضد احتقان‌ها یا داروهای ضد سرفه یا سرماخوردگی که بدون نسخه قابل تهیه هستند استفاده کنید.

دارو را پس از تاریخ انقضای مصرف مصرف کرد.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- فکسوفنادین

FLUOXETINE

در مورد این دارو

مقداری پسودوافدرین نیز (به عنوان ضداحتقان) به صورت مخلوط با این دارو وجود دارد که ممکن است موجب علائم زیر شود: تشویش، بی‌قراری، بی‌خوابی، تپش قلب (احساس تکان خوردن شدید قلب در قفسه سینه)، یا ضربان قلب تند.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف فکسوفنادین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به فکسوفنادین، هر نوع ماده غذایی، نگهدارنده‌ها، رنگ‌های خوراکی، یا داروهای دیگر (به ویژه سایر آنتی‌هیستامین‌ها).

بارداری یا شیردهی.

عادت به مصرف مشروبات الکلی

مصرف داروهای دیگر، به ویژه داروهای مضعف دستگاه عصبی (آرامبخش‌ها، داروهای خواب و صرع، مسکن‌ها، شل کننده‌های عضلانی)؛ کتوکونازول (یک داروی ضدقارچ)؛ یا آنتی‌بیوتیک‌های ماکرولیدی (اریترومایسین).

سابقه یا ابتلا به مشکلات کلیوی. در مصرف نوع دارای پسودوافدرین، سابقه یا ابتلا به پرفشاری خون، بیماری قند، بیماری‌های قلبی، یا پرکاری تیروئید.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

الکل بنوشید.

سیگار بکشید. سیگار تأثیر این دارو را کاهش می‌دهد. سیگار را ترک کنید یا حداقل بعد از آخرین نوبت مصرف فاموتیدین تا پایان روز سیگار نکشید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- فاموتیدین

FEXOFENADINE

در مورد این دارو

فکسوفنادین یک آنتی‌هیستامین طولانی اثر رایج برای درمان علائم گوناگون عطسه، خارش و قرمزی چشم، آبریزش بینی و کهیر، حساسیت فصلی است.

چگونگی مصرف

فکسوفنادین معمولاً روزی دو بار با یا بدون غذا مصرف می‌شود. برای آنکه مصرف دارو را فراموش نکنید بهتر است هر روز سر ساعت معینی آن را بخورید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آورید، مصرفش کنید. البته اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده و به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. مقدار دارو را دوباربر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر با پزشکتان تماس بگیرید: خشکی شدید دهان، بینی، یا گلو؛ سردرد؛ یا خواب‌آلودگی. در یک شکل تجاری

فلوکستین یک داروی ضدافسردگی است. این دارو برای تسکین علائم افسردگی و اختلالات وسواسی تجویز می‌شود. فلوکستین یک داروی مهارکننده بازجذب سروتونین است.

چگونگی مصرف

فلوکستین روزی یک نوبت مصرف می‌شود. این دارو را می‌توان صبح‌ها ناشتا (تا فراموش نشود) یا شب‌ها قبل از خواب مصرف کرد. مهم‌است که هرروز در ساعت معینی خورده شود. هیچگاه بیشتر یا کمتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. برای جلوگیری از ناراحتی معده می‌توان آن را با غذا خورد. اگر یک نوبت را فراموش کردید، در صورتی که ظرف یک ساعت آن را به یاد آورید بلافاصله مصرفش کنید؛ در غیر اینصورت نوبت را فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. مقدار دارو را دوبرابر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم نادر ولی جدی زیر مصرف فلوکستین را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید: تب و لرز؛ درد مفاصل یا عضلات؛ بثورات جلدی یا کهیر؛ مشکل در تنفس؛ تشنج؛ علائم افت قندخون (اضطراب، گیجی، خواب‌آلودگی، عرق سرد، ضربان قلب سریع، عدم تعادل، لرزش بدن، ضعف یا خستگی غیرعادی، سردرد). علائم زیر ممکن است رخ دهند ولی فقط در صورتی که مشکل‌ساز شدند نیاز است با پزشک

در میان گذاشته شوند: اضطراب، تشویش، خواب‌آلودگی، خشکی‌دهان، تهوع، اسهال، ضربان قلب تند یا نامنظم، افزایش تعریق، مشکل در به خواب‌رفتن، احساس گرما یا حرارت، برافروختگی یا قرمزی پوست، افزایش اشتها، دل‌پیچه، شکم‌درد یا نفخ، یا مشکلات قاعدگی.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف فلوکستین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به فلوکستین یا دیگر مهارکننده‌های بازجذب سروتونین.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه ضدانعقادهای خوراکی (وارفارین) دیگوکسین، الکل، مسکن‌های تجویز شده توسط پزشک، آرامبخش، داروهای ضدافسردگی، شل‌کننده‌های عضلانی، داروهای ضد تشنج، یا مهار کننده‌های مونوآمین‌اکسیداز نظیر فورازولیدون، ایزوکربوکسازید، فنلژین، پروکاربازین، سلژیلین، یا ترانیل‌سیپرومین. مصرف فلوکستین در حالیکه همزمان مهارکننده‌های مونوآمین‌اکسیداز مصرف می‌کنید یا کمتر از 2 هفته است که مصرف چنین داروهایی را قطع کرده‌اید، ممکن است موجب گیجی، افزایش ناگهانی دمای بدن، افزایش شدید فشارخون، و بروز تشنج شود. سابقه یا ابتلا به صرع، بیماری قند، بیماری کلیوی یا کبدی. اگر دچار بیماری قند هستید، ممکن

است لازم شود مقدار انسولین یا داروهای خوراکی پایین‌آورنده قندخون که مصرف می‌کنید تغییر داده شود.

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته‌باشد. ممکن است 4 هفته طول بکشد تا از اثر دارو ظاهر شود و به حداکثر برسد؛ ممکن است بخواهید در طی این مدت پزشکتان را ملاقات کنید.

به نظر برخی پزشکان مصرف این دارو افکار خودکشی را افزایش می‌دهد. در مورد هرگونه اقدامات احتیاطی لازم با پزشکتان مشورت کنید.

تا مشخص شدن پاسخ بدنتان به این دارو، هنگام رانندگی یا کار با وسایل خطرناک احتیاط کنید. این دارو در برخی افراد موجب خواب‌آلودگی و کاهش سطح هوشیاری می‌شود.

برای تسکین خشکی دهان از آدامس یا آب‌نبات‌های بدون قند استفاده کنید یا چند جرعه آب بنوشید. اگر این مشکل بیش از 2 هفته ادامه پیدا کرد با پزشکتان مشورت کنید.

از حالت خوابیده به نشسته یا ایستاده، و نشسته به ایستاده به آرامی تغییر وضعیت دهید؛ در غیر اینصورت ممکن است دچار سرگیجه و سیاهی رفتن چشم شوید.

یک برگ شناسایی پزشکی که نشان‌دهنده فلوکستین مصرف می‌کنید، همراه داشته باشید.

فلوکستین را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط فلوکستین فاسد می‌شود).

فلوکستین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

نوشابه الکلی یا داروهای آرامبخش مصرف کنید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - فلوکستین

FLUCONAZOLE

در مورد این دارو

فلوکونازول یک داروی ضد قارچ است که برای عفونت‌های کاندیدایی دهان (برفک)، گلو، و واژن و دیگر عفونت‌های قارچی کمتر معمول تجویز می‌شود.

چگونگی مصرف

مقدار تجویزی فلوکونازول، طول درمان، و برنامه زمانی درمان براساس محل عفونت قارچی و پاسختان به دارو متفاوت است این دارو را می‌توان با یا بدون غذا مصرف کرد. اگر قرار است روزی یک نوبت فلوکونازول بخورید، می‌توانید صبح‌ها دارو را مصرف کنید تا آن را فراموش نکنید. پیش از مصرف سوسپانسیون خوراکی باید شیشه دارو را به خوبی تکان دهید. برای اندازه‌گیری دارو در شکل سوسپانسیون از پیمانه داخل جعبه دارو استفاده کنید. مهم است

که دارو را سر وقت و به‌طور کامل مصرف کنید، حتی اگر احساس بهبودی می‌کنید. اگر پیش از اتمام دارو و مصرفش را قطع کنید، علامت‌هایتان ممکن است عود کند. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید مصرفش کنید. البته اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. مقدار دارو را دوباره نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر با پزشکتان تماس بگیرید؛ تب؛ لرز؛ گلودرد؛ قرمزی پوست یا تاول؛ از دست رفتن اشتها؛ مدفوع کمرنگ یا ادرار تیره؛ معده درد؛ خستگی، زردی چشم‌ها یا پوست؛ خونریزی یا کبودی غیرعادی. علائم دیگری نیز ممکن است رخ دهند، ولی فقط اگر مشکل‌ساز شوند لازم است با پزشک مطرح شوند: سرگیجه، خواب‌آلودگی، سردرد، کاهش اشتها، تهوع، اسهال، یبوست، یا دل‌پیچه

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف فلوکونازول، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به فلوکونازول یا دیگر داروهای ضد قارچ

بارداری یا شیردهی

مصرف بیش از سه قوطی مشروبات الکلی در روز

مصرف داروهای دیگر، به‌ویژه الکل؛ آنتی‌اسیدها؛ اومپرازول؛ سوکرافات، داروهای ضد زخم معده (سایمتیدین یا رانیتیدین)؛ داروهای ضد دیابت خوراکی؛ کاربامازپین؛ سیکلوسپوزین؛ داروهای ضد سل (ایزونیازید، ریفاپین)؛ فنی‌توئین؛ داروهای ضد انعقاد (رقیق‌کننده‌های خون مثل وارفارین).

سابقه یا ابتلا به بیماری‌های کلیوی یا کبدی و یا الکلیسم (اعتیاد به الکل)

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

حتی در صورت احساس بهبودی دارو را تا آخر مصرف کنید تا عفونت بدنتان درمان شده، از عود بیماری جلوگیری شود.

از مواجهه با آفتاب ساعات بین 10 صبح تا 3 بعدازظهر، و استفاده از لامپ آفتابی یا دیگر وسایل برنزه‌کننده بپرهیزید. مناطق در معرض نور پوست را با یک لوسیون ضد آفتاب با قدرت حفاظتی (SPF) حداقل 15 حفاظت کنید.

فلوکونازول را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط فلوکونازول فاسد می‌شود).

اگر ظرف 3 روز از درمان با فلوکونازول احساس بهبودی ندارید با پزشکتان مشورت کنید.

در هنگام مصرف نباید

به هیچ‌وجه الکل یا داروهای حاوی الکل (برخی از داروهای سرماخوردگی) مصرف کنید. مصرف الکل همزمان با مصرف این دارو موجب افزایش احتمال عوارض کبدی و علائمی نظیر گرگرفتگی و برافروختگی صورت، تنگی نفس، احساس گرگرفتگی سینه، و تب می‌شود.

دارو را پس از تاریخ مصرف استفاده کنید.

پیش از اتمام دارو مصرفش را قطع کنید؛ مگر به دستور پزشکتان

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- فلوکونازول

FLUVASTATIN

در مورد این دارو

فلووستاتین یک داروی کاهنده سطح کلسترول لیپوپروتئین کم‌چگال خون می‌باشد؛ و به همین علت از بیماری شریان‌های کرونری قلب پیشگیری می‌کند. فلووستاتین کلسترول بالای خون را درمان نمی‌کند بلکه آن را کنترل می‌کند. برای تأثیر بیشتر دارو باید از دستورات پزشکتان مبنی بر کاهش دریافت غذاهای دارای اسیدهای چرب اشباع و کلسترول، پرداختن به ورزش به اندازه کافی، رسیدن به وزن مناسب، و ترک سیگار (اگر سیگاری هستید) پیروی کنید.

چگونگی مصرف

فلووستاتین را می‌توان با یا بدون غذا مصرف کرد. این دارو معمولاً روزی یک نوبت، عصرها مصرف می‌شود. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که آن را به یاد آوردید مصرفش کنید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده بود، نوبت فراموش شده را مصرف نکنید. مقدار دارو را دوبار نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر، مصرف فلووستاتین را قطع کرده، بلافاصله با پزشکتان تماس بگیرید: تب، درد یا گرگرفتگی عضلانی، یا خفیف یا خستگی غیرعادی. علائم زیر ممکن است رخ دهند که اگر مشکل‌ساز شدند باید گزارش شوند: اسهال، نفخ، یبوست، سوزش سردل، تهوع، سرگیجه، سردرد، یا بثورات جلدی

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف فلووستاتین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به فلووستاتین یا دیگر داروهای پایین‌آورنده کلسترول

بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به‌ویژه سیکلوسپورین، یا دیگر داروهای سرکوبگر ایمنی، ژمفیبوزیل، اریترومايسين، نیاسین، دیجوکسین، یا ضد انعقادهای خوراکی (وارفارین).

سابقه یا ابتلا به الکلیسم (اعتیاد به الکل) یا بیماری‌های کبدی، یا داشتن عضو پیوندی

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

از برنامه غذایی پزشکتان و سایر دستورات وی پیروی کنید.

پیش از هرگونه عمل جراحی، شامل کارهای دندانپزشکی، سایر پزشکان را از این که فلووستاتین مصرف می‌کنید مطلع سازید.

فلووستاتین را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط فلووستاتین فاسد می‌شود).

فلووستاتین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان، در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

بدون مشورت با پزشکتان آن را قطع کنید. در این صورت سطح چربی‌های خونتان ممکن است به‌شدت افزایش یابد.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- فلووستاتین

PHENYTOIN

در مورد این دارو

فنی‌توئین ممکن است به‌عنوان یک داروی ضدتشنج، یک داروی قلبی برای بهبود ضربان قلب، یا به‌عنوان یک تسکین‌دهنده درد در موارد درد عصبی عصب تری‌ژمینال تجویز شود.

چگونگی مصرف

مقدار تجویزی فنی‌توئین بسته به علت تجویز متفاوت خواهد بود. هیچگاه بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکستان به دقت پیروی کنید. اگر از شکل مایع (سوسپانسیون) فنی‌توئین استفاده می‌کنید، قبل از مصرف، شیشه دارو را به خوبی تکان دهید. برای اندازه‌گیری مقدار دارو فقط از پیمانه داخل جعبه استفاده کنید. نگذارید این سوسپانسیون یخ بزند. اگر از قرص‌های جویدنی فنی‌توئین استفاده می‌کنید، می‌توانید آنها را خرد کنید، بجوید یا درسته بلعید. اما کپسول فنی‌توئین حتماً باید درسته بلعیده شود. اگر فقط روزی یکبار فنی‌توئین مصرف می‌کنید، و یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که آن را به یاد آوردید مصرفش کنید. اگر تا روز بعد آن را به یاد نیاوردید، نوبت فراموش شده را رها کنید و به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. اگر روزانه بیش از یک نوبت فنی‌توئین می‌خورید، و یک نوبت را فراموش کرده‌اید، در صورتی که بیشتر از 4 ساعت تا نوبت بعدی باقی باشد، می‌توانید نوبت فراموش شده را مصرف کنید. در غیر این صورت نوبت فراموش شده را رها کنید و به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. مقدار دارو

را دوباربر نکنید. اگر یک نوبت را دو روز یا بیشتر عقب انداختید از پزشکستان کسب تکلیف کنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم نادر ولی جدی زیر مصرف فنی‌توئین را قطع کرده، با پزشکستان تماس بگیرید: افت مهارت‌های حرکتی، عدم تعادل، یا گیجی؛ تغییرات خلقی؛ لرزش بدن؛ تشویش غیرعادی؛ تکلم نامفهوم؛ تاری دید؛ افزایش در دفعات یا شدت موارد تشنج؛ بثورات جلدی؛ لرز؛ گلودرد؛ تب؛ خستگی غیرعادی؛ تورم لته‌ها؛ ادرار تیره یا مدفوع بی‌رنگ؛ شکم‌درد؛ حرکات غیرارادی دست‌ها، پاها، لب‌ها یا صورت که قبلاً مشاهده نمی‌شده؛ شکستگی‌های متعدد استخوانی؛ و وقفه رشد در کودکان؛ بی‌حسی یا گزگز انگشتان دست یا پا؛ مشکل در تنفس؛ یا درد قفسه‌سینه. علائم زیر ممکن است رخ دهد که در صورت مشکل‌ساز شدن می‌توان آنها را با پزشک مطرح کرد: بی‌وست، سرگیجه یا خواب‌آلودگی خفیف، تهوع و استفراغ، سردرد، مشکل در به خواب رفتن، تورم پستان‌ها، تغییرات حالات چهره، یا رشد بیش از حد موهای صورت و بدن.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف فنی‌توئین، پزشکستان را مطلع سازید:

حساسیت به فنی‌توئین، دیگر داروهای ضدتشنج، یا هر نوع رنگ خوراکی، ماده غذایی را نگهدارنده.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه ضدانعقادها؛ الکل؛ متادون؛ داروهای خواب؛ داروهای ضدافسردگی؛ آرامبخش‌ها؛ آنتی‌اسیدها؛ داروهای قلبی (آمیودارون، پروپرانولول)؛ ضدانعقادها؛ داروهای ضدعفونت (کلرامفنیکل، ایزونیاژید، سولفونامیدها، فلوکونازول)؛ سایمتیدین؛ دیسولفیرام؛ فنیل‌بوتازون؛ داروهای پرفشاری خون (دیازوکساید)؛ کلسیم؛ داروهای آسم (آمینوفیلین، اکستریفیلین، تتوفیلین)؛ هورمون‌ها (استروژن‌ها، داروهای ضدبارداری خوراکی، کورتیکواستروئیدها)؛ یا سوکرافات.

سابقه یا ابتلا به مشکلات قلبی یا خونی، پورفیری، یا بیماری‌های کبدی یا کلیوی.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشکستان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

اگر معده‌تان را ناراحت می‌کند آن را همراه با غذا مصرف کنید. به هر حال سعی کنید هر روز در شرایط یکسانی دارو را بخورید تا به‌طور مشابهی جذب شود.

پیش از هرگونه عمل جراحی، مداخلات دندانپزشکی، یا درمان‌های

اورژانس، سایر پزشکان را از اینکه فنی‌توئین مصرف می‌کنید، مطلع سازید.

اگر از قرص‌های ضدبارداری استفاده می‌کنید، یک روش جلوگیری از بارداری دیگر را جایگزین آن کنید چون فنی‌توئین اثربخشی قرص‌های ضدبارداری را کاهش می‌دهد.

هر سه ماه به دندانپزشک مراجعه کنید. در برخی بیماران - معمولاً بیماران جوان - فنی‌توئین موجب تورم، خونریزی و حساسیت لثه‌ها می‌شود. برای پیشگیری از این مشکل دندان‌هایتان را به‌طور منظم مسواک کنید و نخ بکشید.

یک برگه شناسایی پزشکی همراه داشته باشید که نشان دهد فنی‌توئین مصرف می‌کنید.

فنی‌توئین را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط فنی‌توئین فاسد می‌شود).

فنی‌توئین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان، در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

پیش از مشورت با پزشکتان مصرف هر داروی دیگری را شروع یا قطع کنید. داروهای دیگر ممکن است بر نحوه کار فنی‌توئین در بدن اثر بگذارند.

تا 2-3 ساعت پس از خوردن فنی‌توئین، آنتی‌اسید بخورید؛ این ممکن است فنی‌توئین را کم‌اثر کند.

تا مطمئن نشدن از پاسخ بدنتان به دارو رانندگی کنید یا با وسایل پرخطر کار کنید؛ این دارو در برخی افراد موجب سرگیجه، خواب‌آلودگی، یا افت سطح هوشیاری می‌شود.

پیش از مشورت با پزشکتان مصرف فنی‌توئین را قطع کنید. اگر مدتی است فنی‌توئین مصرف می‌کنید برای قطع این دارو مقدارش باید به تدریج کاهش یابد.

شکل دارو (مثلاً قرص یا کپسول) یا نوع تجاری دارو را تغییر دهید. اگرچه مقدار مصرفی دارو همان باشد، ممکن است جذب دارو در انواع مختلف متفاوت باشد.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - فنی‌توئین

CAPTOPRIL

در مورد این دارو

کاپتوپریل به تنهایی یا همراه با داروهای دیگر برای درمان پرفشاری خون تجویز می‌شود. در کنار داروهای دیگر برای درمان نارسایی احتقانی قلب هم مصرف می‌شود. پزشکتان ممکن است به‌دلایل دیگری نیز کاپتوپریل تجویز کند. کاپتوپریل از طریق مهار آنزیمی که آنژیوتانسین I (شکل غیرفعال) را به آنژیوتانسین II (شکل فعال) تبدیل می‌کند عمل می‌کند. آنژیوتانسین II یک ماده پر قدرت است که موجب تنگ شدن رگ‌های خونی و احتباس سدیم و آب در بدن می‌شود. به همین علت کاپتوپریل به عنوان یک مهارکننده آنزیم مبدل آنژیوتانسین شناخته

می‌شود. با جلوگیری از تنگ شدن رگ‌ها و احتباس مایع در آنها، کاپتوپریل فشار داخل رگ‌های خونی و بار کاری قلب را کاهش می‌دهد.

چگونگی مصرف

کاپتوپریل معمولاً روزی 2 تا 3 نوبت مصرف می‌شود. مهم است که دارو هر روز سر ساعت یکسانی مصرف شود. کاپتوپریل را می‌توان با یا بدون غذا مصرف کرد. هیچ‌گاه بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آورید، مصرف کنید. البته اگر تقریباً موقع مصرف نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی‌تان برگردید. مقدار دارو را دو برابر نکنید و بدون مشورت با پزشکتان دارو را قطع نکنید. با قطع کاپتوپریل ممکن است «پرفشاری خون برگشتی» شوید که عبارت است از افزایش فشارخون تا اندازه قبل از درمان یا شاید حتی بالاتر از آن در اکثر مواردی که کاپتوپریل تجویز می‌شود، بیماری را درمان نمی‌کند بلکه آن را مهار می‌کند پس حتی در صورت احساس بهبودی نیز ممکن است لازم باشد آن را سال‌ها یا تا آخر عمر مصرف کنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم نادر ولی جدی زیر، مصرف کاپتوپریل را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید؛ اشکال در تنفس، تنگی نفس، یا

خس خس سینه؛ خشونت صدا؛ تورم صورت، لب، دست، یا پا؛ سرگیجه، سیاهی رفتن چشم یا غش؛ گیجی؛ بی‌نظمی ضربان قلب؛ درد قفسه سینه؛ درد مفاصل؛ تب؛ بتورات جلدی؛ درد شکمی، تهوع و استفراغ علائم دیگری نیز ممکن است رخ دهند ولی فقط در صورتی که طول کشیده، مشکل‌ساز شوند باید آنها را با پزشکتان در میان بگذارید. این علائم عبارتند از سردرد، سرفه خشک، اسهال، خستگی، یا تهوع. ممکن است تا حدی دچار کاهش حس چشایی شوید که معمولاً ظرف 2-3 ماه درمان رفع می‌شود، ولی ممکن است در این مدت کاهش وزن پیدا کنید. سرفه را می‌توان با قطره‌های ضد سرفه بدون قند و چند جرعه کوچک آب سرد درمان کرد.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف کاپتوپریل، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به کاپتوپریل یا دیگر مهارکننده‌های آنزیم مبدل‌کننده آنژیوتانسین.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به‌ویژه داروهای مدر یا دیگر داروهای پرفشاری خون (که اگر با کاپتوپریل همزمان مصرف شوند ممکن است فشارخون به‌شدت افت کند)؛ مکمل‌های حاوی پتاسیم، شیر با سدیم پایین، یا جایگزین‌های نمک (که حاوی مقادیر بالای پتاسیم هستند و ممکن است

موجب تجمع بیش از حد پتاسیم در بدن شوند)؛ یا الکل.

سابقه یا ابتلا به حساسیت، کبیر، بالا بودن سطح پتاسیم خون، یا بیماری کلیوی یا کبدی.

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بتواند بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

وزنتان را متناسب با قد و استخوان بندی‌تان حفظ کنید. در صورت نیاز برای کاهش وزن از پزشکتان کمک بگیرید.

اگر سیگاری هستید سیگار را ترک کنید. از پزشکتان بخواهید شما را به یک مشاور یا گروه ترک سیگار معرفی کند.

الکل ننوشید.

از حالت درازکشیده به نشسته یا ایستاده، یا از حالت نشسته به ایستاده به آرامی تغییر وضعیت دهید تا دچار سرگیجه و سیاهی رفتن چشم یا غش نشوید.

فشارخون خود را هر هفته پایش کنید و تغییرات قابل توجه را به پزشکتان اطلاع دهید. فشارخون‌های اندازه‌گیری شده را در جایی ثبت کنید و در مراجعه به پزشکتان آن را به وی نشان دهید.

برای روزهای تعطیل داروی کافی در دسترس داشته باشید.

یک برگ شناسایی پزشکی همراه داشته باشید که نشان دهد کاپتوپریل مصرف می‌کنید.

سایر پزشکتان را از این که کاپتوپریل مصرف می‌کنید مطلع سازید، چرا که این دارو می‌تواند روی برخی آزمون‌های آزمایشگاهی تأثیر بگذارد.

کاپتوپریل را دور از دسترس کودکان، دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگاه دارید (در این شرایط کاپتوپریل فاسد می‌شود).

کاپتوپریل تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در نوات دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

بدون مشورت با پزشکتان دارو را قطع کنید.

تا مشخص شدن واکنش بدن‌تان نسبت به دارو رانندگی کنید یا با وسایل خطرناک کار کنید. اگر سرگیجه تداوم یافت با پزشکتان مشورت کنید.

داروهای دیگر را بدون تأیید پزشکتان مصرف کنید؛ به‌ویژه داروهای سرماخوردگی و سرفه و داروهای محرک بدون نیاز به نسخه.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - کاپتوپریل

CARBAMAZEPINE

در مورد این دارو

کاربامازپین به عنوان یک ضدتشنج برای انواع گوناگونی از صرع تجویز

می‌شود. این دارو بیشتر از همه داروهای ضد تشنج تجویز می‌شود، زیرا سمیت نسبتاً کمی دارد و احتمال بروز عوارض جانبی ناشی از مصرف آن کم می‌باشد. کاربامازپین همچنین برای تسکین درد نورالژی عصب سه‌قلو استفاده می‌شود.

چگونگی مصرف

مقدار تجویزی کاربامازپین بر اساس علتی که برایش تجویز شده است فرق می‌کند. این دارو باید با غذا مصرف شود. هیچگاه بیش از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکانتان به دقت پیروی کنید. اگر از سوسپانسیون کاربامازپین استفاده می‌کنید، پیش از مصرف شیشه را به خوبی تکان دهید. همچنین از پیمانه داخل جعبه خود دارو یا پیمانه‌ای که پزشکانتان در اختیارتان گذاشته است استفاده کنید. مراقبت باشید سوسپانسیون یخ نزند. اگر از قرص‌های جویدنی استفاده می‌کنید می‌توانید آنها را خرد کنید، بجوید، یا درسته بلعید؛ اما قرص‌های طولانی رهش و قرص‌های غیرجویدنی باید درسته بلعیده شوند. اگر یک نوبت دارو را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید مصرفش کنید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه منظم دارویی‌تان برگردید. اگر بیش از یک نوبت را در روز فراموش کرده‌اید برای کسب تکلیف با پزشکانتان مشورت کنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هریک از علائم نادر ولی جدی زیر کاربامازپین را قطع کرده با پزشکانتان تماس بگیرید: بنورات جلدی؛ کهیر، یا خارش؛ سردرد مداوم؛ کرختی در حرکات یا عدم تعادل؛ گیجی؛ تغییرات خلقی؛ لرزش؛ اضطراب غیرعادی؛ تکلم نامفهوم؛ تاری دید؛ حرکت غیرعادی چشم به عقب و جلو؛ افزایش دفعات تشنج؛ لرز؛ گلودرد؛ تب؛ خستگی غیرمعمول؛ درد استخوان یا ماهیچه؛ کیودی یا خونریزی غیرعادی؛ دفع خون در ادرار یا مدفوع؛ تورم غدد؛ ادرار تیره؛ مدفوع بی‌رنگ؛ درد شکمی؛ انقباضات غیرعادی عضلات در دست، بازو، پا، لب، یا صورت؛ بی‌حسی یا گزگز انگشتان دست یا پا؛ ضربان قلب کند، تند، یا نامنظم؛ تنفس مشکل، یا درد قفسه سینه. علائم زیر ممکن است روی دهند اما فقط در صورت مشکل‌ساز شدن باید با پزشکانتان در میان گذاشته شوند: بیوست، سرگیجه خفیف یا خواب‌آلودگی، تهوع و استفراغ، سردرد، مشکل در به خواب رفتن، ریزش مو، افزایش حساسیت به نور خورشید، یا مشکلات جنسی در افراد مذکر.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف کاربامازپین، پزشکانتان را مطلع سازید:

حساسیت به کاربامازپین یا دیگر داروهای ضد تشنج، داروهای ضدافسردگی سه‌حلقه‌ای، رنگ‌های خوراکی، غذاها، یا نگهدارنده‌ها.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه ضد تشنج‌ها؛ الکل؛ متادون؛ داروهای خواب‌آور؛ داروهای ضدافسردگی؛ داروهای آرامبخش؛ ضد انعقادها؛ آنتی‌بیوتیک‌ها (کلارتیرومایسین، ایزونیازید، اریترومایسین)، سایمتیدین، داروهای فشار خون و قلبی (دیلتازم، وراپامیل، کینیدین)؛ هورمون‌ها (استروژن، قرص‌های ضدبارداری)، کورتیکواستروئیدها، مهارکننده‌های مونوآمین اکسیداز؛ یا پروپوکسیفن (یک مسکن).

سابقه یا ابتلا به مشکلات قلبی یا خونی، نارسایی مغز استخوان، یا بیماری‌های کبدی.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشکانتان مراجعه کنید تا بتواند بهبودتان را زیر نظر داشته باشد. ممکن است لازم باشد برای تعیین سطح دارو در خون آزمایش بدهید.

کاربامازپین را با غذا مصرف کنید تا معده‌تان را ناراحت نکند.

مشروبات الکلی و دیگر داروهای کندکننده دستگاه اعصاب مرکزی (آرامبخش‌ها) را استفاده نکنید.

از پوستتان در برابر اشعه آفتاب محافظت کنید تا دچار آفتاب سوختگی نشوید. کاربامازپین حساسیت پوست؛ آفتاب را افزایش می‌دهد. از مواجهه با آفتاب ساعت 10 صبح تا 3 بعدازظهر بپرهیزید. از یک گرم ضدآفتاب با حداقل قدرت 15

(SPF) در مناطق در معرض نور بدنتان استفاده کنید. از وسایل برنزه‌کننده مثل لامپ آفتابی استفاده نکنید.

پیش از عمل جراحی، کارهای دندانپزشکی یا درمان‌های اورژانس سایر پزشکان را از اینکه کاربامازپین مصرف می‌کنید مطلع سازید. این دارو ممکن است با برخی آزمون‌های آزمایشگاهی تداخل ایجاد کند.

در مورد استفاده از قرص‌های ضدبارداری با پزشکتان مشورت کنید؛ زیرا کاربامازپین اثر این قرص‌ها را کاهش می‌دهد و شاید لازم باشد در طی مصرف این دارو از یک روش جلوگیری دیگر استفاده کنید.

یک برگه شناسایی پزشکی همراه داشته باشید که نشان دهد کاربامازپین مصرف می‌کنید.

کاربامازپین را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگه دارید (در این شرایط کاربامازپین فاسد می‌شود).

کاربامازپین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

بدون اجازه پزشکتان دارویی دیگر مصرف کنید. زیرا ممکن است بر چگونگی کارکرد کاربامازپین در بدنتان اثر بگذارد.

تا مشخص نشدن واکنش بدنتان به این دارو رانندگی کنید یا با وسایل خطرناک کار کنید؛ این دارو برخی از

افراد را گیج و خواب‌آلوده می‌کند و یا هوشیاری را کاهش می‌دهد.

دارو را پیش از مشورت با پزشک قطع کنید. در صورت نیاز به قطع دارو این کار باید تدریجی صورت پذیرد.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - کاربامازپین

KETOPROFEN

در مورد این دارو

کتوپروفن یک داروی ضد التهابی غیراستروئیدی رایج است. از این دارو برای تسکین درد و کاهش التهاب آرتريت روماتوئید و استئوآرتريت (آرتروز) در بالغین استفاده می‌شود. موارد دیگر مصرف این دارو عبارتند از: سردردهای عروقی (مثل میگرن)، مشکلات قاعدگی، حمات حاد نقرس، و دیگر مشکلات التهابی غیرروماتوئید.

چگونگی مصرف

قرص‌های کتوپروفن را باید همراه غذا با یک لیوان پر از آب خورد. تا 15-30 دقیقه پس از مصرف دارو نباید دراز کشید چرا که ممکن است به وی آسیب بزند. قرص‌های طولانی‌ریش را باید یکجا بلعید و خرد کردن، شکستن، یا جویدن آنها ممنوع است. اگر روزی یک بار کتوپروفن مصرف می‌کنید و یک نوبت را فراموش کرده‌اید، اگر بیش از 8 ساعت تا نوبت بعدی باقی مانده است، نوبت فراموش شده را مصرف کنید. در غیر اینصورت آن را رها کرده و به برنامه دارویی منظم‌تان بازگردید. اگر بیش از

یک نوبت در روز کتوپروفن می‌خورید، به مجردیکه نوبت فراموش شده را به یاد آوردید مصرفش کنید، مگر اینکه تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده باشد. مقدار دارو را دو برابر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر مصرف دارو را متوقف ساخته، با پزشکتان تماس بگیرید: خستگی شدید، گیجی، فراموشکاری، یا افسردگی؛ سوزش سر دل یا سوءهاضمه؛ بی‌اشتهایی، تهوع یا استفراغ؛ مدفوع سیاه، قیری، یا خونی؛ اسهال؛ علائم شبه آنفلوآنزا (لرز، تب، دردهای عضلانی)، به ویژه اگر این علائم قبل یا همراه با ظهور بثورات جلدی رخ دهند؛ تنگی نفس یا مشکل در تنفس؛ سرفه؛ کمردرد؛ ادرار کدر، خونی یا صورتی؛ تورم صورت یا پاها یا ساق پاها؛ افزایش وزن؛ سردرد شدید؛ کرخی یا گزگز انگشتان دست یا پا؛ جداسدگی ناخن‌های انگشتان دست؛ خون‌دماغ؛ کیودی یا خونریزی غیرعادی؛ بثورات جلدی، خارش، کهیر، یا ضایعات تاولی؛ زردی پوست یا چشم‌ها؛ احساس صدای زنگ در گوش (وزوز گوش)؛ خشکی، تحریک و تورم چشم‌ها؛ تاری دید؛ زخم‌های دهانی؛ یا تب یا گلودردی که پیش از درمان وجود نداشته و ارتباطی با بیماری اخیر که به خاطرش کتوپروفن تجویز شده نداشته باشد. افراد مسن بیشتر از سایرین در معرض خطر مشکلات گوارشی و خونریزی‌دهنده این دارو قرار دارند.

از لوسيون‌های ضدآفتاب با قدرت محافظتی (اس پی اف) حداقل 15 برای مناطق در معرض آفتاب استفاده کنید.

کتوپروفن را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط کتوپروفن فاسد می‌شود).

کتوپروفن تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

مشروب الکلی بنوشید. در اینصورت مشکلات معده متحمل‌تر خواهد شد.

تا پیش از مشخص شدن پاسخ بدنشان به دارو رانندگی کنید یا در فعالیت‌های خطرناک شرکت کنید. این دارو در برخی موجب گیجی، سرگیجه یا خواب‌آلودگی می‌شود.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - کتوپروفن

CLARITHROMYCIN

در مورد این دارو

کلاریترومایسین یک آنتی‌بیوتیک رایج برای درمان گلودرد استرپتوکوکی، برونشیت، سینوزیت، برخی انواع ذات‌الریه (پنومونی)، و عفونت‌های دیگر می‌باشد.

چگونگی مصرف

کلاریترومایسین را می‌توان با غذا یا با شکم خالی مصرف کرد. اگر دارو

نقرس) تریامترن (یک داروی مُدر) یا اسیدوالپروئیک (داروی ضد تشنج).

عادت به مصرف مشروبات الکلی

سابقه یا ابتلا به پولیپ‌های بینی مرتبط با آسم؛ زخم یا التهاب دستگاه گوارش؛ هموفیلی یا دیگر مشکلات خونریزی دهنده؛ نارسایی مغز استخوان؛ زخم‌های دهانی؛ پرفشاری خون؛ یا بیماری‌های کبدی یا کلیوی

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

دستورالعمل روی بسته‌بندی دارو را بخوانید و به آن عمل کنید.

برچسب کلیه داروهای بدون نیاز به نسخه را مطالعه کنید تا داروهای حاوی آسپرین و ایبوپروفن یا حاوی داروهایی که با کتوپروفن تداخل می‌کنند مصرف نکنید.

به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید.

پیش از هر نوع عمل جراحی یا کارهای دندانپزشکی سایر پزشکان را از اینکه کتوپروفن مصرف می‌کنید مطلع سازید.

اگر دچار خشکی دهان شدید با جویدن آدامس یا مکیدن آب نبات یا نوشیدن چند جرعه آب آن را تسکین دهید.

اگر حساسیت به نور مشکل‌ساز شده است از آفتاب مستقیم ساعت 10 صبح تا 3 بعدازظهر اجتناب کنید و

یک پاسخ حساسیتی نادر به کتوپروفن آنافیلاکسی است، که به توجه و مراقبت فوری پزشکی نیاز دارد. از آنجاییکه آنافیلاکسی به سرعت پیشرفت می‌کند، در صورت مشاهده تورم لب‌ها یا دور چشم‌ها، کهیر یا تورم‌های پوستی، ضربه قلب تند، خس‌خس سینه، یا مشکل در تنفس، بلافاصله مصرف دارو را قطع کرده با یک مرکز خدمات پزشکی اورژانس تماس بگیرید. علائم دیگری نیز ممکن است مشاهده شوند که فقط در صورت مشکل‌ساز شدن لازم است با پزشک در میان گذاشته شوند: اضطراب، تشویش، سرگیجه، سیاهی رفتن چشم، سردرد خفیف، حساسیت به نور، مشکل در به خواب رفتن، خشکی دهان، دل‌پیچه خفیف، نفخ، تولید گاز بیش از حد در روده‌ها، یا اسهال یا یبوست.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف کتوپروفن، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به آسپرین یا دیگر داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی

بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به ویژه دیگر داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی، (مثل ناپروکسن، آسپرین)، ضد انعقادها (رقیق‌کننده‌های خون، مثل وارفارین)، آنتی‌بیوتیک‌ها (سفالوسپورین‌ها)، داروهای ضد سرطان (متوترکسات)، پلیکامایسین، سیکلوسپورین، لیتیم، پروبنسید (یک داروی ضد

موارد احتیاط

موجب ناراحتی معده شما می‌شود آن را با غذا مصرف کنید. این دارو معمولاً هر 12 ساعت مصرف می‌شود. لازم است این دارو در نوبت‌هایی با فواصل زمانی برابر استفاده شود تا سطح دارو در خون یکسان باقی بماند. مثلاً می‌توانید آن را ساعت 7 صبح و 7 شب یا 8 صبح و 8 شب مصرف کنید. مهم است که دارو را سر وقت و به‌طور کامل مصرف کنید، حتی اگر احساس بهبودی می‌کنید. اگر پیش از اتمام دارو، آن را قطع کنید، علائم آن ممکن است مجدداً عود کند. پیش از اندازه‌گیری مقدار دارو توسط پیمانانه داخل جعبه شکل سوسپانسیون آن، شیشه دارو را به خوبی تکان دهید. سوسپانسیون این دارو نیازی به نگهداری در یخچال ندارد، ولی حداکثر تا 14 روز قابل مصرف می‌باشد. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید مصرفش کنید. البته، اگر تقریباً موقع نوبت بعدی فرا رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی منظم‌تان بازگردید. مقدار دارو را دوباره نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز خونریزی یا کبودی غیرعادی با پزشکتان تماس بگیرید. سایر علائم که ممکن است رخ دهند و فقط در صورتی که مشکل‌ساز شوند نیاز به گزارش دارند عبارتند از: مزه‌های غیرطبیعی (احساس مزه بد دهان)، تهوع، استفراغ، احساس ناراحتی شکمی، اسهال، یا سردرد.

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف کلاریترومایسین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به کلاریترومایسین، اریترومایسین، یا دیگر آنتی‌بیوتیک‌ها، بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه کاربامازپین، ریفاپوتین، استفیروول، سیسپراپاید، ضدانفادهای خوراکی (وارفارین)، تئوفیلین، یا زی‌دووودین.

ابتلا به یا سابقه بیماری کلیوی یا کبدی.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

حتی در صورت احساس بهبودی، دارو را تا انتها مصرف کنید تا عفونت‌تان درمان شده، از عود بیماری جلوگیری شود.

اگر ظرف 3 روز از درمان با کلاریترومایسین احساس بهبود نداشتید، با پزشکتان مشورت کنید.

از پیمانانه داخل جعبه دارو برای اندازه‌گیری مقدار دارو استفاده کنید.

کلاریترومایسین را دور از دسترس کودکان و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگه دارید (در این شرایط کلاریترومایسین فاسد می‌شود).

در هنگام مصرف نباید

از کلاریترومایسین تاریخ مصرف گذشته استفاده کنید.

دارو را ناتمام قطع کنید، مگر به دستور پزشک.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- کلاریترومایسین

CHOLESTYRAMINE

در مورد این دارو

کلستیرامین دارویی است که برای پایین آوردن کلسترول خون از آن استفاده می‌شود. با کاهش کلسترول خون از بیماری‌هایی که در آنها کلسترول موجب انسداد رگ‌های خونی می‌گردد، جلوگیری می‌شود. سطح بالای کلسترول خون احتمال بروز آنژین قلبی، حمله قلبی، یا سکته مغزی را افزایش می‌دهد. از کلسترول برای کاهش خارش ناشی از افزایش اسیدهای صفراوی به دنبال بیماری‌های کبدی نیز استفاده می‌شود. کلستیرامین با متصل شدن به اسیدهای صفراوی به دنبال بیماری‌های کبدی نیز استفاده می‌شود. کلستیرامین با متصل شدن به اسیدهای صفراوی و دیگر مواد داخل روده و کمک به دفع آنها از بدن عمل می‌کند. بدین طریق کلسترول و اسیدهای صفراوی اضافی را کاهش می‌دهد، ولی بیماری زمینه‌ای را درمان نمی‌کند، خارش ناشی از مشکل کبدی 1-2 هفته پس از توقف درمان مجدداً بازمی‌گردد و سطح کلسترول خون 2-4 هفته پس از توقف درمان به سطح پیش از شروع درمان می‌رسد.

چگونگی مصرف

کلستیرامین به شکل یک پودر عرضه می‌شود که باید پیش از مصرف با چیزهای دیگر مخلوط شود. آن را به صورت پودر خشک مصرف نکنید زیرا ممکن است موجب خفگی شود. پودر را داخل حدوداً 60 میلی‌لیتر 4-5 قاشق غذاخوری، از یک نوشیدنی کاملاً مخلوط کنید و سپس 60-120 میلی‌لیتر دیگر مایع اضافه کنید و پس از 1-2 دقیقه مجدداً مخلوط کنید. این پودر در مایعات حل نمی‌شود، بنابراین مخلوط شما حالت دانه‌دانه خواهد داشت. پس از نوشیدن تمامی لیوان، مجدداً کمی نوشیدنی داخل لیوان بریزید و آن را بنوشید تا مطمئن شوید که تمامی دارو را مصرف کرده‌اید. کلستیرامین را همچنین می‌توان با سوپ یا فرینی در صبحانه مخلوط کرد. برخی از بیماران ترجیح می‌دهند این دارو را با کمپوت میوه‌جات یا پوره میوه‌جات مخلوط کنند. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید، مصرفش کنید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی منظم‌تان برگردید. مقدار دارو را دوباربر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر مصرف کلستیرامین را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید: معده‌درد شدید و تهوع و استفراغ؛ یا مدفوع سیاه و قیری. بسیاری از افرادی که کلستیرامین مصرف می‌کنند تا عادت

کردن بدنشان به دارو دچار بیوست، سوزش سر دل، تهوع، یا نفخ و آروغ می‌شوند. اگر این علائم ادامه پیدا کردند یا مشکل‌ساز شدند پزشکتان را مطلع سازید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف کلستیرامین، پزشکتان را مطلع سازید:
حساسیت به کلستیرامین.
بارداری یا شیردهی.

صرف داروهای دیگر، به ویژه ضدانعقادها (رقیق‌کننده‌های خون، مثل وارفارین)، دیگوکسین (یک داروی قلبی)، دیورتیک‌ها، پروپرانولول (یک داروی فشار خون و قلبی)، آنتی‌بیوتیک‌ها (پنی‌سیلین خوراکی، تتراسایکلین‌ها، وانکومایسین خوراکی)، و داروهای تیروئید.

سابقه یا ابتلا به بیوست، مشکلات کیسه صفرا، زخم‌های معده و دوازدهه، یا فیل کتونوری.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

کلستیرامین را طبق دستور پزشکتان مصرف کنید.

طبق تجویز پزشکتان برنامه غذایی خود را تغییر دهید. به یاد داشته باشید که این دارو کلسترول بالا را درمان نمی‌کند، بلکه آن را تا حدی مهار می‌کند. و تغییر در شیوه زندگی

در زمینه برنامه غذایی و تحرک (ورزش) است که مهم می‌باشد.

داروهای دیگرتان را حداقل 1 ساعت پیش یا 4 ساعت پس از خوردن کلستیرامین مصرف کنید.

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا پیشرفتتان را زیر نظر داشته باشید.

کلستیرامین را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگاه دارید (در این شرایط کلستیرامین فاسد می‌شود).

کلستیرامین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان، در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

بدون هماهنگی با پزشکتان داروی دیگری نیز مصرف کنید.

بدون تأیید پزشکتان مصرف دارو را قطع کنید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - کلستیرامین

CLOMIPRAMINE

در مورد این دارو

کلومپیرامین برای رفع علائم افسردگی، اختلالات وسواسی - اجباری، اختلالات خوردن و هراس، درد عصبی و برخی موارد دیگر تجویز می‌شود. کلومپیرامین از دسته داروهای ضدافسردگی سه‌حلقه‌ای است.

چگونگی مصرف

کلومیپرامین با مقادیر متفاوتی برای افراد متفاوت با مشکلات متفاوت تجویز می‌شود. هیچگاه بیشتر یا کمتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. کلومیپرامین را می‌توان بدون غذا، یا برای کاهش دل بهم خوردگی با غذا مصرف کرد. اثر دارو 6-1 هفته پس از آغاز درمان ظاهر می‌شود. پس از آغاز اثر، حتی در صورت احساس بهبودی مصرف دارو را ادامه دهید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید مصرفش کنید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی دارو رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده به برنامه دارویی‌تان بازگردید. مقدار دارو را دوبرابر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هریک از علائم نادر ولی جدی زیر مصرف کلومیپرامین را قطع کرده و با پزشکتان تماس بگیرید. افکار خودکشی؛ تاری دید؛ گیجی؛ یبوست؛ مشکل در ادرار کردن؛ چشم‌درد؛ ضربان قلب تند، کند یا نامنظم؛ لرزش؛ غش کردن؛ اضطراب؛ مشکل در صحبت کردن به عدم تعادل؛ سفتی بازوها و پاها؛ صورت بدون حالت (مثل ماسک)؛ گلودرد؛ تب؛ کبودی یا خونریزی غیرعادی؛ زردی چشم‌ها یا پوست؛ بنورات جلدی؛ تورم صورت یا زبان؛ یا تشنج. علائم زیر ممکن است رخ دهند ولی فقط در صورتی که مشکل‌ساز شوند

باید با پزشک در میان گذاشته شوند. سرگیجه، خواب‌آلودگی، خشکی دهان، سردرد، افزایش اشتها، تهوع، سوزش سر دل، اسهال، مشکل در خوابیدن، یا افزایش وزن. ممکن است علائم قطع دارو مثل سردرد، تهوع، استفراغ، اسهال، تحریک‌پذیری یا خواب ناآرام به همراه رؤیاهای واضح. در صورت قطع مصرف ناگهانی رخ دهد. مقدار دارو معمولاً در طی یک دوره 2-1 ماهه کاهش داده می‌شود. در صورت تمایل به قطع دارو با پزشکتان تماس بگیرید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف کلومیپرامین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به کلومیپرامین یا دیگر داروهای ضدافسردگی سه‌حلقه‌ای، داروهای ضدافسردگی دیگر (ماپروتیلین، ترازودون)، کاربامازپین (یک ضد تشنج)، یا غذاها، رنگ‌های خوراکی، یا نگهدارنده‌ها. بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه الکل، آرامبخش‌ها، دیگر داروهای ضدافسردگی، داروهای ضد تشنج، داروهای ضد تیروئید، سایمتیدین، داروهای فشار خون (کلونیدین، گوانادرل، گوانتیدین)، مهارکننده‌های مونوآمین‌اکسیداز، یا داروهای سمپاتومیتیک (مثل داروهای مورد استفاده در حساسیت‌ها، آسم، سرفه یا سرماخوردگی).

سابقه یا ابتلا به الکلیسم (اعتیاد به الکل)، آسم، اختلال دوقطبی (شیدایی - افسردگی)، اسکیزوفرنی، صرع، گلوکوم (افزایش فشار داخل چشم)، پرکاری تیروئید، بزرگی پروستات، احتباس ادراری، مشکلات قلبی یا خونی، بیماری‌های دستگاه گوارش، کبدی، یا کلیوی.

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

تا مشخص شدن پاسخ بدن‌تان به دارو در هنگام رانندگی و کار کردن با وسایل خطرناک احتیاط کنید. برخی افراد در هنگام استفاده از این دارو دچار خواب‌آلودگی و افت هوشیاری می‌شوند.

هنگام برخاستن از حالت نشسته یا خوابیده احتیاط کنید؛ زیرا ممکن است دچار سرگیجه یا سیاهی رفتن چشم شوید. به آرامی تغییر وضعیت دهید.

برای تسکین خشکی دهان از آدامس‌های بدون قند یا آب‌نیات استفاده کنید. اگر خشکی دهانتان بیش از 2 هفته طول کشید با پزشکتان مشورت کنید. از مواجهه با آفتاب یا استفاده از لامپ آفتابی و سایر وسایل برنزه‌کننده اجتناب کنید؛ زیرا ممکن است دچار آفتاب سوختگی شوید. سعی کنید در صورت امکان از آفتاب ساعت 10 صبح تا 3 بعدازظهر بپرهیزید. از عینک

آفتابی، یک کلاه و لباس مناسب و کرم ضدآفتاب با قدرت محافظتی حداقل 15 استفاده کنید. پیش از انجام هر عمل جراحی، کارهای دندانپزشکی، یا درمان‌های اورژانس سایر پزشکان را از اینکه کلومیپرامین مصرف می‌کنید مطلع سازید. یک برگه شناسایی پزشکی همراه داشته باشید که نشان دهد کلومیپرامین مصرف می‌کنید. کلومیپرامین را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، حرارت مرطوب نگاه دارید (در این شرایط کلومیپرامین فاسد می‌شود). کلومیپرامین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

الکل بنوشید.

بدون مشورت با پزشک دارویی مصرف کنید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - کلومیپرامین

CLONAZEPAM

در مورد این دارو

کلونازپام به‌عنوان ضد تشنج تجویز می‌شود.

چگونگی مصرف

کلونازپام معمولاً 3 بار در روز مصرف می‌شود. هیچگاه بیشتر یا کمتر از مقدار تجویز مصرف نکنید. از دستورات پزشکان به دقت پیروی کنید. اگر حس می‌کنید پس از 3 ماه استفاده

از این دارو پاسخ بدنتان نسبت به آن کم شده است با پزشکان در مورد مقدار دارویتان مشورت کنید، چرا که ممکن است دچار نوعی «تحمل به دارو» شده باشید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، اگر ظرف 1 ساعت آن را به یاد آوردید مصرفش کنید. در غیر این صورت نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی منظم‌تان بازگردید. از دو برابر کردن مقدار دارو بپرهیزید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم نادر ولی جدی زیر، مصرف کلونازپام را قطع کرده با پزشکان تماس بگیرید: گیجی، کند شدن قوای ذهنی، خواب‌آلودگی، تکلم نامفهوم، ضربان قلب کند، تنگی نفس، عدم تعادل، بثورات جلدی، گلودرد، تب، لرز، خونریزی، یا کیودی غیرعادی، زخم‌های دهانی، زردی پوست یا چشم‌ها، از دست دادن حافظه، بی‌خوابی، اضطراب و پریشانی، یا تحریک‌پذیری. کلونازپام می‌تواند اعتیادآور باشد و اگر دارو به‌طور ناگهانی قطع شود ممکن است علائم قطع دارو مشاهده شود. این علائم عبارتند از: گیجی، افت قوای ذهنی، دردهای شکمی، افزایش تعریق، تهوع، استفراغ، حساسیت به نور و صدا، و احساس گزگز و سوزن سوزن. اگر می‌خواهید مصرف کلونازپام را قطع کنید، با پزشکان تماس بگیرید تا این کار را تدریجی انجام دهید. علائم زیر ممکن است رخ دهد اما فقط در صورتی که

مشکل‌ساز شوند لازم است با پزشک در میان گذاشته شوند: سرگیجه، خواب‌آلودگی، خشکی دهان، سردرد، تهوع، یبوست، اسهال، ضربان قلب تند یا شدید، یا لرزش بدن.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف کلونازپام، پزشکان را مطلع سازید:

حساسیت به کلونازپام یا سایر بنزودیازپین‌ها (مثلاً دیازپام، اکسازپام)، غذاها، رنگ‌های خوراکی، یا نگهدارنده‌ها. بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه الکل، آرامبخش‌ها، داروهای ضدافسردگی، یا داروهای ضد تشنج.

سابقه یا ابتلا به گلوکوم (افزایش فشار داخل چشم)، میاستنی گراویس، اعتیاد به الکل یا مواد مخدر، بیماری انسدادی مزمن ریوی شدید، یا آمفی‌زم.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشکان مراجعه کنید تا بتواند بهبودتان را زیر نظر بگیرد.

دفعات تشنج را ثبت کرده برای پزشکان ببرید تا بر اساس آن پاسخ شما به دارو را ارزیابی کند.

چگونگی مصرف

تا پیش از مشخص شدن پاسخ بدنتان به کلونازپام در هنگام رانندگی یا کار کردن با وسایل خطرناک احتیاط کنید. کلونازپام در برخی افراد موجب خواب‌آلودگی یا کاهش سطح هوشیاری می‌شود.

در صورت بروز افکار یا احساسات عجیب، با پزشکتان مشورت کنید.

یک برگه شناسایی پزشکی همراه داشته باشید که نشان دهد در حال مصرف کلونازپام هستید.

کلونازپام را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب قرار دهید (کلونازپام در این شرایط فاسد می‌شود).

کلونازپام تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

الکل بنوشید.

از دیگر داروهای آرامبخش استفاده کنید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - کلونازپام

LORAZEPAM

در مورد این دارو

لورازپام برای کاهش علائم اضطراب، اختلالات خواب و اختلالات ترس تجویز می‌شود؛ از این دارو همچنین به عنوان یک شل‌کننده عضلانی استفاده می‌شود. لورازپام یک داروی بنزودیازپین است.

لورازپام با مقادیر متفاوت برای افراد متفاوت با مشکلات متفاوت تجویز می‌شود. هیچ‌گاه بیشتر یا کمتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید، شکل مایع این دارو را می‌توانید با غذاهای نیمه جامد یا مایعات مخلوط کنید. نگذارید شکل مایع آن یخ بزند. قرص‌های زیر زبانی لورازپام را نباید جوید یا درسته بلعید، بلکه باید حداقل 2 دقیقه زیر زبان نگاه داشت تا بهتر جذب شود. اگر یک نوبت مصرف دارو را فراموش کردید، به مجردیکه آن را به یاد آورید مصرفش کنید، مگر این که بیشتر از یک ساعت از آن گذشت باشد. در این صورت نوبت فراموش شده را رها کرده به برنامه دارویی معمولتان باز گردید. مقدار دارو را دوباره نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم نادر ولی جدی زیر مصرف لورازپام را قطع کرده با پزشکتان تماس بگیرید: گیجی، افت قوای ذهنی؛ خواب‌آلودگی شدید، تکلم نامفهوم؛ ضریان قلب کند؛ تنگی نفس؛ عدم تعادل؛ بثورات جلدی؛ گلو درد؛ تب؛ لرز؛ کبودی یا خونریزی غیرعادی؛ زخم‌های دهانی؛ زردی پوست یا چشم‌ها؛ از دست رفتن حافظه (فراموشی)؛ بی‌خوابی؛ تشویش؛ تحریک‌پذیری. لورازپام می‌تواند اعتیادآور باشد، و در صورت قطعه ناگهانی آن ممکن است علائم ترک

دارو رخ دهد؛ این علائم عبارتند از: گیجی، افت قوای ذهنی، دل پیچه، افزایش تعریق، تهوع، استفراغ، حساسیت به نور یا صدا، احساس گزگز یا سوزن سوزن شدن. برای قطع مصرف لورازپام با پزشکتان مشورت کنید تا این کار تدریجی انجام شود. علائم زیر ممکن است مشاهده شوند، ولی فقط در صورتی که مشکل‌ساز شدند نیاز است با پزشک در میان گذاشته شوند: سرگیجه، خواب‌آلودگی، خشکی دهان، سردرد، تهوع، یبوست، اسهال، ضریان قلب تند یا شدید، لرزش بدن

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف لورازپام، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به لورازپام، دیگر بنزودیازپین‌ها (مثل دیازپام یا اکسازپام)، هر نوع ماده غذایی، رنگ‌های خوراکی، یا نگهدارنده‌ها

بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به‌ویژه الکل، آرامبخش‌ها، داروهای ضد افسردگی، یا داروهای ضد تشنج

ابتلا به یا سابقه گلوکوم (افزایش فشار داخل چشم)، میاستنی گراویس، بیماری انسدادی مزمن تنفسی، یا آمفیژم

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

تا مشخص شدن پاسخ بدنتان به دارو هنگام رانندگی یا کار با ابزار خطرناک احتیاط کنید. لورازپام در برخی افراد موجب

خواب‌آلودگی و افت سطح هوشیاری می‌شود.

اگر به مصرف بیش از حد دارو و مسمومیت با آن شک کردید بلافاصله درخواست کمک پزشک کنید.

در صورت بروز افکار یا احساسات عجیب با پزشکتان مشورت کنید.

یک برگه شناسایی پزشکی همراه داشته باشید که نشان دهد لورازپام مصرف می‌کنید.

لورازپام را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط لورازپام فاسد می‌شود).

لورازپام تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان از توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

مشروبات الکلی بنوشید.

داروهای آرامبخش دیگری مصرف کنید.

به عنوان قرص خواب از لورازپام استفاده کنید، مگر این که برنامه شما اجازه دهد 7 تا 8 ساعت خواب داشته باشید؛ در غیر این صورت تا از

بین رفتن اثر دارو خواب آلوده بوده، دچار فراموشی خواهید شد.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - لورازپام

LEVOTHYROXINE

در مورد این دارو

لووتیروکسین به عنوان یک هورمون تیروئیدی در مواردی که غده تیروئید مقادیر کافی هورمون تولید نمی‌کند، تجویز می‌شود. از این دارو همچنین در کاهش اندازه یک تیروئید بزرگ یا گواتر یا درمان سرطان غده تیروئید استفاده می‌شود. در ابتدای درمان با لووتیروکسین مقدار تجویزی دارو کم خواهد بود. سپس لازم است در حالی که مقدار دارو به تدریج افزایش می‌یابد. با مراجعات مکرر به پزشکتان و انجام آزمایشات، مقدار مناسب دارو برای سوخت و ساز بدن شما مشخص شود. بعد از این که این مقدار تعیین شد، این آزمایشات سالی یک بار تکرار شوند.

چگونگی مصرف

لووتیروکسین معمولاً روزی یک بار با شکم خالی خورده می‌شود. مهم است که هر روز ساعت معینی مصرف شود. معمولاً بهتر است ناشتا خورده شود تا بعداً فراموش نشود. از آنجایی که این دارو می‌تواند بی‌خوابی ایجاد کند، مصرفش در صبح هنگام از این نظر هم بهتر می‌باشد. هیچگاه بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. هر روز پیش از مصرف لووتیروکسین نبضتان

را بشمارید (اگر این کار را بلد نیستید، روش آن را از پزشکتان بیاموزید). اگر ضربان قلبتان بالای 100 در دقیقه بود یا منظم بود پیش از مصرف نوبت آن روز با پزشکتان تماس بگیرید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردیکه آن را به یاد آوردید مصرفش کنید. البته اگر تقریباً موقع نوبت بعدی مصرف دارو رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه منظم دارویی‌تان بازگردید. مقدار دارو را دوباره نکنید. اگر 2 نوبت یا بیشتر را فراموش کردید برای تعیین یک برنامه جدید با پزشکتان مشورت کنید. اگر لووتیروکسین را به عنوان یک درمان جایگزینی استفاده می‌کنید، ممکن است مجبور باشید تا آخر عمر مصرفش کنید. حتی در صورت احساس بهبودی دارویتان را طبق دستور ادامه دهید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر، مصرف لووتیروکسین را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید: درد قفسه سینه، ضربان قلب تند، تنگی نفس، سردرد شدید، یا بثورات جلدی، ممکن است چند هفته طول بکشد تا مقدار درست دارو برایتان تنظیم شود. اگر لووتیروکسین برای کم کاری غده تیروئید به شما تجویز شده است، علائم زیر باید رفع شوند: بیوست، خشکی پوست، خستگی، خواب‌آلودگی، ضعف، افت مهارت‌های بدنی، دردهای ماهیچه‌ای، و افزایش وزن. اگر احساس نمی‌کنید این علائم در شما بهبود یافته‌اند با

مناسب، و ترک سیگار (اگر سیگاری هستید) پیروی کنید.

چگونگی مصرف

لووستاتین باید با غذا مصرف شود. اگر روزی یک بار آن را مصرف می‌کنید توصیه می‌شود با غذای عصر خورده شود. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردیکه به یاد آورید، مصرفش کنید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی فرارسیده است، نوبت فراموش شده را کنار بگذارید. مقدار دارو را دو برابر نکنید.

هشدارها و عوارض جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر بلافاصله با پزشکتان تماس بگیرید: تاری دید، تب، درد یا گرفتگی عضلانی، ضعف یا خستگی غیرعادی. علائم زیر ممکن است روی دهند ولی فقط در صورتی که مشکل‌ساز شدند لازم است با پزشک در میان گذاشته شوند: اسهال، نفخ، یبوست، سوزش سردل، تهوع، سرگیجه، سردرد، بی‌خوابی، بثورات جلدی، یا کاهش توانایی‌های جنسی

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف لووستاتین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به لووستاتین یا دیگر داروهای کاهنده کلسترول

پزشکان دیگر را از اینکه لووتیروکسین مصرف می‌کنید، مطلع سازید.

یک برگه شناسایی پزشکی به همراه داشته باشید که نشان دهد لووتیروکسین مصرف می‌کنید.

لووتیروکسین را دور از دسترس کودکان و دور از گرما، نور مستقیم و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط لووتیروکسین فاسد می‌شود).

لووتیروکسین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

هیچ دارویی را پیش از مشورت با پزشکتان مصرف کنید

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - لووتیروکسین

LOVSTATIN

در مورد این دارو

لووستاتین دارویی است که سطح کلسترول لیپوپروتئین کم چگال (LDL) را پایین می‌آورد؛ و در نتیجه به پیشگیری از بیماری کرونری قلبی کمک می‌کند. لووستاتین بالا بودن کلسترول خون را درمان نمی‌کند؛ بلکه آن را مهار می‌کند. برای افزایش تأثیر این دارو، باید از دستورات پزشکتان مبنی بر کاهش مصرف اسیدهای چرب اشباع و کلسترول در برنامه غذایی، شروع یک برنامه ورزشی، کاهش وزن تا محدوده

پزشکتان مشورت کنید. از طرف دیگر اگر دچار علائم زیر شدید یعنی مقدار داروی مصرفی شما بیش از نیاز بدنتان است و مقدار دارو را باید با صلاحدید پزشک کاهش دهید: اسهال، تب، عدم تحمل گرما، تعریق، بی‌قراری، تحریک‌پذیری، لرزش دستان، مشکل در به خواب رفتن، تغییرات دوره ماهانه یا اشتها، یا کاهش وزن. با پزشکتان تماس بگیرید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف لووتیروکسین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به لووتیروکسین، یا موارد دیگر مثل غذاها، نگه‌دارنده‌ها، یا رنگ‌های خوراکی

بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به ویژه ضدانعقادها، خوراکی (رقیق‌کننده‌های خون)؛ داروهای آسم، سرفه، سرماخوردگی و سینوزیت (تلقیدکننده‌های سمپاتیک)؛ یا داروهای کاهنده کلسترول

سابقه یا ابتلا به بیماری‌های قلبی، عروقی یا غددی

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

را رها کرده، به برنامه دارویی منظم‌تان برگردید. مقدار دارو را دوبرابر نکنید.

هشدارها و عوارض جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر، مصرف لیتیم را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید: غش، ضربان قلب تند، کند یا نامنظم؛ ضعف یا خستگی غیرمتعارف؛ افزایش وزن؛ سرگیجه؛ تهوع یا استفراغ؛ مشکلات بینایی یا چشم درد؛ کبودی و درد در انگشتان دست و پا؛ سردی بازوها و پاها؛ اسهال؛ خواب آلودگی؛ تکلم نامفهوم؛ لرزش بدن؛ گیجی؛ تاری دید؛ تشنج؛ آکنه؛ بی‌اختیاری ادراری یا عدم توانایی کنترل ادرار

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف لیتیم، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به لیتیم یا داروهای دیگر، غذاها، رنگ‌های خوراکی، یا نگهدارنده

بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به ویژه داروهای ضد التهابی غیراستروئیدی، داروهای ضد روان‌پریشی (کلرپرومازین، هالوپریدول، مولیدون)، یا داروهای مدر

سابقه یا ابتلا به مشکلات قلبی یا فشارخون، صرع، پارکینسونیسم، از

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - لووستاتین

LITHIUM

در مورد این دارو

لیتیوم برای درمان مرحله شدیدایی در اختلال دوقطبی (شدیدی - افسردگی) و افسردگی تجویز می‌شود. این دارو از فراوانی و شدت تغییرات خلقی می‌کاهد و به شما اجازه می‌دهد کنترل بیشتری بر روی احساسات خود داشته باشید.

چگونگی مصرف

مقدار تجویزی لیتیم برای افراد مختلف متفاوت است. هیچ‌گاه کمتر یا بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. ممکن است 3-1 هفته طول بکشد تا اثرات لیتیم ظاهر شود، اما مهم است که حتی در صورت احساس بهبودی مصرف دارو را ادامه دهید. اگر از قرص‌ها یا کپسول‌های طولانی رهش یا کند رهش استفاده می‌کنید، آنها را نشکنید، خرد نکنید، و نجوید؛ این نوع قرص‌ها را باید به همان صورت بلعید. شکل شربت لیتیم را می‌توان پیش از مصرف در مقدار کمی آب میوه یا نوشیدنی‌های دیگر رقیق کرد؛ فقط اطمینان حاصل کنید که تمام مقدار لازم از دارو را مصرف می‌کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آورید مصرفش کنید. اما اگر کمتر از 4 ساعت (6 ساعت در مورد قرص‌ها یا کپسول‌های طولانی رهش یا کند رهش) به زمان مصرف نوبت بعدی مانده بود، نوبت فراموش شده

مصرف داروهای دیگر، به ویژه سیکلوسپورین یا دیگر داروهای مهارکننده ایمنی، ژمفیروزیل، اینتراکونازول، اریترومایسین، نیاسین، یا ضد انعقادهای خوراکی (وارفارین)

ابتلا به یا سابقه الکلیسم (اعتیاد به الکل)، بیماری کبدی، یا دارای عضو پیوندی

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

از دستورات تغذیه‌ای و دیگر توصیه‌های پزشکتان پیروی کنید.

پیش از انجام هرگونه عمل جراحی و کارهای دندانپزشکی، سایر پزشکان را از این که لووستاتین مصرف می‌کنید مطلع سازید.

لووستاتین را دور از دسترس کودکان و دور از گرما، نور مستقیم و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط لووستاتین فاسد می‌شود).

لووستاتین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

بدون مشورت با پزشک مصرف دارو را قطع کنید. با قطع دارو و چربی‌های خون ممکن است به شدت افزایش یابند.

دست دادن شدید مایعات یا عفونت، احتباس ادراری، یا مشکلات کلیوی

در هنگام مصرف توصیه می شود

به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد. برای جلوگیری از خاصیت ملینی، و تحریک و آسیب به معده و نیز لرزش دست لیتیم را با غذا مصرف کنید تا آهسته تر جذب شود. روزی 3 تا 6 لیتر آب بنوشید و به مقدار کافی سدیم (نمک) بخورید. تا پیش از آگاهی از اثر دارو بر بدنتان در هنگام رانندگی یا کار با وسایل خطرناکی که احتیاج به هوشیاری کامل دارند، احتیاط کنید. لیتیم در برخی افراد موجب خواب آلودگی یا سرگیجه می شود. در هنگام ورزش، استفاده از حمام بخار (سونا)؛ یا طی فعالیت هایی که موجب از دست رفتن آب بدن می شوند؛ در هوای گرم؛ هنگام تب و تعریق شدید، یا استفراغ و اسهال احتیاط کنید. این کاهش مایعات بدن ممکن است موجب مسمومیت با لیتیم شود. یک برگه شناسایی با خود به همراه داشته می کنید. لیتیم را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب قرار دهید (در این شرایط لیتیم فاسد می شود). لیتیم تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان از در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

کیسول های کند رهش را با اشکال دارویی دیگر لیتیم عوض کنید؛ بدن آنها را به مفادیر متفاوتی جذب می کند.

مقدار زیادی قهوه، چای یا کولا بنوشید زیرا این نوشیدنی ها خواص افزایش ادرار دارند.

پیش از مشورت با پزشکتان وزنتان را کاهش دهید. از دست دادن آب و نمک در طی رژیم گرفتن ممکن است منجر به مسمومیت با لیتیم شود.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - لیتیم

METRONIDAZOLE

در مورد این دارو

مترونیدازول یک آنتی بیوتیک رایج برای درمان عفونت های باکتریایی و تک یاخته ای است، نظیر عفونت های پوست، استخوان، مفاصل، و بافت نرم؛ برخی از انواع اسهال؛ عفونت های واژن و سایر عفونت های لگنی؛ عفونت های داخل شکمی؛ سینه پهلو (پنومونی)؛ سپتی سمی (عفونت در خون)؛ و اندوکاردیت (عفونت لایه خونی قلب و دریچه های قلبی)، و آمیبیاز (عفونت با آمیب) و تریکومونازیس (عفونت با تریکوموناس).

چگونگی مصرف

مترونیدازول را می توان با وعده های اصلی غذا یا مقداری خوراکی مصرف کرد تا معده را ناراحت نکند. بهتر است این دارو طی شبانه روز در نوبت هایی با فواصل یکسان مصرف

شود تا سطح دارو در خون ثابت باقی بماند. اگر قرار است روزی 4 نوبت مترونیدازول مصرف کنید، هر 6 ساعت (مثلاً 12 ظهر، 6 عصر، 12 شب، و 6 صبح). اگر این با برنامه کاری یا خواب شما تداخل دارد، برای تعیین یک برنامه مناسب تر از پزشکتان کمک بخواهید. مهم است که دارو سر وقت و به طور کامل مصرف شود، حتی اگر احساس بهبودی دارید. اگر پیش از اتمام دارو، مصرفش را قطع کنید، ممکن است علایمتان مجدداً عود کند. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید مصرفش کنید. البته اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. مقدار دارو را دو برابر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علایم زیر، با پزشکتان تماس بگیرید: اسهال، دل پیچه، تهوع و استفراغ، سوزش دهان یا زبان، خارش یا ترشح واژن که قبل از درمان وجود نداشته، پلاک های سفید در دهان یا روی زبان، گلودرد، تب، بنورات جلدی، سرگیجه، سیاهی رفتن چشم، سردرد، افت مهارت های بدنی، عدم تعادل یا بی حسی، ضعف یا گزگز انگشتان دست و پا. ادرارتان ممکن است تیره شود، که از نظر پزشکی بی اهمیت است.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف مترونیدازول ، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به مترونیدازول.

بارداری یا شیردهی.

عادت به مصرف مشروبات الکلی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه ضدانفاد (رقیق کننده‌های خون، مثل وارفارین) یا دیسولفیرام.

سابقه یا ابتلا به بیماری‌های مغزی مثل صرع؛ مشکلات خونی، یا بیماری‌های کبدی.

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

حتی در صورت احساس بهبودی دارو را تا آخر مصرف کنید تا عفونت بدنتان درمان شده، از عود بیماری جلوگیری شود.

با جویدن آدامس یا مکیدن آب‌نبات‌های بدون قند و یا نوشیدن چند جرعه آب، خشکی‌دهان را تسکین دهید.

اگر در حال درمان برای عفونت با تریکوموناس هستید، برای جلوگیری از عفونت مجدد همسران نیز باید همزمان با مترونیدازول درمان شود و تا بهبود کامل حتماً از کاندوم استفاده شود.

مترونیدازول را دور از دسترس کودکان، دور از گرما، نور مستقیم یا حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط مترونیدازول فاسد می‌شود).

اگر ظرف 3 روز درمان با مترونیدازول احساس بهبودی نمی‌کنید، با پزشکتان مشورت کنید.

در هنگام مصرف نباید

به هیچ وجه نوشابه‌های الکلی بنوشید یا داروهای حاوی الکل مصرف کنید. و این نکته را باید حداقل تا یک روز پس از اتمام درمان با مترونیدازول رعایت کنید. در غیراینصورت ممکن است دچار یک واکنش بسیار ناخوشایند شوید که علائم عبارتند از، تهوع، استفراغ، دل‌پیچه، سردرد، تپش‌قلب، و برافروختگی و گُرگرفتگی.

دارو را پس از تاریخ مصرفش استفاده کنید.

پیش از اتمام دارو، مصرفش را قطع کنید؛ مگر به دستور پزشکتان.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - مترونیدازول

METFORMIN

در مورد این دارو

متفورمین یک داروی خوراکی برای درمان دیابت نوع دو (دیابت غیروابسته به انسولین) است. در این نوع بیماری قند، لوزالمعده نمی‌تواند انسولین کافی تولید کند تا سلول‌های بدن بتوانند غذایی را که می‌خورید مصرف کنند. متفورمین از طریق کاهش تولید گلوکز (قند موجود در خون) توسط کبد، کاهش جذب گلوکز از دستگاه گوارش، و افزایش حساسیت بدن به انسولین، قند خون را به‌طور ثابت و پس از غذا پایین

می‌آورد. چون این دارو قند خون را پایین می‌آورد، ممکن است لازم باشد قند خونتان را به‌طور مرتب اندازه بگیرید تا ببینید دارو چقدر مؤثر است.

چگونگی مصرف

متفورمین معمولاً 2 یا 3 نوبت در روز همراه با غذا خورده می‌شود. هیچگاه بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید ، به مجردی که آن را به یاد آوردید مصرفش کنید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. مقدار دارو را دوبرابر نکنید. در حین مصرف متفورمین اگر بیش از همیشه ورزش کنید، مقدار زیادی مشروب الکلی بنوشید، یا کمتر از همیشه غذا بخورید، ممکن است دچار افت قند خون (هیپوگلیسمی) شوید. علائم کاهش قند خون عبارتند از: احساس اضطراب، تشویش، لرزش بدن، مشکل در تمرکز، ضعف، خستگی، عرق سرد، پوست رنگ‌پریده و سرد، گرسنگی، خواب‌آلودگی، ضربان قلب تند، سردرد، تهوع، استفراغ، درد شکمی، گیجی، تغییرات بینایی، مشکل در راه رفتن، عدم هوشیاری، و تشنج. به مجردی که دچار این علائم شدید، چیزی حاوی قند بخورید یا بنوشید. منابع خوب و سریع قند عبارتند از: آب‌میوه، عسل، نوشابه غیررژیمی، یا شربت قند. بعضی از بیماران قرص گلوکز یا آب‌نبات‌های قندی با خود همراه دارند. همچنین خوب است که قند خونتان را اندازه

در هنگام مصرف نباید

پیش از هماهنگی با پزشکتان هر نوع داروی دیگر اعم از داروهای مجاز بدون نسخه و فراورده‌های گیاهی را مصرف کنید.

مشروبات الکلی بنوشید؛ که ممکن است خواب‌آلودگی و سرگیجه ناشی از دارو تشدید شود.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - متفورمین

METHYLPREDNISOLONE

در مورد این دارو

متیل‌پردنیزولون برای رساندن کورتیکواستروئیدها به افرادی که بدنشان دچار کمبود آنهاست تجویز می‌شود. این دارو همچنین برای خواص ضدالتهابی و اثراتی که در سرکوب دستگاه ایمنی بدن دارد به کار می‌رود. متیل‌پردنیزولون کمک می‌کند تا تورم، قرمزی، خارش، و واکنش‌های حساسیتی کاهش یابند. متیل‌پردنیزولون همچنین در درمان بیماری‌های گوناگونی مثل آسم، آرتریت، مشکلات پوستی، حساسیت شدید، و برخی سرطان‌ها کاربرد دارد.

چگونگی مصرف

متیل‌پردنیزولون به مقادیر متفاوتی برای بیماران متفاوت با بیماری‌های متفاوت تجویز می‌شود. این دارو باید طبق دستور پزشک یا طبق دستورالعمل همراه دارو مصرف شود. هیچگاه بیشتر از مقدار تجویز شده

حساسیت به متفورمین یا هر نوع ماده غذایی، نگهدارنده، رنگ خوراکی یا دارو.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه الکل؛ فوروسماید و تریامترن و دیگر داروهای مُدر؛ داروهای قلبی نظیر نیفدپین، دیگوکسین، پروکاپناید، و کینیدین؛ کینین؛ سایمتیدین و رانیتیدین؛ تریمتوپریم؛ آمیلوراید؛ مورفین؛ و وانکومايسين.

سابقه یا ابتلا به صرع، مشکلات قلبی یا بیماری‌های کبدی یا کلیوی.

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

از برنامه غذایی توصیه شده توسط پزشکتان پیروی کنید. این برنامه معمولاً دارای یک تعادل در مقدار هیدرات‌های کربن، چربی‌ها و پروتئین‌ها است. یک متخصص تغذیه به شما کمک خواهد کرد تا به وزن مناسب‌تان برسید و آن وزن را حفظ کنید. او برنامه وعده‌های غذایی و نوبت‌های میان‌وعده‌ای را به نحوی برنامه‌ریزی خواهد کرد که در تمامی ساعات روز انرژی لازم به بدنتان برسد. اگر نمی‌دانید با برنامه غذایی خود چه کنید، از یک متخصص تغذیه کمک بگیرید. برنامه غذایی شما در مهار بیماری قندتان نقش اساسی دارد.

بگیرید تا اگر پایین است در اسرع وقت پزشکتان را مطلع سازید. اگر احساس می‌کنید دارید دچار کاهش هوشیاری یا تشنج می‌شوید، چیزی نخورید یا ننوشید (چرا که ممکن است دچار خفگی شوید). بلکه بلافاصله تقاضای کمک پزشکی اورژانس نمایید. حتی اگر علایمتان با خوردن قند رفع شد نیز با پزشکتان تماس بگیرید؛ متفورمین قند خونتان را برای مدتی طولانی پایین می‌آورد و علایمتان ممکن است برگردد. اگر علایمتان بهبود نیافت از کسی بخواهید شما را به بخش اورژانس یک بیمارستان برساند.

هشدارها و عوارض جانبی

در صورت بروز هر یک از علایم زیر مصرف متفورمین را قطع کرده، در اسرع وقت با پزشکتان تماس بگیرید: خستگی، دردهای عضلانی، تنگی نفس، خواب‌آلودگی، یا معده‌درد. این علایم نادرند ولی باید بلافاصله با پزشک در میان گذاشته شوند. این‌ها می‌توانند علایم اسیدوز لاکتیک باشند که اگرچه نادر است ولی اغلب کشنده می‌باشد. علایم خفیف‌تر و معمول‌تر عبارتند از: از دست دادن اشتها، تهوع، استفراغ، نفخ، تولید گاز بیش از حد در روده‌ها، و اسهال. اگر این علایم مشکل‌ساز شدند با پزشکتان تماس بگیرید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف متفورمین، پزشکتان را مطلع سازید:

مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. اگر یک روز در میان از این دارو مصرف می‌کنید و یک نوبت را فراموش کردید، در صورتی که صبح همان روز یادتان آمد بلافاصله دارو را مصرف کنید و سپس به برنامه دارویی معمولتان ادامه دهید. اما اگر ساعاتی پس از صبح روزی که باید دارو را مصرف می‌کردید آن را به یاد آوردید تا صبح روز فردا صبر کنید، و پس از خوردن دارو یک برنامه جدید را شروع کنید. یعنی یک روز جا بیاندازید و سپس مجدداً یک نوبت مصرف کنید. اگر روزی یک نوبت دارو مصرف می‌کنید، در صورتی که همان روز متوجه شدید مصرفش کنید، اما اگر تا روز بعد یادتان نیامد لازم نیست نوبت قبلی را مصرف کنید؛ بلکه آن را حذف کرده و مقدار دارو را دوبرابر نکنید. اگر روزی چند نوبت دارو مصرف می‌کنید، نوبت فراموش شده را بلافاصله پس از به یاد آوردن مصرف کنید و اگر تا نوبت بعدی متوجه آن نشدید، مقدار دارو را دوبرابر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر مصرف متیل‌پردنیزولون را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید؛ علائم عفونت (تب، گلودرد، سرفه، عطسه)؛ کاهش یا تاری دید؛ افت قوای ذهنی؛ گیجی؛ تغییرات خلقی؛ بی‌قراری؛ یا احساس هیجان. اگر برای مدت طولانی متیل‌پردنیزولون مصرف می‌کنید ممکن است دچار علائمی شوید که آنها را نیز باید گزارش کنید: شکم‌درد یا سوزش سر

دل؛ آکنه؛ مدفوع خونی یا سیاه؛ صورت گرد؛ خستگی؛ ضعف؛ گرفتگی‌های عضلانی، ضعف، یا درد؛ ضریان قلب نامنظم؛ پوست نازک یا براق؛ خطوط قرمز رنگ روی صورت، بازوها، پاها، یا تنه؛ کیبوی غیرعادی؛ زخم‌هایی که دیر بهبود می‌یابند؛ تهوع و استفراغ؛ تورم پاها و ساق‌ها؛ افزایش وزن سریع؛ یا اختلالات قاعدگی (دوره ماهانه). علائم دیگری نیز ممکن است به‌عنوان عوارض جانبی پردنیزولون تا پیش از عادت کردن بدنتان به دارو رخ دهند که اگر مشکل‌ساز شدند باید با پزشک در میان گذاشته شوند؛ اینها عبارتند از: افزایش اشتها، مشکل در به خواب رفتن، تیره یا روشن شدن رنگ پوست، سیاهی رفتن چشم، سردرد، یا افزایش عادی رشد موهای صورت و تنه.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف متیل‌پردنیزولون، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به کورتیکواستروئیدها، داروهای دیگر، یا هر نوع ماده غذایی، نگهدارنده، یا رنگ خوراکی.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه آن‌تی‌اسیدها، انسولین، داروهای ضد دیابت خوراکی، داروهای قلبی (دیگوکسین)، داروهای مدر یا داروهای دیگری که موجب دفع پتاسیم از بدن می‌شوند، داروهای حاوی پتاسیم، غذاها یا داروهای حاوی سدیم، هورمون رشد

(سوماتروپین)، داروهای که آنزیم‌های کبدی را تحریک می‌کنند (الکل، داروهای ضد تشنج)، ریتودرین (دارویی که برای جلوگیری از زایمان زودرس به کار می‌رود)، یا واکسن‌های حاوی ویروس زنده.

سابقه یا ابتلا به ایدز یا عفونت HIV؛ عفونت تبخال، آبله مرغان، یا سرخک (یا مواجهه اخیر با آنها)، بیماری قند (متیل‌پردنیزولون ممکن است روی سطح قند خونتان تأثیر بگذارد)؛ سل؛ میاستنی گراویس؛ عفونت‌های قارچی منتشر؛ التهاب مری، معده، یا زخم معده یا دوازدهه؛ بیماری قلبی یا کلیوی.

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

مرتب به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد. ممکن است لازم باشد پیش از مصرف طولانی‌مدت متیل‌پردنیزولون و نیز در طول درمان به صورت دوره‌ای چشم‌هایتان توسط یک چشم‌پزشک معاینه شود.

برای جلوگیری از مشکلات گوارشی متیل‌پردنیزولون را با غذا بخورید.

در مورد تغییراتی که باید در برنامه غذایی خود دهید با پزشکتان مشورت کنید. برخی از این تغییرات عبارتند از محدودیت سدیم یا کالری، یا افزایش دریافت پتاسیم. مقادیر اضافی پروتئین نیز ممکن است مورد نیاز باشد. اگر برای برنامه‌ریزی تغذیه‌ای خود به کمک بیشتری نیاز

دارید از پزشکتان بخواهید شما را به یک متخصص تغذیه معرفی کند.

اگر قرار است این دارو را به مدتی طولانی مصرف کنید، با پزشکتان در مورد راهکارهایی برای جلوگیری از پوکی استخوان (مثل مصرف کلسیم و ویتامین D یا یک برنامه ورزشی مرتب) مشورت کنید.

اگر با کاهش مقدار یا قطع دارویتان، علائم قبلی عود کردند یا بدتر شدند با پزشکتان تماس بگیرید.

پیش از هر نوع عمل جراحی، کارهای دندانپزشکی، یا واکسیناسیون، دیگر پزشکتان را از اینکه متیل‌پردنیزولون مصرف می‌کنید، مطلع سازید.

از تماس با افرادی که دچار آبله‌مرغان یا سرخک هستند یا به تازگی واکسن خوراکی فلج اطفال خورده‌اند اجتناب کنید. در صورت هرگونه شک به تماس با این افراد با پزشکتان تماس بگیرید.

یک برگه شناسایی پزشکی همراه داشته باشید که نشان دهد متیل‌پردنیزولون مصرف می‌کنید.

متیل‌پردنیزولون را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، یا حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط متیل‌پردنیزولون فاسد می‌شود).

متیل‌پردنیزولون تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

مشروبات الکلی بنوشید؛ چرا که احتمال تحریک دستگاه گوارش را افزایش دهد.

بدون هماهنگی با پزشکتان مصرف دارو را قطع کنید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - متیل‌پردنیزولون

METHYLPHENIDATE

در مورد این دارو

متیل‌فنیدیت دارویی است که در برنامه درمان کلی اختلال بیش‌فعالی کم‌توجهی به کار می‌رود. این برنامه شامل بخش‌های رفتاری (اجتماعی، تحصیلی، و روان‌شناختی) است. این اختلال با کاهش گسترده توجه، افزایش حرکات تکانه‌ای و (معمولاً) بیش‌فعالی، شناخته می‌شود. از این دارو در درمان نارکولپسی (یک بیماری که در آن بیمار دچار حملات خواب ناگهانی می‌شود) نیز استفاده می‌شود. نام تجاری این دارو ریتالین است.

چگونگی مصرف

قرص‌های متیل‌فنیدات معمولاً روزی 2 یا 3 بار، 30-45 دقیقه پیش از غذا مصرف می‌شود. مصرف به موقع تمامی نوبت‌ها در طی روز بسیار ضروری است. آخرین نوبت باید پیش از ساعت 6 بعدازظهر خورده شود تا از بی‌خوابی ناشی از آن جلوگیری شود. در مورد کودکان، متیل‌فنیدات هفته‌ای 5 روز (در روزهای مدرسه) تجویز می‌شود و دو روز آخر هفته دارو مصرف نمی‌شود. در ماه‌های

تابستان و بقیه اوقاتی که کودک استرس کمتری دارد می‌توان مقدار دارو را کاهش داد. قرص‌های طولانی‌رهنش تا 8 ساعت اثر دارند و می‌توان آنها را 1-3 نوبت در روز تجویز کرد. این قرص‌ها ترجیحاً بهتر است با شکم خالی خورده شود. قرص‌ها را یکجا بلعید، آنها را نشکنید، خرد نکنید، و نجوید. هیچگاه کمتر یا بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید، زیرا این دارو می‌تواند در شما ایجاد عادت نماید. اگر حس می‌کنید اثر دارو برایتان کم شده است، مقدار دارو را افزایش ندهید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آورید مصرفش کنید (البته اگر حداکثر یک ساعت دیر شده باشد). نوبت‌های باقیمانده همان روز را با فواصل مساوی تقسیم کنید. مقدار دارو را دوبرابر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر، مصرف متیل‌فنیدیت را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید: درد قفسه سینه؛ ضربان قلب تند؛ حرکات کنترل نشده بدن؛ واکنش‌های حساسیتی (تب، درد مفصلی، بثورات جلدی، کهیر)؛ ضعف یا خستگی غیرمعمول؛ تاری دید یا دیگر تغییرات بینایی؛ تغییرات خلقی یا ذهنی؛ گیجی یا تشنج؛ گلودرد یا تب؛ خشکی دهان؛ سردرد شدید؛ یا لرزش بدن یا دست. علائم زیر ممکن است مشاهده شوند ولی فقط در صورتی که مشکل‌ساز شدند باید با پزشک در

میان گذاشته شوند: تشویش، بی‌خوابی، کاهش اشتها، سرگیجه، خواب‌آلودگی، سردرد، تهوع، یا دل‌پیچه.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف متیل‌فنیدات، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به متیل‌فنیدات.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه دیگر داروهای محرک دستگاه عصبی مرکزی نظیر مهارکننده‌های اشتها و کافئین؛ پیموزید و مهارکننده‌های مونوآمین اکسیداز (فورازولیدون)، پروکاربازین، یا سلزلین.

سابقه یا ابتلا به اضطراب یا بی‌قراری شدید؛ گلوکوم (افزایش فشار داخل چشم): اختلال تورت و دیگر اختلالات حرکتی تیک‌دار؛ پرفشاری خون.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

با کمک پزشکتان دوره‌هایی بدون دارو برای خودتان برنامه‌ریزی کنید. ممکن است برای جلوگیری از بروز علائم ترک دارو ضروری باشد، مقدار دارو باید به صورت تدریجی کاهش یابد.

قد و وزن به‌صورت دوره‌ای اندازه گرفته شود.

در صورت شک به مصرف بیش از حد دارو و مسمومیت بلافاصله درخواست کمک پزشکی کنید.

در صورت داشتن افکار یا احساسات عجیب با پزشکتان مشورت کنید.

یک برگه شناسایی پزشکی همراه داشته باشید که نشان دهد متیل‌فنیدات مصرف می‌کنید.

متیل‌فنیدات را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط متیل‌فنیدات فاسد می‌شود).

متیل‌فنیدات تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

بدون مشورت با پزشکتان دارو را به یک باره قطع کنید. ممکن است علائم ترک رخ دهند.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - متیل‌فنیدات

MEDROXY PROGESTERONE

در مورد این دارو

استروژن در زن‌های سالم موجب رشد و تکامل اندام تناسلی زنانه، حفظ عملکرد مناسب ادراری تناسلی، و افزایش ثبات وازوموتور می‌شود. وقتی استروژن به عنوان درمان جایگزین هورمونی در زن‌هایی

که به طور طبیعی یا به دنبال جراحی یائسه شده‌اند بکار می‌رود، از علائم ناشی از کمبود استروژن، مثل گرگرفتگی و خشکی واژن، می‌کاهد و از پوکی استخوان پیشگیری می‌کند. از مدرکسی پروژسترون در کنار درمان طولانی مدت با استروژن برای درمان علائم یائسگی و خونریزی بیش از حد واژن استفاده می‌شود.

چگونگی مصرف

این دارو روزی یک بار و در ساعت معینی باید مصرف شود. بهتر است دارو پیش از آنکه فراموش شود، صبح قبل از صبحانه خورده شود. در صورت بروز تهوع می‌توان دارو را با شیر یا غذا مصرف کرد. شکل‌های خوراکی دارو را می‌توان در کنار انواع واژینال مصرف کرد. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که آن را به یاد آوردید مصرفش کنید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کنید، و به برنامه دارویی معمولتان بازگردید، مقدار دارو را دو برابر نکنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

استفاده طولانی از درمان جایگزین با استروژن با خطر افزایش سرطان پوشش داخلی رحم همراه است. با اضافه کردن مدرکسی پروژسترون به برنامه درمانی این خطر کاهش پیدا می‌کند. پزشکتان حداقل سالی یک‌بار شما را ملاقات می‌کند تا ببیند هنوز به این درمان نیاز دارید یا خیر. در صورت بروز هریک از علائم زیر

در مورد این دارو

کرومولین برای پیشگیری از علائم آسم و رینیت آلرژیک (آبریزش حساسیتی بینی) تجویز می‌شود. این دارو جلوی آزاد شدن مواد ایجاد کننده این علائم را از سلول‌هایی خاص در خون می‌گیرد. وقتی کرومولین به طور مستقیم مصرف می‌شود، جلوی تعداد و شدت آسم و حملات رینیت آلرژیک را می‌گیرد. شکل استنشاقی کرومولین را می‌توان برای جلوگیری از حمله آسمی به دنبال مواجهه با هوای سرد، ورزش یا مواجهه با موادی نظیر آلوده‌کننده‌ها و حساسیت‌آورها مصرف کرد. به مجردیکه وضعیت بدن شما با کرومولین تثبیت شد، ممکن است بتوان مقدار سایر داروهای ضد آسم یا ضد حساسیتی را که مصرف می‌کنید، کاهش داد. کرومولین در طی یک حمله آسمی هیچ کمکی نمی‌تواند بکند و حتی ممکن است حمله را تشدید کند. کرومولین تثبیت کننده ماست سل‌ها است.

چگونگی مصرف

کرومولین را با افشانه‌های دهانی یا اسپری بینی مصرف می‌کنند. برخی از بیماران در یک هفته ممکن است احساس بهبودی داشته باشند. اما گاهی این ممکن است تا 4 هفته نیز به طول انجامد. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. هیچگاه بیش از مقدار تجویز شده کرومولین مصرف نکنید. اگر طبق یک برنامه منظم کرومولین مصرف می‌کنید و یک نوبت را فراموش کردید، به مجردیکه به یاد آوردید مصرفش کنید. سپس

سابقه یا ابتلا به ترومبوفلیت [التهاب سیاهرگ ها]، ترومبوز [لخته شدن خون در رگ‌ها] یا اختلالات ترومبوآمبولیک؛ اندومتروز؛ بیماری‌های کیسه صفرا؛ فیبروم‌های رحمی؛ سرطان شناخته‌شده پستان یا شک به آن؛ خونریزی غیرطبیعی و تشخیص داده نشده از واژن؛ یا مشکلات کبدی.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

ستورالعمل همراه دارو را به دقت بخوانید و سؤالاتان را از پزشکتان بپرسید.

برای کشف علائم زودرس سرطان پستان هر ماه پستان‌هایتان را معاینه کنید (اگر این کار را بلد نیستید از یک پرستار یا پزشک یاد بگیرید).

سالی یک بار (یا بنا بر صلاحدید پزشکتان در فواصل کمتری) برای انجام ماموگرافی‌ها، آزمون گسترده پاپانیکولا، و معاینه بالینی به پزشک مراجعه کنید.

با مسواک زدن و استفاده از نخ دندان به طور منظم، و مراجعه منظم به دندانپزشک، بهداشت دهانتان را حفظ کنید. تورم، خونریزی، یا حساسیت لثه‌ها از عوارض احتمالی مصرف این دارو است.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- استروژن کونژوگه / مدروکسی پروژسترون

CROMOLYN

بلافاصله با پزشکتان تماس بگیرید: توده پستانی یا، درد یا حساسیت پستان‌ها؛ افزایش حجم پستان‌ها؛ تورم پاها؛ افزایش وزن سریع؛ حرکات ناگهانی غیرارادی؛ شکم درد؛ درد ماهیچه پشت ساق پا یا درد قفسه سینه؛ تنگی نفس ناگهانی؛ سردرد شدید ناگهانی، تغییر در تکلم یا بینایی، ضعف یک دست یا پا؛ زردی پوست یا چشم‌ها. به علاوه خانم‌ها باید در صورت خونریزی از واژن یا شک به بارداری پزشکتان را مطلع کنند. علائم زیر ممکن است رخ دهند که اگر مشکل‌ساز شدند، لازم است با پزشک در میان گذاشته شوند: دل پیچه، نفخ، تهوع، سرگیجه خفیف، اسهال خفیف، سردرد خفیف، تغییر در میل جنسی، تغییر رنگ قهوه‌ای مناطق در معرض آفتاب پوست، عدم تحمل لنزهای تماسی.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف استروژن کونژوگه / مدروکسی پروژسترون، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به استروژن‌ها یا پروژستین‌ها.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه بروموکریپتین (داروی درمان آمنوره [قطع دوره ماهانه]، نازایی و پارکینسون)، سیکلوسپورین، و داروهای که به کبد آسیب می‌رسانند.

مصرف تنباکو.

نوبت‌های باقیمانده تا پایان روز را در فواصل مساوی مصرف کنید. مقدار دارو را دو برابر نکنید.

آنروسل استنشاقی کرومولین: از دستورالعمل داخل بسته دارو پیروی کنید. تعداد اسپری‌های استفاده شده را ثبت کنید. برخی کپسول‌ها حاوی 112 یا 200 بار اسپری هستند. برای آنکه ببینید چقدر از کپسول پر می‌باشد آن را داخل ظرف آب نیاندازید. افشانه را قبل از اولین استفاده و اگر مدت‌ها است که مورد استفاده قرار نگرفته‌است، بیازمایید. برای آزمودن افشانه، ظرف فلزی محتوی دارو (کپسول) را به قطعه دهانی داخل کنید. پوشش روی قطعه دهانی را بردارید و افشانه را به طور خوبی تکان دهید. درحالی که افشانه را در جهتی مخالف به طرف یک سطح تیره گرفته‌اید، بالای افشانه را یک بار فشار دهید و دارو را داخل هوا کنید. اگر یک ابر با دانه‌های زیر مشاهده کردید، افشانه کار می‌کند. در غیر این صورت، دوباره سعی کنید. از پزشکتان بخواهید روش استفاده از افشانه را به شما نشان دهد. مثلاً برخی از پزشکان یک وسیله به نام آسمیاریار را که بین افشانه و دهان استفاده می‌شود، توصیه می‌کنند و برخی روش‌های دهان بسته یا دهان باز را ترجیح می‌دهند. بیش از دو بار در یک نوبت آنهم با حداقل 2-1 دقیقه فاصله از دارو استفاده نکنید. از اسپری کردن به داخل چشم خودداری کنید. 60-15 دقیقه پیش از مواجهه با هر عاملی که در شما موجب حمله می‌شود از این دارو استفاده کنید. ظرف محتوی دارو را بیش از مصرف تکان

دهید. حداقل هفته‌ای دو بار افشانه را تمیز کنید تا باقیمانده‌های دارو را تمیز کنید. ظرف محتوی دارو را از قطعه دهانی جدا کنید. از خیس کردن ظرف خودداری کنید. بقیه قسمت‌های افشانه را با آب و صابون گرم بشویید و سپس به خوبی زیر شیر آب گرم آب بکشید. آب روی افشانه را با تکان دادن بریزید و بگذارید با پیش از وصل‌کردنش به ظرف محتوی دارو، خشک شود.

کپسول کرومولین سدیم برای استنشاق توسط وسایل خاصی استفاده می‌شوند. از پزشکتان بخواهید روش کار با این وسایل را به شما بیاموزد. کپسول را از راه دهان نبلعید؛ این دارو به شکل خوراکی اثر نمی‌کند.

آمپول کرومولین سدیم استنشاقی را باید برای دسترسی به دارو شکست. این دارو فقط باید در یک دستگاه نبولایزر برقی استفاده شود. از پزشکتان بخواهید روش شکستن آمپول و روش استفاده از نبولایزر را به شما بیاموزد و دستورالعمل مکتوب در اختیاران بگذارد. اطمینان حاصل کنید که روش صحیح کار با این وسیله را آموخته باشید. هر سؤالی داشتید از پزشک یا دارو سازتان بپرسید.

کرومولین سدیم برای استفاده از راه بینی و محلول‌های مخصوص بینی با وسایل خاصی استفاده می‌شود تا داروی تجویز شده را در فواصل منظم به بدن برساند. برای مصرف هر دو شکل دارو ابتدا باید مجاری بینی خود را با فین‌کردن پاک کنید. در هنگام مصرف دارو از راه دهان نفس بگیرید. برای محلول مخصوص بینی کرومولین

از یک اسپری مخصوص استفاده می‌شود، پس از استفاده، قطعه بینی این وسیله را با یک دستمال پاک کنید و در پوش وسیله را بگذارید. برای استفاده محلول کرومولین (از راه بینی)، از یک وسیله برای تسهیل استنشاق محلول استفاده می‌شود. پس این وسیله باید قطعه بینی با دستمال تمیز شود. اما برای تمیز کردن این وسیله، باید آن را شست؛ داخل حباب را نباید بشویید. بودر را در جای خشک نگه دارید تا قابل استفاده باقی بماند.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم نادر ولی جدی زیر مصرف کرومولین را قطع کرده، بلافاصله با پزشکتان تماس بگیرید: سرگیجه؛ احساس ضعف؛ افزایش خس‌خس سینه یا تنگی نفس؛ بثورات جلدی یا کهیر؛ تورم صورت، لب‌ها، پلک‌ها، داخل دهان، دست‌ها یا پاها؛ درد قفسه صدری؛ لرز؛ ادرار کردن دردناک یا مشکل؛ سردرد شدید؛ درد یا تورم مفاصل. اثرات معمول دارو عبارتند از سرفه، خشکی دهان یا گلو، تهوع، گرفتگی بینی، یا سوزش گلو. برای تسکین خشکی دهان باید پس از استفاده از دارو، دهان را با آب گرم بشویید؛ برای سردرد استامینوفن مصرف کنید. علائم نامعمول‌تر عبارتند از خشونت صدا و آبریزش از چشم. اگر این علائم مشکل‌ساز شدند پزشکتان را مطلع سازید.

موارد احتیاط

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم نادرولی جدی زیر، مصرف نفازودون را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید: **بثورات جلدی، گیجی، از دست دادن هماهنگی در حرکات، یا خواب‌آلودگی شدید.** علائم زیر ممکن است رخ دهند ولی فقط در صورتی که مشکل‌ساز شوند نیاز است با پزشک در میان گذاشته شوند: **سردرد، خواب‌آلودگی، ضعف، سرگیجه، خواب‌آلودگی، سرفه، خشکی دهان، تهوع، استفراغ، احساس طعم نامطبوع در دهان، اسهال، بیوست، تاری دید، درد عضلانی، یا رویاهای غیرعادی.**

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف نفازودون، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به نفازودون یا دیگر مهارکننده‌های بازجذب سروتونین

بارداری شیردهی

مصرف داروهای دیگر به ویژه داروهای پرفشاری خون، الکل، مسکن‌های تجویزی توسط پزشک، آرامبخش‌ها، داروهای ضد افسردگی، شل‌کننده‌های عضلانی، داروهای ضد تشنج، استمیزول، سیسپراید، دیگوکسین، مهارکننده‌های مونوآمین اکسیداز مثل فورازولیدون، ایزوکربوکسازید، فنلژین، پروکاربازین، سلژلین، و ترانیل‌سیپرومین. مصرف نفازودون در حالیکه همزمان

پیش از هماهنگی و تأیید پزشکتان داروهای دیگری را که به خاطر بیماری تان مصرف می‌کنید (مثل کورتیکواستروئیدها یا گشادکننده‌های برونش) قطع کنید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - کرومولین

NEFAZODONE

در مورد این دارو

نفازودون یک داروی ضد افسردگی است. این دارو برای تسکین علائم دوره‌های افسردگی ماژور تجویز می‌شود. نفازودون یک مهارکننده بازجذب سروتونین است.

چگونگی مصرف

نفازودون معمولاً روزی دو نوبت به مقدار مساوی مصرف می‌شود. مهم است که این دارو هر روز در ساعت معینی خورده شود. هیچگاه کمتر یا بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. ممکن است چند هفته طول بکشد تا اثرات دارو ظاهر شود و به حداکثر برسد. مهم است که تا زمانی که پزشکتان دستور نداده، مصرف نفازودون را ادامه دهید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. نفازودون را می‌توان با یا بدون غذا مصرف کرد. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آوردید، مصرفش کنید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی فرا رسیده است. نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی معمولتان بازگردید، مقدار دارو را دو برابر نکنید.

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف کرومولین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به هر نوع ماده غذایی، نگهدارنده‌ها، رنگ‌های خوراکی، یا داروها (به ویژه کرومولین یا دیگر داروهای استنشاقی)

بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر

دچار پولیپ بینی؛ اگر مجاری بینی بسته باشند کرومولین بینی به همان اندازه مؤثر نخواهد بود.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

به‌طور مستقیم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

اگر ظرف 4 هفته از درمان بهبود نداشته‌اید یا اصولاً علائم‌تان بدتر شده است، پزشکتان را مطلع سازید.

کرومولین را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط کرومولین فاسد می‌شود).

کرومولین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان دور بریزید. ظرف محتوی دارو را حتی در صورت خالی بودن نشکنید، نسوزانید، یا سوراخ نکنید.

در هنگام مصرف نباید

مهارکننده‌های مونوآمین اکسیداز مصرف می‌کنید یا کمتر از 2 هفته است که مصرف چنین داروهایی را قطع کرده‌اید ممکن است موجب گیجی، افزایش ناگهانی دمای بدن، افزایش شدید فشار خون، و بروز تشنج شود.

سابقه یا ابتلا به بیماری‌های قلبی، الکلیسم (اعتیاد به الکل) یا بیماری‌های کلیوی یا کبدی.

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد. ممکن است 4 هفته طول بکشد تا اثر دارو ظاهر شده به حداکثر برسد؛ ممکن است بخواهید در این مدت با پزشکتان ملاقات کنید.

چنین پیشنهاد شده است که مصرف این دارو افکار خودکشی را افزایش می‌دهد. در این مورد، و در مورد هرگونه اقدامات احتیاطی لازم با پزشکتان مشورت کنید.

تا مشخص شدن پاسخ بدن‌تان به این دارو، در هنگام رانندگی یا کار با وسایل خطرناک احتیاط کنید. این دارو در برخی افراد موجب خواب‌آلودگی و کاهش سطح هوشیاری می‌شود.

NITROGLYCERIN

در مورد این دارو

نیتروگلیسرین برای کاهش آنژین صدری تجویز می‌شود. آنژین صدری درد قفسه سینه‌ای است که

مشخصاً کمتر از 15 دقیقه طول می‌کشد و ناشی از خونرسانی ضعیف به ماهیچه قلبی است. این دارو در سه مورد مفید است و کاربرد دارد: (1) تخفیف یک آنژین صدری با مصرف دارو و پس از شروع درد، (2) جلوگیری از حمله قلبی با مصرف دارو و درست پیش از بروز حمله، و (3) کاهش تعداد حملات با مصرف دائمی و منظم دارو. قرص‌های زیر زبانی نیتروگلیسرین، قرص‌هایی که در دهان بین لب یا گونه و لثه‌های فوقانی گذاشته می‌شوند، یا اسپری آنروسل که در زیر زبان زده می‌شود، همگی حملات آنژینی را تخفیف داده یا از آنها جلوگیری می‌کنند.

چگونگی مصرف

دارو را درست مطابق تجویز پزشک مصرف کنید. اگر مطمئن نیستید که چه شکلی از دارو را مصرف می‌کنید، قبل از استفاده از دارو با پزشکتان مشورت کنید. هر شکل از نیتروگلیسرین دستور مصرف خاص خودش را دارد:

قرص زیر زبانی نیتروگلیسرین برای تخفیف یا جلوگیری از درد حمله آنژین مصرف می‌شود. این قرص‌ها را نباید بلعید، خردکرد، یا جوید، بلکه باید در زیر زبان یا میان لب یا گونه و لثه‌ها فوقانی قرار داد. وقتی قرص را در محل قرار داده‌اید، سیگار نکشید و چیزی نخورید و ننوشید. با آغاز درد آنژینی، بنشینید و یک قرص را زیر زبان یا بین گونه و لثه بالایی قرار دهید. اگر احساس غش، سرگیجه یا سیاهی رفتن چشم داشتید، چند نفس عمیق بکشید و سرتان را بین

دو زانوی‌تان نگه دارید تا اینکه این احساس از بین برود. می‌توان هر 5 دقیقه تا دو بار دیگر دارو را تکرار کرد. اگر پس از 15 دقیقه با مصرف 3 قرص دردتان برطرف نشد، با پزشکتان یا یک مرکز فوریت‌های پزشکی تماس بگیرید، یا از کسی بخواهید شمارا فوراً به یک بخش فوریت‌های پزشکی برساند. اگر نیتروگلیسرین را برای پیشگیری از حمله آنژینی مصرف می‌کنید، 10-15 دقیقه پیش از هر فعالیت تنش‌زایی که قبلاً هم موجب حمله می‌شده است یک قرص زیر زبان بگذارید. نیتروگلیسرین در معرض هوا، گرما، و رطوبت فاسد می‌شود. پنبه داخل ظرف دارو را پیش از اولین استفاده دوراندازید و در ظرف را محکم ببندید. دارو را در محلی خنک و خشک نگهداری کنید. قرص‌ها را به یک ظرف دیگر منتقل نکنید مگر آنکه آن ظرف برای نگهداری نیتروگلیسرین ساخته شده باشد. داروی دیگری داخل ظرف حاوی نیتروگلیسرین نریزید، و ظرف حاوی نیتروگلیسرین را با خود داخل جیب‌تان حمل نکنید، چرا که در اینصورت ممکن است بیش از حدگرم شود. با رعایت این نکات احتیاطی نیتروگلیسرین تا آخر تاریخ انقضایش (که روی ظرف دارو مشخص شده) مؤثر و کارا باقی خواهد ماند.

آنروسل زبانی نیتروگلیسرین توسط یک ظرف مجهز به اسپری استفاده می‌شود. در موقع نیاز ظرف را سربالا گرفته، یک یا دو بار (البته به تجویز پزشکتان) رو یا زیر زبان اسپری کنید. بعد از هر بار اسپری دهانتان را ببندید و همان موقع آب دهانتان را قورت ندهید. ظرف محتوی دارو را تکان

ندهید و اسپری را استنشاق نکنید. وقتی احساس می‌کنید درد آنژیینی می‌خواهد شروع شود، بنشینید و دارو به زیر زبانتان اسپری کنید. اگر احساس غش، سرگیجه یا سیاهی رفتن چشم داشتید، چند نفس عمیق بکشید و سرتان را بین دو زانو قرار دهید تا به تدریج این احساس رفع شود. و در صورت عدم بهبود درد دارو را می‌توان هر 5 دقیقه (مجموعاً تا سه نوبت) تکرار کرد. اگر پس از 15 دقیقه یا سه بار اسپری هنوز درد داشتید با پزشکتان یا یک مرکز فوریت‌های پزشکی تماس بگیرید، یا از کسی بخواهید فوراً شما را به بخش فوریت‌های یک بیمارستان برساند.

قرص‌های کامی طولانی‌رهش نیتروگلیسرین را بین لب یا گونه و لثه‌های فوقانی قرار می‌دهند تا به تدریج در دهان حل شود. این قرص‌ها را نباید بلعید، جوید، یا خرد کرد. اگر در طی 3-5 ساعتی که قرص در محل است می‌خواهید چیزی بخورید یا بنوشید، قرص را بین لب بالا و لثه قرار دهید. اگر اتفاقی یک قرص را بلعیدید، فقط کافی است یک قرص دیگر را جایگزین کنید. با وجود یک قرص در دهان برای خواب به بستر نروید؛ ممکن است باعث خفگی شود. نوشیدن نوشیدنی‌های داغ و لمس قرص با زبان موجب می‌شود تا قرص سریع‌تر حل شود.

سایر قرص‌ها و کپسول‌های نیتروگلیسرین را می‌توان در سه یا یک لیوان پر از آب یا شکم خالی بلعید. این دارو را باید در محل خنک و خشک نگهداری کرد. اگر یک نوبت را

فراموش کردید، به مجردی که آن را به یاد آوردید مصرفش کنید. اگر کمتر از 2 ساعت تا نوبت بعدی مانده بود، نوبت فراموش شده را رها کرده و به برنامه دارویی معمولتان بازگردید.

پماد نیتروگلیسرین برای جلوگیری یا کاهش دفعات حملات آنژیینی استفاده می‌شود. این شکل از دارو روی حمله‌ای که هم اکنون رخ داده، اثری ندارد. دستورالعمل روی جعبه دارو را به دقت بخوانید. پیش از مالیدن این پماد، باقیمانده پماد قبلی را از روی پوستتان پاک کنید. از خط‌کش کاغذی داخل جعبه دارو برای اندازه‌گیری مقداری از دارو که باید از لوله محتوی پماد خارج شود استفاده کنید. یک لایه نازک را به دارو آغشته کنید. پماد را به پوست نمالید. برای جلوگیری از التهاب و تحریک پوست در هر نوبت محل استعمال دارو را عوض کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که آن را به یاد آوردید، از دارو استفاده کنید. اگر کمتر از 2 ساعت تا نوبت بعدی مانده‌است، نوبت فراموش شده را استفاده کنید و نوبت بعدی را جا اندازید و مجدداً به برنامه دارویی معمولتان باز گردید.

پلاک‌های نیتروگلیسرین (روش پوست گذر) برای جلوگیری یا کاهش دفعات حملات آنژیینی استفاده می‌شود. پیش از گذاشتن یک پلاک جدید، قبلی را بردارید. لبه‌های پلاک را نبرید و آن را کوچک نکنید، زیرا با اینکار مقداری از دارو را که باید به بدن‌تان برسد تغییر می‌دهید. پلاک را در یک محل پاکیزه و خشک پوست که بدون مو (یا کم‌مو)، و فاقد جوشگاه، بریدگی، یا بثورات جلدی

باشد بکار برید. برای جلوگیری از تحریک پوست محل پلاک را هربار عوض کنید. اگر پلاک جدا شد، یک پلاک جدید نصب کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که آن را به یاد آوردید پلاک را نصب کنید و به برنامه دارویی معمولتان بازگردید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علایم زیر با پزشکان تماس بگیرید: تاری دید، خشکی دهان، سردرد شدید، یا بثورات جلدی. علایم مسمومیت در اثر مصرف بیش از حد نیتروگلیسرین عبارتند از: کبودی لب‌ها، بستر ناخن‌ها، و کف دست‌ها؛ سرگیجه شدید؛ احساس فشار در سر؛ مشکل در تنفس؛ خستگی شدید؛ ضربان قلب تند؛ تب؛ و تشنج. برخی از مصرف کنندگان نیتروگلیسرین همچنین ممکن است دچار سردرد خفیف، برافروختگی صورت و گردن، و تهوع شوند. با استفاده مداوم از دارو سردرد معمولاً طی چند روز یا هفته رفع خواهد شد. این سردردها را می‌توان با مسکن‌های معمولی تسکین داد. اگر این علایم مشکل‌ساز شدند یا نمی‌دانستید که برای تسکین سردردتان چه دارویی مصرف کنید با پزشکتان مشورت کنید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف نیتروگلیسرین، پزشکتان را مطلع سازید:

در هنگام مصرف نباید

بدون مشورت با پزشکتان دارو را قطع کنید. برای قطع این دارو مقدارش باید تدریجاً کاهش یابد.

الکل بنوشید، برای مدتی طولانی سرپا بایستید، یا در هوای گرم ورزش کنید. این فعالیت‌ها ممکن است موجب سیاهی رفتن چشم یا سرگیجه شوند.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی
- نیتروگلیسرین

NIFEDIPIN

در مورد این دارو

نیفدپین برای درمان پرفشاری خون، تسکین درد قلبی در قفسه سینه (آنژین صدری)، نارسایی احتقانی قلب و پدیده رینود و نیز جلوگیری از سردردهای میگرنی تجویز می‌شود. پزشکان ممکن است در شرایط دیگری نیز نیفدپین را تجویز کنند. این دارو از طریق مسدودکردن ورود کلسیم به داخل سلول‌ها عمل می‌کند؛ به همین علت آن را یک داروی مسدودکننده کانال کلسیمی می‌نامند. این خاصیت مسدودکنندگی باعث می‌شود تا مقدار کلسیم در سلول‌های قلبی و رگ‌های خونی کاهش یابد که موجب کاهش ضربان قلب و گشادی عروق (رگ‌ها) می‌شود. بنابراین فشارخون پایین می‌آید، جریان خون افزایش می‌یابد و بار کاری قلب کاهش پیدا می‌کند.

چگونگی مصرف

مقادیر متفاوتی از نیفدپین برای موارد گوناگونی تجویز می‌شود. مهم است که دارویتان را هر روز در ساعت یکسانی مصرف کنید. شکل‌های طولانی اثر نیفدپین روزی یک بار مصرف می‌شود. و بهتر است صبح ناشتا خورده شود تا فراموش نشود. در مواردی که روزی چند نوبت نیفدپین تجویز می‌شود، باید مطمئن شوید همه نوبت‌ها را می‌خورید. نیفدپین را می‌توان با یا بدون غذا مصرف کرد. هیچ‌گاه بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردیکه به یاد آوردید، مصرفش کنید. در مواردی که دارو را روزی یک بار مصرف می‌کنید اگر کمتر 8 ساعت تا نوبت بعدی مصرف دارو مانده بود، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. اگر نیفدپین را روزی چندبار مصرف می‌کنید، اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را حذف کنید. مقدار دارو را دو برابر نکنید و پیش از هماهنگی و مشورت با پزشکتان مصرف دارو را قطع نکنید. برای قطع این دارو مقدار داروی مصرفی باید به تدریج کاهش داده شود. در اکثر مواردی که نیفدپین تجویز می‌شود برای مهار بیماری است نه درمان آن. بنابراین ممکن است مجبور باشید که آن را در سال‌ها یا حتی تا پایان عمر مصرف کنید، حتی اگر احساس بهبودی می‌کنید.

هشدارها و عوارض

جانبی

حساسیت به هر نوع ماده غذایی، نگره‌دارنده‌ها، یا رنگ‌های خوراکی، نیتروگلیسرین؛ یا داروهای دیگر (به ویژه نیترات‌ها و نیتريت‌ها).

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه داروهای پرفشاری خون، یا دیگر داروهای قلبی.

سابقه یا ابتلا به خونریزی مغزی یا ضربه به سر اخیر، کم خونی، گلوکوم (افزایش فشار داخل چشم)، پرکاری تیروئید، مشکلات قلبی، یا بیماری‌های کلیوی.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

به آرامی از حالت نشسته یا خوابیده برخیزید تا دچار سرگیجه و سیاهی رفتن چشم نشوید.

یک برگه شناسایی پزشکی به همراه داشته باشید که نشان دهد نیتروگلیسرین مصرف می‌کنید.

نیتروگلیسرین را دور از دسترس کودکان و دور از گرما، نور مستقیم و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط نیتروگلیسرین فاسد می‌شود).

نیتروگلیسرین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان، در توالی دور بریزید.

در صورت بروز هر یک از نشانه‌های نادر ولی جدی زیر مصرف نیفدیبین را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید: درد قفسه سینه، مشکل در تنفس، تنگی نفس، یا خس خس سینه، سرگیجه یا سیاهی رفتن چشم پس از برخاستن از حالت خوابیده یا نشسته؛ تورم دست‌ها و پاها یا افزایش وزن ناگهانی (1/5 کیلو در 4-24.8 ساعت)؛ التهاب لته‌ها؛ بثورات جلدی، تپش قلب (احساس حرکت سریع قلب در قفسه سینه). علایم زیر ممکن است تا تنظیم شدن بدنتان با دارو مشاهده شوند: سردرد، خستگی، برافروختگی و احساس گرمی، تهوع، یا یبوست یا اسهال. اگر این علایم ادامه یابند یا مشکل‌ساز شدند، موضوع را با پزشکتان درمیان بگذارید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف نیفدیبین، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به نیفدیبین یا دیگر داروهای مسدودکننده؛ کانال کلسیم

بارداری و شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به ویژه کاربامازپین، سیکلوسپورین، استروئیدها، یا دیگر داروهای پرفشاری خون (مسدودکننده‌های بتا، کینیدین، دیگوکسین، دیسوپیرامید، فلکانید، یا پروکائینامید، سابقه یا ابتلا به حساسیت، فشارخون پایین، حمله قلبی، یا بیماری کلیوی یا کبدی.

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودی‌تان را زیر نظر داشته باشد.

در مورد یک سطح فعالیت بدنی بی‌خطر با پزشکتان مشورت کنید. نیفدیبین ممکن است درد قلبی را کاهش دهد یا آن را کاملاً رفع کند و شما در نتیجه بیشتر از مقدار قابل قبول فعالیت بدنی انجام دهید.

وزنتان را نسبت به قد و استخوان‌بندی‌تان در محدوده مناسب نگاه دارید. در صورت نیاز از پزشکتان بخواهید در کاهش وزن به شما کمک کند.

اگر برای کاهش فشارخون نیفدیبین مصرف می‌کنید، مصرف سدیم (نمک) خود را محدود کنید. از پزشکتان درخواست کنید دستورات تغذیه‌ای در اختیارتان بگذارد یا شما را به یک متخصص تغذیه معرفی کند.

اگر سیگاری هستید، سیگار را ترک کنید. از پزشکتان بخواهید شما را به یک مشاوره یا گروه ترک سیگار معرفی کند.

الکل ننوشید.

به آرامی از حالت خوابیده به نشسته یا ایستاده و یا از حالت نشسته به ایستاده تغییر وضعیت دهید تا دچار سرگیجه و سیاهی رفته چشم نشوید.

فشارخوتان را هر هفته اندازه بگیرید و تغییرات قابل توجه را به پزشکتان اطلاع دهید.

فشارخون‌های اندازه‌گیری شده را ثبت کنید و در هنگام مراجعه به پزشکتان آن را همراه ببرید.

پیش از مصرف نیفدیبین نبضتان را بشمارید. اگر مساوی یا کمتر از 60 بود در مورد این که باید آن نوبت دارو مصرف کنید یا خیر، با پزشکتان تماس بگیرید.

برای جلوگیری از مشکلات دندانی و لته‌ای ناشی از این دارو بهداشت دهان خود را با مسواک زدن، استفاده نخ دندان و مراجعه منظم به دندانپزشک حفظ کنید.

قرص‌های طولانی رهش را درسته ببلعید؛ آنها را نجوید، خرد نکنید و نشکنید.

داروی کافی برای روزهای تعطیل در دسترس داشته باشید.

یک برگه شناسایی پزشکی که نشان دهد نیفدیبین مصرف می‌کنید همراه داشته باشید.

از آنجایی که این دارو می‌تواند روی نتایج برخی آزمون‌های آزمایشگاهی اثر بگذارد، سایر پزشکتان را از این که نیفدیبین مصرف می‌کنید، مطلع سازید.

نیفدیبین را از دسترس کودکان و دور از گرما، نور مستقیم، حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط نیفدیبین فاسد می‌شود).

نیفدیپین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالیت دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

تا مشخص شدن پاسخ بدنتان به دارو رانندگی کنید یا با وسایل خطرناک کار کنید. اگر خواب‌آلودگی یا سرگیجه مشکل‌ساز شد، با پزشکتان مشورت کنید.

بدون مشورت با پزشکتان مقادیر زیادی آب گرم فروت بنوشید. گرمی فروت اثرات نیفدیپین را افزایش می‌دهد.

داروی دیگری (به ویژه محرک‌های بدون نیاز به نسخه و داروهای سرفه یا سرماخوردگی) را بدون هماهنگی قبلی با پزشکتان مصرف کنید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - نیفدیپین

HYDROCHLOROTHIAZIDE

در مورد این دارو

هیدروکلروتیازید یک داروی مدر (ادارآور) رایج است. این دارو با کمک به دفع آب و سدیم اضافی بدن از طریق ادرار، و در نتیجه کاهش مایعات در گردش خون، فشارخون را پایین می‌آورد. کاهش این فشار، از بار کاری قلب نیز می‌کاهد. بالا باقی ماندن فشار داخل سرخرگ‌ها به سرخرگ (شریان)‌های مغز، قلب، و کلیه‌ها صدمه می‌زند. این آسیب احتمال سکنه مغزی و حمله قلبی و نارسایی کلیه را زیاد می‌کند. هیدروکلروتیازید همچنین موجب دفع

برخی مواد شیمیایی نظیر سدیم و پتاسیم از بدن می‌شود.

چگونگی مصرف

هیدروکلروتیازید را می‌توان با غذا یا شیر مصرف کرد تا معده را ناراحت نکند. سعی کنید دارویتان را هر روز سرساعت معینی بخورید تا آن را فراموش نکنید. اگر روزی یک نوبت هیدروکلروتیازید مصرف می‌کنید، سعی کنید صبح هنگام باشد یا وقتی که به توالیت دسترسی داشته باشید. اگر به خاطر رفتن به خرید یا هر کاری مصرف دارو به تأخیر انداختید پیش از ساعت 4 بعدازظهر آن نوبت را مصرف کنید. اگر بیش از یک نوبت هیدروکلروتیازید می‌خورید، باز هم آخرین نوبت باید پیش از ساعت 4 بعدازظهر مصرف شود. این برنامه کمک می‌کند تا شبانگاه جهت ادرارکردن از خواب برنخیزید. اگر از شکل مایع دارو استفاده می‌کنید برای اندازه‌گیری مقدار دارو از قطره چکان همراه دارو استفاده کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آورید مصرفش کنید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده است، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی منظم‌تان بازگردید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر با پزشکتان تماس بگیرید: واکنش‌های حساسیتی (بثورات جلدی یا کهیر)؛ خشکی دهان؛ تشنگی شدید؛ بی‌نظمی ضربان قلب؛ دردها و

گرفتگی‌های عضلانی؛ تهوع و استفراغ؛ خستگی یا خواب‌آلودگی شدید؛ شکم‌درد یا سوزش شدید معده؛ کیودی یا خونریزی غیرعادی؛ مدفوع سیاه و قیری لکه‌های قرمز روی پوست؛ وجود خون در ادرار یا مدفوع؛ درد مفاصل؛ کمردرد؛ زردی چشم یا پوست.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف هیدروکلروتیازید، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به هیدروکلروتیازید یا دیگر داروهای سولفامیدی؛ بومتانید؛ فوروسماید؛ یا داروهای مدر دیگر مثل مهارکننده‌های کربونیک آندراز.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه دیگوکسین؛ لیتیم؛ یا داروهای کاهنده کلسترول (کلستیرامین، کلستپول).

سابقه یا ابتلا به بیماری قند، اختلال چربی‌های خون، یا بیماری‌های کلیوی.

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

دارو را طبق تجویز پزشکتان مصرف کنید.

در مورد نیاز به کاهش وزن، ترک سیگار، پرداختن به ورزش، یا تغییرات در برنامه غذایی (مثل محدودیت مصرف نمک یا مصرف بیشتر غذاهای

حاوی پتاسیم مثل موز، آب پرتقال، خشکبار، طالبی و گرمک).

به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودیتان را زیر نظر داشته باشد.

هفته‌ای یک بار (یا طبق دستور پزشکتان) فشارخون و وزنتان را اندازه بگیرید و مقادیر آنها را یادداشت کنید تا آن را در هر مراجعه به پزشکتان نشان دهید. (روش اندازه‌گیری فشار خون را از یک پزشک یا پرستار بیاموزید.) هرگونه افزایش یا کاهش وزن هفتگی در حدود 2-1/5 کیلوگرم را به اطلاع پزشکتان برسانید.

پیش از مصرف هرگونه دارو، حتی داروهای مجاز بدون نسخه یا داروهای گیاهی، حتماً با پزشکتان مشورت کنید.

از مواجهه بدون محافظت با نور خورشید اجتناب کنید؛ به ویژه آفتاب ساعت 10 صبح تا 3 بعدازظهر و نیز وسایل برنزه کننده. از یک ضدآفتاب با قدرت حفاظتی (SPF) حداقل 15 یا بیشتر برای مناطق در معرض نور پوست استفاده کنید. هیدروکلروتیازید موجب حساسیت به آفتاب می‌شود و در مناطق بدون پوشش موجب آفتاب سوختگی شدید یا تغییر رنگ پوستی می‌شود.

هیدروکلروتیازید را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، یا حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط هیدروکلروتیازید فاسد می‌شود).

هیدروکلروتیازید تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالت دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

به سرعت از حالت خوابیده به نشسته یا ایستاده یا نشسته به ایستاده تغییر وضعیت دهید. زیرا ممکن است دچار سیاهی رفتن چشم یا احساس غش شوید.

الکل بنوشید، برای مدتی طولانی بایستید، یا در هوای گرم ورزش کنید، این فعالیت‌ها می‌تواند موجب سیاهی رفتن چشم و احساس غش شود.

حتی در صورت احساس بهبودی دارویتان را قطع کنید. این دارو مشکل شما را کنترل می‌کند، نه درمان و ممکن است لازم باشد آن را برای مدتی طولانی مصرف کنید. اگر در مورد این دارو سؤالی دارید از پزشکتان پرسید.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - هیدروکلروتیازید

VERAPAMILE

در مورد این دارو

وارپامیل برای کنترل پرفشاری خون، آنژین صدری (درد قلبی قفسه سینه)، و بی‌نظمی ضربان قلب و نیز جلوگیری از سردرد میگرنی تجویز می‌شود. پزشکتان ممکن است به دلایل دیگری نیز برایتان وارپامیل تجویز کند. این دارو در بدن از طریق جلوگیری از ورود کلسیم به داخل سلول‌ها عمل می‌کند؛ به همین علت

است که آن را مسدودکننده کانال کلسیمی می‌نامند. این خاصیت مسدودکنندگی باعث می‌شود مقدار کلسیم در سلول‌های عروق خونی و قلب کاهش یابد و به دنبالش ضربان قلب کندتر و عروق خونی گشادتر شوند. که در نتیجه فشارخون پایین می‌آید، جریان خون افزایش می‌یابد، و از بارکاری قلب نیز کاسته می‌شود.

چگونگی مصرف

مهم است که هر روز دارویتان را سر ساعت معینی مصرف کنید. انواع طولانی اثر وارپامیل معمولاً روزی یک بار مصرف می‌شوند. معمولاً بهتر است دارو ناشتا خورده شود تا بعداً فراموش نشود. اگر روزی چند نوبت وارپامیل مصرف می‌کنید باید تلاش کنید، هیچ نوبتی فراموش نشود. اکثر انواع وارپامیل را می‌توان با یا بدون غذا مصرف کرد، بجز دو نوع خاص (کالان طولانی رهش و ایزوبتین طولانی رهش) که معده را ناراحت می‌کنند و باید با غذا خورده شوند. هرروز پیش از خوردن وارپامیل، نبضتان را یک دقیقه بشمارید (اگر این کار را بلد نیستید از یک پزشک یا پرستار بخواهید به شما آموزش دهد). اگر نبضتان 50 یا کمتر بود. پیش از خوردن وارپامیل آن روز با پزشکتان مشورت کنید. هیچ‌گاه بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات به دقت پیروی کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، اگر بیش از 8 ساعت تا نوبت بعدی مانده بود، به مجردی که آن را به یاد آوردید مصرف کنید. در غیر این صورت نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی معمولتان باز گردید. در

مواردی که بیش از یک نوبت در روز واپامیل می‌خورید اگر تقریباً موقع نوبت بعدی رسیده بود، نوبت فراموش شده را رها کنید. مقدار دارو را دوبار برابر نکنید و بدون مشورت با پزشکتان آن را قطع نکنید. پیش از قطع واپامیل مقدارش باید به تدریج کاهش یابد. در اکثر مواردی که واپامیل تجویز می‌شود، بیماری را کنترل می‌کند نه درمان. بنابراین ممکن است لازم باشد آن را سالها یا تا پایان عمر مصرف کنید، حتی اگر احساس بهبودی داشته باشید.

هشدارها و عوارض

جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم زیر مصرف واپامیل را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید: درد قفسه سینه؛ مشکل در تنفس، تنگی نفس، یا خس‌خس سینه؛ ضربان قلب زیر 50 در دقیقه؛ سرگیجه یا سیاهی رفتن چشم شدید پس از برخاستن از وضعیت خوابیده یا نشسته؛ تورم دست‌ها و پاها یا افزایش وزن ناگهانی (1/5 کیلو در 24-48 ساعت)؛ التهاب لته‌ها؛ بثورات جلدی؛ یا تپش قلب (احساس تکان خوردن شدید قلب در قفسه سینه). علائم زیر ممکن است تا عادت کردن بدنتان به دارو رخ دهند: سردرد، سرگیجه، خستگی، ضعف، گرگرفتگی و احساس گرما، تهوع، یا یبوست. اگر این علائم ادامه یابند یا مشکل‌ساز شدند، وضعیت را با پزشکتان در میان بگذارید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف واپامیل، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به واپامیل یا دیگر مسدودکننده‌های کانال کلسیمی

بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به‌ویژه کاربامازپین، سیکلوسپورین، استروئیدها، یا دیگر داروهای فشارخون یا قلب (داروهای مُدر، مسدودکننده‌های بتا، کینیدین، دیگوکسین، دیزوپیرامید، فلکائینید، یا پروکائینامید).

سابقه یا ابتلا به حساسیت‌ها، کم‌فشاری خون، حملات قلبی، یا بیماری‌های کلیوی یا کبدی

در هنگام مصرف

توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیرنظر داشته باشد.

در مورد یک سطح فعالیت بدنی بی‌خطر با پزشکتان مشورت کنید. واپامیل ممکن است درد قفسه سینه را کاهش دهد یا حتی از آن جلوگیری کند و در نتیجه شما بیشتر از مقدار مجاز فعالیت کنید.

وزنتان را متناسب با قد و استخوانبندی‌تان نگاه دارید. در صورت نیاز به کاهش وزن از پزشکتان کمک بخواهید.

اگر واپامیل را برای درمان پرفشاری خون مصرف می‌کنید، نمک کمتر مصرف کنید. از پزشکتان دستورات تغذیه‌ای بخواهید یا درخواست کنید تا برای کمک بیشتر شما را به یک متخصص تغذیه معرفی کند.

اگر سیگاری هستید، سیگار را ترک کنید. از پزشکتان بخواهید شما را به یک مشاور یا گروه ترک سیگار معرفی کند. الکل ننوشید.

از حالت خوابیده به نشسته یا ایستاده، یا نشسته به ایستاده آرام تغییر وضعیت دهید تا دچار سرگیجه، سیاهی رفتن چشم و غش نشوید.

برای جلوگیری از مشکلات دندانی و لته‌های ناشی از این دارو بهداشت دهانتان را با زدن مسواک، نخ کشیدن و مراجعه منظم به دندانپزشک حفظ کنید.

قرص‌های طولانی رهش را درسته بلعید؛ آنها را نجوید، نشکنید یا خرد نکنید.

اگر با مصرف واپامیل دچار تهوع شدید، آن را با شیر یا غذا بخورید.

برای روزهای تعطیل داروی کافی در دسترس داشته باشید.

یک برگ شناسایی پزشکی همراه داشته باشید که نشان دهد واپامیل مصرف می‌کنید.

سایر پزشکان را از این که واپامیل مصرف می‌کنید آگاه سازید؛ این دارو ممکن است روی برخی آزمون‌های آزمایشگاهی تأثیر بگذارد.

وراپامیل را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط وراپامیل فاسد می‌شود).

وراپامیل تاریخ مصرف گذشته را دور از دستر کودکان، در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

تا پیش از مشخص شدن پاسخ بدنتان به دارو رانندگی کنید یا با ابزار خطرناک که نیاز به هوشیاری کامل دارند کار کنید. اگر ضعف یا سرگیجه مشکل‌ساز شد با پزشکتان مشورت کنید.

بدون مشورت با پزشکتان هیچ دارویی را، حتی داروهای محرک و سرفه یا سرماخوردگی که بدون نسخه قابل تهیه هستند، مصرف کنید.

بدون مشورت با پزشکتان زیاد آب گریپ فروت مصرف کنید. آب گریپ فروت اثرات وراپامیل را افزایش می‌دهد.

بدون هماهنگی با پزشکتان نوع وراپامیل مصرفی خود را تغییر دهید. برخی انواع وراپامیل باید یک نوبت در روز و برخی انواع چند نوبت در روز مصرف شوند.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - وراپامیل

VALPRAIC ACID

در مورد این دارو

والپروئیک اسید برای درمان صرع آبنسنس ساده و مرکب تجویز می‌شود. در این نوع صرع بیمار به‌طور ناگهانی دچار از دست دادن هوشیاری می‌شود به‌طوری که چهره‌اش بی‌حالت شده، بی‌حرکت باقی می‌ماند. والپروئیک اسید کمک می‌کند تا دفعات بروز این صرع کمتر گردد.

چگونگی مصرف

مقدار تجویزی والپروئیک اسید بر اساس پاسخ بالینی بیمار و سطح دارو در خون تعیین می‌شود. دارو را میتوان با یا بدون غذا مصرف کرد. هیچگاه بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. اگر شکل مایع (سوسپانسیون) والپروئیک اسید را مصرف می‌کنید، فقط از پیمانه داخل جعبه دارو یا پیمانه‌ای که پزشک در اختیارتان گذاشته است برای اندازه‌گیری داروی مصرفی استفاده کنید. شربت این دارو را می‌توان با مقدار کمی آب‌میوه یا غذا مخلوط کرد تا راحت‌تر خورده شود. مراقب باشید سوسپانسیون یا شربت این دارو در یخچال منجمد نشود. اگر کپسول والپروئیک اسید مصرف می‌کنید، آن را درسته ببلعید و کپسول‌ها را نشکنید، خرد نکنید، یا نجوید. اگر روزی یک نوبت والپروئیک اسید مصرف می‌کنید و حال یک نوبت را فراموش کرده‌اید، به مجردی که آن را به یاد آوردید مصرفش کنید. البته اگر روزی دو یا چند نوبت والپروئیک اسید می‌خورید و حال یک نوبت را فراموش کرده‌اید، در صورتی که ظرف 6 ساعت آن را به یاد آوردید مصرفش

کنید و نوبت‌های باقیمانده آن روز را در فواصل یکسان بخورید. اگر تقریباً موقع نوبت بعدی بود، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. مقدار دارو را دوباره نزنید.

هشدارها و عوارض جانبی

در صورت بروز هر یک از علائم نادر ولی جدی زیر مصرف والپروئیک اسید را قطع کرده با پزشکتان تماس بگیرید: گیجی، تغییرات خلقی یا رفتاری؛ تاری دید؛ حرکتهای غیرعادی چشم‌ها به عقب و جلو، دوبینی، مشاهده لکه در میدان بینایی؛ افزایش دفعات صرع؛ کبودی یا خونریزی غیرعادی؛ خون در ادرار یا مدفوع؛ بی‌اشتهایی؛ تهوع و استفراغ؛ درد شکمی شدید؛ خستگی و ضعف؛ زردی پوست یا چشم‌ها. علائم زیر ممکن است رخ دهند، که اگر مشکل‌ساز شدند می‌توان آنها را با پزشک مطرح کرد: اسهال، یبوست، سرگیجه یا خواب‌آلودگی خفیف، سوء‌هاضمه، تهوع و استفراغ، سردرد، بی‌قراری، مشکل در به خواب رفتن، ریزش مو، تغییرات دوره ماهانه، بثورات جلدی، افت مهارت‌های حرکتی بدنی، یا کاهش یا افزایش وزن غیرعادی.

موارد احتیاط

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف والپروئیک اسید، پزشکتان را مطلع سازید:

حساسیت به والپروئیک اسید یا دیوالپروکس.

بارداری یا شیردهی.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه ضد تشنج‌های دیگر (فنی‌توئین، کاربامازپین)؛ باریتورات‌ها؛ پریمیدون؛ الکل؛ متادون؛ داروهای خواب؛ داروهای ضدافسردگی؛ داروهای آرامبخش یا سایر داروهای ضعیف‌کننده دستگاه عصبی مرکزی؛ داروهای ضد انعقاد؛ یا داروهای ضد مالاریا.

سابقه یا ابتلا به بیماری‌های کبدی.

در هنگام مصرف توصیه می‌شود

به‌طور منظم به پزشک‌تان مراجعه کنید تا بهبوداتان را زیر نظر داشته باشد.

برای جلوگیری از ناراحتی معده والپروئیک اسید را با غذا مصرف کنید.

از مصرف الکل و سایر داروهای ضعیف‌کننده دستگاه اعصاب مرکزی (آرامبخش‌ها) اجتناب کنید.

پیش از عمل جراحی، کارهای دندانپزشکی، یا درمان‌های اضطرابی سایر پزشکان را از اینکه والپروئیک اسید مصرف می‌کنید مطلع سازید. این دارو ممکن است زمان خونریزی را افزایش دهد و با برخی آزمون‌های آزمایشگاهی تداخل کند.

یک برگه شناسایی پزشکی همراه داشته باشید که نشان دهد والپروئیک اسید مصرف می‌کنید.

والپروئیک اسید را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط والپروئیک اسید فاسد می‌شود).

والپروئیک اسید تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان، در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

پیش از مشورت با پزشک‌تان مصرف هر دارویی را شروع یا قطع کنید. سایر داروها ممکن است بر چگونگی اثر والپروئیک اسید بر بدن‌تان تأثیر بگذارند.

پیش از اطمینان یافتن از پاسخ بدن‌تان به دارو رانندگی کنید یا با وسایل خطرناک کار کنید؛ این دارو برخی افراد را دچار سرگیجه و خواب‌آلودگی می‌کند و سطح هوشیاری‌شان را پایین می‌آورد.

پیش از هماهنگی با پزشک‌تان دارو را قطع کنید. اگر مدتی است فنی‌توئین مصرف می‌کنید، برای قطع این دارو مقدارش باید به تدریج کاهش یابد.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - والپروئیک اسید

برای تسکین خشکی دهان از آدامس یا آب‌نبات‌های بدون قند استفاده کنید یا چند جرعه آب بنوشید. اگر این مشکل بیش از 2 هفته ادامه پیدا کرد با پزشک‌تان مشورت کنید.

از حالت خوابیده به نشسته یا ایستاده و نشسته به ایستاده به آرامی تغییر وضعیت دهید؛ در غیر اینصورت ممکن است دچار سرگیجه و سیاهی رفتن چشم شوید.

یک برگه شناسایی پزشکی که نشان دهد نفازدون مصرف می‌کنید به همراه داشته باشید.

نفازدون را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این صورت شرایط نفازدون فاسد می‌شود).

نفازدون تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالی دور بریزید.

در هنگام مصرف نباید

نوشابه‌های الکلی بنوشید یا از داروهای آرامبخش دیگر استفاده کنید؛ زیرا این‌ها خواب‌آلودگی و سرگیجه‌ای را که ممکن است در اثر مصرف نفازدون ایجاد شود، تشدید خواهند کرد.

اطلاعات دارویی - داروهای گیاهی - نفازدون